

नं. — ४९६९

नाम. बृहत् संहिता विवृतिः

कर्ता श्री बराह मिहिरः

पत्र. सं. ८० — पृ. x

विषयः ज्योतिषम्.

मृहत्

वराहसंहिताविवृतिः

4979

धन'७५

starting from 83 to 339.
1 to 82, 88 to 91, 114 to 115, 119 to 131
and 137 to 146, 149 to 174, 181 to 232, 235 to 240,
and 256 to 259, 265 to 267, 273 to 328
MISSING
F. = 81

८३

तद्यथाभेदसमारोहणमुल्लेखनंरश्मिसंस्पर्शश्चेति प्रयुद्धं चतुर्विधमाचक्षते कुशलाः तेषां पूर्वान्पूर्वो गरीयान् ॥ तथा चार्गः ॥ कादनंरोदनं चैव रश्मि
मंदंतथैव च अपसद्यं प्रकाशां च चतुर्धियुद्धमुच्यते ॥ तथा च काश्चपः ॥ सर्वग्रहेभ्यः शीघ्रं दुस्ततस्तस्यैव चात्मजः भार्गवोरविभौ मोक्षजीवो मंदः शूनैः
वरः ॥ शीघ्रगामंदगाश्चेते काले विकर्द्दगामिनः ततो योगो भवेदेवां यतो वां जेकमाश्रिताः उपर्युपरि संस्थास्ते दृश्यंते युगपत्स्थिताः भेदोल्लेखं शुमर्दं च
चापसद्यस्तथापरः चतुष्प्रकारः संयोगो युद्धेऽदिविचारिणामिति ॥ एवमन्योऽप्येकयापसद्यमुच्यते ॥ अथ चतुष्प्रकारस्य युद्धस्य प्रत्येकफल
चतुष्टयमाह ॥ भेदेष्टृष्टि विनाशो भेदः स्वरुदां मलाकुलानां च ॥ उल्लेखे शस्त्रभयं मंत्रिविरोधः प्रियान्नत्वं ॥ अंशुनिरोधे युद्धानि दृष्टां शास्त्रत
स्तदविमर्दाः युद्धे चापसद्ये भवन्ति युद्धानि भूपानाम् ॥ भेदसंज्ञिते युद्धेष्टृष्टि विनाशो वर्षाणां स्वरुदां मित्राणां मलाकुलानां च प्रधानानां च पर
स्परं भेदो भवति ॥ उल्लेखे उल्लेखसंज्ञिते युद्धे शस्त्रभयं शास्त्राद्रयं मंत्रिविरोधः सचिवविग्रहः प्रियान्नत्वं दुर्भिक्षाभयमित्यर्थः अंशुविरोधसंज्ञि
ते युद्धे भूभृता राज्ञां युद्धानि भवन्ति तथा शास्त्रतक्त्वाद् भेदः विमर्दाः अवमर्दः शास्त्रं प्रत्येकमभिसंबध्यते ॥ शास्त्रेण साभिमुखं द्रुपं चावमर्दो भवति एतेर्जना
उपताप्यंते अवमर्दमतीव पीडयित्यर्थः युद्धे चापसद्य इति न केवलमंशुविरोधे युद्धानि भूभृतां भवन्ति यावदपसद्येन प्रयुद्धे भूपानां युद्धान्ये
व भवन्ति न त्वपसद्यसंज्ञितं युद्धं तदतिरिच्यते यस्माद्भेदोल्लेखयोः यदन्यत्तदंशुमर्दनम् भेदोल्लेखं शुमर्दनान्ये व च योगातिविशेषा अवगम्यंते तस्मा
त्त्रय एव युद्धभेदा वक्तव्याः इत्यत्रोच्यते ॥ यदा द्रुहस्य दक्षिणादिक् स्थिततापसद्यताकं पतनं विवर्गिता विहृतता अधिहृतता स्वरुदा प्रतितिष्ठतवेति
परमवल्लिङ्गानि उत्तरदिक् स्थितता स्त्रियता वैपुल्यादी विजयलिङ्गानि दक्षिणादिक् स्थितोपि यदा वैपुल्यास्त्रियतादिभिर्विजयलिङ्गैर्युक्तो भवति
तदा सजेता कल्प्यते यदा दक्षिणादिक् स्थितो जेता भवति तदा किमुत्तरदिक् स्थिते ग्रहे जेता बलं शुक्लेष्टुस्फुटिस्पतिजितो यदानष्टो विनाशमुपयान्तीत्येवमा
दिकं तदेव फलं उत वंदं प्रहसमागमोक्तेन प्राशिनिकलमुदकं स्थेयद्रुहस्यो भवति तदपसद्ये सर्वमेव प्रतीपं यस्पयेनार्थसंबंधो ह्यस्पापित
स्पतदित्पनेन न्यायेन फलं वैपरीत्ये कल्पत इति ॥ अपसद्यसंस्थाने वा प्रयुद्धे स्पापसद्यसंज्ञिते स्पाफलं कल्पत इति ॥ आचार्यार्यभट्टेन प्राकृदक्षिणा
परान्तरानुक्रमेण द्रष्टुं ग्रहाणां परिभ्रमो यः ॥

कृत्वा

या

८३

चंद्र

+ ति. आचार्यार्यभट्टोपनिब

पदि ३ प्रस ३ जित

विष्णवेः सोपसद्यमाह ॥ — देवाः पश्यन्ति भूगोलाधमुदं तसंस्थिताः सद्यम् अपसद्यं तथार्धदक्षिणं ध्रुवामुखे प्रेता इति ॥ एतैरनेका
 कारैराचार्याणां दर्शनैर्मदधिचांशिघाराणां ॥ विलीभूतचित्तानां विकल्पितं विकल्पानां शतपाचार्येणोदमपसद्यसंज्ञितं चतुर्थं युद्धमेदं कल्पयित्वा
 फलमुक्तं ॥ पराशरादिभिर्बहुभिरुक्तं न त्वमनीषिकया यथायदेवोत्तरे वस्थिते त्रेख्ये उत्तरि फलं दक्षिणादिस्थिते पसद्यसंज्ञिते त्रेख्ये उत्तरितदेवफले
 किमत्राप्येवंमद्यमे यथासद्यपसद्यमाचार्येण नियमेनैवाभिरुतम् ॥ तथा चारु ॥ गंधर्वनगरमुत्थिततप पांडुरमशनिपातवाताकम् दीप्तेन रं दंष्ट्रं
 तुं वामेरिभयं जयः सद्ये ॥ वामपार्श्वस्थे अरिभयं जयः सद्ये लोके च वामपार्श्वे यत्सद्यमुच्यते ॥ तथा च भगवान् आस आह ॥ युध्यतः प्राप्नुवत्यास्तु
 सुषोणीयं ममाग्रतः अपसद्येन प्रदक्ष्णां यामेदक्षिणे भवान् ॥ तथा च वादरायणः ॥ तत्रापि रुवेर्नयनं दक्षिणामर्कः शशी सद्यम् वामेरिभयं जयः सो
 म्यद्रुत्यस्यान्यएवार्थः स उच्यते ॥ दक्षिणस्थानमन्यथा सद्यपसद्यं ग्रहार्हाणामन्यथा प्राचीदिशे गृहतां विद्यास्तनां उत्तरदिक्स्थः शकुनः प्राचीदिशमासा
 दयं दक्षिणं पर्येत्यः संप्रदक्षिणा उच्यते सद्यः संप्रदक्षिणा सद्यपसद्ययोरेव एवार्थः आह ॥ ऐंद्रनलदिशोर्मध्ये विभागेषु द्यवस्थिताः कोशा
 ध्यक्षानलाजीवितपोयुक्तः प्रदक्षिणमित्यादि ॥ आचार्यार्थं भट्टेन सद्यपसद्यभोगतानामुक्तमतः कस्माद्ग्रहार्हाणामुक्तमप्युच्यते मेघमूलनिवा
 सीनियामिसत्त्वानितानिमिथुनां तममध्यर्कं दक्षिणं जले वा सत्रमेव पश्यन्ति तथैव ध्रुवामुखनिवासीनि ॥ अत्रोक्तमेवार्थेण ॥ यन्माचं भृष्टता
 त्क्षणादयेनोत्रतिव्रजत्यर्कः तन्मात्रांतरचारिणाममराः पश्यन्ति नोर्ध्वमधः तस्माद्विजले वा मनुष्यवह्णारवांगीष्टायाचार्यार्थं भट्टेनोक्तम् सर्वमेव
 शकुनादयो यातुर्वामपार्श्वदिग्रत आगत्य दक्षिणपार्श्वे नक्रामंति यत्र तत्र दक्षिणं सद्यं च एतद्विपरीतं दक्षिणपार्श्वं द्वामपार्श्वं गमनं यत्र तदपसद्यम्
 वामेरिभयं जयः सद्ये तदुक्तं प्रदक्षिणेन जयम् ॥ आचार्येणोदं प्रदर्शितमेव प्रदक्षिणां तु योत्रायां जयदं नेष्टमन्यथेति मध्याद्यदद्यतद्वामं विपरी
 तम् वामेरिभयमिति ग्रहाणां सद्यपसद्याता उत्तरदिक्स्थः प्रदक्षिणो दक्षिणादिक्स्थो जेता यदा तदा तदपसद्यमिति न च द्रुतं कथमवगम्यते इदम्
 त्रौच्यते उक्तमेवेदं यतोऽलोमेन भागत्याभेदेन ग्रहाणां फलं प्रतिभेदान्न प्रदर्शितं तत्रैकमेव फलं तथा चानुलोमगः प्रतिलोमगो वा दक्षिणेनो

तरेणावोलेखं करोति। तत्राप्येकमेव फलं तथा अंशविमर्दस्याप्यनुलेमेन प्रतिलोमेनापि फलस्याभेदः एवं संस्थानत्रयं वैतत् यदंशुमर्दनस्य फलं प्रपसद्य
 संज्ञितस्य तदेव फलम्। एतदुक्तं भवति यस्य ग्रहस्योत्तरदिक्स्थस्य फलमभिहितं तस्य ग्रहस्य दक्षिणादिक्स्थस्यापसद्य संज्ञितस्य जयसंयुक्तस्य तदे
 व फलम् तस्मादपसद्य निर्देशो यः स नातिरिच्यत इति ॥ अधुना ग्रहाणां चानिनागराक्रंदसंज्ञामाह ॥ रविः पौराक्रंदो मध्ये पौरः परे पौरे स्थितो या
 यी। पौरा बुधगुरुविज्ञानित्यं शीतांशुराक्रंदः ॥ केतुकुजराहुशुक्रायाधिन एते ग्रहा इति। आक्रंदयाधि पौरां ज्ञाधि नो ज्ञाः स्ववर्गस्थ ॥ रविः
 सूर्यो मध्ये मध्यकाले आक्रंदसंज्ञो भवति। यातुः पश्चिमास्थिताः पाणिग्रहाः तस्य पश्चात्स्थितः आक्रंदः पौराः स एव पूर्वपूर्वाह्ने दिनस्य प्रथमस्य
 त्रिभागे रविः पौरा नागरो भवति। अपरैरपरारह्णे दिनस्य पश्चिम त्रिभागे यायी भवति। यायी यो यातस्य स्यात्प्रतो याति बुधगुरुविज्ञाः सौम्ये जीव
 सौरानित्यं सर्वकालं पौराः नागराः शीतांशुः चंद्रः सर्वकालमाक्रंदः केतुकुजशुक्रयाधिनः केतुः शिखी कुजो गारुकः राहुः सैरुकेयः शुक्रो
 भार्गवः एते ग्रहायाधिनः एत एव रुता इति। आक्रंदयाधि पौरान् आक्रंदयाधि पौराः ग्रहाः रुताः पराजिताः आक्रंदयाधि पौरान् नृपान् इति नाश
 यंति। एत एव ज्ञाधिनः स्ववर्गस्थ आत्मीयवर्गस्थ जयदा भवंति ॥ अत्रैव विशेषमाह ॥ ॥ पौरैः पौरैः एतैः पौराः पौरा नृपा निश्चिन्ति। एवं याया क्रंद
 नागरयाधियं ग्रहाश्चैव ॥ पौरा नागरेणाग्रहेणापौरैः ग्रहेण ते विजिते सति पौरा नृपाः पौरा नृपान् निश्चिन्ति नाशयंति एवमनेनैव प्रकारेणाया
 याक्रंदाः परस्परं विनिश्चिन्ति नागरयाधियं ग्रहाश्चैव मुपि जिताः परस्परं विनिश्चिन्ति ॥ तथा च पराशरः तेषां तज्जयादिजयो वधादधो न्योन्यमदोद्धेदैः
 समान्ताम्यम् ॥ अथ जितलक्षणमाह ॥ दक्षिणादिक्स्थः पुरुषो वेपथुरप्राथम्यं त्रिवृत्तोऽऽधिहृजे विहृतो निष्प्रभो विवर्णाश्च यः स जि
 तः ॥ वोयरो दक्षिणादिक्स्थो याम्याशास्तः पुरुषो रक्षो निःस्त्रो वेपथुः सकंपः अचंयं ग्रहमप्राथम्यं त्रिवृत्तो निवर्तितः विपरीतांगतिमापन्नः अ
 णुः स्तब्धः अधिहृजे न्योन्याक्रांतः विहृतो विकारंगतः निष्प्रभो दीप्तिरहितः विवर्णो विगतवर्णः स जित इति ॥ तथा च पराशरः ॥ दशभिर्लक्ष
 णैर्यं जितं विधातुं विवर्णः पुरुषो स्तब्धो याम्याशामार्गस्थो निहृजे निष्प्रभो विहृतो जवाभिरुतो प्राथम्यं त्रिवृत्तो वेपथुः अन्यथा विजयी ॥ तथा च वर्गः

अग्निर्लोहितः आमः पुरुषः सृष्ट्वैव च । अपसद्यगतो यश्च वक्रांतः पतितस्तथा । अतस्थानाद्गतो यश्च प्रतिस्तब्धस्तथैव च । निष्प्रभो विष्ठातश्चापि जवेनाति
हृतश्च यः अप्राथवारिष्टतो यो धेपनः कृत्स्न एव च । लक्षणैः सप्तदशभिः ग्रहं विद्यात्पराजितम् ॥ ॥ अथ जयिनो लक्षणमाह ॥ ॥ भुक्तविपरीतलक्षणसंप
न्नो जयगतो विनिर्देश्यः विपुलः स्थितो दक्षिणदिक्स्थो विजययुक्तः ॥ दक्षिणदिक्स्थः पुरुष इत्यादिना ग्रंथेन यल्लक्षणमुक्तं तस्माद्विपरीतल
क्षणसंपन्नः तद्यथा तत्र दिक्स्थः अवेपथुः सस्यकृत् प्राप्नोति विपुलः उपरिस्थितः अविष्ठातस्तेजस्वी सजययुक्त इति ॥ तथा च गार्गः ॥ दक्षिणदिक्स्थः संपन्नः प्रसन्नो
रजतप्रभः बृहदुपधरः चैव यः समेत्य यलो भवेत् ॥ प्रभावाणां धिको यश्च ग्रहमाष्टत्यतिष्ठति । तादृशं जयिनं विद्याद्ग्रहं ग्रहसमागमे । एवं विधेयं ग्रहजयगतो
विनिर्देशो वक्तव्यः । तथा यो विपुलो विंशः स्थितो निर्मलो दक्षिणदिक्स्थो विजययुक्तः स दक्षिणदिशि स्थितो विजययुक्त इत्येतत्क्रुक्स्थः प्रायः संभवति । तथा च
पुलिशाचार्यः । सर्वजयिन उदक्स्थादक्षिणदिक्स्थो जयीषु क इति ॥ ॥ अथ दध्नाह ॥ ॥ द्वावपि मध्यावायुतौ विपुलौ स्थितौ मध्यागमे भवतः तत्राथो
न्यं प्रीतिर्विपरीता वात्मपदद्वौ ॥ द्वावपि यलौ मध्यावायुतौ रश्मिजालेन मरुता संयुक्तौ विपुलौ विस्तीर्णौ स्थितौ निर्मलौ यदि समागमे संयोगे भवतः तत्रा
स्मिन् समागमे अत्रोच्चं परस्परं प्रीतिस्तौ यलौ येषामुक्तौ विराज्जो मध्य इत्यनेन तेषां प्रतिमीची भवति तावेव यलौ विपरीतौ रश्मिरहिता वल्यौ द्वौ यदि समागमे
भवतः तदा आत्मीयपदद्वौ स्वस्वंपदं द्रुतः ॥ अत्रापि विशेषमाह ॥ युद्धं समागमो वायश्चतौ स्वलक्षणौ भवतः भुवि भूयतामपि तथा फलमद्यत्तम
निर्देश्यम् ॥ युद्धांतरात् यल्लाणां भौमादीनां परस्परं समागम एवमेव चंद्रसमागमः । युद्धं समागमो वायश्चतौ स्वलक्षणौ भवतः भुवि भूयतामपि तथा फलमद्यत्तम
द्वौ भवतः युद्धमात्रं जयपराजय रहितमित्यर्थः यथा द्वावपि मध्यावायुतौ विपुलौ स्थितौ विपरीतलक्षणौ स्थितौ वानतेन ज्ञायते को जितः कश्च जयी
समागमः यल्लाणां चंद्रे यल्लादुत्तरगते दक्षिणदिगते वायकुभाशुभफलमुक्तं तत्र यद्यद्यत्तः समागमो भवति । एतदुक्तं भवति यल्लाश्चंद्रेण तरेणान च दक्षि
णो नवायाति मध्ये नागमनं करोति तदा तत्र भेदफलं वक्तव्यं न समागमोक्तं फलम् । तदर्थं तं समागमस्य तथा तेनैव प्रकारेण च भुवि भूयतां राजा मद्यत्त
मलक्षमेवं फलं विनिर्देश्य वक्तव्यम् । जये सत्यद्यत्तौ जय आदेश्यः पराजये पराजयः एवं चंद्रस्योत्तरागमनेन शुभं फलं वक्तव्यम् । दक्षिणेनाशुभं मध्येन
मध्यमिति ॥ ॥ अथ भौमस्य सर्वग्रहविजितस्य फलमाह ॥ ॥ गुरुणा जिते वनिस्तुते वाह्नीकायादिनो भिवातांश्च । शशिजो नभूरसेनाः क

लिंगसाक्षाः चपीड्यंते ॥ सौरेणारेविजितेजयंति पौराः प्रजाश्चसीदंति । कोष्ठागारस्नेहकाचिद्यतापश्चशुक्रजिते । अवनिस्तुतेंगारकेयुताणावृष्ट
 स्पतिनाजिते पराभूते । वह्नीकाः जनायापिनोजिगमिषवः अग्निवार्ताः सुवार्ताकारश्चभृतय एतेपीड्यंते उपताप्यंते । शशिजेन बुधेन जितो भौमेश्च
 रसेनाः जनाः कलिंगाः साक्षाः चपीड्यंते । सौरेण शनैश्चरेणारे अंगारके जिते पौरानगराजयंति विजयं प्राप्नुवन्ति । प्रजाः चसीदमवसादं यांति । शुक्र
 जिते भौमे कोष्ठागाराणामवन्त्यं ग्रामाणां स्नेहानां द्रव्याणां च तापः संतापो भवति पीडा भवतीत्यर्थः ॥ ॥ अथ बुधस्य सर्वग्रहजितस्य फलमा
 रु ॥ भौमेन रुतेशशिजे वृहस्पतिरितापसाश्चकनोरुद्धाः उत्तरादिकृत्स्थाः क्रतुदीक्षिताश्च संतापमायांति ॥ उरुणाजिते श्वेदश्चैवौरार्थयु
 क्तपौरजनाः तैर्गर्तपार्वतीयाः पीड्यंते कंपंते च मही । रविजेन बुधेनांगारिकेन रुते वृक्षास्तरवः सरितो नद्याः तपसाः तापसिकाः जनाः अश्वकः पर्व
 तवासिनः नरेंद्रा राजानः उत्तरादिकृत्स्थाः सौम्याः शानिवासिनो जनाः क्रतुदीक्षितायः सत्याज्ञया जिनः एते सर्व एव संतापं पीडामायांति उरुणा वृष्टस्पतिना
 राजिते बुधे स्नेहजनाः शूद्राः शूद्रजातयः चौराः तस्कराः अर्थयुक्ताः सधनाः पौरजनः पुरवासिनः त्रैगर्ता जनाः पार्वतीयाः पर्वतवासिनः एते सर्व एव
 पीड्यंते उपताप्यंते । महीशुः कंपंते चलति रविजेन शनैश्चरेण बुधे स्थे विजितेनाविकाः कैवर्त्ताः योधाः शस्त्रवृत्तयः अस्त्राः जलजः सधना ईश्वराः
 गर्भिरापाः सगर्भाः स्त्रियः एते सर्व एव पीड्यंते । उरुणा शुक्राण विजिते बुधे अग्निकोपो वह्नि प्रकोपः सत्यानां धाच्यानां मं बुदानां च मेघानां वायिनां पि
 यास्तृणो च धंसो विनाशो भवति ॥ अथ जीवस्य सर्वग्रहविजितस्य फलमारु ॥ जीवेश्चक्राभिरुते कुल्लतागांधारकैकयामद्राः साक्षवत्मा
 वंगावागः सत्यानि च निरुति भौमेन रुते जीवे मध्यदेशे नरे श्वरा गावः सौरेण चार्जुनायन वसाति यौधेयशिविविप्राः ॥ शशितनयेनापि जिते
 वृष्टस्पतो स्नेहश्चभृतः उपयांति मध्यदेशश्च संक्षयं यच्च भक्तिफलम् ॥ जीवे वृष्टस्पतौ शुक्राभिरुते कुल्लताजनाः गांधाराः कैकयाः मद्राः
 साक्षाः वत्साः वंगाः गावो धेनवः सत्यानि धाच्यानि च निरुति । भौमेनांगारकेन रुते जीवेश्चार्जुनायना जनाः वसातयः यौधेयाः शिवयः विप्राः
 ब्राह्मणाः एते सर्व एव पीड्यंते शशितनयेन बुधेनापि जिते वृष्टस्पतौ । अपिशब्दश्चार्थः स्नेहजनाः सात्यभृतः सत्यवादिनः शस्त्रभृतः शस्त्रवृत्तयः
 मध्यदेशश्च एते सर्व एव संक्षयं विनाशं यांति । अन्यच्च उरुभक्तिफलं यत्प्रापुर्न्तं सर्वसंक्षयं यांति ॥ ॥ अथ शुक्रस्य सर्वग्रहविजितस्य

फलमाह ॥ ॥ शुक्रेष्टरुस्यतिजितेयाधीश्रेष्ठोविनाशमुपयाति । ब्रह्मदात्रविरोधः सलिलं च न वासवस्त्यजति ॥ कोसलकलिंगवंगवत्सामत्यश्च
 मध्यदेशयुताः मरुती ब्रजतिपीडां न पुंसकाः शूरसेनाश्च ॥ कुजविस्तृतेष्टयुतनयेबलमुख्यवधो नरेन्द्रसंयामाः सौम्येनपार्वतीयाः क्षीरविनाशोल्पवृ
 ष्टिश्च ॥ रविजेनसितेविजितेगाणामुद्याः शस्त्रजीविनाः क्षत्रं जलजाश्च निपीड्यंते सामान्यं भक्तिफलमन्यतः ॥ वृहस्पतिजिते शुक्रे याधीनायकः
 श्रेष्ठः प्रधानो विनाशं कथं याति मुपयाति प्राप्नोति । तथा ब्रह्मदात्रस्य ब्रह्माणां क्षत्रियाणां च विरोध उपद्रवः वासव इन्द्रः सलिलं जलं च त्यजति न वर्ष
 तीत्यर्थः । तथा कोसलाः जनाः कलिंगाः वंगाः वात्स्याः मत्स्याश्च एते एव मध्यदेशयुता मध्यदेशेन समविता मरुती पीडां ब्रजंति प्राप्नुवंति । तथा न पुंसका
 क्लीवाः शूरसेनाश्च जनमरुती पीडां ब्रजंति । ष्टयुतनये शुक्रे कुजे विजिते भौमरुते बलमुख्यः सेनापतिः तस्य वधं मरणां भवति । नरेन्द्राणां राज्ञां संयामा यु
 द्धानि भवंति । सौम्येन बुधेन जिते शुक्रे पार्वतीयाः पर्वतनिवासिनः नाशमायांति गवां क्षीरं च विनाशो भवति । अल्पावृष्टिश्च भवत्येव । रविजेन शनैश्चरेणासि
 ते शुक्रे विजिते गाणामुद्याणां प्रधानाः शस्त्रजीविनः शस्त्रवृत्तयः क्षत्रं क्षत्रवर्गं जलजाश्च जलोद्भवाश्च निपीड्यंते पीडां मुपयांति । एतद्विशेषफलम् सा
 मान्यं भक्तिफलमन्यदद्यदपरं यत्स्वभक्तिफलमुक्तम् तदपि कृति ॥ ॥ अथ सौरस्य ग्रह विजितस्य फलमाह ॥ असिते सिते न निरुतेर्धृष्टि
 रहि विरुगमानिनां पीडा । दितिजेन तरंगनाम्न आचकारिवाक्षीकदेशानाम् ॥ सौम्येन पराभूते मंदे गवर्णिग्विरुगपशुनागाः संताप्यंते युरुणास्त्रीबहुलाम
 लिषकाश्च ॥ असिते सौरसितेन शुक्रेण निरुते विजिते अर्बुद्विर्भवति स च दद्याणां दुर्लभत्वम् । अलीनां सर्पाणां विरुगानां पक्षिणां मानिनां मानयु
 क्तानां जनानां च पीडा भवति । दितिजेनां गारकेन सौरविजिते तंगनाः जनाः अंधाः उद्धाः दाशयः बाल्लोकाः एतेषां जनानां ये देशास्तेषां पीडा भवति । सौ
 म्येन बुधेन पराजिते विजिते मंदे शनैश्चरे अंगजनाः वणिजः क्रयविक्रयजीविनः विरुगाः पक्षिणाः पशवः चतुष्पदाः नागरास्तिनः एते संताप्यंते ।
 पीड्यंते । तथा युरुणा वृहस्पतिना जिते सौरस्त्रीबहुला ये देशाः मलिषकाश्च जनाः संताप्यंते पीड्यंते ॥ ॥ अत्रैव विशेषमाह ॥ अयं विशेषो
 षोभिहितो रूतानां कुजशवागीशसितासितानाम् फलं तु वाच्यं ग्रहभक्तितो न्ययथा तथा ग्रंथिरुताः स्वभक्तीः ॥ कुजो गारकः ज्ञाबुधः वागीशो वृह
 स्पतिः सितः शुक्रः असितः सौरः रूतानां जितानां मयं विशेषोभिहितो उक्तः । अद्यदपरं यत्फलं तद्गुरुभक्तितो वाच्यं यथा येन प्रकारेण व्यक्तेनाद्यक्तेन वा

ताः पराजिताः तथा तेनैव प्रकारेण यत्कृतमद्यत्तं वाहनास्वभक्तीन् धृतिविनाशयंतीत्यर्थः ॥ तथा च पराशरः ॥ ग्रहस्य येयस्य हतस्य देशाः पीडांस
 मृकंतित एव तस्य । संप्राप्तवीर्यस्य जये स्मृद्वा भवंति सम्यक् चतुष्टयाः ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिताविष्टौ ग्रहयुद्धेनामा
 ध्यायः सप्तदशः ॥ ॥ अथ समागमाध्यायोद्याध्यायते ॥ ॥ तत्रादावेव चंद्रमसो गतिलक्षणमाह ॥ भानां यथा संभवमुत्तरेणाया
 तोयलाणां यदि वा शशांकः प्रदक्षिणांतकुभदंष्ट्राणां याम्येनया तोन शिवः शशांकः ॥ शशांकः चंद्रो भानां नक्षत्राणां यथा संभवं उत्तरेणायातो
 गतः यथा संभवमिति निकटवर्तिनां प्रदर्शयति । येषां चंद्रविक्षेपाद्वेगो विक्षेपस्तनुच्यो वा तेषां प्रायेण संभवति । यथा कृत्तिकारोहिणीपुष्यमघावि
 त्राविशाखाचूराधाज्येष्ठाशतभिषयेवतीनां संभवति । अन्येषां कदाचित् संभवति द्वरवर्तिनां तु उत्तरेण तत्पगमनं न संभवति । यथा स्वातिश्रवणाधनिष्ठा
 दिषु स्वातिः सप्तविंशे भागे उत्तरे विक्षेपः चंद्रस्य सार्धाः चत्वारः तस्य सर्वकालं दक्षिणेन याति चंद्रः येषां चंद्रविक्षेपादधिक उत्तरतो विक्षेपस्तेषां सदैव द
 क्षिणेन याति । येषां चंद्रविक्षेपादधिको दक्षिणे विक्षेपस्तेषां सदैव उत्तरेणायाति चंद्रः एवं भौमादीनां यथा संभवमपि योज्यम् । एवमेषां संभवति तेषां योज्यम्
 ग्रहाणां भौमादीनां चोत्तरेणायातः प्रदक्षिणां कृत्वा तच्च प्रदक्षिणां गमनं दृष्ट्वा राशौ शुभांशे यस्करम् । याम्येन दक्षिणे न शंको यातेन शिवो न शुभद इत्यर्थः
 ग्रहाणां नपि यथा संभवं योज्यम् ॥ तथा च मणिपुराः ॥ दक्षिणेनापसद्यं स्यादुत्तरेण प्रदक्षिणम् । ग्रहाणां चंद्रमा ज्ञेयो नक्षत्राणां तथैव च ॥ तथा च वृद्धग
 र्गः ॥ नक्षत्राणां ग्रहाणां वा यदा तत्तरतः शशी । तत्प्रदक्षिणामित्पाकुर्भवेत्क्षेमस्तुष्टये ॥ नक्षत्राणां ग्रहाणां वा यदि दक्षिणातो ब्रजेत् अपसद्यं तदेवं
 स्यादष्टमिभयलक्षणम् ॥ अथान्तरकस्योत्तरगते चंद्रे फलमाह ॥ चंद्रमा यदि कुजस्य वा व्यधक् पार्वतीयजलशालिनां जनाः क्षत्रियाः प्रमु
 दिताः सयायिनः धूरिधाच्यवसुधरा ॥ कुजस्यां गारकस्य चंद्रस्य यद्यदुत्तरेणायाति गच्छति तदा पर्वतीगानां पर्वतनिवासिनां बलशालिनां ब
 लेन येशालं ते श्रायंते तेषां च जयो भवति । तथा च सयायिनो यायिसाहिताः क्षत्रियाः प्रमुदितारुष्टा भवन्ति । तथा च वसुंधरा धूरिधानेन बक्रुपान्येन
 मुदिता रूष्टा भवन्ति ॥ अथ बुधस्याह ॥ उत्तरतः स्वस्तु तस्य शशांकपौरजयाय सुभिद्वकाराश्च । सस्य च यं कुत ते जनहृदि कोणचयं च नराधिप
 तीनाम् ॥ शशांकः चंद्रः स्वस्तु तस्यात्मीय पुत्रस्य बुधस्यात्तरत उत्तरेण यदियाति तदा पौराणां दृष्ट्वा जयाय भवति । सुभिद्वं करोति सुभिद्वं करोति

अद्वैतैः न दोषैश्च साकं स रुयुद्धं न भवतीति किल सूर्यस्य यैः सह समागमोक्तमयं शब्दवाच्यः चंद्रोऽसहसमागमशब्दवाच्यः भौमादीनां परस्परं युद्धशब्दवाच्य
 इति त्रयमस्मिंश्चास्त्रे सिद्धांतः ॥ तथा चाचार्यविरचितं चंद्रः ॥ दिवसकरेणास्तमयः समागमः शीतरश्मिस्तस्मिन् तानाम् कुलसुतादीनां युद्धं निगद्यते नोच्य
 युक्तानामिति ॥ यैः चोक्तमादित्यस्पजयपराजयतंगालवामनावाच्या ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संस्मृताविष्टतौ समागमाध्यायोष्टा
 दशः ॥ ॥ अथ ग्रहवर्षफलाध्यायोद्याध्यायते ॥ कस्य ग्रहस्य वर्षे कीदृशानि शुभाशुभानि फलानि भवन्ति यत आचार्येणापूर्वमेव प्रतिज्ञात
 मासीत् वर्षे यद्यस्य फलं मासे च मुनिप्राणीतम् आलोक्य तत्तद्वैर्वक्ष्ये होरातंत्रोत्तरविधिना इति ॥ ॥ तत्रादावेवादित्यस्य वर्षफलमोक्तं ॥ ॥
 सर्वत्र भूविर्लसस्य युतावनानि देवादिभक्तयिषु दंष्ट्रि समावृतानि नद्यश्च नैव हि पुनः प्रचुरं स्वंति रुग्णेषु ज्ञानिन तथातिबलाच्चितानि ॥ तीक्ष्णं
 तपत्यदितिजः शिशिरेपिकालेनाथं बुदाजलमुच्चोचलसन्निकाशाः नष्टप्रभर्द्दगणशीतकरं नभश्च सीदन्ति तापसकुलानि सगोकुलानि ॥ रुस्त्यश्च
 पतिमदस्य वलैरुपेता बाणा सनासि मुमुलातिशयाश्चरन्ति ॥ इतो नृपायुधि नृपानुचरैश्च देशान् संवत्सरे दिनकरे स्पदिनेथ मासे ॥ दिनकरस्यादि
 त्यस्य संवत्सरे वर्षे दिने वा तद्वर्षमासे वा ईदृशानि फलानि भवन्ति ॥ तथा च यवनेश्वरः ॥ अष्टाश्रयं लङ्गामी रितं यद्गुरुस्वभावप्रभवं जनानाम् तदेव
 तन्मासदिनं त्वष्टं तदीश्वरस्थानविकल्पितं च ॥ एवं वर्षजं फलं मासदिवसहोरास्वपि बोद्धव्यम् तत्राविवर्षमासे दिने वा कीदृशानि फलानि सर्वत्र सर्व
 स्मिन् देशे भूवनिर्विरलैस्तनुमिस्तस्यैवान्यादिभिर्युता संयुक्ता भवन्ति तथैवान्यान्पराणामिदंष्ट्रिभिः सर्पवराहादिभिः समावृतानि संयुक्तानि भवन्ति की
 दृशैः दंष्ट्रिभिः देवाः चैव ह्येतोयांति भक्तयिषु बोभक्तयिषु मिहोस्तथा धृतैर्देवशब्देन प्राक्कर्मोच्यते ॥ तथा चोक्तम् ॥ प्राज्ञन्मनिष्ठतं कर्म शुभं वा यदि वा
 शुभम् ॥ वैशब्देन निर्दिष्टमिह जन्मनितद्वधैरिति ॥ तस्मादनानि देवादिभक्तयिषुः दंष्ट्रि समावृतानि भवन्ति नद्यः सरितः प्रचुरं प्रभूतं पयो जलं न स्वंति
 स्पंदन्ति रुजोरोगाणामुपशमार्थं धान्यं च भेषजानि दद्याणि तानि न तथा ते नैव प्रकारेणातिबलाच्चितानि वीर्ययुक्तानि भवन्ति रोगोपशान्तिं सम्यक् कुर्व
 तीत्यर्थः तथा अदितिजः आदित्यः शिशिरेपिकाले माघफाल्गुणमासा ये शीतकाले पितीक्ष्णमतिचंद्रं तपति संतापयति ॥ अंबुदामेघाश्च चलसन्निकाशाः
 पर्वताकारा अपि नातिजलमुच्चोचलं प्रभूतं जलं मुंचन्ति त्यजन्ति तथानभश्चाकाशं कीदृशं नष्टप्रभर्द्दगणशीतकरं नष्टप्रभो विगतकांति श्रीदृगणोनद्वत्सहस्रः

समाजोत्पाद्यायस्य यमः सौरः जीवोयुतः अनयोः संगमे संयोगो यद्यन्यः कश्चिद्रूपं आगच्छेत्तदा कोशाख्यो योगः एकोग्रः पञ्चात्यश्चि मायां दिशुदितः
आदित्यमंडलान्निर्गतो न्योद्वितीयः प्राक् पूर्वस्यां दिशि अर्कमंडलादेवोद्गतस्तौ तथाभूतौ यद्येकद्वौ भवतस्तदा ससन्निपाताख्यो योगः एतेषां पंचानां सं
स्थानानां अभवे यो ग्रहसंयोगः समागम इति ज्ञेयः । तत्र च समागमे सर्व एव ता राग्रहा अविहृततनवो निर्विकारशरीरः स्थित्या निर्मला विपुला विस्ती
र्णाश्च समागमे धन्याः शुभाः ॥ अन्यथा अशुभा इति ॥ तथा च समासं हितायाम् । अरुकोशसन्निपातौ संवर्तसमागमौ समाजश्च । समोरु इति चेत
षां लक्षणमस्मात्समादेश्यम् ॥ सूर्यजयुतसंयोगे द्वावप्यकोपरः समागच्छेत् स हि भवति कोशसंज्ञो दुर्भिक्षमयावलोकने ॥ एक उदितः प्रतीया
मपरः प्राच्यां ग्लोदितो यदि च अन्योन्यमथोत्सामिः विलिखेत् स हि सन्निपाताख्यः स रूपौरेण च पौरोयावी सरुवाधिना ग्लोद्यश्च दृश्येत समायुक्तः स
समाजख्यः समुद्दिष्टः अथ याधिना गराद्याः चत्वारः पंचवासरुभवेयुः एकैर्द्वौ संवर्तः शिखिारुप्युतः स संमोरुः अन्यथा समागमः यतः पूर्वमेवोक्त
प्रत्यर्चिषः प्रसन्नास्संभृतकिरणाः प्रदक्षिणावर्तीः सुस्थिता मलतनवः केमसुभिदा वलस्ते स्याः ॥ ॥ अथैतेषां फलान्याह ॥ समोरुसंवर्तस
मागमाख्यौ संमोरुके शौभ्यदौ प्रजानाम् समाजसंज्ञे सुसमाः प्रदिष्टा वैरप्रकोपः खलु सन्निपाते ॥ संवर्तसमागमाख्यौ द्वौ योगौ समौ न शुभौ ना
प्यशुभं फलं कुरुत इति भावः यादृशाभावा पूर्वमभूवंस्तादृशा एव संवर्तसमागमयोरिति संमोरुके शौ प्रजानां लोकानां भयदौ भयं ददतः समाजसंज्ञे
समाजख्ये सुसमाशोभना समा प्रदिष्टा उक्ता तद्वं शोभनं भवतीत्यर्थः । केचिद्बहुवचनं पठन्ति । सुसमाः प्रदिष्टा इति सुसमाभावाः प्रदिष्टा उक्ताः या
दृशाः पूर्वमभूवं तदधिका भवन्तीत्यर्थः सन्निपाते वैरप्रकोपः लोकानां परस्परं वैरो भवति । खलु शब्द आगमयोतनार्थः ॥ तथा च काश्यापः ॥
संवर्तसंगमौ मध्यौ संमोरुभयदः स्मृतः कोशश्चानिष्टफलदः समाजख्यः सुमध्यमः सन्निपाते मल्लवैरे अन्योन्यमुपजायते । तथा च समासं हि
तायां ॥ संवर्तसमागमयोः साम्यं मोरुभयानि कोशे च । सुसमा समाजसंज्ञे वैरेणैव सन्निपाताख्ये ॥ तथा चात्रायं विशेषः समासं हितायाम् ॥
दुर्भिक्षरोगतत्करशस्त्रादिभिरुधंयराः कुर्युः आनीलवीथ्यां ज्ञेयाः अथ वीथ्यां ते यमपरिहानिः शस्त्रभयं मृगवीथ्यां जार इत्यां कुरुधं च रोगाश्च पशु

नागगेवीथ्यां सप्तभाद्यावांचनपणीडा । सुसुभिक्षमिरावत्यांगजवीथ्यांचक्रत्वामोदाः अतिजलमोदं कुर्वन्नागाद्यावांचनसेर्वतु । अहोदयेप्रवासे
 चसोमस्त्वय्येतेतथा । विचार्यवीथीमार्गंश्चलोकेषुयात्रशुभाशुभमिति ॥ ॥ ॥ इतिभट्टोत्पल्लविरचितायांसंहिताविष्टौयलुभृंगाटकं नाम
 विंशोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ अथगर्भलक्षणानामाध्यायोद्याख्यायते ॥ ॥ ॥ तत्रादवेवप्रयोजनदर्शनार्थमारु ॥ ॥ अत्रेजगतः प्राणाः
 प्राष्टकालस्यचानमाय तस्मै यस्मादतः परीक्ष्यः प्राष्टकालः प्रयत्नेन ॥ जगतोविश्वस्थानं प्राणाः असवः यथाप्राणिनामन्नं विना प्राणानवर्तते
 तच्चान्नं प्राष्टकालस्य वर्षासमयस्यायतं तदादीनां यस्मादेवमतोस्मादेतोः प्रयत्नेनातिशयेन प्राष्टकालः परीक्ष्यो विचार्य इत्यर्थः ॥ ॥ अत्रतत्
 लक्षणानिवक्ष्यामीत्याहुः ॥ तल्लक्षणानियानिमुनिभिर्निबद्धानितानिदृष्टेदम् क्रियतेगर्गपराशरकाश्यपवज्रादिरचितानि ॥ तस्य
 प्राष्टकालस्य यानिलक्षणानिविज्ञानकारणानि मुनिभिर्वसिष्ठादिभिर्निबद्धानि विरचितानि दृष्ट्वा अवलोक्य तथागर्गपराशरवज्रकाश्यपादि
 भिः यानिचविरचितानि आदियुगाद्वा दरायणासितदेवत्वादयोऽस्येते एतानि सर्वाणि घट्टद्वयं समयाद्दं प्राष्टकाललक्षणं क्रियते इति ॥ ॥
 अथगर्भलक्षणस्य दैवविदः प्रशंसार्थमारु ॥ दैवविद विहितचित्तोऽङ्गनिशंयोगर्भलक्षणं भवति तस्य मुनेरिव वाणी भवति मिथ्या बुनिर्देशे ॥ १
 यो दैववित्कालज्ञः अविहितचित्तोऽङ्गनिशमहोरात्रगर्भलक्षणं भवति तस्यां बुनिर्देशोऽष्टकथने मुनेः अपेरिव वाणी गीर्मेथ्या निष्कलानभवति
 अपितु सत्यस्वरूपा भवतीत्यर्थः ॥ अत्रशास्त्रप्रशंसार्थमारु ॥ किंवातः परमन्यत्वात्स्वज्ज्ञायोस्ति यद्विदित्वैव प्रधंसि नपि काले त्रिका
 लदर्शकलौ भवति ॥ अतोस्मात्तर्गर्भलक्षणशास्त्राज्जपोतिः शास्त्राद्वा अन्यदपरं शास्त्रं ज्ञायाः प्रशस्ततरं किं वास्ति विद्यते यत्स्वयं यथं विदि
 त्वैवं ज्ञात्वा कलौ युगे प्रधंसि नपि सर्वशास्त्रविनाशकर्तारि सत्यपि यतः सर्वशास्त्राणां कलौ दिनानुदिनं धंसोस्ति तथाभूतेपित्रिकालदर्शीभूतमद्यम
 विषयस्य कालस्य वेत्ता भवतीत्यर्थः ॥ अथात्रैवापरमतं त्वमतं चारु ॥ केचिद्वदन्ति कार्तिकशुक्लांतमतीत्य गर्भदिवसाः स्युः न च तन्मतं बहू
 नांगर्गदीनां मतं वक्ष्ये ॥ केचिदाचार्याः सिद्धसेनप्रभृतयः कार्तिकमासस्य शुक्लांतं शुक्लपक्षावसानं पौर्णमासांतमतीत्याति क्रम्य गर्भदिवसाः स्युः

तस्मिं

भवेयुरितिवदंतिकथयन्ति ॥ तथावसिद्धसेनः ॥ मुक्तपक्षमतिक्रम्य कार्तिकस्य विचारयेत् गर्भाणां संभवं सद्यः कृतस्य संपत्तिकारणम् ॥ नवतन्मं
वस्तुनामिति ॥ यदेतत्प्रायुक्तं कार्तिक शुक्लं तमतीत्यागर्भदिवसः स्युरितितच्च वस्तुनां प्रवृत्तानां नमतश्च तस्माद्गर्गादीनां गर्गवसिष्ठपराशरः अपि पुत्रका
श्यापानां मतं वद्वेकथयिष्यत इति ॥ तच्चाह ॥ मार्गशिरः सितपक्षप्रतिपत्त्युत्तिनिषाकरे जात्याष्ट पूर्ववातमुपगते गर्भाणां लक्षणां ज्ञेयम् ॥ मार्ग
शीर्षमासस्य सितपक्षप्रतिपत्त्युत्ति शुक्लपक्षप्रतिपदारभ्य कृपाकरे चंद्रे अष्टाष्टायां पूर्वसमुपगते प्राप्ते वा शब्दे च चार्थे मार्गशीर्ष शुक्लपक्षे य
दा पूर्वषाठ्ति चंद्रमा भवति तदारभ्य गर्भाणां लक्षणां ज्ञेयं ज्ञातव्यमिति ॥ तथाचात्र गर्गः ॥ शुक्लादौ मार्गशीर्षस्य पूर्वषाठ्थवस्थिते निषाकरे
तु गर्भाणां तदौ लक्षणां वदेत् ॥ काष्ठपञ्च ॥ सितौ मार्गशीर्षस्य प्रतिपदिवसे यथा पूर्वषाठ्थगते चंद्रे गर्भाणां धारणां भवेत् ॥ ॥ यत्र कृत्र
मुपगते गर्भश्चंद्रो भवेत् स चंद्रवशात् पंचनवतिदिनशते तत्रैव प्रसवमायाति ॥ योगर्भो यत्र कृत्रमुपगते यस्मिन्नक्षत्रे यवस्थिते चंद्रे भवेत् स ग
र्भः चंद्रवशाच्चंद्रयुक्तं नक्षत्रवशात् प्रसवं याति किं यता कालिनेत्याह ॥ ॥ पंचनवतिदिनशते अति क्रांते सार्धैः षड्विंशतैर्गते तत्रैव तस्मिन्नेव
नक्षत्रे प्रसवमायाति प्रसूयते इति एतदुक्तं भवति ॥ यत्र कृत्रमुपगते चंद्रे गर्भः संभूतः स तस्मात्पंचनवतिदिनशते अतीते तत्र कृत्रस्थे चंद्रे प्रसवं या
ति नक्षत्रयुक्ते चंद्रवशात् प्रसवमायाति किं मन्त्रं चंद्रमानवशात् पंचनवतिदिनशते प्रसवं यात्येतन्न चंद्रवशादित्यनेनेदं प्रदर्शयति ॥ यत्र कृत्रे
चंद्रे गर्भः संभूतः तत्रैव सावनमानवशात् तत्र कृत्रस्थे प्रसवं याति नक्षत्रचंद्रवशादित्युक्तं कथं सावनमानमवगम्यत इत्युच्यते ॥ तत्रैव प्रसवमाया
तीति वचनादगत्या तदिवसेषु षष्ठदिवसात्पंचनवतिशतयुक्ते षष्ठगणाकृते तत्र कृत्रगतश्चंद्रमा भवति ॥ अन्यथा पंचनवतिदिनशते चंद्रयुक्त
गर्भनक्षत्रं न भवत्येव पूर्वस्मान्निशीयते स चंद्रवशाच्चंद्रयुक्तगर्भनक्षत्रवशात् तत्रैव यवसानेन चेष्टया निमानानि आचार्येण प्रदर्शितानि युगव
र्षमासपिंडरविमानं साधिमासकं चंद्रमित्यादि ॥ तथाचाचार्येण समाससंस्कृतानि बंधे स्पष्टतरमुक्तम् ॥ पौषे सितशुक्लाद्यैः श्रावणाशुक्ला
दयो विनिर्देश्याः सार्धैः षड्विंशतैर्न भविसाकस्मिन्नक्षत्रे तस्मादेवं स्थितसावनमानवशाद्गर्भप्रसव इति ॥ अथ पुनरपि गर्भाणां वृत्तानां प्र
सवकालज्ञानमाह ॥ ॥ सितपक्षमवः दशमे कृत्ताद्यसंभवारत्रौ नक्तं प्रभवश्चाह नि संध्या जातश्च संध्या चाम् ॥ सितपक्षमवः शुक्ल

पक्षसंभूता गर्भाः पुरतः पंचनव तिदिनशतेगते शुक्लपक्षे प्रसवमायांति । एवं कृत्वा पक्षोद्भवाः शुक्लपक्षे ^{कृत्वा} संभवादिसंभवागर्भारात्रौ प्रसवमा
 यांति । नक्तं प्रभवारात्रिसंभवाश्चाह्निदिवसे प्रसवमायांति संध्याजाताः संध्यायामेव द्यत्ययाद्भवति प्राक्संध्यासंभूता अपरसंध्यायामपरसंध्यासं
 भूताः प्राक्संध्यायामिति ॥ तथा च गर्गः ॥ दिवा भवति योगर्भः रात्रौ स इति पच्यते । शुक्लपक्षसमुद्भूतः कृत्वा पक्षे च वर्धति । पौर्णमास्यामथ्यात्
 नः सामावास्यां प्रवर्धति । अमावास्यां समुद्भूतः पौर्णमास्यां प्रवर्धति । पूर्वसंध्यासमुद्भूतः पश्चिमायां प्रवर्धति । पश्चिमायां समुद्भूतः पूर्वसंध्यां प्रवर्धति ॥
 पूर्वस्त्रियः समुद्भूतः पश्चाद्रात्रौ प्रवर्धति । निशायां पश्चिमेयश्च स पूर्वाह्ने प्रसूयते । दिनार्धे तु स मुत्पन्नः स दिनार्धे प्रसूयते । निशाार्धे तु स मुत्पन्नः स नि
 शाार्धे प्रसूयत इति ॥ अथ गर्भाणां विशेष लक्षणं कालनिर्देशं चारु ॥ मृगशीर्षाद्यागर्भमंदफलाः पौषशुक्लजाताश्च । पौषस्य कृत्वा
 पक्षे निदिशि तश्चावगास्यसितम् ॥ माघसितोत्थागर्भाश्चावगास्ये प्रसूतिमायांति । माघस्य कृत्वा पक्षे निदिशि द्वादशपदशुक्लम् ॥
 फाल्गुणशुक्लसमुत्थाभाद्रपदस्यासिते विनिर्देशाः तस्यैव कृत्वा पक्षोद्भवास्तु ये ते अयुक्ता शुक्ले ॥ चैत्रसितपक्षजाताः कृत्वा स्य युजस्य वारि
 दा गर्भाः चैत्रसितसंभूताः कार्तिकशुक्ले भिवर्धति ॥ मृगशीर्षा मार्गशीर्षः तदाद्याः तत्प्रथमपक्षजाता गर्भमंदफला अल्पवर्धदाश्च
 वंति । प्रथमपक्षः शुक्लपक्षः तत्रजाताः संभूताः तथा पौषशुक्लजाताश्च गर्भमंदफला एव । अस्मिन् गर्भलक्षणे चैत्रसिताद्यामासा विज्ञातव्याः
 यथा चैत्रस्य शुक्लपक्षो वैशाखस्य कृत्वा पक्षो द्रव्ये चैत्रमासः एव मन्येषां मासानामपि परिकल्पना कार्या ॥ एवमेतच्चान्द्रमानं पौषस्य कृ
 त्वा पक्षे आवागस्यसितं शुक्लपक्षे निदिशि द्वादश । एतदुक्तं भवति पौषकृत्वा पक्षसंभूतो गर्भः आवागशुक्लपक्षे प्रसूयत इति ॥ एवं माघ
 सितोत्थागर्भमाघशुक्लपक्षसंभूताः आवागस्य कृत्वा पक्षे प्रसूतिमायांति प्राप्नुवंति । तथा माघस्य कृत्वा पक्षे भाद्रपदे शुक्लं निदिशि द्वादश
 फाल्गुणशुक्लपक्षसंभूता गर्भाभाद्रपदस्यासिते कृत्वा पक्षे विनिर्देशावक्तव्याः । तस्यैव फाल्गुणस्य ये तु कृत्वा पक्षोद्भवा गर्भाः ते अयुक्ता शुक्ले
 पक्षे भिवर्धति । चैत्रसितजाताः चैत्रशुक्लपक्षसमुद्भूता ये गर्भास्ते अयुजस्य कृत्वा पक्षे वारिदा वृष्टिप्रदाः चैत्रसितसमुद्भूताः चैत्रकृत्वा पक्षोद्भ
 वाः कार्तिकशुक्लपक्षे भिवर्धति ॥ तथा च गर्गः ॥ माघेने आवागं विद्यां वै भवं फाल्गुने न तु चैत्रेना अयुजं प्राप्नुवैशाखे न तु कार्तिकम् शुक्लपक्षे

कृत्स्नं कृत्स्नं पदं चेतस्मै रात्रौ विपर्ययसंकार्यकाले विनिश्चयमिति ॥ पराशरस्याद्येवं मतम् ॥ अथ मेघानां वायोश्च लक्षणमाह ॥
 पूर्वोद्भूताः पश्चादपरोत्थाः प्राग्भवन्ति जीमूताः शेषास्त्वपि दिक्त्वे वं विपर्ययो भवति वायोश्च ॥ जीमूता मेघागर्भकाले पूर्वस्यां दिशि तमुद्भूतास्ते प्र
 सवकाले पश्चात्पश्चिमायां दिशि संभवन्ति ये चापरोत्थागर्भकाले पश्चिमायां दिशि संभवन्ति ते प्रसवकाले पश्चात्पश्चिमायां दिशि संभवन्ति ये चापरोत्था
 गर्भकाले पश्चिमायां दिशि संभवन्ति ते प्रवर्षणो प्राक् पूर्वस्यां दिशि संभवन्ति ॥ शेषास्त्वपि दिक्त्वे वमने नैव प्रकारेण विपर्ययो विपरीतो भवति ॥ तद्य
 या दक्षिणा उत्तरस्यामुत्तरादक्षिणास्याम् आग्नेयी वायव्यां वायवी आग्नेयाम् ऐशानी समुद्भूतानैवृत्याम् नैवृती ऐशान्याम् इति वायोरनिलस्य
 चाप्येवमेव विपर्ययो विपरीतो वाच्यः यथा मेघानां दिव्यात्यय उक्तस्तथा वायोरपि वाच्यः यथा पूर्वोद्भूताः पश्चात्तथा पूर्वोद्भूतो गर्भकाले वायोः प्रवर्ष
 णकाले पश्चिमायां दिशि भवत्येवं सर्वत्र योज्यम् ॥ तथा च पराशरः ॥ अथ माघेन आवाणां फाल्गुणो नभा इपदं चैत्रेणाश्वयुजं वैशाखेन तु कार्तिकम्
 शुक्लेन कृत्स्नं कृत्स्नेन शुक्लं दिवसेन रात्रिं रात्र्या दिवसेन गर्भाः प्रवर्षन्ति ॥ ॥ अधुना गर्भसंभव लक्षणा न्याह ॥ ॥ ह्लादिमृद्दक् शिवशक्रदिग्भ
 वो मारुतो विद्यद्विमलम् स्निग्धमितवहलपरिवेशपरिवृतौ हिममधूखर्को ॥ पृथुबहुलस्निग्धं घनं घनं ह्रीं हारकलोहिताप्रसुतम् काकांड
 मेवकाभं विद्यद्विशुद्धे दुनद्वत्रम् ॥ सुरचापमार्द्वगर्जितविद्यत्प्रतिहृत्कामुभासंध्या शशिशिवशक्रा शास्त्रांशान्तमृगाः पक्षिरवसेद्याः ॥
 विपुलाः प्रदक्षिणाचराः स्निग्धमधूखाग्रहानिरुपसर्गाः तरवश्चनिरुपसृष्टांकुरानरवतुष्यदारुष्टाः ॥ गर्भाणां पुष्टिकराः सर्वेषामेव लयोचविशेषः
 स्वर्तुस्वभावजनितो गर्भविष्टौ स्तमभिधास्ये ॥ गर्भयुगाकाले ईदृशानिलक्षणा निशुभानि ॥ तद्यथा मारुतो वायुः ह्लादी आह्लादकः मृदुः
 सुखस्पर्शी उदयुत्तराशिवदिगेशानीशक्रदिक्पूर्वा आसामान्यतो समुद्भूतस्तथा विद्यदाकाशं विमलं निर्मलं हिममधूखः चंद्रः आदित्यः तौ स्निग्धे
 नादक्षेणसितेन शुक्लेन बहुलेन घनेन परिवेशेन परिवृतौ च्याप्तौ विद्यदाकाशं पृथुबहुलं स्निग्धं घनम् पृथ्वः विस्तीर्णाः बहूलाः घनाः स्निग्धाः
 अद्भुताः घनाः मेघाः यस्मिन् तथा घनं ह्रीं मेघएव ह्यकारः हारकः हाराकारो मेघः लोहिताभ्राणि लोहितवर्णास्तैर्युतं संयुक्तं विद्यत्का
 कांडमेवकाभं काकांडो वायसांडो नीलवर्णः मेवको वलिकं वसमवर्णः काकांडमेवकवदाभाकांतिर्यस्मिन् विशुद्धो निर्मलद्वंदुः चंडो नदात्राणि भा

स्या =

निचयस्मिन् तथासंध्यापूर्वापरवास्तुरचापेशोद्धधनुषामंदोराधुरेगागर्जितेनगर्जितमेघशब्दः विद्यतडित्प्रतिस्वर्योद्वितीयोर्कः एतेर्युताः शुभाः
 शक्ताः तथापदिगांविहगानांमृगाणामारण्यपशूनांचसंज्ञाः समृद्धाः शशिशिवशक्राशास्त्राः शशिनआशाउत्तरादिकु शिवाशारेशानीशक्रा
 शापूर्वाएतास्वाशामुस्थितातेचशांतरवामधुरस्वनाअनर्कामिमुखाश्चतथाप्रकाविपुलाविस्तीर्णाविंवाः प्रदक्षिणाचराः नक्षत्राणामुत्तरेणामा
 गीणाचरंति एवं पूर्वमेवकुंभानांयथासंभवमुत्तरेणयतो ग्रहाणां यदिवाशशांकः प्रदक्षिणांतदिति अतः प्रदक्षिणाचराः स्थितमयूखाः निर्म
 लरश्मयः निरुपसर्गाः निरुत्पाताः तथातरवः वृद्धाः निरुपसृष्टाङ्गराः निरुपसृष्टानिर्वाधाः अङ्गराश्चयेषाम् नरचतुष्टयदाहृष्टाः नराः मनुष्याः
 चतुष्टयदागवादयः एतेरुष्टाः प्रमुदितः गर्भाणामिति एवमनेन प्रकारेणयिगुणाउक्तास्ते सर्वेष्टामेवगर्भाणां पुष्टिकराः एतेचमार्गशिरः सितपद्म
 प्रतिपत्प्रभृतिवैशाखांतंयावल्लक्षणीयाः ॥ अत्रास्मिन्गर्भलक्षणोपयोगोविशेषस्त्वर्तुस्वभावजनितः स्वेनात्मीयेनआतुस्वभावेनजनि
 तउत्पादितस्तंगर्भविष्टुष्टौगर्भाणांविष्टुष्टयेविशेषंसमभिधास्येकथयिष्ये ॥ तथाचपराशरः ॥ अथगर्भसंस्थानुमेघादिषुचतुष्टुमासेषुयः
 शुबौधारणानमोनमस्यौप्रावृट् तस्याअनुबंधोवर्धयेषुप्रसवंति तत्रवाद्यभविद्यत्तनयितुवर्षाणिगर्भास्तांश्चप्रशस्ताभावयस्मिक्कालेस्व
 र्येदुनडात्राश्रयाणांवर्धलिंगानांप्रादुर्भावः पंचरूपतागर्भाणांधारणामासेनश्रुतिरिति ॥ अधुनातल्लक्षणमारु ॥ पौषेसमार्गशीर्षे
 संधारागोबुदाः सपरिवेशाः नात्यर्थंमृगशीर्षेशीतेपौषेतिहिमपातः ॥ मावेप्रबलोवायुस्तुषारकलुषधृतीरविशशांकौ अतिश्रुचंसधनस्य
 चभानोरस्तोदयौधन्यौ ॥ फाल्गुणामासेदृक्काः चंडः पवनोअसम्प्रवाः स्तिग्धाः परिवेशाश्चासकलाः कपिलस्ताम्रोरविश्चशुभः ॥
 पवनवनवृष्टियुक्ताश्चैत्रैर्गर्भाः शुभाः सपरिवेशाः चनपवनंसलिलविद्यत्स्वनितैश्चरितायवैशाखे ॥ पौषेमासेमार्गशीर्षेमार्गशीर्षेस
 हितेसंधारागः संधयोरक्तावसू अंबुदाः मेघाः सपरिवेशाः परिवेशयुक्ताः तथामार्गशीर्षेमासेनात्यर्थंनातिबहुशीतेपौषेतिहिमपातः
 शुभः मावेमासेप्रबलश्चंडोवायुः तथारविशशांकावर्कचंडौतुषारकलुषधृतीतुषारकानिर्हिमकांतिः स्वर्यः कलुषधृतिरनिर्मलकांति
 श्रृङ्गद्वयर्थः अतिशीतमत्यर्थंशीतंभानोरादित्यस्यसवनस्यमेवस्यास्तोदयौधन्यौशुभावित्यर्थः फाल्गुणामासेपवनोवायुः दृक्काः पुरुषः चंडोति

वेगः अश्रूणां मेघानां संज्ञा उद्गमाः स्त्रियाः स्वर्या वंदमसोश्च परिवेशाः असकलाः खंडाः रविः आदित्यः कपिलवर्णः ताम्रवर्णश्च शुभः शक्तः चैत्रेमा
 सेगर्भापवनेन वायुना मेघैर्मवष्टया वर्षाणामवयुक्ताः सपरिवेशाः परिवेशासंहिताः शुभाः वैशाखे मासे घनैर्मघैः पवनेन वायुना सलिलेन जलेन विद्यतात
 दितास्तानि तेन गर्जितेन च युक्ता गर्भाहिताय भवति ॥ तथा च काश्यापः ॥ शीतमभ्रं तथा वायुः चंद्रार्कपरिवेशाणाम् माघे मासे परीक्षेत आवरोष्टष्टिमादिशेद्
 फाल्गुने वाश्रसंघातदृष्टिः स्तनितमेव च पुरोवाताश्च ये प्रोक्ता मासे भाद्रपदे शुभम् बहु पुष्पाफलावृक्षावाताः शर्करा कर्षिणाः शीतवर्धतथा आश्वि चैत्रेणाम्
 युजं वदेत् वंति स्युः पुरोवाता पुरः शीघ्रप्रदक्षिणाः वैशाखे तानि ह्युपाणिकार्तिके मासि वर्धति ॥ तथा च समाससंहितायाम् ॥ शक्तानि सुगान्नासाः शीत
 हिमवायुमुगृह्यमानि स्तनिततडिज्जलमारुतघनतापायति सवैशाखे कृत्सेन शुक्लपद्मः सितेन कृत्से निशादिनोत्थेन गच्छेत्संध्यावांसंध्यादिद्य
 त्याञ्जलदा ॥ ॥ अथ गर्भकाले मेघानां लक्षणमाह ॥ मुक्तारजतनिकाशास्तमालनीलोत्पलाभासाः जलचरसत्त्वाकारा गर्भेषु घनाः प्रभूतज
 लाः ॥ तीव्रदिवाकरकिरणभितापिता मंदमारुताञ्जलदाः रुषिता इव धाराभिर्विस्तृत्यंभः प्रसवकाले ॥ ये घना मेघा मुक्तारजतनिकाशा युक्ता फला
 नारजतस्य रूथस्य निकाशाः सदृशाः अतिशुक्लवर्णा इत्यर्थः अथ वा तमालनीलोत्पलांजनाभासः तमालवृक्षस्य नीलोत्पलस्यांजनस्य च सदृशव
 र्णाः अति कृत्सा इत्यर्थः जलचरसत्त्वाकाराः जलचरा ये सत्त्वाः जलप्राणिन एषां मकरमत्स्यनक्रकर्तृर्मशिशुमारप्रभृतयः एवं विधाः गर्भेषु घना दृष्टाः प्र
 भूतजलाः बहुवर्षदाः तीव्रदिवाकरकिरणभितापिताः इति ये मेघास्तीव्रैश्चंद्रदिवाकरकिरणैर्कराभिः रभितापिता दग्धदेहाः संपादिताः मंदमा
 रुताः स्त्वल्पपवनाजलदामेघा एवं विधा ये गर्भकाले दृश्यंते ते प्रसवकाले पंचनवतिदिवसशते गते अंभः पानीयं रुषितारुष्टाः कुद्धा इव धाराभिः
 विस्तृत्युत्सृजंति अतिदृष्टिदा भवंतीत्यर्थः ॥ तथा च समाससंहितायाम् ॥ पृथुघनबहुला जलदा जलचरसत्त्वाविता शुभागर्भाः स्त्रियासित
 बहूलपरिवेशपरिवृतौ हिमकरोस्तकरो ॥ नृखगमुगादि तानि रुपुरुतास्तरवः विधदमलं च यदा भवति तदा सुसमा ॥ स्त्रियतडित्प्रति
 स्वर्यकमत्स्याः शक्रधनुः प्रथमा परिमध्ये शातरवा मुगपहिमनुष्ठाः शक्राशीश्वरदिक् पवनश्च ॥ ॥ अधुना गर्भोपघातलक्षणा
 न्याह ॥ ॥ गर्भोपघातलिंगान्मुक्ताशनिपांसुपातदित्याहाः कितिकंपस्वपुरकीलककेतुग्रहयुद्धनिर्घाताः ॥ रुधिरादिदृष्टिवैकृतप

रिद्धेन्द्रध्वंषिदर्शनं राहोः ^{३५} तस्य तैरैस्त्रिविधैश्चाचैरुतो गर्भः ॥ इमानि लक्ष्मणानि गर्भाणां सुपद्यात लिंगानि विनाशचिह्नानि ऐतैर्गर्भैर्वृत्तो
 विनश्यति तद्यथा ॥ उक्तापातः अशनिर्विधात् पांसुपातः पांसुवर्षणम् दिशालोदिशां दारुः क्षितिकं पोषुचलनम् त्वपुरगंधर्वनगरम् कीलास्तमिसकी
 लकाः केतुशिखीयलुपुडम् निर्वातो निर्वातशब्दः तथा वृष्टौ वर्षणोत्पादिवैकृतम् विकारः रक्तमांसवसाद्युत तैलादिवर्षणम् परिधृत्यलक्षणम्
 परिधृतिमेघरोषधातिर्विक्रमात्करोदये अस्तेवेति तस्य परिधृत्येन्द्रधनुषः सुरचापस्य दर्शनम् परिधृत्यलक्षणम् राहोर्दर्शनम् इत्येवं प्रकारैरुत्पा
 तैर्यैस्त्रिविधैर्दिधांतरिहोमैस्तत्पातैर्गर्भैरुतो नष्टो वाच्यः एतदुक्तं भवति गर्भे दृष्टेयदि पश्चादुक्तानां मुत्पातानां मन्यतमो भवति तदा गर्भो हतो यस्य
 समनंतरं पश्चादुत्पातसंभवो नान्यदिति ॥ तथा च गर्गः ॥ अस्मिन् वर्षे तमो वर्षमांसशोणितवर्षणम् उक्ता निर्घातकं पाश्ववज्रपातस्तथैव च परिवेशाः परिधयो
 वासवस्य ध्वंषिच अनश्रुस्तनितं वर्षं दिशां दारुस्तथैव च अनश्रुतं पुष्पाफलंधराणीषु वर्षणम् यलुपुष्टेषु वोरेषु रुतानां गर्भा विनिर्दिशेत् ॥ तथा च पराणरः ॥
 तेषु यलुणां मुदयस्तमयो उक्ता निर्घाताशनिपातगंधर्वनगरादि दिशालु रश्मिवर्णविकारभूचलनप्रादुर्भावो वर्षास्त्रिवर्षायाः ॥ पुनरपि विशेषमाह ॥
 स्वर्तुस्वभावजनितैः सामान्यार्थैश्च लक्षणैर्दृष्टिः गर्भाणां विपरीतैस्तैरेव विपर्ययो भवति ॥ पौषे समार्गशीर्षे संध्या रागे बुधाः सपरिवेषाः ॥ स्वर्तु
 स्वभावजनितानि गर्भाणां लक्षणानि तथा ह्लादिष्टदृष्टां शिवशक्रदिग्भवो मातृतइत्यादीनि सामान्यलक्षणानि ॥ एवं स्वर्तुस्वभावजनितैर्यैश्च सा
 मान्यलक्षणैर्गर्भाणां दृष्टिरुक्ता तैरेव विपरीतैर्विपर्ययैर्विपर्ययो विपरीतो गर्भाणां हानिरिति ॥ अर्थादेव मध्यमैर्मध्यमं फलं वक्तुमिति ॥ ॥
 अथ ये पुनरुक्तेषु गर्भः संभूतः ब्रूतो यदो भवति तदाह ॥ ॥ भद्रपदादय विष्वांबुदेवपैतामहस्यर्क्षेषु सर्वेषु तेषु विष्टो गर्भो ब्रूतो यदो
 भवति ॥ भद्रपदादयं पूर्वर्षे पदोत्तरर्षे पदे विष्टो देवोत्तरषाण अंबुदेवो पूर्वषाण पैतामहो राहो एतेषु पंचसु नक्षत्रेषु सर्वेषु पंचेषु विष्टो
 गर्भः पौषे समार्गशीर्षे संध्या रागे बुधाः सपरिवेषाः ॥ पुष्टौ प्रवर्षणे ब्रूतो यदः प्रभूतवर्षो भवति सांप्रतं ये पुनरुक्तेषु गर्भः संभूतो ब्रूतुं नृणां निवर्षति ॥
 तान्याह ॥ शतभिषगश्चेष्टास्वातिमघासंयुतः शुभो गर्भः पुस्ताति ब्रूतुं दिवसानं स्युत्पातैरुतैस्त्रिविधैः ॥ शतभिषक् अश्लेषा आर्द्रा स्वा
 तिः मघा एभ्यः शतभिषगास्त्यः पंचभ्यः संयुतो गर्भः एतेषां मध्यादेकतमेन नक्षत्रेण संभूतः शुभः शुभफलो भवति स च ब्रूतुं दिवसानुत्पाति प्रभू

तान्यलानि पुष्टिं नयति पुष्टिनिमित्तान्यभिहितानि ह्लादिष्टद गित्यादीनि सष्टैवेन कृत्रे विष्टद्वेगर्भस्त्रिविधैकत्वात्तैर्दिष्टं तस्मिन् नैवेदितं कृत्वा तन्म
 नोविनाशयतीत्यर्थः । एतदुक्तं भवति । कृतस्तावन्त्येव दिनानि न वर्षति गर्भोपजातलिंगान्युक्ताशनिपातपातदियारुद्राद्याकृतानि त्रिविधमुत्पातलक्षण
 माचार्येण समाससंस्कृतानि बंधे स्पष्टतरमुक्तम् ॥ दिष्टं ग्रहर्कजातं भुवि भौमं स्थिरचरोद्भवंच । दिष्टा लोका मातुत परिवेशाद्यं विद्यत्प्रभवम् ॥
 तथा वगर्गः ॥ राजापत्यं सृगाश्चैधौ दं चानिलवारिजं । आषाढादितयं चैव तथा भाद्रपदाद्वयम् नक्षत्रदशकं चैव द्वादश्यां नक्षत्रद्वयं । नगर्भः संपदं
 तियोगद्वेमेन कल्पते । उक्त्याभिहितं वापि केलनावाध्याधिष्ठितं । नगर्भः संपदं यांति वासवश्च न वर्षति ॥ अधुना नंतरोक्तार्थायां दिवससंख्यानिगमं
 करोति ॥ सृगमासादिषष्ठौ षड् षोडशविंशतिश्चतुर्धुक्ता । विंशतिरथ दिवसत्रयमेकतमर्द्धेण पंचभ्यः ॥ सृगमासादिषष्ठौ मासानां
 ते सृगमासादयः तेषु सृगमासादिषु प्राक्परिगतानां पंचानामन्यतमेन नक्षत्रेण यदा गर्भो विष्टुस्तदा यथासांध्यमेते दिवसा योजनीयाः ये चोक्ता नक्ष
 त्राणां अन्यतमेन नक्षत्रेण मार्गशीर्षमासे गर्भः संभूतः तदा पंचनवते दिवसशते अतिक्रांते अष्टौ दिवसान् प्रवर्षति देवः एवं पौषे षड् माघे षोडशफा
 ल्गुणे चतुर्धुता विंशतिः अथानंतरे वैशाखे दिवसत्रयमिति । एवं शतभिषगादिभ्यः परेभ्यो मध्यादेकतमर्द्धेण षष्टिप्रमाणम् ॥ ॥ अमुमेवा
 र्थमुचिषु अहम् ॥ माघे षोडशसंस्था सुषोडशाष्टौ च फाल्गुने विंशतिः चैत्रमासे तु त्रयश्चेद्वाग्निदेवते ॥ अष्टौ सौम्ये षड् पौषे संख्यास्ता
 सु च वर्षति एवमेतावन्ति दिवसानि पंचनवते दिवसशते अतिक्रांते प्रवर्षतीत्यर्थः गर्भो बहुतो यदो भवत्यनेनैवातिदिष्टं यथा प्रवर्षण एतावती पानी
 यसंख्या अधुना संख्यावाचार्येण समाससंस्कृतानि बंधेन उक्ताः पंचनिमित्तः शतयोजनतदार्धमेकलान्यतः वर्षति पंचनिमित्तादुपौकेन योगर्भ
 इति निमित्तानि यानि पंचाचार्येण वक्ष्यति । पवने सलिलविद्यद्गर्जिता आवृत्तोयः स भवति बहुतोयः पंचरूपो भुपेत इति निमित्तान्येकोत्तरहृद्वा
 मार्गशीर्षमासादिषु परिपठितानि । पौषे समार्गशीर्ष इत्यादितथा सृगशीर्षाद्या गर्भमंदफलत्वात् न्येन ग्रंथेन मार्गशीर्षजातानां गर्भाणां पौषश्रुक्
 जातानां च मंदफलतोक्तम् ॥ ततो पवादमारु ॥ सर्वेषु लघुषु विष्टो बहुतो यदो भवतीति तेन पंचनिमित्तसंयुक्तो गर्भः पुष्टो बहुतो यदो भवति ॥

गर्भाणां पुष्टिनिमित्तान्यभिधातानि निमित्तानि च प्राक्प्रदर्शितानि विशेषनिमित्तैर्युक्तोगर्भवद्भूतोयदोभवति ॥ तान्पारु ॥ पंचनिमित्तः शतयोजन
 न्तदधार्धमेकलान्यतः वर्धति पंचनिमित्तं द्वेपौकेन योगर्भः ॥ पंचभिर्निमित्तैः संयुक्तोगर्भसमंताद्योजनशतं वर्धति तदधार्धं तदा दीत्यनेन तस्यै
 व योजनशतस्य परामर्शकरोति पंचानां निमित्तानामेकैकनिमित्तलानौ सामान्येनैवाशेषविधिक्रमोऽर्धमत्र योजनीयम् चतुर्निमित्तस्तदधर्शतां पंचा
 शद्योजनानि वर्धति त्रिनिमित्तोगर्भः तदधर्शानि द्वादशयोजनानि वर्धति ॥ वर्धति पंच निमित्ताद्वेपौकेन योगर्भ इति पंचानां निमित्तानामन्यतमद्वेपौ
 केन वः संयुक्तोगर्भः समंतात्पंचयोजनानि प्रवर्धति पंचसंख्यायुक्तां निर्दिष्टावैवैकमनिर्देशकदोसार्थमिति प्रत्येकनिमित्तसंयुक्तानां गर्भाणां पादय
 सांख्यामारु ॥ ॥ दोषाः पंचनिमित्ते गर्भे जीरापाठकानि पवनेन षड्विद्युतानवाभ्रैः स्तनितेन द्वादशप्रसवैष्टेराठकदोषप्रमाणपरिज्ञानम् ॥
 पराशर आरु ॥ आठकाश्चतुरो दोषा मया विद्यात्प्रमाणतः धनुषप्रमाणं मेदिन्यां भिद्यादोषोति वर्धणात्समेविंशायुलानां द्विचतुष्कां गुलोक्ति
 भांडे वर्धति संष्टे ज्ञेयमाठकवर्धणम् ॥ तथा चाचार्य आरु ॥ रुस्त विशालं ऊंडकमधिष्ठात्यां बुप्रमाण निर्देशः पंचाशत्पलमाठकमनेन
 मिनुयाज्जालम् पतितमिति दोषां पंचनिमित्ते पंचनिमित्तसंयुक्तोगर्भे दोषाः प्रवर्धति षड्विद्युता आठकानीत्यनुवर्तते विद्युता संयुक्तोगर्भे आठकानि ष
 ड्वर्धति नवाभ्रैरभ्रैर्मद्यैः संयुक्तोगर्भे नवाठकानि प्रसवकाले वर्धति प्रसवकाले भिरुत एव पंचनवते दिनशते तत्रैव प्रसवमायाति ॥ अमुमेवायं वृद्धगर्भ आ
 रु ॥ वाते लुच्याठकं विद्या स्तनिते द्वादशाठकम् नवाठकं तथा भेषु योतिनेषु षडाठकं निमित्तपंचकोपेते दोषां वर्धति वासव इति ॥ अत्रैव विशेष
 मारु ॥ ह्यरय रुसंयुक्ते कवकाशनिमत्पवर्षदागर्भाः शशिनिरवौ वा शुभसंयुक्ते दिते धुरिष्टष्टिकराः ॥ गर्भनक्षत्रे ह्यरय रुसंयुक्ते पापयुक्ताधि
 ष्टिते गर्भाः करकाशनिमत्पवर्षदाः करकाशनिरुपलवृष्टिः मत्स्यामीनास्तैः संयुक्तं वर्धं ददाति शशनिचंद्रेखावादित्ये वातवस्थिते तस्मिंश्च शुभयुक्तै
 बुधजीवशुक्राणामन्यतमैः संयुक्ते संयुक्ते दिते च दृष्टे संयुतश्चासौ वीक्षितश्च तस्मिंस्तथा भूते धुरिष्टष्टिकरा वद्गुर्वर्षदागर्भाः ॥ अथ गर्भसंभवे
 सति विशेषलक्षणम् ॥ गर्भसमयेति वृष्टिर्गर्भभावाय निनिमित्तकृता दोषाणां शोथ्यधिके दृष्टे गर्भः स्त्रुतोभवति ॥ गर्भसमये गर्भग्रहाणां

लेनिनिमित्तकता अतिदृष्टिः निमित्तकाराणां यथा प्रायो यहाणां मुदयास्तकाले समागमे मंडलसंक्रमे च पदा दये तीक्ष्णकराय तंते दृष्टिर्गतेकु
 नियमेन चांद्रश्च इति एवं निमित्तकता अतिदृष्टिर्गर्भाभावाय गर्भविनाशाय भवति। देशाः पल्लवात द्वयं तस्याष्टांशः पल्लवां पंचविंशतिः तदत्यधिके
 दृष्टेर्गर्भः स्तुतः परितुतो भवति न जलप्रद इत्यर्थः ॥ अत्रैव विशेषमाह ॥ गर्भः प्रसवे यलोपघातादिभिर्यदि न दृष्टः आत्मीयगर्भसमये
 करकामिभ्रं ददात्यंभः ॥ योगर्भो गर्भयहाणकाले पुष्टः प्रसवे प्रसवकाले पंचनवति दिनशते यलोपघातादिभिरुत्पातैः यलोपघातः क
 श्चिद्रुक्तकालमेवायं प्रदो भवति यथा भौमः प्राजापत्ये अवगो इति। आदि यहाणां दिव्यांतरिक्षे भौमैरुत्पातैर्यदि न दृष्टः स चात्मीयगर्भ
 समये पुरः पुरस्ताद्वितीयगर्भयहाणकाले अंभः पानीयं करकामिभ्रमुपलसं पुक्तं ददाति ॥ अत्रैव दृष्टांतमाह ॥ काठिन्यं याति यथाचि
 रकालं च तं पयः पयस्विन्याः कालातीतं तद्वत्सलिलं काठिन्यमुपयाति ॥ यथा पयस्विन्याः सक्षीरायाधेनोः पयः क्षीरं चिरकालं तं प्रभृतका
 लमुषितं काठिन्यं कठिनतां याति गच्छति तद्वत्तथा कालातीतं सलिलं जलं काठिन्यं काठिन्यमुपयाति प्राप्नोति सलिलमुपलतां प्रतिपद्यत इ
 ति ॥ अथ गर्भस्य पुष्टिलक्षणमाह ॥ पवनसलिलविद्यद्गर्जिता आवितोयः स भवति बहुतोयः पंचदशपाभुपेतः विस्तृतजनि यदिति
 यं गर्भकालेति भूरि प्रसवसमयमिति वाशीकरांभः करोति ॥ पवनो वायुः सलिलं जलं विद्यत्तडित् गर्जितं मेघशब्दः अग्राणि मेघाः एतैः
 पंचभिर्योगर्भो चितो युक्तः स बहुतोयो बहुजलप्रदो भवति यतः स गर्भः पंचदशपाभुपेतः पंचभीम रूपैः संयुक्तैरतो बहुतोयदो भवति एवं
 विधोगर्भो गर्भकाले यद्यतिभूरितोयं प्रभृतपानीयं विस्तृतजत्पुष्टजति तदा प्रसवसमयं प्रवर्षणकालमिति वा शब्दं पंचनवति दिनशते अतीते
 शीतकरांभः करोति जलविह्वलप्रभृतं वर्षतीत्यर्थः ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ गर्भलक्षणानामाध्याय एको
 नविंशः ॥ ॥ अत्र गर्भधारणाध्यायो व्याख्यायते ॥ ॥ तत्रादावेव तासं लक्षणमाह ॥ ज्येष्ठसितेष्टम्याद्याश्च त्वारो वायुधारणादिव
 साः सुदुर्भुपवनाः शस्ताः स्निग्धवनस्थगितगगनाश्च ॥ ज्येष्ठसितशुक्लपक्षे अष्टम्याद्याश्च त्वारो ये दिवसास्ते वायुधारणादिवसाः वायुधारणायेषां

तेदिवसावायुनाधार्यतेयथातेषां प्रसवो न भवति ते च दिवसावायुनाधार्यतेतेषां प्रसवो न भवति ते च दिवसाष्टदुशुभपवनाः शक्ताः शुभाः षडुः स्रवसंस्प
 र्शः शुभउदक्कृशिवशक्रदिग्भवः पवनोवायुः षडुशुभपवनाः शक्ताः तथास्त्रिधवनस्थगितगगनाश्च शक्ता एव स्त्रिधैरहैः वनैः मैघैः स्थगितं रुन्म
 काशं येषु दिवसेषु ॥ अथ तास्तेव विशेषमाह ॥ तत्रैव स्वात्याद्येष्टेष्टेन च लुप्येकमान्मासाः आवाणपूर्णाज्ञेयाः परिस्तुता धाराणां स्तास्युः ॥
 तत्रैव तस्मिन्नेव ज्येष्ठसिते स्वात्याद्ये स्वातिपूर्वकेन च लुप्येन द्वात्रिंशत्स्वातिविशावाद्यराधाज्येष्ठारख्ये क्रमात्परिपाद्या आवाणपूर्वाश्चत्वारो
 मासाज्ञेयाः आवाणभाद्रपदश्च युजकार्तिका तथाः ताश्च धाराणां परिस्तुताः स्युर्भवेयुः न जलप्रदा भवन्ति ॥ एतदुक्तं भवति ॥ स्वातौ वृष्ट्या आव
 णे त्वष्टिर्विशावाद्यां भाद्रपदे अत्र राधायामाश्च युजे ज्येष्ठार्यां कार्तिके द्रुति ॥ तथा काष्ठपः ॥ ज्येष्ठस्य शुक्लाष्टम्यार्तुन द्वात्रिंशद्देवतो धार
 णाच्चतुरः प्रोक्ता षडुवातमसीरिता नीलांजननिर्भैर्घैर्विद्यत्स्नितमारुतैः विस्फुलिं गरजो धूमैः कृत्ने शशिदिवाको एकद्वपाः शुभाज्ञेयाश्च
 शुभाः सांतराः स्मृताः अनार्यैस्तत्करैश्चौरैः पीडाचैव सरीसृपैः ततः स्वात्यादिनक्षत्रैः चतुर्भिः आवाणद्वयः परिपूर्णाः शुभास्तास्युः सौम्याः
 शिवस्तुभिद्वयः स्वातौ तु आवाणरुच्या दृष्टेयैर्द्राग्निदेवते भाद्रपदे त्वष्टिः स्थानैश्चैवाश्च युजा स्मृता एते लकार्तिके वेवं वृष्टेष्टिर्निहन्ति च
 एतेषु यदि नो वृष्टिस्तदा सौभिद्वलक्षणम् ॥ पुनरपि विशेषमाह ॥ यद्विस्तपुरे कद्वपा शुभास्ततः सांतरास्त न शिवाय तत्करभयदाः
 चोक्ताः श्लोकाश्चाथ च वासिष्ठाः ॥ ता धाराणां यद्येकद्वपाश्च लुप्येपि दिवसेषु सट्टशाः स्युर्भवेयुस्ततः शुभाः सांतराः सविशेषा विसट्टशा
 न शिवाय श्रेयः सैर्भवन्ति ताश्च तत्करभयदाः चौरभीतिप्रदाश्चोक्ताः कथिताः ॥ अत्रास्मिन्नर्थे धर्मी वासिष्ठाः श्लोकावसिष्ठमहर्षिणोक्ताः
 कथिता लिरच्यन्ते ॥ अथ तानि चारु ॥ सविद्यतः सष्टपतः सपांस्तत्करमारुताः सार्कचंद्रपरिकृता धाराणाः शुभधारणाः ॥ यदा तु विद्यतः
 श्रेष्ठाः शुभाशाः प्रत्युपस्थिताः तदापि सर्वसम्पन्नो वृद्धिं ब्रूयाद्विचक्षणाः ॥ सपांसुवर्षाः सापञ्च शुभावात्मक्रियापि वापत त्रिणां सख नावा
 क्रीडापांसुजलादिषु ॥ रविचंद्रपरीवेशाः स्त्रिधानां त्यत ह्विताः वृष्टिस्तथापि विज्ञेया सर्वसम्पार्थसाधका मेघाः स्त्रिधाः संरुताश्च प्रदक्षिणाग

तिक्रियाः तदास्थानमरुतोदृष्टिः सर्वसस्यामिदृष्टये ॥ एवंविधाधारणाः शुभाधारणाभवन्ति कीदृशः सविद्यतः विद्यतडित्तवासहिताः सरुर्क
 चंदाभ्यांपरिदिनाभ्यांवर्ततेमेवावृत्तत्वाद्रविचंदौस्थगितौयासुयदातुश्रेष्ठाः शोभनाविद्यतस्तडितोभवन्ति ताश्च शुभाश्रापत्युपस्थिताः शुभावा
 आशादिशः शशिविवाक्रदिशः ताभ्यः प्रतिउपस्थिताउत्पन्नाः तदापिविचक्राणः पंडितः सर्वसस्यानामशेषधान्यादृष्टिसंपत्तिं ब्रूयाद्वदेत् संपांसु
 वर्षादिति ॥ संपांसुवर्षाणवर्ततेयस्याः संपांसुवर्षाः सापः अग्निः संहिताः अथवाबालानां शिशूनां शुभाक्रियाशोभनाचेष्टाशुभेनकर्मणाजनशुभप्र
 देनक्रीडनम् ॥ पांसुनाजलेनवाआदियरुणाङ्गोमयकर्ममादिनारविचंदोभ्यांशशिशूर्याभ्यांचंदस्तूर्याशिरपरीवेशाः स्थिताः अदृक्ताः नात्यंतद्वहिता
 नातिविहताः तथापिसर्वसस्यार्थसाधिकादृष्टिविज्ञेयायद्यावृष्ट्यासर्वसस्यानामर्थसिद्धिर्भवति सर्वाणिसस्यानिनिष्पद्यंत इत्यर्थः मेघाः स्नि
 ग्यादिति यदेवंविधामेवघनादृश्यंतेतदासर्वसस्यामिदृष्टयेनिःशेषसस्यानामभिभवेवर्धनायमरुतीप्रभृतादृष्टिः स्याद्ववेत् कीदृशमेघाः
 स्थिताअदृक्ताः संरुताघनाः प्रदक्षिणागतिक्रियाः प्रादक्षिण्येनगतिक्रियायेषाम् यथापूर्वस्थांस्थितादक्षिणां प्रजंतिदक्षिणास्यांपश्चिमां
 पश्चिमायांउत्तरामुत्तरस्यांपूर्वमिति ॥ ॥ ॥ इतिश्रीभट्टोत्पलविरचितायांसंहिताविद्वत्तौधारणाध्यायोद्वाविंशः ॥ ॥ अथप्रवर्षाणा
 ध्यायोद्वाध्यायेते ॥ ॥ तत्रतावन्नकाणामारु ॥ ज्येष्ठांसमतीतायांपूर्वाषाढादिसंप्रवृष्टेन शुभमशुभंवावाच्यं परिमाणं चांभसस्तैः ॥ ॥
 ज्येष्ठमासस्येयंपौर्णमासीज्येष्ठीतस्यांसमतीतायां अतिक्रांतायांपूर्वाषाढादिनादितः कृत्वा सर्वेषु नक्षत्रेषु संप्रवृष्टेन प्रवर्षितेन तज्ज्ञेः पंडितैरं
 भसोजलस्यपरिमाणं शुभमशुभंवावाच्यं वक्तव्यम् दृष्टौ शुभमदृष्टौ शुभमिति ॥ तथाचगर्गः ज्येष्ठेष्टूलमतिक्रम्यमासि प्रतिपदंतरा वर्षादृष्टि
 ज्ञानार्थनिमित्तानुपलक्षयेत् ॥ अधुनाजलप्रमाणार्थमारु ॥ रुस्तविशालंकुंडकमधिकृत्योबुप्रमाणानिर्देशः पंचाशत्पलमात्रकं
 मनेनमिनुयाज्जलंपतितम् ॥ रुस्तविशालंरुस्तविस्तीर्णंकुंडकंसमपरिवर्तुलमधिकृत्यकृत्वाअंबुप्रमाणानिर्देशोजलप्रमाणकथनं
 कार्यम् पंचाशत्पलमात्रकमनेनप्रमाणेनपतितंजलंपानीयंमिनुयान्मापयेत् एतदुक्तंभवति रुस्तविशालंकुंडकंवर्षतिदेवे संस्थाप्यतत्रयज्जलं

फाल्गुन्यां पंचमिः पुनर्वसुविंशतिद्रोणाः ऐंद्राभ्यामेवैश्वे विंशतिः सार्वभेदशत्रुधिकाः आर्हिर्बुधार्थशा प्राजापत्येषु पंचमिः पंचदशोऽपुष्टे
 चकीर्तितावाजिभेदशद्वौ च रौद्रोऽशकथितानिरुपद्रुतेष्वेते ॥ रुस्तः आश्विपूर्वाषाढासौम्यमृगशिरः चित्रापोस्तरेवतीधनिष्ठा एतेष्वेकतमेन प्रवर्षणा
 कालेयदिवर्षतितदा प्रसवकालेषोऽशद्रोणावर्षति, एवंशतभिषक् ऐंद्रोऽष्टात्वातिः एतेषु चत्वारोऽशद्रोणावर्षति कृतिकासु दशद्रोणां अवशमद्या अत्र
 राधाभरणी मूलं एतेषु दशचतुर्धुक्ताश्चतुरशद्रोणाः फल्गुन्यां पूर्वफल्गुन्यां पंचमिः पंचविंशतिद्रोणाः पुनर्वसुविंशतिद्रोणाः ऐंद्राभ्यामेवैश्वे
 स्वायां वैश्वे उत्तरषाढायां विंशतिद्रोणाः सार्वभेदशत्रुधिकास्त्रयोदशद्रोणाः आर्हिर्बुधोत्तरमृगपदायां आर्योत्तरफल्गुन्यां प्राजा
 पत्योऽशिरायां एतेषु पंचमिः पंचविंशतिद्रोणाः आजे पूर्वमृगपदायाम् पुष्टे च पंचदशद्रोणाः कीर्तिताः उक्ताः आश्विद्यां वाजिभेदशद्वौ च द्वादशद्रो
 णाः रौद्रोऽशकथिताः कथिता उक्ताः य एते प्रवर्षणा कालेद्रोणा न ह्येष्टास्तैर्निरुपद्रुतेषु उपद्रुतेषु वा द्वादशद्रोणा इति ॥ तथा च सप्तमास
 संहितायाश्च ॥ दशयुक्ता विहृतकनेतिथिरमाष्टदिविषयरापजलतिथिभिः तिथिरसरसैश्च विरसामदशकृताः षड्विंशतीनाश्च ॥ जलषट्कदशक
 संहिता जलरसयुक्ता षड्नाश्च विवसतिथिषट्संहिता आश्विद्यादिषु जलद्रोणा इति ॥ अत्रैव विशेषमाह ॥ रविरविसृतकेतुपीडिते भेदितितन
 यत्रिविधाद्भुता रुते च भवति च न शिवं न चापिष्टृष्टिः शुभसंहिते निरुपद्रुतेषु च ॥ रविरादित्यः रविसृतः सौरः केतुः शिखी एतेषामन्यतमेन मे
 न ह्येष्टे उपरुते तत्र स्थित इत्यर्थः तथा कृतितनयेनां गारकेनाभिरुते भिद्यतिते वक्रातिवक्रमध्यगमनयोगतारकभेदानामन्यतमेन तथा
 त्रिविधेनोत्पत्तिनदिद्यांतरिरुभौ मेन चारुतेन शिवं श्रेयो न चापिष्टृष्टिर्भवति शुभसंहिते बुधजीवशुक्राणां मन्यतमेन संयुक्ते निरुपद्रुते अंधो
 त्यातरुते प्रवर्षणां शिवं श्रेयश्च भवति ॥ तथा च गार्गः ॥ सूर्यसौरुते वाद्यं न ह्येष्टे भौमद्यातिते उत्पातैस्त्रिविधैर्वीपिरादुराणां केतुनापि वा अष्ट
 ष्टिमशुभं विद्याद्विपरीते शुभं वदेदिति ॥ ॥ ॥ इति श्रीमहोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ प्रवर्षणां नामाध्यायः त्रयोविंशः ॥ ८
 अथ रौहिणीयोगाध्यायोऽष्टाध्यायते ॥ ॥ ॥ तत्रादवेवागमे प्रदर्शनार्थमाह ॥ ॥ ॥ कनकशिला च यविवरजतकुसुमासंग

रुद्र

वे

११

मधुकराङ्गुलुतेवकुविहगकलहसुरयुवतिगीतमंडस्वनोपवनेसुरनिलयशिखरिशिवरेवृहस्पतिर्नरदाय ॥ यानाह ॥ गर्गः पराशरः कश्चप
 श्रयांशिधसंभ्यः तानवलोकयथावत्प्राजापत्येदुसंप्रयोगार्थान् अल्पग्रंथेनाहंतानेवाभ्युद्यतोवक्तुम् ॥ यान्प्राजापत्येदुसंप्रयोगार्थान् न
 प्राजापत्यरोहिणीतस्याः इंदुनाचंद्रोरासहसंप्रयोगः समागमस्तत्रयानर्थान् शुभाशुभान् वृहस्पतिः सुरयुतः नरदायाह नारदोनाममुनिः
 तस्मैप्रोक्तवान् कस्मिन्स्थानेसुरनिलयशिखरिशिवरेसुरनिलयशिखरीमेतः सुरदेवाः तेषांनिलयः स्थानम् सुरनिलयः चासौ
 शिवरीपर्वतः तस्यशिवरेवृष्टेयत्तदुपवनमुद्यानंतस्मिन् कीदृशेउपवनेकनकशिलाः सुवर्णापाषाणास्तासांचयः संचयस्तत्रयानिवि
 वराणिह्रिद्राणि तेषुयेजातास्तरवोवृक्षाः तेषुयानिकुसुमानिपुष्पाणि तेषुचमधुकराणांभमराणांचयः संग्रहासक्तिः संश्लेषस्तेनावुक्त
 तम् शब्दोयस्मिन्नुपवनेतथाबहुवनाना प्रकारायेविहगाः पक्षिणस्तेषांकलहाभालापात्तेनतथासुरयुवतयोदेवास्त्रियोविद्याधर्यः
 तेषांगायमानानांगीतेयोसौमं चोमधुरः स्वनः शब्दः सद्यतोपवनेतस्मिन् तथागर्गः पराशरः कश्चपश्चशिधसंभ्यः कात्रसमूहोपो वे
 यान्योगानाह्येक्तवान् उत्सवानेवालोक्यविचार्ययथावत्सफुटमल्पग्रंथेनहंतानेवप्राजापत्येदुसंप्रयोगार्थान् चतुंगदिलुमभ्युद्यतोस्मी
 ति ॥ अथसरोहिणीयोगः कस्मिन्कालेविचार्यदुत्येतदाह ॥ ॥ प्राजेषमाषाढतमिस्त्रपदे द्वापाकरेणोपगतंसमीक्ष्य वक्तव्यमि
 ष्टंजगतोभुभंवाशास्त्रोपदेशाद्भूचिंतकेन ॥ योगोयथानागतएक्वाद्यः सधिस्ययोगः करणोमयोक्तः चंद्रप्रमाणकतिवर्गमार्गेस्तथात
 वातैश्चफलनिगद्यम् ॥ आषाढमासस्यतमिस्त्रपदे द्वास्तपदे प्राजे शरोहिणी द्वापाकरेण चंद्रोपगतंसंयुक्तं समीक्ष्य द्वापद्वयचिंत
 केनदेवज्ञेनशास्त्रोपदेशात्प्रयागमात्र जगतोजनस्येष्टंभुभमभुभमनिष्टंवावक्तव्यम् कथनीयम् योगोयथेति यथायेन प्रकारेणयो
 गोरहिणीयोगोरहिणीयोगोनागतोभावीएवंवाच्योवक्तव्योचसहित्प्रयोगोनद्वाचयोगकरणोपंचसिद्धांतिकायामयोक्तः कथितः ॥ तथाच
 पंचसिद्धांतिकायाम् ॥ बुद्धाशशिविहोपंष्टावाताराशशंकविवरंच संसाध्यवक्तव्यः पञ्चातारासमायोगः इत्यादिनाग्रंथेनेति ॥ तथाचत्र

रुद्र

केषांचित्पागे होम्यचतुर्वर्तणसौम्यमंत्रैः चतुःस्थालीपाकोवाहणसौम्यमंत्रैर्लोमोहोतद्याइति ॥ तत्किंकुर्व्यादित्याह ॥ अङ्गापता
 कामसितांचविद्यादंडप्रमाणान्निगुणोक्तितांश्च ॥ आदौ कृतेदिग्रुणेनभस्वाद्यास्तथायोगगतेशशांके ॥ अङ्गांस्तद्वन्तंउक्तं
 पताकावैजयंतीमसितांस्तसवर्णांविद्यात् उक्थेत् तांचदंडप्रमाणांचलुस्तसंमितान् चलुस्तोदंडः ॥ तथाचपुराणे ॥ चलुस्तोधनुः
 स्मृतः धनुर्दंडंयुगंनलीतुल्यान्येतान्यथांगुलैरिति ॥ एवंचलुस्तपताकांचिगुणोक्तितांद्वादशस्तोक्तितामित्यर्थः ॥ एतदुक्तंभवति ॥
 द्वादशस्तोक्तितेकाष्ठेतंनिबन्धीवादिति ॥ आदौ प्रथमंदिग्रुणेदिक्साधनेकृतेतथापताकयानभस्वाचायुःशशांकेचंद्रोहिणीयोगेते
 ग्राह्योयहीतद्यः कस्यांदिशिवरुतीतितत्रदिक्साधनमाचार्येणपंचमिद्वांतिकायामुक्तम् ॥ तद्यथा ॥ शंक्रुःचतुर्विस्तारेष्टतेकायाप्रवे
 शनिर्गमात् अपरैर्द्वीदिक्सिद्धयवाश्चयाम्पोत्तरेमध्ये ॥ सलिलसमीकृतायांचवर्तौमध्येचतुर्विस्तार्यगुलप्रमाणेनस्तत्रोक्तकर्करेन
 वावृत्तिमालिखेत् तस्यष्टतस्यनिष्कंभोष्टचत्वारिंशदंगुलानिभवति ॥ तस्मिन्शंक्रुचतुर्विस्तारेष्टतेमध्येप्रदेशेशंक्रुःदेयःततःपु
 र्वकपालस्थेसवितरितस्यशंक्रुःकायातद्वृत्तपरिधौयत्रप्रवेशं करोतितत्रविंडुर्देयः सापेद्वीपूर्वादिभवति ॥ ततोपरकपालस्थेसवितरि
 तस्येशंक्रुकायातद्वृत्तपरिधौयत्रनिर्गमं करोतितत्रविंडुर्देयः सैद्वीपूर्वादिभवति ॥ एवंकायाप्रवेशनिर्गमनादपरैरेद्वीदिक्साधिरिति ॥ ततः
 तयोःविंडोः मस्तकावगाहिसुत्रप्रसार्यरेखांकुर्यात् साप्राच्यपरिरंवाभवति ॥ यावच्चयाम्पोत्तरेसाध्येयाम्पोत्तरेदक्षिणोत्तरेचयावत्
 साध्ये ॥ यथास्पसाधनंप्रदर्श्यते ॥ तत्रैकंविंडुमध्येकृत्वाद्वितीयंविंडुमादायताम्रस्तत्रेणावृत्तिमालिखेत् एवंद्वितीयंविंडुमध्येकृत्वा
 परविंडुमादायताम्रस्तत्रेणालिखेत् एवंष्टतद्वयस्यपरामर्शानुप्रवेशान्मध्येयवाकारउत्पद्यतेतस्यसममधगतारोवाकार्या ॥ साच
 याम्पोत्तराएवंदिक्चतुष्टयसिद्धिः ततःस्वबुद्ध्याविदिशःसाध्याः एवंदिक्स्थादानंकृत्वाकृतेदिग्रुणेनभस्वाद्यास्तथायोगगतेशशांकेचंद्रोहिणीयोगेते
 रोहिणीयोगगतेशशांकेचंद्रोहिणीयोगेतेकस्यांदिशुद्गतः कार्ययातीति ॥ अथवातेनशुभाशुभमाह ॥ तथार्धमासाः प्रहरेर्विकथ्या

वर्षानिमित्तं दिवसास्तदंशैः सद्येन गच्छन् शुभदः सदैव यस्मिन् प्रतिष्ठाबलवान्सवायुः ॥ तत्र तस्मिन् रोगिणी योगे प्रहरैरलोरा त्राष्ट्रभागे रर्धमा
साः पक्षाविकल्याः विकल्पनीयाः किमर्थं वर्षानिमित्तं वर्षासमयज्ञानार्थम् एतदुक्तं भवति। यस्मिन् रोगिणी योगे सारुचंद्रमा युज्यते तत्र स्त
र्योदयात् प्रभृति प्रथमं प्रहरं यावत् शोभनो वातो वहति तदा आवाणस्य प्रथमपक्षं देवो वर्षति अशुभे वाते अनाष्टिस्तत्रैव वक्तव्यम्। एवं द्वितीय
प्रहरेशोभने वाते वहति आवाणस्य द्वितीये पक्षे वर्षति तृतीये भाद्रपदस्य प्रथमपक्षं चतुर्थे भाद्रपदस्य द्वितीये पक्षे वर्षति। तथा रात्रौ प्रथमप्रह
रेशोभनवातो आश्वयुजे प्रथमपक्षे वर्षति। द्वितीयप्रहरो द्वितीयपक्षं तृतीयप्रहरो कार्तिके प्रथमपक्षं चतुर्थे द्वितीयपक्षं वर्षति अशुभे वाते अनाष्टिः
एवं यथासंभवं योज्यम् दिवसास्तदंशैरिति तदंशैः प्रहरांशैर्दिवसोवाच्याः प्रहरेण यदि पक्षं तत्र प्रहरो धनस्तत्र मासार्धं निदिवसानि प्रहर
चतुर्भागेन पादोनानि च चतुर्थेव मादि। केचित्तेनात्र मासाः प्रहरैर्विकल्यादिति पठन्ति। तेनांतरोक्ते न न भस्वता अत्र योगे प्रहरैर्मासाविकल्यादि
कल्पनीयानि श्रुतीकर्तव्या इत्यर्थः वर्षानिमित्तं वर्षासमयनिमित्तं दिवसास्तदंशैस्तस्य प्रहरस्यांशैर्भागैर्दिवसाविकल्याः प्रहरस्य त्रिंशत्तमो भा
गो दिवस इति यदि तत्र दिने स्तर्योदयात् प्रभृति प्रहरं यावत् शोभनो वातो वहति तदा आवाणसमयं वातं वर्षति एवं द्वितीयप्रहरे भाद्रपदं तृतीयमाश्व
युजं चतुर्थे कार्तिकमिति। एवमशोभने वाते अनाष्टिस्तदंशैर्दिवसोवाच्याः एतदेव धारयानं शोभनं यस्मादनंतरं सुक्ताचार्येण ॥ गर्गपराशर
मतं वच्चिगर्गादीनां च मतं। तेनात्र मासाः प्रहरैर्विकल्यादिति नार्थः प्रहरैः। तथा च गर्गः उद्धरः चोदयाद्द्व्यं चतुरालो विभज्य च। कृता कृतांश्च
मासानां चतुर्णां सुपलक्षयेत्। आचार्येण च रोगिणी योगस्यातिदेशः कृतः गर्गोक्ते च वातचक्रे प्रहरैर्मासाः ॥ तथा च गर्गः ॥ दिनाधमिथवा
वाद्यौर्दो मासौ तत्र वर्षति अक्षत्कपश्चिमे भागे पश्चिमौ द्वौ तु वर्षति ॥ अथ पूर्वं ध्यति क्रम्य भागं तत्पश्चिमं ततः मध्याह्ने वाति चेद्वायुर्मध्यौ स
मौ तु वर्षति भाद्रपदोश्च युक्तेव मासावेतौ तु मध्यमौ। एतयोरपि निर्देश्यावर्षारो वस्य संपदः ॥ तथा च मधिपुत्राः ॥ दिनार्धं वाति चेद्वायुः पूर्वप
श्चिममेव वा। मासद्वयं तदा वर्षो विभागः पूर्वपश्चिमे। समयं दिवसं वायुर्व्यतिष्ठति सुलक्षणाः मासास्तथावाणद्यायेतेषां संपद्विनिर्दिशेत् ॥ तस्मा

तेनात्रमासादृतिशोभनः पारः सद्येनगकृन्नितिनमस्वान्मद्येनप्रादक्षिण्येनगकृन्नमदेवसर्वकालं सुभदः यथा पूर्ववन्त्यां स्थित्वा आयेद्यां यातिततोदक्षिणां
 ततो नैवृत्तीततः पश्चिमां द्रव्येन न प्रकारेणोति अर्थादेवापसद्येनगकृन्नमदयः यस्मिन्प्रतिष्ठेति यस्मिन्नायै प्रतिष्ठा स्थैर्यमादिकं भवति स एव बलवास्ते
 नमुभाभुभंवेदत् केदेव्याचक्षते आदित्यास्तमयं योवायुः सा प्रतिष्ठेत न शोभनम् ॥ तथा च ऋषिपुत्रः वाद्यांतं मारुतं वापि योवायुः प्रतिवायति त
 त्रयो बलवा वायुस्तस्यैव फलमादिशेत् ॥ अथ त्रमुभाभुभमा ॥ वृत्तंतु योगैकुरितानि तानि संतीरुबीजानि तानि कुंभे येषांतु योगैकुरितः वांशोंकुरित
 तदंशस्तेषांतु वृद्धिं समुपैति नायः ॥ रोहिण्यस्य शशिनो योगे वृत्तं तानि बीजानि कुंभे प्राक्स्थापितानि तेषां यान्यं कुरितानि तान्येकांस्मिन्नवर्षसंति
 भवन्ति हिर्यस्मादर्थे येषामपि कुंभस्थितानां वांशो यो भागों कुरितस्तदंशस्तद्भागास्तेषामेव वृद्धिं समुपैति प्राप्नोति नाय इति ॥ अथ रोहिणीयो
 गेयद्यत्स्थितितत्तदा ॥ शांतपद्ममृगरावितादिशो निर्मलं विद्यदि निर्मितो मलः शस्यते शशिनो रोहिणी गते मेघमातत फलानि वक्ष्यतः ॥
 शशिनचंद्रो रोहिणी गते रोहिणी योगे इदं मिदं शस्यते स्तु यते शांतैरनर्कामि सुरैर्मधुरस्वनैश्च पक्षिभिर्विहगैर्हृगैः चारणपशुभिर्दिशः
 आशाराविताः शब्दकारिताः क्विदाकाशं निर्मलं विमलमनिलो वायुरनिंदितः उत्सितः तथा च गर्गः ॥ योगे स्य च उद्धता वाताः ह्लादयंतः सुखप्रदः
 प्रदक्षिणाः श्रेष्ठतमाः पूर्वपूर्वोत्तरा इति अतोऽस्मादनंतरं मेघानामाशां माततस्य च वायो फलानि वक्ष्यं कथयामि ॥ अधुना तान्येवा ॥
 क्वचिदसितसितैः सितैश्च क्वचिदसितैर्भुजगजैरिवांबुवारैः वलितजवरपृष्ठमात्रदृश्यैः स्फुरिततडि इमे नैवृत्तां विशालैः ॥ विकसित
 कमलोदरावदातैरुत्तराकरधतिरंजितोपकंठैः कुरितमिवावयद्नेर्विचित्रैर्मधुकरैर्कुंभकिंभुकावदातैः ॥ विद्यदाकाशमंबुवारैर्मघैः
 विशालैर्विस्तीर्णैर्वृत्तं द्याप्तं कीदृशैरंबुवारैर्भुजगैः सर्पैरिव किंभुतैः सर्पैः वलितजवरपृष्ठमात्रदृश्यैः वलितानां स्तवकायपरिवेष्टिता वयवानां जवरपृ
 ष्टमात्रदृश्येषांतु भुजगानां क्वचिज्जवरमेकदेशं क्वचित्पृष्ठैकदेशं द्रव्यसितसितानामत्रोपमानम् यतः सर्पाणां मुदरं श्वेतवर्णं भवति पृष्ठं कृत्स्नवर्णं
 मतः क्वचिदसितसितैः कृत्स्नैः शुक्लैश्च यानि श्रवणैः क्वचिच्चसितैः शुक्लवर्णैरेव क्वचिच्चसितैः कृत्स्नवर्णैर्विद्यन्मेघैर्वृत्तम् तडितः विद्यतस्तप

वांशोंकुरित

वस्फुरिताचलितरसनाजिह्वायेषां तैः तथा विकसितं प्रफुल्लं कमलं पद्मं तस्योदरं गर्भः तद्वद्ये अवदाताः शुद्धास्ते स्तथा अतागकराणां मस्तारग्री
 नां लोहितकांतीनां याधतिः कांतिस्तथा रंजितानि सरागान्युपकंठानि कंठसमीपात्तानि येषां तैः विचित्रैर्नानावर्णैर्मध्ये घनैः विषदाकाशं कुरितं रंजित
 मिव किंभूतैः मधुकरैर्किंशुकैर्जंजमावदातैः मधुकराः भ्रमराः त्रसिद्धमृ किंशुकः पुष्पाविशेषः तद्वदवदातैः सितगौरैस्तद्वर्णैरिति ॥ अथ च ॥
 अस्ति घननिता ह्रमेव वा चलिततडित्सुरचापचित्रितम् द्विपमलिषकुलाकुलीकृतं वनमिव दावपरीतमंबरम् ॥ अथ वा अंबरमाकाशं
 नमरापमिव दावपरीतं दावो वनाग्निस्तेन परीतं चात्र मिव द्यतः अस्मितैः कृत्तैः घनैः मेघैर्निरुद्धं स्थगितं तथा चलिताभिस्तडिभिः स्फुरदिद्विभिः
 सुरचोपैर्गोदधनुषाचित्रितं नानावर्णतामुपगतं कीदृशमुत्प्रेक्ष्यते द्विपमलिषकुलाकुलीकृतं वनमिव मेघानां तत्सादृश्यम् द्विपकुलैः कृत्तिसमूहैः
 मलिषकुलैश्चाकुलीकृतम् सोद्यमैस्तैः संयुक्तमतो दावपरीतं वनमिवोत्प्रेक्ष्यते ॥ अथ दथा ॥ अथ वांजनशैलशिलानि च यप्रतिरूप
 धरैः स्थगितं गगनम् हिममौक्तिकशंखशंकाकरकृत्तिलारिभिरंबुधैरथवा ॥ अथ वांजनशैलस्थान्जनपर्वतस्थशिलानां पाषाणानां
 योनिचयः समूहः तान् प्रतिरूपधरैः तादृशैरंबुधैर्मैघैः स्थगितमाकाशं दितं गगनमाकाशम् कृत्तैरित्यर्थः अथवा हिमस्य तडारस्य मौक्तिकस्य मु
 क्ताफलानां शंखस्य कंबुनः शंकाकराणां चंद्रश्रीनां कृत्तिलारिभिरंकांतिं चोरवद्भिरंबुधैर्मैघैः चेतवर्णैः स्थगितमाकाशमित्यर्थः ॥ ॥
 अथ च ॥ तडिद्वैमकदौर्वलाकाग्रदंतैः त्रवदारिदनैः चलत्प्रांतलुक्तैः विचित्रैर्द्रवापधजो ह्रायशोभैस्तमालालिनीलैर्घृतं पावनागैः ॥
 अथ मेघात एव नागा कृत्तिना तैर्वियदृतं घ्रातम् तडितो विधत्तस्त एवैमकद्वयमौवर्णानि मध्यबंधनानि येषां बलारुकाः पक्षिविशेषास्ता
 एवाग्रदंताः पुरोवर्तिनोरजः शुक्लत्वाद्येषां त्रवदारिखर्षजालं तदेव दानं मदजालं येषाम् चलंति प्रांतान्यग्राणि यानि तान्येव रुक्ताः करायेषां
 विचित्रं नानावर्णमिद्रवापधजं रंजधनुस्तदेव धजो ह्रायशोभायेषां उद्धितं चोपरि धजं नृगजानां भवति तमालोष्टकाः कृत्तैः अलिभ्रमराः
 तद्वन्नीलत्वं येषां तैस्तथाभूतैः ॥ अथ च मेघवर्णानमाह ॥ संध्या नुरक्ते नभसि स्थितानां मिंदीवरश्चामरचंदनानां घृदानि पीतांबरवेष्टितस्य

कांतिरुपेचोरयतांयदावा ॥ घनानामेघानांनभस्याकाशेसंध्यानुरक्तेसंध्यागारंजितेलोहितेस्थितानांकीदृशानामिंदीवरस्यामरचं॥ इंदीव
 रंनीलोत्पलंतद्वत्श्यामाककांतिर्येषाम् तथाहृतानां वृंदानिसमूहाः ॥ अतएवोत्प्रेक्ष्यते हरेर्भगवतानारायणस्यपीतांबरवेष्टितस्यपीतवस्त्रप्रावृत
 शरीरस्यकांतिदीप्तिचौरयतांमुक्तयतांवायदायस्मिन्नभसि ॥ अथमेघवर्गानमाह ॥ सशिखिचातकददुरनिःस्वनैर्वदिविमिश्रितमे
 दपडुस्वनाः स्वमवतद्यदिगंतविलंबिनःसलिलदाःसलिलौघमुचिःक्षितौ ॥ एवंयदासलिलौघमुद्योमेघाःसलिलस्यजलस्योद्यंतमूर्धंमुं
 चंतिपरित्यजंतियेतेक्षितौभूमौसलिलदाजलंददातीत्यर्थः अथचैवंविधाःसलिलदामेघाक्षितौभूमौसलिलौघमुद्योभवन्तीतियेहनाः कीदृशाः
 शिखिमधुराःचातकाःसारंगाःतेषांनिःस्वनाःशब्दाःशिखिचातकानांददुराणांयेनिःस्वनाःतैर्विमिश्रितामंदामधुरापस्वःस्वनाःशब्दाःयेषां
 तेतथाविधाःतथावमाकाशमवतत्यद्यायद्यदिदिगंतविलंबिनःदिगंतंस्वाशापर्यंतेषुयेविलंबंतेतेतथाविधाः ॥ अथच्चाह ॥ निगदि
 तद्वपैर्जलधरजालैस्त्र्यरुमवतद्वंस्थगितंहरुंदिनद्वयंवा ॥ अथवारुर्दिनमेकमनेनप्रकारेणसुमिदंभवतितथाभूरवनिर्मुदितजनाप्ररुष्ट
 लोकाःप्रचुरजनादृरितोयाश्चभवति ॥ तथाचगर्गः ॥ दधिरुथामलकौचताश्राभाहणसन्निभाःशुककौशेयमांजिष्ठास्तपनीयसमप्रभाःअ
 क्षिन्नमृलास्तुतिथाःपर्वताकारसन्निभाःघनाघनप्रशम्पतेविद्युत्स्ननितसंकुलाःतथाचपरापारः ॥ रोहिणीयोगेपुनःप्रदक्षिणोष्टदुर्भीत
 तःस्नेहवर्तिचाश्राणिविद्युक्कवापालंकृतानिस्वादुस्तरमिविमलशिखिरताष्टद्विधांभसांष्टष्टिकैमसुमिद्वय ॥ यावतोदिवसानिमि
 त्तप्रादुर्भावनुबंधस्तावद्वर्षाणिस्तुमिद्वैममासत्ररात्राद्विलवासिनांबिलेभ्योनिष्क्रमणांस्त्रीपुरुषबालानांप्रमोदःपक्षिणांकीरपुष्पाफलवृ
 द्धसेवनंतद्वणामक्षिप्रतापत्रतापुरपौरहिताय ॥ तथाचसमाससंक्षितायाम् ॥ आषाढवकुलपक्षेशिखिकेरोहिणीसमायुक्तेयदिगगन
 ममलमत्पर्यतीर्थरश्मिःसरुंस्वांशुः ॥ सलिलपुरुनप्रजलधरतडिल्लतालोलरंजितदिगंतःअसितनलमेकचातककदंबविमिश्रमा
 कायाम् ॥ क्षितितनयरविजरहितःस्फटिकनिभस्त्रंदमानिरुत्पातःमरुतश्चदृष्टवर्षोत्तराःशांतमृगविरुगाः ॥ ॥ अथामुभा

का =

५

दि

नामेद्यानां लक्षणमाह ॥ इदं रत्नैर्भूता किं तद्वैतं तद्वा द्वां द्वां प्रेतशाखाद्युगमैः अथेषां वा निन्दितानां त्वद्वैतैः कौश्लैर्नाशिवनापि वृष्टिः ॥
 एवं विधेरैर्नाशिवं श्रेयो न चापि वृष्टिर्वर्षा भवति कीदृशैः इदं रत्नैः अल्पैर्लघुभिः साकतेन वा युना आसमंतात् किन्ताः प्रेरिताः देहाः शरीराणि यि
 धातैः उष्ट्रैः करभः द्वां द्वां क्राकः प्रेतः शवः शाखाद्युगो वानरः एतेषां सदृशी आभासा दृश्यमाह ॥ वायेषां तैस्तथा धृतैरन्येषामपरेषां वा प्राणिनां
 निन्दितानां कुम्भितानां शुभाङ्गारिरादृशानां त्वद्वैतैः सदृशैः सूक्तैः निःशब्दैश्च ॥ तथा च गर्गः ॥ किं नृलाभं दृष्ट्वा शुक्लावाद्या कुलीकता पाप
 सत्त्वानुकाराश्च मेघाः पापफलप्रदाः ॥ ॥ अथ कुम्भलक्षणमाह ॥ ॥ विगतघने वा विद्यति विवस्वानमृदुमधुरावः सलिलकृदेवम् सरद्
 वकुलं निशिकुमुदाणं त्वमुदुविशुद्धं यदि च सुष्ठु ॥ अथ विवस्वानादित्यो विद्यत्याकाशे विगतघने मेघरहिते अमृदुमधुरावः वंडरश्चि
 र्भवति तदेव मेनेन प्रकारेण सलिलकृज्जलं करोति तथा खमाकाशं निशिरात्रोऽनुविशुद्धं निर्मलं न द्वां त्रं कुमुदाणं कुमुदवत्फलं सरद् वकु
 लं विलसितं यदि दृश्यते तदा सुष्ठु प्रेशो भन वृष्टये भवति ॥ ॥ अथ दिग्भिर्भागेन मेघफलाद्याह ॥ पूर्वोद्भूतैः सस्यनिधतिरद्वैराग्नेयाशा
 संभूतैरग्नि कोपः याम्ये सस्यं दीयते नैव ते र्धं पश्चाज्जातैः शोभना वृष्टिरद्वैः ॥ वायव्यस्थैर्वा तद्वृष्टिः कचिन्ने पुष्पा वृष्टिः सौम्यकाष्ठासमुत्थैः
 पुष्पं सस्यं स्थारु दिक् संप्रवृद्धैः वायुस्थैर्वा तद्वृद्धैः पूर्वस्यां दिशि संभूतैः सस्यानां निधतिः संप्रवृत्ति एव
 माग्नेयाशा संभूतैरनलदिगुत्थैरग्नि कोपो वत्ति प्रकोपः याम्यैः दक्षिणादिगुत्थैः सस्यं दीयते कथं याति नैव ते नैव तदिगुत्थैर्धं सस्यं दीयते
 अर्धं च निधतिं याति ॥ पश्चाज्जातैः पश्चिमायां दिशि उत्पन्नैः शोभना वृष्टिर्भवति वायव्यास्थैर्मातृ तदिगुत्थैर्वा तद्वृष्टिर्वा त युक्ता वृष्टिर्भवति
 सा च कचिच्चिच्च न सर्वत्र सौम्यार्कश्चरसमुत्थैरुत्तरदिक् संभूतैः पुष्पापरिपूर्णा वृष्टिर्भवति स्थारुदिगैः शानीस्तत्संप्रवृद्धैस्तदुत्पन्नैः पुष्प
 श्रेष्ठं सस्यं भवति एवमेव नैव प्रकारेण यथा मेघाः शुभाशुभफलप्रदा उक्तास्तथैव वायुर्मातृ तः फलानि धत्ते ददाति ॥ एतदुक्तं भवति ॥ ॥
 यथा पूर्वोद्भूतैः सस्यनिधतिरद्वैरेवं पूर्वोद्भूतेन वायुनापि सस्यनिधतिर्भवति इत्यादित्योऽपम् ॥ अन्येषामप्युत्पातानामतिदेशार्थमाह ॥

श =

दीय =

उक्कानिपातास्तडिताशनिश्चदिशानिर्घातमहीप्रकंपाः नादाष्टगणान्सप्तत्रिणां च आस्वायथैवांबुधरस्तथैव ॥ उक्कानिपातास्तडितः
 विद्धत्प्रपाताः आसालङ्कारानिपुरस्तादाचार्यएववद्वयतिदिशालोदिशंदारुः निर्घातो नभः शब्दः महीकंपोभूमिकंपः सृगाणामरण्यप्रणिनांस
 पतत्रिणांपदिसंरुतानां नादाः शब्दाः यथायेन प्रकारेणांबुधरस्तथातेन प्रकारेण आस्वायथीतद्याः पूर्वाद्भूतैः सत्यनिघ्नतिरवैरिति याये
 न ॥ अथये पूर्वचउत्पुदिक्कुंभाः स्थापितास्तैः शुभाशुभज्ञानमारु ॥ नामाङ्कितैस्तैरुदगादि कुंभैः प्रदक्षिणां आवणमासपूर्वैः
 पूर्यैः समासैः सलिलस्य दातास्तुतैरष्टष्टिः परिकल्प्यसूनैः ॥ तैः कुंभैरुदगादिस्थैरुदगादि कुंभैः उत्तराद्यास्तुदिक् प्रदक्षिणां प्रादक्षिण्येन
 व्यवस्थितैस्तैश्च आवणमासपूर्वैः आवणादिमास चउत्पुयपरिकल्पितैः एतदुक्तं भवति उदक्स्थः कुंभः आवणमासः परिकल्प्यः प्राग्भाद
 पदः दक्षिणस्थः आश्वयुजः पश्चिमस्थः कार्तिकः परिकल्प्यदूतितैः पूर्यैः समासैः सलिलस्य दाता भवति तेषां चतुरांगमध्याद्यः कुंभः प
 रिपूर्णः सद्यस्मिन्मासे परिकल्पितः समासः सलिलस्य जलस्य दाता भवति तस्मिन्मासे देवो वर्धतीत्यर्थः एतदुक्तं भवति उदक्स्थे कुंभेपरि
 पूरणे आवणोष्टष्टिर्वक्तव्याः प्राक्कुंभेभादपदे दक्षिणे आश्वयुजे पश्चिमे कार्तिकदूतिसर्वेषु परिपूर्णेषु चतुर्धा पिमासेषुष्टष्टिर्वक्तव्या इवोर्मास
 द्वयेपितैरवकुंभैः परिस्तुतैर्वृष्टीभूतैरष्टष्टिरवर्षणम् ऊनैः स्वबुद्ध्या परिकल्पनीयम् अर्धस्तुतैर्मध्यमाष्टष्टिरनंतरेनुपाताद्वाद्यम् ॥ तथाचग
 र्गः ॥ सौम्येष्टुआवाणविद्यात्पूर्वभादपदंवदेत् दक्षिणे आश्वयुजं ज्ञेयं पश्चिमे कार्तिकं विदुः । सर्वे कुंभाः संपूर्णाः स्फूर्णभग्नाः कांतिसंयुताः चवरोवा
 धिकान्मासान् सर्वां वर्षति वासवः सर्वस्तुतैरष्टष्टिः स्यादधैर्मध्यमवर्षणम् ऊनैस्तथाविधाष्टष्टिर्वक्तव्या जलमानतः ॥ ॥ अथ दद्यात् ॥ ६ ॥
 अथैष्टु कुंभैर्नृपनामचिह्नैर्देशां कितैश्चाथपरैस्तथैव भग्नैः स्तुतैर्नीलजलैः संपूर्णैः भायानिवाद्यानि यथानुवृत्तम् ॥ अथैरपरैरपि
 कुंभैर्नृपनामचिह्नैर्दृष्टानां राज्ञां च नामां ज्ञेयां चिह्नितैरुपलक्षितैस्तथा तेनैव प्रकारेणापरैरन्यैर्देशां कितैर्देशनामा चिह्नितैरेतदुक्तं भव
 तितत्रवरुवउदकुंभैर्नृपदिशे चालुर्वर्षचिह्नितां शुभाः शुभज्ञानार्थं स्थाप्याः तैश्च भग्नैः स्तुतैः नृनजलैः संपूर्णैश्चानुवृत्तम् यथासादृश्यं भा

ग्रानिष्पुमांश्चुभानिवाद्यानिवक्तव्यानि। एतदुक्तं भवति। तैः कुंभैः परिपूर्णैरिति शुभं भवेत् न शः स्तुतेरुपद्रवकृत् जलैर्मध्यमं फलम् तथा च काश्चपः अ
 न्यदेशां किं तां कुंभाभिद्यंते च स्ववंति च। बंधलीना वितोयाश्च ते भियो ज्पाट्टपोषे ॥ अथ रोहिण्याश्च संस्थाने विशेषेण शुभाशुभफलमाह ॥
 ह्रोगोनिकटगोथवाशशीदक्षिणोपधियथा तथा स्थितः रोहिणी यदि युनक्ति सर्वथा काष्ठमेव जगता विनिर्दिशेत् ॥ शशी चंद्रो यथा येन तेन प्रकारे
 राहर्गो विप्रकृष्टः स्थोनिकटकः समीपस्थो वा दक्षिणोपधियदक्षिणायां दिशि स्थितं यदि रोहिणी राजापत्यं युनक्ति संयोगं याति तदा जगतो जनप
 दस्य कष्टमशुभं दुर्भिक्षं मरकादिकं विनिर्दिशेत् ॥ अथ दशरु ॥ स्पृशन्नुदय्याति यथा शशांकस्तदा सृष्टिर्विक्रलो पसर्गाः असंस्पृशच्यो
 गउदक्समेतः करोति वृष्टिं विपुलां शिवं च ॥ रोहिण्या स्पृशन्नेव दक्षिणेन स्पर्शनं कृत्वा यद्युदयते राशशां को याति गच्छति तथा ब्रह्मलो
 पसर्गा प्रभृतो पद्रवा ब्रह्मभिर्दोषैर्दुक्ता सृष्टिः शोभना वृष्टिर्भवति लोकानामुपद्रवा भवन्ति यथा कालोदिता च वृष्टिर्भवतीत्यर्थः अथ वारोहि
 ण्यायोगः असंस्पृशत्रादापुदक्समेतउत्तरेण गतस्तदा सृष्टिं शोभनां वृष्टिं विपुलां विस्तीर्णं करोति शिवं श्रेयश्च भवति ॥ अथ रोहिण्याः
 शकटमध्यगते चंद्रे फलमाह ॥ रोहिणी शकटमध्यसंस्थिते चंद्रमस्य शरणीकृता जनाः कापियांति शिशुवाचिता शनाः स्तुर्वतः पितृरांषु
 पायिनः ॥ शकटभेदलक्षणं गणित उक्तं ॥ तथा च ब्रह्मसिद्धांते ॥ विदोपांसद्वितया दधिको वृषभस्य सप्तदश भागे यस्य ग्रहस्य याम्यो निनति स
 कटं स रोहिण्या इति ॥ चंद्रमसि रोहिण्याः शकटमध्यसंस्थिते जना लोका अशरणीकृतानिः शरणीकृताः कापियांति कुत्रापि गच्छन्ति केचित्पजा
 इति पठन्ति अपियांति कीदृशाः शिशुवाचिता शनाः शिशुबालास्तेषामशनं भोजनयाचमानाः प्रार्थमानाः तथा स्तुर्वेणादित्येन पितृरेभंड
 विशेषे तत्र परितापितं यदंबुपानीयं तत्पायितस्तत्पानशीलाः अनेन जलभावा उक्तः ब्रह्मतारकत्वाद् रोहिण्याः शकटः समूहः ॥ ॥ अथ
 रोहिण्याः पश्चिमदिक्स्थे चंद्रमसि फलमाह ॥ उदितं यदि शीतदीधितिं प्रथमं पृष्टत् एति रोहिणी शुभमेव तदा त्मरातुराः प्रमदाः काम
 वशेन संस्थिताः ॥ शीतदीधितिं चंद्रं प्रथममादौ यद्युदितं तस्य च पृष्टत् पश्चाद् रोहिणी एत्यागच्छति समुदितं तदा शुभमेव शोभनं लोके प्रमदाः

त्रियः स्मरातुराः कामार्ताः कामवशेन संस्थिताः काकुकां वशावतिचो भवंति ॥ अथ रोहिण्याः पूर्वस्थां दिशि स्थिते चंद्रे फलमाह ॥
 अनुगच्छति पृष्ठतः शशी यदि कामी वनिता मिव प्रियाम् मकरध्वजबाणवेदिताः प्रमदानां वशास्तदा नराः ॥ रोहिण्याः शशी चंदो यदि पृ
 ष्ठतः पश्चादनुगच्छति पृष्ठेति प्रियां वनितां वल्लभां त्रिवं कामी कामुको यथा अनुगच्छति तदा प्रमदानां स्त्रीणां तस्मिन् वर्षे नराः उरुषाः मकरध्व
 जबाणवेदिताः कामशरपीडिताः संतो वशा भवंति ॥ अथ रोहिण्याः शेषस्तु दिक् स्थिते चंद्रे फलमाह ॥ ॥ आग्नेयां दिशि
 चंद्रमा यदि भवेत्तत्रोपसर्गमहा नैवृत्यां समुपद्रुतानि निधनं सस्यानि यांतीतिभिः प्राज्ञेऽनिलदिक् स्थिते हि मकरे सत्पत्न्यमध्यमं यो याते
 स्थाणुदिशं गुणाः सुबहुवः सत्यार्घ्यदृष्ट्या दयः ॥ प्रजेशमस्य ब्रह्मण इयं प्रजेशी रोहिणी तस्या आग्नेयां पूर्वदिशा स्थां दिशि यदि
 चंद्रमाः शशी भवेत्स्यात्तदा तत्र तस्मिन् वर्षे महान्तीवोपसर्गो उपद्रवा भवंति तदा नैवृत्यां दिक् हि पश्चिमायां दिशि स्थिते चंद्रमसि सस्यानि ई
 ति भिरतिष्ठेत्प्रादिभिरुपद्रवैः समुपद्रुतान् उपतप्तानि निधनं नाशं यांति प्राप्नुवंति हि मकरे चंद्रे अनिलदिक् स्थिते वायव्यां पश्चिमोत्तरस्यां दिशि
 स्थिते समाश्रिते सत्पत्न्या च्यादेः मध्याच्च यो मध्यमं संघातनां भवति तथा स्थाणुदिशं मेषानीमुत्तरपूर्वमाशं याते प्राप्ते चंद्रे सुबहुवः सु
 प्रभुता गुणा भवंति केते सत्यार्घ्यदृष्ट्या दयः सस्यानि चार्घ्यदृष्टिश्च ताः सत्यार्घ्यदृष्टयः आदिग्रहाणां योगक्षेमनीरोगताग्रहीतयाः ॥ ॥
 तथा च संमासं संलिता याम् ॥ उदगापि चतुर्दिक् किं नराः पूर्वोत्तरो वा स्थितः प्राच्यां यदि भवति तदा वसुधा भवति विष्टाः प्ररुष्टजनाः उप
 ३५ सर्गानलदिक् स्थेया म्याशा संस्थिते शकटके किं कष्टैस्तैस्तैः श्रुतमात्रैः क्षोभ भवति किमिभुकशलभादिभयं नैवृत्यां नातिपुष्टिरपरेण वा
 यद्याशा संस्थे मध्यं सत्पंकुमुदनाथे ॥ अथ योगतारोपतापेक्षदने च फलमाह ॥ ताडयेद्यदि चरोगतारकामावृणोति वपु
 षाय दापि वा ताडने भयमुपतिदातां क्कादने वपुः धांगनाकृतः ॥ योगतारकं प्रधानतारका ॥ तथा चोक्तम् सुतारां गणमध्येतु यातारा
 दीप्तिमत्तरा योगतारेति सा प्रोक्तान् ह्यत्राणां पुरातनैः ॥ तां च योगतारकां यदि ताडयेद्दिधात् शृंगैः कदेशेन स्पृशतीत्यर्थः अथ वा वपुः शरीरावृत्त्या

कदादयति । तथा ताडेनेदाकृतां तीव्रं भवं भीतिमुपंतिकथयंति तथा कदा नेत्रं गता कृतः स्वीकृतो नृपस्य राज्ञो वधो मरणा मुपंति ॥ अथ दपि शुभा शुभज्ञान
 मारु ॥ गो प्रवेशसमये अष्टौ भवति कृत्स्न पशु रेववा पुरः भूरिवारि शवले तु मध्यमं न तु सिते बुपरिकल्पना उरैः ॥ गो प्रवेशसमये गवामरसपादा
 गतानां प्रवेशकाले पश्चिमं संध्यायां वद्यतः पुरतो दृष्टमो वली वेदी भवति । पुरो द्वारे अथवा पुरो गतः कृत्स्नो सितः पशुः कृत्स्नादिको भवति तदा तद्वर्षीष्ट
 रिवारि बहुजलं भवति शवले तु मध्यमम् शवलः कृत्स्नः श्वेतः पशुस्तस्य यदा द्वौ वर्णौ समवेतां तदा मध्यमं फलम् तस्यैव रष्ट्रं अधिकं भूरिवारिशो
 क्ते अधिकं न तु सितो श्वेत वर्णो न किं विदं भवति । अपरैर्वर्णै रंबुपरिकल्पना त्वबुद्धा कार्या । शुक्लवर्जमनैर्वर्णै किंचि किंचि द्ववतीत्यर्थः ॥
 ७ य्योस्तु तथा च गर्गः ॥ प्राक् प्रवेशे तु पूर्वस्य पुरतो दृष्टमो वद । प्रविशेत्कृत्स्न वर्णो वा पशुर्जल बहु प्रदः कृत्स्ना तु गौः सुभिद्राय दैमारो थाय चोच्यते, गौर्धाम
 थ च वेलायां मध्यमं सत्यसंपदः । अनाष्टि करी श्वेता वा ता यकपिला स्मृता । पाटला सत्यनाशा यरोगाय कः सा सा स्मृता । एकदो शौच शवला चित्रं चित्रां
 बुवर्षति । पांडुरामध्यमां गीवा ग्रीष्मा प्राच्य विवर्धिनी । कपिला पश्चिमं वर्षं शोणा त्वये प्रवर्षति ॥ तथा च पराशरः ॥ अथोत्तमय वेलायां प्रद्वारमभि
 गम्य निमित्तान् पुपल कृत्वेत्तत्र गोगजाश्चरथ प्रथम प्रवेशे पुरविजयो वानरखरो द्धु न कुलमाज्जरि प्रवेशे विद्वो नेत्रं गलीन प्रवेशे त्वशनिभय मिति ॥
 अथ दर्शने चंद्रमसः फलमारु ॥ दृश्यते नयदिरोहिणी युतः चंद्रमान भसितो यदा दृते । रुग्मयं मरुदुपस्थितं तदा भूश्च भूरिजल संलुता सुसंयु
 ता ॥ यदि नभस्पाकाशे तोयदा दृते मेघकृते चंद्रमारोहिणी युतो न दृश्यते तदा तस्मिन् वर्षे लोके मरुदती वतग्भयं रोगभयमुपस्थितं प्रातं वदेत्
 भूश्च भूमिर्भूरिजलसत्य संयुता बहु भित्तो यैः तस्यै च युक्ता भवतीति ॥ ॥ ॥ इति श्री महोत्पल विरचितायां संहिता विष्टतौ रोहिणी
 योगो नामाध्यायः चत्वारिंशः ॥ ॥ ॥ अथ स्वाति योगाध्यायो द्वाव्याधते ॥ ॥ ॥ तत्रादो वेवरोहिणी योगोक्तस्य फलस्याति
 देशं कालनिर्देशं चारु ॥ ॥ यद्गोहिणी योगफलं तदेव स्वातावाषाढा संहिते चंद्रयोगफलं स्यात्तत्र देवस्वाति संहिते चंद्रावाषाढा संहिते
 उत्तराषाढा संहिते फलं निखिलं निःशेषं विचिंत्यम् विचारणीयं । एतदुक्तं भवति । मेघानां वायो द्योत्याता नो वयत्फलं रोहिणी योगे उक्तं तत्सर्वं

स्वात्पाषाणस्थे चंद्रं पिशातचं तथा ह्यरगोनिकटगोथवाशशी इत्यादियथा संभवं समागमफलं यदुक्तं तत्सर्वमत्रैवेवेदितव्यम् तथा गोप्रवेशसम
 ये ग्रतो वृषद्वयादिकं सर्वमपि वेदितव्यम् ॥ तथा च पराशरः ॥ सर्व एते योगास्त्याघाते भवन्ति तादृक् वज्रः प्रयतः शुचिस्वधारयेत् स्वातिसंयुक्ते च
 दमसि बभ्रुवर्णैः स्तनैर्विद्यमानैर्भौदैर्नभसो वक्रादनं सुमिक्षु देमायुतद्वत्सर्ववातप्रादुर्गविद्वति उक्ता निर्वृत्तकंपोपघाते च तद्विपर्ययः योस्मि
 विशेषस्तमं प्रवक्ष्यामि इति अस्मिन् स्वातियोगे रोहिणीयोगे योस्मिन् मंलप्रवक्ष्ये कथयिष्यामि इति ॥ अथातः रात्रौ दिवसे च वृष्टे शुभाशुभल
 क्षणमाह ॥ स्वातौ निशांशे प्रथमे हि वृष्टे सप्तानि सर्वाणि पुण्यानि वृष्टिम् भागे द्वितीये तिनमुद्गमायात्री मंलतीये तिनशरदानि ॥ वृष्टे त्रिभागे
 प्रथमे वृष्टिः तद्वितीये तु सकीटशरः वृष्टिस्तमध्यापरभागे वृष्टे वृष्टिर्नियते ह्येकनिशां प्रवृष्टे ॥ स्वातौ स्वातियोगे प्रथमे निशांशे आद्ये भा
 गे वृष्टे सर्वाणि निःशेषाणि सप्तानि वृष्टिमुपयांति गच्छन्ति द्वितीये भागे च त्रिभागे वृष्टे तिला मुस्थं माषा वृष्टिमुपयांति तृतीये त्रिभागे वृष्टे यी
 क्षमस्ति ग्रीष्मधान्यानि भवन्ति नशरदानि शरत्सत्यानि न भवन्ति अहि दिवसे प्रथमे आद्ये त्रिभागे वृष्टे सुवृष्टिः शोभनवृष्टिर्भवति द्वितीये दिन
 त्रिभागे वृष्टे स्तद्वत्सु वृष्टिर्भवति किंतु सकीट सर्पाः कीटैः कृमिभिः सर्पैर्भुजगैश्च सहिता वृष्टिर्भवति अपरभागे तृतीये दिन त्रिभागे वृष्टे वृष्टिर्मध्यमा
 भवति नातिबस्तीनात्यल्पाश्च निशां प्रवृष्टे समयमहोरात्रं प्रवृष्टे निक्षिद्रानि क्षिद्राणि द्रोणानि दोषा वृष्टिर्भवति सर्वत्र कालोचितं वर्षतीत्यर्थः ॥
 तथा च गर्गः ॥ स्वातियोगे यदा युक्ते पूर्वरात्रे प्रवर्षति ग्रीष्मशरदसंपन्ना तां समागमति निर्दिशेत् रात्रि द्विभागमाश्रित्य स्वातियोगे भिवर्षति संपदो मु
 द्गमायाणी तिलानां चोपधारयेत् त्रिभागशेषे सर्वयं स्वातियोगे भिवर्षति ग्रीष्मे संपद्यते सस्यं शरदंतु विनश्यति अस्तु प्रथमे भागे वर्षे ह्येकमुवृष्टये
 द्वितीये शोभा वृष्टिर्वरुसस्य सरीसृपाः अस्तु तृतीये भागे तु मध्यमां कुरुते समाम् अहोरात्रं यदा वर्षेत् स्वातियोगे पुरंदरः तदा तु चतुर्मासान् सर्वान्निर्ष
 ति वासव इति ॥ ॥ अथापां वत्स निकटस्थे चंद्रमसि शुभाशुभमाह ॥ सममुत्तरेणातारा चित्रायां कीर्त्यते स्यात्पां वत्सः तस्यासने चंद्रं
 स्वातौ योगः शिवो भवति ॥ चित्रायाः सममुत्तरेणासमं कृत्वा उत्तरेणातिर्ययातारास्ति ता अपां वत्स इति कीर्त्यते कथ्यते तस्यापां वत्सस्यासने निक

दस्थे चंद्रे स्वातियोगः चंद्रसंयोगः शिवः श्रेयस्करोतवति ॥ अथ स्वातियोगस्य कालयोगमाह ॥ सप्तम्यां स्वातियोगे यदि पतति हिमं मा
 घमासांधकारे वायुर्वाचं डवेगः सज्जलजलधरो वापि गर्जत्यजत्वम् विद्यन्मालाकुलं वा यदि भवति नभो नष्ट चंद्रार्कतारं विज्ञाये प्राष्ट उषा मुदितजन
 पदासर्वसत्त्वैरुपेता ॥ माघमासस्यांधकारे कृष्णपक्षे सप्तम्यां तिथौ स्वाति नक्षत्रयुक्ते चंद्रे हिमंतुहि नं यदि पतति वायुर्मरुतो वा चंडवेगः पत
 धो मरुत्स्वनो वरुति सज्जलो जलेन पानीयेन सहितो जलधरो मेघोजस्वमनवरतं वापि गर्जति शब्दं करोति ॥ अथ वानभ आकाशं विद्यन्मालामि
 नी राकुलं सौदामनीनां पंक्तिमिच्छात्तम् नष्ट चंद्रार्कतारम् नष्टाददर्शनं गता चंद्रतारकार्काः सोमतारकस्तर्वा यत्र मेघकृत्रमित्यर्थः तदेवाप्रवृष्टि
 धीमुदितजनपदाग्रहृष्टलोका सर्वैर्निःशेषैः सत्त्वैरुपेता संयुक्ता विज्ञेया विज्ञातया ॥ ॥ अथ दपि शुभाशुभलक्षणमाह ॥ तथैव फा
 ल्पुने चैत्रे वैशाखस्यासिते पिवा स्वातियोगं विजानीयादाषाढस्य विशेषतः ॥ यथा सप्तम्यां स्वातियोगे यदि पतति हिमं इत्याद्यात्तम् तथै
 व फाल्पुने मासि स्वातौ भवति चैत्रे वैशाखमासस्यासिते कृष्णपक्षे पितृ स्वातियोगं विजानीयाद्विद्यात् विचारयेत् विशेषत आषाढस्य यः स्वाति
 योगस्तं विचारयेदित्यनार्घ्यं श्लोकः ॥ ॥ इति भद्रोत्पलविरचितायां संहिता विष्टे तै स्वातियोगो नामाध्यायः पंचविंशः ॥
 अथाषाढीयोगाध्यायो द्वाध्यायते ॥ ॥ तत्र तावद्गोहिणीयोगफलं यदुक्ते तत्सर्वमुत्तरषाढायुक्ते चंद्रमसि विज्ञातव्यम् तच्चाषाढपौर्णमा
 स्यां विचारयेत् ॥ तथा च पराणरः ॥ अतो नंतरषाढायुक्ते शशिन्यादनविसर्गं तद्भागेषु निमित्तानि प्राष्ट्यांतमध्ये फलवन्ति तत्र सूरभि
 रनुक्तलः स्पर्शवान्मारुतः पूर्वः पूर्वोत्तरेति वर्षमं त्यं करो नैव ताग्रे यथा म्यवातगावा यथा शा मन्पत्प करा विपर्यये विपरीतेषु वैदुर्धरजतम
 धुलेमप्रभासंध्यास्त्रिथात्रष्टरुप्रादुर्भाविष्य प्राष्टइष्टद्वये प्राज्जध्यपश्चाद्भागेषु आषाढनां योगः शशिनो वर्षासु तत्कालमेव वर्षाया वैश्वदेवा
 दुत्तरतः शशीवर्षकरो नदकिरातः निर्वातोक्ता शनिश्चलनदंडाद्यप्रहोपतापे सत्यवधो भवति चात्र सोदकं सातं कंसां सविद्यत्त नयितुमत्
 प्रवातं च निवातं च प्रशस्तं तदहः स्मृतमिति ॥ ॥ अथाषाढयोगे यत्कर्तव्यं तदाह ॥ ॥ आषाढासमंतुलिताधिवासितानामन्येद्यदधिक

तामुपैति बीजम् तद्वृद्धिर्भवति न जायते यद्दत्तं मंत्रोस्मिन् भवति तुलाभि मंत्राण्य ॥ आषाढस्येयं पौर्णिमा सी आषाढी उत्तराषाढ्या युक्तेत्यर्थः ॥
 तथा वर्गः ॥ वायव्यवैश्वदेवाभ्यां प्राजापत्यस्य चैव हि एषामग्न्याधिकं वापि रोहिणीनामुपास्य तद्वृत्तिः ॥ तस्यामाषाढ्यां सर्वबीजानां समतुल्यताधिव
 सितानाम् समं कृत्वा नृणां तिरिक्तवर्जं यानि बीजानि धान्यादीनि तुलितानि तुलया परिद्वित्रानि तेषां तथा नृनां नामधिवासितानाम् अधिवासा मरु
 त्रतं मंत्रेणाभि मंत्ररात्रिमेकामुधितानि ततो न्येक्ष्य स्मिन्नरुनि द्वितीयादिवसे यद्बीजं तुलितमधिकतामुपैत्याधिक्यं गच्छति तद्वृद्धिस्तस्य धा
 न्यादेस्तस्मिन् वर्षे वृद्धिर्भवति यद्दत्तं भवति तत्र जायते नोत्पद्यते मंत्रोस्मिन् भवति तुलाभि मंत्राण्य अस्मिन् कृत्वा कर्मणि तुलाभि मंत्राण्य यन्मंत्रो
 भवति तेन तुला अभि मंत्राणीयेत्यर्थः ॥ तथा च समासं कृत्वा याम् ॥ तुलाधिवासितानां मन्त्रे धार्य दधिकं भवति बीजम् आषाढपौर्णिमास्यां
 तद्वृद्धिस्तत्र मंत्रो यत् ॥ ॥ अथ तमेव मंत्रमार्धमाह ॥ स्तोतव्यां मंत्रयोगेन सत्या देवी सरस्वती दर्शयिष्यसि यत्सत्यं सत्ये सत्यं व्रतास्यसि ॥
 येन सत्येन चंद्राकौ प्रकाशोतिर्गणांतथा । जतिष्ठंतीति पूर्वेषां पञ्चादस्तं व्रजंति च ॥ यत्सत्यं सर्ववेदेषु यत्सत्यं ब्रह्मवादिषु यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु
 तत्सत्यमिदं दृश्यताम् ब्रह्मणो दुहिता सितवमादित्येति प्रकीर्तिता काश्यपी गोत्रतश्चैव नामतो विश्रुता तुला ॥ स्तोतव्येति सा तुला अनेन म
 त्रयोगेन सरस्वती तस्यास्तव बीया सत्या सत्यं दूपा सरस्वती देवी सत्ये सत्यं दूपे सत्यं परमार्थं तद्दर्शयिष्यसि यः सदसित्वं सत्यं व्रता सत्यमेवैव स्यात्- व्रतं
 चंद्राकौ शशिस्त्वौ प्रकाशेभौ मादयस्तथा ज्योतिर्गणाः ज्योतिषां ताराणां गणाः समूहाः येन सत्येन पूर्वस्यां दिशि पूर्वेषां जतिष्ठंतीति उदयं यांति इहा
 स्मिन् लोके तथा पश्चात्पश्चिमायां दिश्यस्तं व्रजंति अस्तमयं यांति तथा सर्वेषु वेदेषु यत्सत्यं यच्च ब्रह्मवादिषु सत्यं परं ब्रह्म यद्वदंति त्रिषु लोके
 षु भूभुवः स्वराद्येषु यत्सत्यं तत्सत्यमिहास्मिन् कृत्वा कर्मणि दृश्यताम् त्वं ब्रह्मणः कमलजस्य दुहिता तनया अस्मिन् भवसितया आदित्याः १०६
 अदितेरपत्यं दुत्येवं प्रकारः प्रकीर्तितां कथिता गोत्रतः काश्यपी कश्यपगोत्रा नामतः संज्ञया तुलादुतिच विश्रुता यथा ॥ ॥ अथ तुला
 यां लक्षाज्ञानमाह ॥ द्यौर्मं चतुः स्रजक सत्रिबद्ध षडंगुलं शिख्यक वस्त्रमस्याः स्रजप्रमाणां च दशांगुलानि षडेककद्रूपेण यशिक्य मध्ये ॥ ॥

अस्यास्तलावाः शक्यकवत्तुं दौमं कार्यम् यत्र स्थितानि द्रव्याणि परिक्लिष्टं ते तद्विषयवस्त्रम् तच्चतुः स्तत्रकनिबद्धम् चतुर्भिः स्तत्रैस्तुभिः सन्निबद्धं
 संलग्नं कार्यम् तच्च शिक्ककवत्तुं घटं गुलं घटं गुलं प्रमाणैः स्तत्रैस्तु ध्यते तेषां प्रमाणं दशांगुलानि उभयशक्यमधः शिक्ककवत्तुं कदापि तत्र
 उंगुलं कार्यम् कदापि राक्षसेन प्रलण्णं तत्र मुच्यते कथं तत्र द्रव्याणि परिक्लिष्टं नैत्याह ॥ ॥ याम्ये शिक्के कांचनं सन्निवेश्य शेष द्रव्याणुत्तरं नैव
 तोयैर्काम्यैः संप्रदिभिः सारमैश्च वृद्धिहीना मध्यमा चोत्तमा च ॥ दत्तैर्नागा गोरुवाद्याश्च लोन्ना हस्त्राभूमासिक्थकेन द्विजाद्याः तद्देवावर्षमासादिशा
 च्छेष द्रव्याणां तद्वत् स्थितानि ॥ याम्ये दक्षिणे शिक्के कांचनं सुवर्णं सन्निवेश्य स्थापनीयम् शेषाणि सर्व द्रव्याणि तथा वृत्तिपानीयानि उत्तरे शि
 क्के सन्निवेश्यानि एतदुक्तं भवति सुवर्णं यदा परिक्लिष्टं ते तदा दक्षिणे निवेशयेत् अत्रानि सर्वाणुत्तरे इति तोयैर्जलैः कौथैः कुशसंभवैः वृद्धि मद्भिः
 हीना वृद्धिर्भवति स्यदिभिर्नादीयैर्जलैर्वृद्धि मद्भिर्मध्यमा वृद्धिर्भवति इति ब्रह्मनात्यल्या तथा सारसैः सराः संभवैर्वृद्धि मद्भिर्जलैरुत्तमा प्रधाना वृद्धि
 र्भवति सर्वेषां वृद्धावति मरुती वृद्धिः सर्वेषां हानाव वृद्धिरिति केचिद्वृद्धिहीना मध्यमा चोत्तमा चेति पठति सस्यानां वृद्धिर्भवति न चैतद्वोभनम्
 दत्तैर्नागा इति नागाः करिणो दत्तैर्हस्ति दत्तैः परिक्लेष्टाः गोरुवाद्याश्च लोन्ना गावः रुवाः अश्वाः आदिप्रलण्णात् खरकारभकागमेधाः एते सर्व एव लो
 नापरिक्लेष्टाः हेन्ना सुवर्णं न भूपा राजानः परिक्लेष्टा सिक्थकेन मधूक्षिष्टेन द्विजाद्या ब्रह्मणा च्छावरोवर्णाः ब्राह्मणाश्च विष्वक्काश्च द्वाः देशा म
 ध्यदेश प्रभृतयः वर्षाण्ये द्रव्याणि यथेष्टानि मासावर्षातः स्थाः दिशश्च पूर्वाद्याः शुभाशुभज्ञानार्थं तद्वत् सिक्थकेनैव परिक्लेष्टाः शेषान्यनुक्तानि
 यानि द्रव्यानि तान्यात्म ह्यस्थितानि स्वयमेव परिक्लेष्टानि धायादीनीत्यर्थः ॥ अथ तुलाया लक्षणमाह ॥ हैमी प्रधाना रजतेन
 मध्यात्तयो रत्नाभे खदिरेणाकार्या विद्धः पुमाच्येन शरेणा सावा तुला प्रमाणेन भवेद्विस्तृतिः ॥ हैमी सुवर्णा तुला प्रधानोत्तमा रजतेन तुल्योपा
 क्रियते सामध्यमान शुभानाश्च शुभा तयोः सुवर्णं रूपायोरत्नाभे अभवेसाति खदिरेणाकार्या खदिरेणाष्टमधीकर्तव्या अथवा येन शरेण पुमान्
 उतपः कश्चिद्विष्टो भिन्नः सावा तुला कार्या तस्मात्कारादित्यर्थः सा च तुला प्रमाणेन विस्तृतिर्द्वादशांगुला भवतीति ॥ ॥ अथ तुलितानां

शुभाशुभज्ञानमारु ॥ हीनस्य नाशोऽधिकस्य वृद्धिस्तुल्येन तुल्यं तुलितं तुलायाम् एतत्तुलाशोकरुत्स्यमुक्तं प्राज्ञेशयोगेपिनरेविदध्यात् ॥
 तुलायां तुलितस्य परिच्छिन्नस्य द्वयस्य हीनस्य नाशः कृषोवाचोक्तथः अत्यधिकस्य वृद्धिः तुल्येन समेन तुल्यं समम् नहानिर्नचवृद्धिः तथा च गार्गः ॥
 येषां प्राणमते सारं ते भवंति चतस्रसमम् येषां तु हीनते सारं तेषां नाशं विनिर्दिशेत् समानितुसमानिस्तुक्तलयातुलितानि तु ॥ तथा च पराशरः ॥
 सारसं भसि सत्पानां राज्ञां विविजयोधिके नोदये मध्यमा संपत्कनीयस्य च लोदके यस्यादि विभवेन्मात्रान्नानं शुचिं गंधिमान् तस्यां दिशि विजानीयाद्वा
 ज्ञां शिवमनामयमिति ॥ एतत्तुलाशोकं तुलाभांडागारं रुत्स्य परमं युद्धमुक्तं कथितं नरो मनुष्यः प्राज्ञेशयोगेपि केवलमावागयोगे तुलाकोशं विद
 ध्यात्कारयेद्वावत् प्राज्ञेशयोगे रोहिणीयोगेपि कारयेत् ॥ अस्मिन् योगत्रयेपि पापप्रहायवस्थितान् शुभदाः अधिमासके सति योगेपि कारयेत् ॥
 स्वाभाववागवधरोहिणीषु पापप्रहायोगगता नशस्ताः आस्यर्तुयोगद्वयमपुपोष्ठावदाधिमासो द्विगुणीकरोति ॥ स्वातौ स्वाति संयुक्ते चंदे
 आषाढास्तत्राषाढासु युक्ते चाथ रोहिणी संयुक्ते चंदे एतेषु त्रिषु योगेषु पापप्रहाभौमसौरराहुकेतवो योगे गतास्तत्र स्थितान् नशस्तान् शुभदाः
 तथा च गार्गः ॥ योगैः पापैः परुतैः प्रजानाम् शुभं वदेत् दुर्मिदा वृष्टिभरकात्सौम्यैः सौमिदमादिशेत् ॥ तथा च पराशरः ॥ शुक्रषु पट्टरुत्पतिसंयो
 गैः शुक्रधात्यतिलमुद्गविनाशः सौरस्य मध्यदेशाभावो भौमस्य शस्त्रकोपकेतुर्भयं दुर्मिदा प्रादुर्भावो वग्रहः रोहिणी मध्यागमनमिंदोः शुभिर्ह
 के मष्टिकम् यदा वस्मिन्काले एतेषां योगानामधिमासो द्विगुणीकरोति द्वितीयाधिमासो वागवधो भवति तदा तस्मिन्काले योगद्वयं रोहिणीषा
 वागवधमुपोष्य भुक्त्वा ग्राह्यम् एतदुक्तं भवति यदा ह्यवाधो भवतः तदुपोष्य मासद्वयोपयोगद्वयं ग्राह्यम् द्वितीयस्मिन् योगे मलहृत्पत्वादनाद
 रो न कार्यमित्यत उक्तं योगद्वयमपीति यदाधिमासो द्विगुणीकरोति ह्यवाधमासके न स रुभवत इत्यर्थः स्वाति योगस्य सामान्यविरहितत्वाद्योगद्व
 यमित्युक्तम् अथ यथा योगत्रयं भवति तथा त्रयोपयोगमध्यादौ रोहिणीयोगस्य विशेषमारु ॥ ॥ त्रयोपयोगा सदृशाः फलेन यदा तदा वाच्य
 मसंशयेन विपर्यये च हिरु रोहिणी जं फलं तदेवात्यधिकं निगद्यम् ॥ त्रयोपि स्वात्याषाढा रोहिणीयोगाः यदा फलेन सदृशास्तुत्या भवंति

तदाशुभंफलमशुभंवा असंशयेनसंदेहंविहायवाच्यं वक्तव्यम् त्रिभिरेवशुभैरशुभंअशुभैरत्यशुभमितिफलानांवैसदृशंविपर्ययःफलविपर्य
येद्यादृशेभिन्नफलेसतिवत्तुरोहिणीजंशुभंफलमशुभंवातदेवनिगद्यं वक्तव्यं प्रधानत्वाद्योगजद्वयंवलंनबाधतइति ॥ ॥ अथाष्टसुदि
द्वावातफलमाह ॥ निधत्तिरिगिकोपोष्टिर्मदाथमध्यमाश्रेष्टा बहुजलपवनापुष्टाशुभाचपूर्वादिभिःपवनेः ॥ पूर्वाद्यास्तुदिद्वाष्टसुप
वनैर्वीतेः क्रमेणैतानिफलानितत्पूर्वस्यांदिशियदिवातोवरुतितदानिधत्तिः सस्यानांभवति सस्यानिसर्वाणिनिधद्यंतैरिगिकोपेभिभयंअ
श्रेष्टाष्टुष्टिर्मदाअल्पादकिंसास्यामध्यमाष्टिर्नैवत्याम् अष्टाप्रधानाष्टिः पश्चिमायां बहुजलपवनाप्रभूतोदकाप्रभूतवातावायव्याम् पुष्टा
परिपूर्णा अतिशोभनोत्तरस्याम् शुभाअतिश्रेयस्करीरेणाद्याष्टिरितिरोहिणीयोगेवायुश्चैवदिक्काधत्तेफलानीत्युक्तावात्पुनःकरणंनिधत्तिर
गिकोपइत्यादिकंशिष्टांतिनिगसायकृतमिति ॥ ॥ इतिमहोत्पलविरचितायांसंहिताचिह्नतौआषाढयोगाध्यायः षड्विंशः ॥ ॥
अतःपरंकेचिद्वातचक्रंपठतितच्चवराहमिरिहृतेनभवति ॥ यतोनिधत्तिरिगिकोपोष्टिर्मदाथमध्यमाश्रेष्टा बहुजलपवनापुष्टाशुभा
चपूर्वादिभिः पवनेः श्यनेनपौनरुक्तंभवतिबहुधादर्शेषुचदृश्यते अतोन्माभिःसरसत्वाध्यायते ॥ ॥ शिष्टाहितार्थंतत्राद्येवै
शान्यादिशिस्थितवातलक्षणमाह ॥ ॥ आषाढपौर्णिमास्यांतुयद्यैशानोनिलोभवेत् अस्तंगत्तितीक्ष्णशौ ॥ अर्कअस्तंगत्तिवद्यैशा
नाऐशान्यांदिस्थानिलोवातोभवेद्वरुतितदासस्यानांधाद्यादीनांसंपत्तिकृत्तमाप्रधानाभवति ॥ अथपूर्वस्यामाह ॥ पूर्वः पूर्वसमुद्रवीचिशि
खरप्रस्फालनाब्रूणितश्चंद्रार्कंशुसटाकलापकलितोवायुर्धंदाकाशतः नैकांतस्थितनीलमेघपटलाशारद्यसंवर्धितोवासंतोक्तसस्यमं
डितनलासर्वमहोशोभते ॥ तस्यामेवाषाढपौर्णिमास्यांपूर्ववायुः पूर्वस्यांदिशियदायस्मिक्कालेआकाशतः नभसोभवतीत्यर्थः कीदृशो
वायुः पूर्वसमुद्रस्यप्रागुदधेर्वीचयक्रमयस्तेषांवेशिखराअग्राणितेषांप्रस्फालनंचलनेनाब्रूणितोअमितः तद्याचंद्रार्कयोः सूर्यशशिनोः
येअंशवः रश्मयस्तएवसदाः स्क्वावलंबिनः केशाद्वतेषांयः कलापोविस्तारस्तेनकलितोमिश्रितः तदामहीकीदृशीभवतिनैकांतःस्थिते

२५ : सातथाभूतासर्वाणि शेषान्नीचः शेषान्नीचः ॥ अत्राभिवन्धः
यदावेत्तोवायुः वरुतिगगनेवडिततनुः ॥

१०८ तिनैकांतमत्यर्थमेवसर्वत्रयेस्थितानीलवर्णानामेधानां पटलाः समूहाः तैः शोभिता तथा शारदानां भावः शारद्यः शारदैः सस्यैः धायादिभिः सर्वाधि
तासमृद्धियुक्ता भवति तथा वासंतैर्वसंतसंभवैरुत्कटैरतिसमृद्धैः सस्यैर्मंडितोभूषितातलः पृष्ठं यस्यां वत्यस्मिन्योगे भवति पतंगे प्रसवति
थानित्योद्दीप्ता ज्वलनशिवरालिंगिततलास्वगात्रोष्णोष्णसैर्वमतिवसुधान्मनिकरम् ॥ ॥ यदा यस्मिन्काले वायुः पवनो वस्त्रेण भेद्यं
दिशिवरुतिगगने आकाशे कीदृशः अखंडिततनुः अखंडितातनुर्धस्य अवहितगतिरित्यर्थः ज्वति प्रभवत्यस्मिन्नाषाणयोगे कदा भवति
पतंगे स्तुर्धे प्रवसत्यस्तमेतिसतितदा तस्मिन् वर्षे वसुधा धूर्नित्येदीप्ता सर्वकालमुज्ज्वलिता ज्वलनशिवरालिंगिततला ज्वलनस्या भेद्यं शिव
राज्वालायाणि तैरालिंगिताः परिघक्तास्तलो यस्याः तथाभूतास्वगात्रोष्णोष्णसैः स्वगात्रादात्मीयदेहाद्य ऊष्णसर्वोष्णसत्तैस्तथाभूतैर्वहु
प्रकारैः स्वगात्रोष्णोष्णसैर्भस्मनिकरं भस्म समूहं वमत्युद्गिरति ॥ ॥ अथ दक्षिणस्यामाह ॥ ॥ तालीपत्रलतावनानतरुभिः शाखा
मृगा नर्तयन्योगे स्मिन्प्रवति धनिः सुप्रसूतो वायुर्धदादक्षिणः तद्वद्योगसमुत्थितस्तगजवत्तालांकुशैर्द्विहिताः कीनाशा इव मंदवारिकाणि का
मुंचंति मेघास्तदा ॥ अस्मिन्योगे आषाढाख्ये यदा यस्मिन्काले दक्षिणे याम्याशाख्यो वायुः पवनः ज्वति वरुति किं कुर्वन् तालीपत्रद्वि
शेषस्तस्य पत्राणि पणानितथा लतावितानोलतानां विस्तारः तरवो वृद्धाः एतैश्चालितैः शाखा मृगाच्चानरा नर्तयद्वरुतिवाते वेगात्तालादयः
चलंति तच्चालनात्ता नर्तयन्निव तथा तद्वत्तेनैव प्रकारेण योगोपोर्णमास्यां स्तुर्धे स्तमये समुत्थितो धनिः शब्दः सुप्रसूतो तिद्वदः ज्वति यानि
प्रभवति वातदातस्मिन्काले मेघा अंबुदा गजवत्तालांकुशैर्द्विहिता यथा गज इभस्तानेना रुत्यांकुशेन च यद्वत्प्रवृत्ते दृश्यते तद्वत्प्रवृत्तिः की
नाशा कदर्या इव मंदस्यास्त्वल्पस्पर्शाणो जलस्पर्शकाणि का बिंदव एव मुंचंति त्यजंति न प्रभृतं जलमिति ॥ अथ नैचृत्यामाह ॥ ॥
स्तुद्वैलालवलीलवंगनि चयाद्याधूर्णयन्सागरं भानोस्तमये ज्वत्यविरतो वायुर्ददानैचृतः द्रुत इत्युक्ता वृत्तमा नुषास्थिरा कलं प्राप्ता
रभारद्वदामन्ता त्रेतवद्विषो यच्च पलाभूमिस्तदालक्ष्यते ॥ तस्यामाषाढपौर्णमास्यां भानोः स्तुर्धे स्यात्तमये अस्तमयकाले नैचृतो वायुः

१०८

दक्षिणपश्चिमाणास्थाः अविरतः संततः लवतिवरुतिकिं ऊर्वरु स्तु र्मैलालवलीलवंगनिचयान्द्याद्युर्णयन् स्तु र्मैलाः प्रसिद्धः लवलीप्र
 सिद्धैलालवंगनिप्रसिद्धानि एतेषां निचयाः समूहास्तान्द्याद्युर्णयन् चालयन् कृतागरेसमुद्रसमीपे तदा तस्मिन् वर्षे भूमिरवनिरवन्विधालरूप
 तेदृश्यते। कीदृशी दृष्टसा दृष्टमानुषास्थिरा कलप्रस्तारकदा दृष्टुमुदात्तसापिपासा अभ्यामावृतायाः प्रायेमानुषाजनाः तेषां मृतानां
 अस्थिशकलैरस्थित्वं डैश्च यः प्राप्ता रोगविस्तारः स एव भारोतिबहुत्वात् स एव शुक्लात्वात् दृष्टावराणां वस्त्रं यस्याः अतएव प्रेतवधः प्रेतस्त्रीवोप्रव
 पलातीवाचापल्ययुक्ता च मन्त्राप्रमन्त्रा इवातीवजनमरकावात् ॥ अथ पश्चिमायामारु ॥ बदारेणूत्पातैः प्रविचल सटा रोपचपलः
 प्रवातः पश्चाच्चेद्दिनकरकरापातसमये तदा सस्योपेताः प्रवरनिकरा बद्धसमरादिति स्थानास्थानेष्वविरतवसामां सतधिरा ॥ वदायस्मिन्
 काले दिनकरकरापातसमये दिनकराद्यादित्यस्य करायेरभ्यस्तैषामापातो विनाशस्तत्समये स्वर्यास्तमयकाले इत्यर्थः तस्मिन्काले पश्चा
 च्चेत्पश्चिमायां दिशि यदा प्रवातः चंडो निलो वरुति कीदृशैः रेणूत्पातैः धूलिसमुत्क्षेपनैः प्रविचलः प्रकर्षेण चलमानो वः सटा रोपः सटा रोपः
 तेन चलः चंचलः तदा तस्मिन् वर्षे दितिर्भूः कीदृशी भवति सस्योपेता सस्यैर्बहुभिः संयुक्ता तथा प्रवराणां प्रजनानां येनिकराः समूहाः तैराव
 क्षारचिताः समराः संग्रामायस्थाः तथा स्थानस्थानेषु प्रदेशप्रदेशेषु अविरतवसामां सतधिराः अविरतं संततं दृष्ट्वा वसामां सतधिरैर्मध्ये प
 टलशोणितैर्युक्तेति अतिवरुबोजनाः संग्रामे वध्यंत इत्यर्थः ॥ ॥ अथ वायव्यामारु ॥ ॥ आषाढीपर्वकाले यदि किराणपतेरस्तका
 लोपपत्तौ वायव्यो वृद्धवेगः पवनघनवपुः पत्रगावानुकारीजानीवा द्वारिधारा प्रमुदितमुदिता मुक्तमंडककंठं सस्योद्ग्रासैकचिह्नां सुखव
 रुलतया भायसेनामिवोर्वीमु ॥ आषाढीपौर्णिमासीसैकपर्वतस्य कालस्तस्मिन् यदि चेत्किराणपतेः स्वर्यस्यास्तकालोपपत्तौ अस्त
 समये प्राप्नोवायव्यो वातो वृद्धवेगः चंडशब्दो यदि वरुतिकीदृशः पवनघनवपुः पवनश्चासौ घनवपुर्वनः संततो वपुः शरीरं यत्स्थितथा पत्रगा

सर्पः तेषामवनिखंडान्यनुकरोतिरेणुसमायोगत्वात्संततत्वाच्चेत्यर्थः केषांचित्पाणोपत्रगादानुकारीपत्रगाः सर्पाः तानतिभक्षयतिगरुडस्तद्
 नुकारीअतिवेगसमायुक्तात्वाद्गरुडवेगद्वसबाधुर्लक्ष्यतेतदातस्मिच्चर्षेउर्वीभूमिकीदृशीजानीयादिध्यातुं वारिधाराप्रमुदितमुदितामुक्तमंडु
 ककंठमिति वारिणो जलस्थयाधारस्ताभिः प्रकर्षणातिशयेनया मुद्धर्षमिताप्राप्तातयामुदितारुष्टामत्तायेमंडुकास्तेषामामुक्तादतिश
 द्वात्किंवाच्चगलाधस्याम् तथासस्यानामुद्गसोतीवोत्पत्तिः सएकंचिद्वललाटेयस्याम् शारवानां बालतया सामग्राज्ञानानामतिसुखितत्वात्
 भायसेनां भायचमृमिव ॥ ॥ अथात्ररस्यामारु ॥ ॥ मेरुप्रस्तमरीचिमंडलतले ग्रीष्मावसाने रवौ वात्या मोदिकदम्बगंधिसुर
 भिव्युर्वदाचोत्रः विद्यद्भ्रान्तिसमस्तकांतिकलनान्मत्तास्तदातोयदा उन्मत्ताद्वनष्टचंद्रकिराणां गंधं पूरयंत्यंबुभिः ॥ ग्रीष्मावसाने आ
 षाढा पौर्णमास्यां स्वावादित्ये मेरुप्रस्तमरीचिमंडलतले मेरुणा पर्वते न्यस्तमुपसंरुतम् मरीचिमंडलतले रश्मि संपूरु पर्वतं यस्य
 रवेस्तथाभूते काले यदा वायुरनिलउत्तरेण उत्तरस्थः सौम्याशास्थो वातिवहति कीदृशः आमोदिनोति सुगंधाः येकादं वास्तेषामेव कदं
 बाणां पुष्पविशेषाणां योगंधस्तेन सुरभिः सुखमितः तदा तस्मिच्चर्षेतोयदामेघास्तंभूमिं बुभिर्जलैः पूरयन्ति कीदृशाः मेघाः विद्यद्भ्र
 तिसमस्तकांतिकलनान्मत्ताः विद्यद्भ्रान्तिसमस्तकांतिः परिभ्रमांतया समत्ता सकलाया कांतिः प्रभातस्याः कलनमाकारज्ञाने येषां तस्मा
 न्मत्ताः सोद्यमाः तथा उन्मत्ता इवातिनादाश्चातिवृष्टिमुचः कीदृशां गंधं नष्टचंद्रकिराणां नष्टा अदर्शनंगताः चंद्रकिराणाः शशिरश्मयो यस्य
 तथाभूतेति ॥ ॥ इति श्रीभट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ वातचक्रं नामाध्यायः सप्तविंशः ॥ ॥ ॥ ॥
 अथ भद्रपदायोगमारु ॥ ॥ वृत्तामाषाढ्यां कृत्स्नचतुर्थ्या मज्जेकपादद्वे यदि वर्षति पर्जन्यः प्राष्टद्वे कृत्स्नान्नेन्नततः ॥ आषाढ
 पौर्णमास्यां वृत्तायामतीतायां पुरतः कृत्स्नचतुर्थ्या तिथावज्जेकपादद्वे पूर्वभद्रपदानदात्रेयदि पर्जन्यो मेघो वर्षति तदा प्राष्टद्वे वर्षा शस्ता शुभ

प्रदाः न चैद्यदिनवर्षतितदानश्रुमेति ॥ अन्यदथा ॥ नष्टचंद्रार्ककिराणं नष्टतारां च नभः नतां भाद्रपदं मन्वेयत्र देवो न वर्षति ॥ यस्यां भा
 द्रपदायां नभश्चाकाशं नष्टचंद्रार्ककिराणं भवति नष्टा अदर्शनं गताः चंद्रार्कयोः शशिसूर्ययोः किराणां यत्र तत्र तथा भूतम् मेघकृतत्वात् तथा
 नष्टतारां नष्टा अदर्शनं गतास्तारा नक्षत्राणि यत्र यस्यां भाद्रपदायां देवो न वर्षति नतां भाद्रपदमिति मन्वेजानी मेरु इति ॥ अनार्षाद्यं श्लोकः ॥
 अथ सद्यो वर्षणालक्षणं ध्यायेद्यथा द्यायेते ॥ ॥ तत्रादौ वैवर्षपृष्ठायां वर्षज्ञाने प्रश्नमाह ॥ ॥ वर्षप्रश्ने सलिलनिलयं राशिमाश्रि
 त्यचंद्रं जलमेयातो भवति यदि वा केन्द्रगः शुक्लपक्षे सौम्यैर्दृष्टः प्रचुरमुदकं पापहृष्टो ल्यमंभः प्रादृक्काले सृजति न चिराच्चंद्रवद्भार्गवोपि ॥ ॥
 वर्षप्रश्नेष्टदृष्टकायां चंद्रः शशी सलिलनिलयं जलाशयं राशिमाश्रित्य कर्कटमकरमीनानामन्यतमे संश्रित्य लयं तात्कालिकं पृष्ठा लयं
 यातः प्रातस्तत्रैव स्थितः एको योगो भवति यदि वा केन्द्रगः शुक्लपक्षे प्रश्नकाले न लग्नं चंद्रमा जलराशिस्थोऽथ न्यस्मिन् केन्द्रचतुर्थसप्तमद
 शमानां अन्यतमे भवति किं सर्वदा नहि शुक्लपक्षे तेनैतदुक्तं भवति कृत्वा पक्षे वर्षपृष्ठायां यदि जलराशिस्थोऽथ स्थितः चंद्रमालये भवति शुक्ले पु
 नर्जलराश्यां श्रित एव लग्नवर्जमन्य केन्द्रगतो भवति तदा द्वितीयो योगः अन्यस्मिन् योगद्वये प्रादृक्काले वर्षा समये न चिरात् शीघ्रमेवांभः पानी
 यं सृजति ददाति ॥ ॥ अत्रैव जलस्याल्पत्वं प्रभूतत्वं माह ॥ ॥ सौम्यैर्दृष्टः प्रचुरमुदकमिति यथा दर्शितयोगस्थः शशी सौम्यैः शुभयैः
 बुधजीवशुक्राणां अन्यतमे न दृष्टो विलङ्घितो भवति तदा प्रचुरं प्रभूतमुदकं जलं सृजति पापैरादित्यभौमसौराणां अन्यतमे न दृष्टमल्पं स्तोक्मं
 भः चंद्रवद्भार्गवोपि भार्गवः शुक्रः चंद्रवज्ज्यैः एतदुक्तं भवति ॥ तथा च ॥ शुक्लपक्षे केन्द्रगस्तत्र च योगद्वयेपि सौम्यैर्दृष्टः प्रचुरमुदकं पापहृ
 ष्टो ल्यमंभो मिश्रदृष्टो मध्यमं जलं सृजति न च त्रयदुक्तम् ॥ लग्नं यातो भवति यदि वा केन्द्रगः शुक्लपक्षे दिवा केन्द्रगः शुक्लपक्षे इति
 तत्त्वमनेन लग्नग्रहणैव लग्नं परिगृहीतमेव यस्मात्संज्ञा ध्यायेभिहिते कंदक केन्द्रचतुष्टयसंज्ञा सप्तमलग्नचतुर्थखभानां तस्मा
 लग्नग्रहणमत्रातिरिच्यत इति अत्रोच्यते न भवति यदि वा केन्द्रः शुक्लपक्षे इति यदुक्तं तदनेनैव विकल्पेनाचार्येण कृत्वा पक्षोपिवर्षप्रश्ने

परिज्ञानं सविकल्पकमभिरुक्तमेव शुक्लपद्मलभादयतमेकंदेवाजलराशिकेपि व्यवस्थितः चंद्रमाः सौम्यैर्यदि दृश्यते तदा सुप्रभृतपानीयं च तृतिपा
 पृष्ठे ल्यं मिश्रदृष्टो मध्यमं कृत्वा पदे पुनर्लभ्य एव केन्द्रो यदि भवति तत्र स्थः सौम्यैर्यदि दृश्यते तदा प्रचुरपानीयं च तृतिपा पृष्ठे ल्यं मिश्रदृष्टो मध्यमं अन्य
 केन्द्रं व्यवस्थिते शशिनि सौम्यग्रहदृष्टेपि पानीयं नास्तेव कृत एतच्चिच्छीयते ननु विकल्पादेव मवगतं भवति यदि वा केन्द्रगः शुक्लपद्मे तोर्यादेवाव
 गम्यते लभ्य केन्द्रमुक्त्वा कृत्वा पदे च केन्द्रं चिंतानास्तेव तस्मान्न लभ्य प्रहणामत्रातिरिच्यत इति ॥ तथा च समाससंज्ञितायाम् ॥ वर्षप्रश्ने प्राष्टपि
 जलराशौ केन्द्रके राशी बलवान् भृगुजोवाष्टगृहो बह्वुजलकृत्स्नव्यदः पापैः ॥ अत्र सामान्येनोक्तम् ॥ अथान्यत्प्रश्नज्ञानमाह ॥
 आर्द्रद्वयं स्पृशति यदि वा वारितं संज्ञकं वा तोयासन्नो भवति यदि वा तोयकार्ये न्युत्खेवा प्रष्टा वाच्यः सलिलमचिरादस्ति निः संशयेन पृष्ठाका
 ले सलिलमिति वा श्रूयते यत्र शब्दः ॥ अथवा प्रष्टा वर्षप्रथमं पृष्ठकं आर्द्रद्वयं सरसं यत्किंचिद्वस्तु विशेषं स्पृशति यदि वा वारिजलं स्पृशति तत्सं
 ज्ञकं वा वारि संज्ञकं यत् स्पृशति यथा क्षीरपयशब्दाच्चात्वा तत्संज्ञं अस्मा मुक्त्वाः अंबुपालकमित्येवमादि अथवा प्रष्टा तोयामं त्रोजलसमीप
 वर्तनी यदि भवति अथवा तोयकार्ये जलकार्ये तदुन्मुखो गंतुं प्रवृत्तो भवति तदा प्रष्टा एव वाच्यो वक्तव्यो यथा सलिलं जलमचिरात् शीघ्रमेव
 निः संशयेन निर्वर्तकल्येनास्ति विद्यते ॥ अथ पृष्ठाकाले वा प्रश्नसमये सलिलमिति शब्दो वा श्रूयते यत्र तत्र जलं निः संशयेनास्तीति वक्तव्यम् ॥
 तथा च समाससंज्ञितायां ॥ आर्द्रद्वयं सलिलं जलं संज्ञां प्रवाणं दर्शनाद्यथा वा ॥ ॥ अथान्यद्वर्षज्ञानमाह ॥ उदयशिखरिसंस्थो
 दुर्निरीक्ष्योतिरीत्या दुतकनकनिकाशः स्थित्यैवैर्धकांतिः तदरुनिकृतं ते भस्तोयकाले विवस्त्वान्प्रतपति यदि चोच्चैः स्वंगतोतीवती दृशाम् ॥
 विवस्त्वानादित्य उदयशिखरिसंस्थः उदयपर्वतमृद्धिस्थितः अतिदीप्त्या अतिकांत्या दुर्निरीक्ष्यो निरीक्षितुमशक्यः दुतकनकनिकाशः दुत
 स्यगलितस्य कनकस्य सुवर्णस्थनिकाशस्तत्सदृशः स्थित्यैवैर्धकांतिः तथान्निथस्यैवैर्धस्य निर्मलस्य मणोः सदृशकांतेः एवं विधो विवस्त्वान्
 अरुनितस्मिन्नेव दिने अंभस्तोयं कृतं ते तोयकाले वर्षसमये तोयकालप्रहणामन्यकाले च दासार्थम् यदि चोच्चैः स्वमाकाशगतो मध्याह्नस्थ

इत्यर्थः प्रतपत्यतितीक्ष्णतपतितदापितस्मिन्नरुच्यंभः कुरुतेवर्षाणो करोतीत्यर्थः ॥ ॥ अथद्वर्षज्ञानमारु ॥ विरसमुदकंगोनेत्राभंविद्यद्दि
 मलादिशोलवगाविहृतिकाकांडाभंयदाचभवेन्नमः पवनविगमः पोल्लूयतेरुशाः स्थलगामिनोरसनमसकृत्मेडूकानांजलागमेतवः ॥ इमेस
 र्वजलागमेतवः पानीयागमकाराणां निउदकंजलंविस्संस्वादुरहितंतथागोनेत्राभंगोनयनसदृशंविद्यदाकाशं दिशाआशाविमलानिर्मलाः लवणा
 स्यसैंधवस्यविहृतिर्विकारार्द्रताप्रस्वेदः नभश्चाकाशंचयदाकाकांडाभंवायसांडकांतिबुल्यंभवेत्स्यात् श्वेतनीलमित्यर्थः पवनविगमोवायोर्नि
 रोधः ऊष्णमात्स्याः स्थलगामिनशीलाः पोल्लूयतेअत्यर्धंन्रवतेमंडूकानांअसकृत्पुनः पुनः रसनंशब्दः ॥ ॥ अथद्वर्षज्ञानमारु ॥ मार्जरा
 भृशमवनिंनवैर्बिर्वंतोलोहानांमलनिचयः सविस्त्रुगंधः रथ्यानांशिश्नुनिचिताश्चसेतुबंधाः संप्राप्तंजलमचिरान्निवेदयंति ॥ मार्जराविडाला
 भृशमत्यर्थमवनिंभूमिंनवैः करजैर्लिर्वंतोविलिखंतः तथालोहानामायसभांडानांकांस्थानांमलनिचयेमलसमूहः सविस्त्रुगंधेनसरुविस्त्रुगं
 धोनामगंधोवर्ततेकेचित्मत्स्यसदृशगंधइतीकंति एवंमलनिचयोविस्त्रुगंधसहितस्तथारथ्यायांपथिशिश्नुरचिताबालविरचिताः सेतुबंधायामे
 वनिवेदयंतिकथयंति ॥ ॥ अथद्वर्षज्ञानमारु ॥ ॥ यदिस्थितागुरुपटलेषुउक्कुरागुरुवंतिवायदिविततंविद्यन्मुवाः दिवातडिद्यदिनपिनाकि
 दिग्भवातदाहमाभवतिसमेववारिणा ॥ यदायस्मिंकालेउक्कुराः श्वानोगुरुपटलेषुस्थिताः यदिवाविततंसंततंछात्वाविद्यन्मुवमाका
 शंनिरीक्षंतोरुवंतिशब्दं कुर्वंति यदिचदिवादिवसेविहृततडित्पिनाकिदिग्भवाईशानदिशुत्थाभवतितदाहमाध्वरिणाजलेनैवसमानिघ्नोन्नता
 लक्ष्माभवन्तिअतिवृष्टिर्भवतीत्यर्थः ॥ अथद्वर्षज्ञानमारु ॥ शुक्कपोतविलोचनसन्निभोमधुनिभश्चयदाहिमदीधितिः प्रतिशशीच
 यदादिविराजतेपततिवारितदापिचिरान्नच ॥ हिमदीधितिः चंद्रः यदायस्मिंकालेशुक्कपोतविलोचनसन्निभः शुक्कपोतौप्रसिद्धौ
 पट्टिणौतद्विलोचनसन्निभः तत्रेवसदृशाभः लोहिताकांतिरित्यर्थः मधुनिभश्चमारुिकसदृशवर्णोवापीताभइत्यर्थः तथाप्रतिशशीद्वितीयचंद्रो
 यदाचदिविनभसिराजतेदृश्यतेतदातस्मिंकालेनचिरेणशीघ्रमेववारिपानीयंपततिवर्षतीत्यर्थः ॥ अथद्वर्षज्ञानमारु ॥ स्तनितंनिशि विहृ

तोदिवातधिराभायदिदंडवस्थिताः पवनः पुरतः शशीतलो यदि सलिलस्य तदागमो भवेत् ॥ यदि निशिराचैस्तनितं मेघशब्दो भवति तथा वि
 द्यतोदिवादिवसे कीदृशो विद्यतः रुधिरनिभा अतिलोकिताः ताः च दंडवद्वर्धः स्थित्या स्थिताः तथा पवनो वायुः पुरतः पूर्वस्यां दिशि शीतलो
 वलति तदा सलिलस्य जलस्यागमो वृष्टिपातो भवेत् स्यात् ॥ ॥ अन्यद्वर्धज्ञानमारु ॥ ॥ वल्लीनां गगनतलो मुखः प्रवालाः स्नायंते यदि
 जलपांसुभिर्विक्रं गाः सेवंते यदि सतरी स्तृपास्तृणाग्रा एपासत्रो भवति तदा जलस्य पातः ॥ वल्ग्याः प्रसिद्धाः तासां प्रवाला अभिनवपत्राणि गग
 नतलो मुखो रुधिरगामिनः यदि च विक्रं गाः पक्षिणो जलपांसुभिर्जलेनोदकेन पांसुना वा धृत्या स्नायंते स्नानं कुर्वन्ति तदा जलस्य पानीयस्य पातः
 असत्रेनिकटो भवति शीघ्रमेव वर्धतीत्यर्थः ॥ ॥ अन्यद्वर्धज्ञानमारु ॥ ॥ मधुरशुकचापचातकसमानवर्णा यदा जपाकुसुमपयंक
 जघति मुषश्च संध्याद्यताः जलैर्दिनकककपवरा रुमीनोपमाः प्रभृतपुटसंचयानलुचिरेणा यत्कृत्यपः ॥ एवंविधाः संध्याकाले घना मेघा
 नलुचिरेणाचिरकाले नशीव्रमेवापो जलं यदंति ददाति कीदृशाः यदा यस्मिन्काले मधुरशुकचापचातकाः सर्वे एव पक्षिविशेषाः एतेषां समान
 वर्णास्तुल्यवर्णा अतिनीलकांत इत्यर्थः तथा जपाकुसुमपयंकजघति मुषः जपाकुसुमं पुष्पविशेषो निलोहितः पंकजं पद्मं पंकैर्कर्ममेजाय
 ते इति अनयोर्घटिकांतिम् ये मुसैत्यपहंति अतिलोहितत्वात् तथा विधः तथा जलोर्मिरुदकावर्तः नागः पर्वतः नक्रो जलप्राणिकरूपः कर्मः
 वराहः स्तंभः मीनो मत्स्यः एषां सदृशा कृतयः तथा प्रभृतपुटसंचयः प्रभृतो बहु प्रकारः पुटसंचयो येषाम् तपः सुपरिस्थिते इत्यर्थः ॥ ॥
 अथा अन्यद्वर्धज्ञानमारु ॥ ॥ पयंतेषु सुधाशशांकधवलामधेजनालिविषः स्निग्धानेकपुटाः द्वारज्जलकाणाः सोपानविकेदनः मोरुद्वीप्रभ
 वाः प्रयांत्य परतः प्राद्यां कुपाशा भवायेते वारिमुचस्त्यजंति रुचिरादंभः प्रभृतं भुवि ॥ एवंविधा यैवारिमुचो मेघास्तेन चिरात्कीदृमेव भुवि भू
 मावंभोजलं प्रभृतं सुवद्रुत्यजंति विस्तृतंति कीदृशाः पयंतेषु समंततः सुधामकोलः शशांकः चंद्रः तद्वद्रुवलाः मुक्ताः तथामधेमध्वभागे अं
 जनालिविषः अंजनं च मरकज्जलं अलिंधमरः तद्वत्किंति र्येषां तेत आहृताः तथा स्निग्धानिर्मला अनेकपुटा बहुभिः पुटैरुपलक्षिताः उपर्युपरि

स्थिता इत्यर्थः दारुतस्त्यजंतो जलकरा जलविंदवो येषां ते सोपानवद्विद्धे दोषेषां ते सोपानपदपंक्ति च्यायेन स्थिता इत्यर्थः तथामालीची प्रभवाः पूर्वस्यां दि-
शि उत्पन्ना अपरतः पश्चिमायां दिशि प्रयांति गच्छंति अंबुपो वरुणास्तस्यां शावराणां दिक् पश्चिमेत्यर्थः तद्वत्तत्संध ताः प्राद्यापश्चिमां वा पूर्ववादिशं यां-
ति ॥ ॥ अथ द्वर्षज्ञानमाह ॥ ॥ शक्रचापपरिघप्रतिस्पर्शा रोहितो यत इतः परिवेष्टाः उद्गमास्त समये यदि भानोरादिशोत्प्रद्युरं भुवतदाशु ॥
भानोरादित्यस्योद्गमास्त समये उदयकालेस्तमयकाले वा यद्येते दृश्यंते तदा शुशीघ्रमेव प्रचुरं प्रभृतमंबुजलमादिशोद्वदेत् केतेशक्रचापपरिघ-
प्रतिस्पर्शाः शक्रचापमिंद्रधनुः परिघः सूर्यो मय्यास्त समये स्तिर्यक् स्थिता मेघलेखा तस्य च द्वाणं वक्ष्यति परिघ इति मेघलेखा प्रतिस्पर्शा द्वितीयोक्तः
रोहितः तस्य चलद्वाणं वक्ष्यति सुरचापरवंडमुज्ज्वलोऽहितमिति अथ शब्दः स्वार्थे अथ तडितो विद्यतः परिवेष्टाः सूर्यशशिनोः तस्य चलद्वाणं व-
क्ष्यति सूर्यकिरणवीचोः किरणादुत्तिष्ठते सर्व एव ॥ ॥ अथ द्वर्षज्ञानमाह ॥ ॥ यदि तित्तिरिपत्रनिभं गगनमुदिताः प्रवदंति च पद्मिगाणाः
उदयास्त समये सविडुर्धनिशं विस्तृजंति घनानचिरोणजलम् ॥ यदि गगनमाकाशं तित्तिरिपत्रनिभं तित्तिभिः परीक्षितस्य पत्रं पद्मस्तनिभं
इति तं त्वप्राप्तत्वा द्विचित्रमित्यर्थः तथा पद्मिगाणां विरुगसमूहा मुदिता रुष्टाः प्रवदंति शब्दं उर्वतो नतु सविडुः सूर्यस्योदयकालेस्तमयकाले
ते च यदा संख्यं धनिशमुदये दिवसे अस्ते चरात्रौ घनमेघानचिरोणां शुशीघ्रमेव जलमुत्सृजंति विस्तृजंति वर्षंतीत्यर्थः उदयकाले दिवा वृष्टिरस्तमय-
काले रात्राविति ॥ अनार्षायं श्लोकः ॥ ॥ अथ द्वर्षलक्षणमाह ॥ यद्यमोघकिरणाः सरुस्वगोरस्तभूधरकरा इवोद्धिताः भूसमं चरमते
यदां बुदस्तमरुद्रवतिष्ठलक्षणम् ॥ सरुस्वगवांश्चीनां यस्य सरुस्वगुः तस्य सरुस्वगोरादित्यस्य यद्यमोघकिरणाः अमोघाद्याश्च यः
तेषां लक्षणं वक्ष्यति शुक्लाः करादिनष्टतदुत्तिष्ठं विधा अमोघकिरणा अस्तभूधरकरा इवोद्धिताः अस्तमयपर्वतस्योद्धिता उन्नीकृताः कराः
रुस्ता इव लक्ष्यंते उदयास्तमययोः चैवं विधा दृश्यंते यतो वक्ष्यत्याचार्यः उदये स्ते वा भानोरेदीर्घारश्म्यास्तमोघास्ते तथा अंबुदो मेघो भू-
समं कृतिलुच्यं रमते स्मिद्येते यत्तत्तस्मात्मरुद्रुष्टिलक्षणं भवत्यतिष्ठिचिह्नं भवतीत्यर्थः ॥ तथा च समासं संहिताया ॥ दृष्टकाले शंता वरुणा

दिक्स्थायिरुंगावादप्रागलोककलंकोलवर्णोक्ते दोतितीक्ष्णकिरणोर्कः पोन्नृप्यंतेनस्त्र्यादिश्वे शान्यातडिच्चदिवाउक्ताणि पुक्वदनागावास्तापोभ
 सांपवननाशः अंजनपुंजस्थामागिरयोवाष्पाधृतायदियदाजलपांसुस्तानंविहगानांमैधुतंदिजिह्वानां वृक्षारोहणमधकंपिपीलकां डोपसंक्रांतिः
 कृकवाकशुककपोतकलविकंपिलोचनोर्कद्वेः स्थितः पारिवेशोवावियदमलंवालकनिमित्तम् मधुसदृशः शीतांशुः प्रतिचंदः शीतमाकृतः
 पूर्वः ऊर्ध्वकिराञ्चवल्पः सद्योवर्षायकीर्त्यतेस्तिथ्यासमसितरेखायत्राश्रुद्वानिकल्पितान्येवयत्नं त्यपोमयूखायदिवोदोर्वा रवेः दीप्ताइति ॥ ॥
 अत्रयानिसद्योवर्षचिह्नानिउक्तानितेषुबलवत्सुमरुदृष्टिंमध्येषुमध्यमामलेष्वत्यल्योवदेत् ॥ तथाचपराशरः ॥ बलवत्सुमरुद्वर्षमन्ये
 स्वल्यांबुशीकरम् मध्येषुमध्यमंजृयात्रिमितेषुनिमित्तवत् ॥ उक्त्वा निर्घातकं पपांसुवर्षाणिकेतव अपसद्याग्रहाश्चैवनिर्घातवर्षासुवर्षदइति ॥ ॥
 अथद्वर्षलक्षणमाह ॥ प्राष्टिषीतकरोष्टुपुत्रासप्तमराशिगतः शुभदृष्टः सूर्यस्तत्रात्रपंचमगोवासप्तमगाच्चजलागमनाय ॥ ॥
 प्राष्टदृष्टाग्रहामन्यकीलकदासार्थम् प्राष्टिषिवर्षाकाले शीतकरः चंद्रोष्टुपुत्रात् शुक्रासप्तमराशिगतः सप्तमराशौच्यवस्थितः तत्रचशुभदृष्टः
 सौम्यग्रहावलोकितस्तदाजलागमनायवर्षागमनायभवतीति अथवासूर्यस्तत्रात्तौराक्षएवचंद्रोनवमगः पंचमगोवासप्तमगश्चैवदिभवति
 सचशुभदृष्टस्तदाजलागमनायवर्षागमनायभवतीति ॥ ॥ अथद्वर्षलक्षणमाह ॥ प्रायोग्रहाणमुदयास्तकालेसमागमेमंडलसंक्रमे
 वा पदादायेतीक्षाकरायनांतदृष्टिर्गतेर्कनियमेनचांद्रम् ॥ ग्रहाणामुदयकालेसूर्यमंडलात्रिगमेतत्रैवास्तकालेस्तमयेएवमुदयास्तम
 यावत्रार्कविप्रकर्षजौजेयौतथासमागमेसमागमः चंद्रोऽसहितानांग्रहाणामंडलसंक्रमेवामंडलानिभरणीपूर्वमंडलमित्यादिषड्मंडला
 निशुक्राचारोक्तानितेषांसंगमं प्रवेशोपदाहयः अमावास्यापौर्णिमास्यांतः तस्मिंस्तीक्ष्णकरस्यादित्यस्ययेनांतदक्षिणोत्तरयोरयनयोरंतपदा
 त्रौकिकटमकरसंक्रांतावित्यर्थः एतेषुसर्वेषुप्रायोबाहुल्येनदृष्टिर्भवतितथा अर्कसूर्येऽर्द्रांगतेचांद्रंनक्षत्रं प्राप्तेनियमेननिश्चयेनदृष्टिर्भवति ॥
 अथाथद्वर्षज्ञानमाह ॥ ॥ समागमेभवतिजलंशुक्रयोर्ज्ञीवयोर्गुरुसितयोश्चसंगमे यमारयोः पवनकुताशजंभयंस्वदृष्टयोःसहितयो

अतः ॥ ज्ञोबुधशुक्रोभगवः तयोर्ज्ञशुक्रयोः समागमे संयोगे जलं पानीयं भवति वर्षतीत्यर्थः तथा ज्ञजीवयोः बुधपृष्ठस्थयोः संगमे संयोगे
 जलं पतति यमारयोः सौरांगारकयोः पवनकुताशजं भयं भवति पवनो वायुः कुताशो नग्निः तज्जो भयं भवति किं सर्वदानेत्याह अदृष्टयोरसहित
 योश्च सङ्गैरिति सङ्गो बुधपृष्ठस्थतिशुक्राः एतेषां मन्यते मेनादृष्टेरनवलोकितयोरसहितयोरसंयुक्तयोः पवनकुताशजं भयं भवति युक्तदृष्टयो
 र्नेति ॥ अथ द्वर्षज्ञानमाह ॥ अयतः पृष्ठतो वापि प्रकाः स्वर्यावलंबिनः यदा तदा प्रकुर्वन्ति महीमेकाणीवामिति ॥ स्वर्यावलंबिनोऽग्र
 हाः स्वर्यमवलंबनशीलाः अस्तमनाभिलाषिण इत्यर्थः अयतः पृष्ठतो वा भवन्ति अयतः पुरस्तादपृष्ठतः पश्चात्त्यतो मंदयला अग्रतोस्तमयं यांति
 शीघ्रप्रकाः पृष्ठतः स्वर्यस्य प्राक्पश्चादायद्यस्तमयं कुर्वन्ति यदायस्मिन्काले तदा तस्मिन्काले महीदृमिमेकाणीव सर्वजलमयी कुर्वन्तीत्यर्थः
 बहुवचननिर्देशादत्रादयोऽप्राज्ञेया इति ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टौ सद्यो वर्षाणालङ्काराणां नामाध्यायो सप्तविंशः ॥
 अथ कुसुमलताध्यायो व्याख्यायते ॥ ॥ तत्रादौ वैवतत्रयो ज्ञानप्रदर्शनार्थमाह ॥ ॥ फलकुसुमसंप्रवृद्धिं वनस्पतीनां विलोक्य विज्ञेयम्
 सुलभत्वं द्रव्याणां निधतिः चापि सत्यानाम् ॥ वनस्पतीनां द्रव्याणां फलकुसुमसंप्रवृद्धिं फलानां कुसुमानां च पुष्पाणां सद्यः प्रवृद्धिं विनो
 क्य दृष्ट्वा द्रव्याणां सर्वेषां सुलभत्वं सामर्थ्यं विज्ञेयम् विज्ञातव्यम् तथा सत्यानामपि निधतिः संपत्तयेति ॥ ॥ अथ केन कस्य वृद्धिर्ज्ञेयेत्येत
 दाह ॥ सालेन कलमशालीनकाशो केन रक्तशालिश्च पांडूकः दीरिकया नीलाशो केन स्वरिक ॥ सालेष्टकाविशेषस्तस्य फलकुसुम
 संप्रवृद्धिं दृष्ट्वा कलमशाल्यानिधतिः सुलभत्वं च ज्ञेयम् एवं सर्वत्र तस्मात्सकमलशाली विज्ञातव्या रक्ताशो केन रक्तशालिः पांडूकः शालि
 विशेषः स च दीरिकया दुग्धिकया ज्ञेयः स्वरिकः शालिविशेषः स च नीलाशो केन ज्ञेयः ॥ अथान्यत्र ॥ अथो धेनव उपवकस्तिंदुकष्ट
 द्या च षष्टिको भवति अथैव न ज्ञेयाया निधतिः सर्वसत्यानाम् ॥ यावकः शालिविशेषः स च अथो धेनव विज्ञेयः षष्टिकः शालिविशेषः स च
 तिंदुकष्ट्या भवति अथैव न सर्वसत्यानां निधतिर्ज्ञेया ज्ञातव्या ॥ अथान्यत्र ॥ जंघ्रिभित्तिलमाघरीशष्ट्या च कंठनिधतिः गोधूमाश्च मधूकै

र्यवष्टिः सप्तपरीनि ॥ जंघुष्टदविशेषस्तेर्जंभित्तिलमाषाज्ञातद्याः शिरीशोष्टदस्तदृष्ट्याकंजनिघातिः कंजः प्रियंगुः मधूकोष्टदविशेषस्तेर्मधूकेगीधू
 माज्ञेयाः सप्तपरीणोष्टदास्तेनयवष्टिर्भवति ॥ अथाच्यत ॥ अतिमुक्तककुंदाभां कर्पासं सपिषा च्चेदशनेः बदरीभिश्चकुलुथांचिरवित्तेनादिशेनु
 यात् ॥ अतिमुक्तकोष्टदविशेषः कुंदश्चयचकुंदपुष्पाणि भवंतिताभ्यामतिमुक्तककुंदाभां कर्पासं वेदुयात् अशनोष्टदास्तेः सपिषा च्चेदुयात्
 बदरीभिश्चकुलुथांचेदेत् चिरवित्तेन करंजेन मुग्रानादिशेत्तुयात् ॥ अन्यदथा ॥ अतसीवेतसपुष्पैः पलाशकुसुमैश्चकोद्रवाज्ञेयाः
 तिलेन शंखमौक्तिकरजताच्यचेत् कुदेन शराः ॥ वेतसोष्टदस्तपुष्पैरेतसीज्ञेयाः ज्ञातद्याः पलाशकुसुमैः पलाशोष्टदपुष्पैः कोद्रवाज्ञेयाज्ञात
 द्याः तिलकोष्टदविशेषस्तेन शंखमौक्तिकरजतानि शंखः प्रसिद्धः मौक्तिकं मुक्ताफलानि रजतं तथं एतानि विज्ञेयानि अथानंतरमिमुदेनष्टद
 विशेषेण शराज्ञेयाः ॥ अथाच्यत ॥ करिणश्चरुत्तिकोरोरादेश्यावाजिनोश्चकोर्णेन गावश्चपटलादिरजाविकंभवति ॥ रुत्तिवर्णैः क
 रिणोगजाः आदेश्यावक्तथारः वाजिनोश्चास्ते बाश्चकोर्णेन एतौ द्वावपि स्रु प्रसिद्धौ पटलाष्टदजातिस्ताभिर्गावश्चजाक्कागश्चविर्मघः तदजाविकंकद
 लीभिरंभाभिर्भवति ॥ अथाच्यत ॥ चणककुसुमैर्कनकं विदुमसंपच्चबंधुजीवेन ऊरवकष्टद्यावज्रं मणिं ऊरवकवैडूर्यम् ॥ वज्रं म
 णिविशेषस्तऊरवकष्टद्यानंदिकावर्तैर्वैडूर्यम् ॥ अथाच्यत ॥ विद्याच्चसिंधुवारेणमौक्तिकंकारकाः कुसुंभेनरक्तोत्पलेनराजामंत्रीनीलोत्प
 लेनोक्तः ॥ सिंधुवारेष्टदः तेनमौक्तिकेविद्याज्जानीयात् कातकां किलिनः कुसुंभेनमहाराजनेत्राज्ञानृपोरक्तोत्पलेनोक्तः नीलोत्पलेनमंत्रीसचि
 वः ॥ अथाच्यत ॥ श्रेष्टीसुवर्णापुष्पाः पद्मैर्विप्राः पुरोहिताः कुमुदैः सौगांधिकेन बलपतिरर्केण हिरण्यपरिवृष्टिः ॥ सुवर्णापुष्पाश्चैष्टीज्ञेयाः
 पद्मैर्कमलैर्विप्राश्चाखणाः कुमुदैः करवैः पुरोहिताश्चपाचार्याः बलपतिः सेनापतिः सौगांधिकेन हिरण्यसुवर्णास्यपरिवृष्टिरर्केणा ॥ अथान्यत् ॥
 आश्रैः केमंबल्लातकैर्मयंपीलुभिस्तथारोग्यम् खदिरशमीभाण्डुभिर्दिमर्जुनैः शोभनंष्टष्टिः ॥ आश्रैः चूतैः केमंविद्यात् कल्लातकैर्मयमृगीतिम्
 पीलुभिस्तथाश्रोग्यमोगित्वम् खदिरशमीभाण्डुभिर्दिमर्जुनैः शोभनाष्टष्टिः सुष्टष्टिर्भवतीत्यर्थः ॥ ॥ अन्यदथा ॥ पितु

उदयमध्याह्नास्तमयकाले दृष्टो वलोकितः शस्त्रमध्यातंककरो भवति, शस्त्रमध्यातंकमुपद्वं च करोति, शुक्लाद्यः सितरक्तपीतवर्णो हस्तो विप्रादीन्
 ब्राह्मणादियविद्वद्भूतानि हन्ति घातयन्ति, यस्यां दिशि अभिमुखः संमुखः सन्दः तादृशमाशानि हन्ति अर्कमन्त्रिहृष्टो भागस्तस्य मूलमन्यो मुखमिति ॥
 अथाच्यल्लक्षणमाह ॥ ॥ दधिसदृशाग्रो नीलो भानुकादीवमध्यगो भूतः पीतकुरिताश्च घना घनमूला हरिष्टिकराः ॥ अत्रतुर्मध्यदृक् दधि
 सदृशाग्रः दधिसदृशमग्रं यस्य स्य च तादृशस्यार्थः तथा नीलो नीलवर्णो भानुकादीस्तर्ज्यमाकादयति तत्कीलः सचावमध्यगः आकाशमध्यगस्थः तथा घना मेघाः
 पीतकुरिताः पीतेन पीतवर्णो न रंजिता कुरितारंजिताः ते च घनमूलाः घनानि संततानि मूलानि येषां एते सर्व एव हरिष्टिकराः प्रभृतां दृष्टिं कुर्वन्ति ॥
 अथात्र दृष्टेः एव धियासोः शुभाशुभमाह ॥ अनुलोमगे अष्टदशमंगते यादिनो वृत्तस्य वधः बालतरु प्रतिरूपिणि युवराजामात्ययोर्मृत्युः ॥
 अत्र दृष्टे मेघतरो यादिनो जिगमिषो वृत्तस्य राज्ञः अनुलोमगे तत्पश्चाद्भूतमाने शमंगते कस्मान्नष्टे तस्यैव यादिना वधो मरणं भवति, तस्मिन्नेवात्र तरो बाल
 लतरु प्रतिरूपिणि बालदृक् तदृशे शमंगते युवराजामात्ययोर्मृत्युर्मरणं भवति, अर्धराज्यभाग्युवराजः अमात्यो मंत्री ॥ अथ पुनरपि संध्यालक्षण
 माह ॥ कुवलयवैडूर्यो बुजकिंजल्काभा प्रमंजने न्युक्ता, संध्या करोति दृष्टिं रविकिरणोद्भासिता सद्यः ॥ एवं विधा संध्या तस्मिन्नेवाहनि सदः
 दृष्टिं करोति, कीदृशी कुवलयं नीलोत्पलं वैडूर्यमणिं नीलपीतः अंबुजकिंजल्कपत्रके सरं एषां सदृशी आभा कांतिर्यस्याः तथा प्रमंजने न्युक्ता प्रमं
 जनेन वातेनो न्युक्ता रहिता तथारविकिरणोद्भासिता प्रकाशीकृतेति ॥ अथ लक्षणमाह ॥ अशुभाहति घनगंधर्वनगरनीलारधूमपांसुपु
 ता, प्रादृषिकरोत्यवग्रहं मयंतौ शस्त्रकोपकरी ॥ अशुभा अनिष्टा आहति र्वेषां घनानां मेघानां गर्दभोष्कबंधां कनाजाराहतयदत्यर्थः तथा
 गंधर्वनगरं वसुरम्, नीलारधूमपांसवः प्रतिष्ठाः एतैर्युक्ता वा संध्या प्रादृषिवर्षाकाले अवग्रहमष्टिं करोति, वर्षावर्जिते अथ स्मिन् तौ शस्त्रको
 पकारी शस्त्रप्रकोपं करोति ॥ ॥ अथ षड्दलसालुषु संध्यालक्षणमाह ॥ ॥ शिशिरादिषु षड्दलसालुषु शोणपीतसितचिब्रपद्मरुधिरनिभाः प्रवृत्तिभ
 वाः संध्यायां स्वतः शस्त्राविहतिरच्य ॥ शिशिरादिषु षड्दलसालुषु शोणपीतसितचिब्रपद्मरुधिरनिभाः प्रवृत्तिभवाः सलजः स्वांतावात्मीयंतौ शस्त्राः शुभा भवन्ति।

तद्यथा शिशिरेणाशोणा लोहितवर्णसंध्याशस्ता शुभावसंते पीता श्रीमेसिता श्वेतवर्णावर्षासुचि शानानावर्णाः शरदिपद्मवर्णरक्तगौराहेमंतेरुधिरनिभासं
 ध्याशस्ता शुभावसंते पीता श्रीमेसिता श्वेतवर्णावर्षासुचि तिलोहिता एते स्वर्त्वात्मीयर्त्वाशस्ताः अथाविकृतिर्विकारः शिशिरादिषु ये वर्णाः क्रमेणोक्ताः तेषु
 वयदाविषये येण भवन्ति तदा विकृतिर्विकारो भुभः इत्यर्थः ॥ तथा च गर्गः ॥ वसंते मधुवर्णा भायवा रुधिरसंभवाः श्रीमे श्वेतारजो ध्वस्ता पां सुवर्णा वश
 स्यते नीललोहितशुक्लाभासंध्यावर्षासुवर्षिकाः सांजिष्टवर्णा शरदिपीठेषु भावगम्यते हेमंते बभ्रुवर्णा च पिंगला चापि प्रजिताः शिशिरे शोणा वर्णा च संध्या
 हेमसुखप्रदाः स्तिथ्या प्रसन्ना विमला सप्रभाना कुलापिवाः संध्यायथर्तुवर्णा भाशांतद्विजसृगा शुभा ॥ अथाच्यन्नकाणामाह ॥ आयुधभृतरक्षपं
 क्षिनां परमयाय रविगामिः सितपुरेर्कांक्रांते पुरलामो भेदनेनाशः ॥ क्षिनां मेघा खंडं आयुधभृतरक्षपं मायुधं पुरुषमिव उच्चरविगाम्यर्कसमीपं
 त्रिविदि भवति तदा परमयाय भवति परेषां शल्काणां संबन्धि मयमुत्पद्यते सितरवपुरे शुक्लवर्णं गंधर्वनगरे अर्कांक्रांते अर्कः स्वर्ग आक्रांतो येन कादितदु
 त्यर्थः तस्मिन् पुरलामः येन पुरं नगरमाक्रांतं रुद्धं तस्य लामो भवति भेदनेनाशः अर्काय दामध्यातवपुरं भिद्यते तदा पुरस्य नाशः परैः लुप्तं भवति ॥
 अन्यदथाह ॥ सितसितांतघनावराणं रवेर्भवति दृष्टिकारं यदि मध्यतः यदि च वीराणामुल्मनि नैर्घनैर्दिवसमर्तुरादीति दिग्भवेः ॥ सिताः शुक्लाः
 ते च सितांताः सितशुक्लांतो येषांतैः सितैः सितांतैः घनैः मेघैरवेः आदित्यस्य गच्छतः दक्षिणात आवराणामाकादनयदि भवति तदा दृष्टिकारं भवति यदि
 च दिवसमर्तुरादित्यस्य घनैर्मेघैर्वीराणामुल्मनि नैः वीराणः त्यागविशेषस्तस्य उल्मः समुद्रः तत्सदृशैरदीति दिग्भवेः शांतदिक् संभूतैः सद्यतो दक्षिणेन
 आवराणं भवति तद्दृष्टिकारम् ॥ अथ परिधवशेन शुभा शुभाचार ॥ उपविपत्तिकारः परिधः सितः क्षतजालुल्यवपुः बलकोपहृत् कनक
 रूपधरो बलवृद्धिदः सवित्ररुद्रमकालसमुत्थितः ॥ सवित्रादित्यस्य परिधस्तिर्धक्स्थिता मेघरेखेत्यर्थः उद्गमकाले उदयसमये समुत्थितः उत्पन्नः
 सितः शुक्लो यदि दृश्यते तदा उपस्थराजः विपत्तिकरो ह्युत्पदः क्षतजालुल्यवपुः रक्तमवर्णा बलस्य सेनायाः कोपहृद्गदः बलेस्त्वामिनोवाक्यति कन
 करूपधरः सुवर्णसदृशो बलस्य वृद्धिदो भवति ॥ अथ परिधवशेन शुभा शुभमाह ॥ उदयपार्श्वगतौ परिधीरवेः प्रचुरतो यकरो वपुषा वितौ ॥

अथ समस्त ककुपरिवारिणः परिधयोऽस्ति कारणोऽपि नवारिणः ॥ रवेरादित्यस्य परिधी त्रिस्तुर्व्यावुदयपार्श्वगतौ पार्श्वद्वयस्थौ तौ च वपुषा वारी
 रेणावितौ स्तुर्वसंयुतौ यतस्तयोः स्तुर्वएव शरीरं तथा भूतौ त्रचुरतो यकरो बकुजन त्रदौ ॥ अथ परिधयः समस्त ककुपरिवारिणः सकल दिव्यापि
 नो भवंति तदा वारिणः जलस्य कारणोऽपि नास्ति वर्धतीत्यर्थः ॥ अथ संध्या घनानां लक्षणमाह ॥ धजातपत्रपर्वतद्विपार्श्वद्वयधारिणः
 जयाय संधयोर्धनारणा यरक्त सनिभाः ॥ पलालधूमसंचयस्थितो पमा बलारुकाः बलान्यत्र द्रुमसूर्तयो विवर्धयंति भूभृतां विलंबिनो
 दुमोपलाः खरा रुणा प्रकाशिनः घनाः शिवाय संधयोः पुरोपमाः शुभावलाः ॥ एवं विधा घनानां मेघाः संधयोर्दृष्टा जयाय वृपाणां ज्ञानानां
 वामवंति कीदृशा धजातपत्रेति धजाः प्रसिद्धो विविधपटं निर्मितं चिह्नं आतपत्रे द्रुमपर्वतः शैलः द्विपोरुस्ती अश्वात्तरगा एतेषां सदृश
 रूपधारिणस्तदा कृतय इत्यर्थः तथारक्त सनिभाः अति लोहिताः रणाय संधयोऽपि माय भवंति पलालधुमेति एवं विधा बलारुका मेघा अत्र द्रुम
 त्रयः त्रिथ शरीराः भूभृतां राज्ञां बलानि सैन्यानि विवर्धयंति वृद्धिनयंति कीदृशाः पलालधूमसंचयस्थितो पमाः पलालस्य धूमः पलालधूमः
 तस्य संचयः समूहः पलालधूमस्थित इव तदुपमास्तत्सदृशाः विलंबिन इति एवं विधा घनाः मेघाः संधयोः शिवाय श्रेयसं भवंति कीदृशाः
 विलंबिनः लंबमानाः दुमोपमा वृद्धा कृतयः खरा रुणा प्रकाशिनः खरा अतीव द्युता वरुणा तालोहिता जयेति प्रकाशिनो दीप्ति जनकाः तथा
 सुरोपमाः पुराकाराः शुभावलाः शुभमावहंति ॥ अथ विशेष लक्षणमाह ॥ दीप्त विलंबा शिवाय गद्युष्टादंडजारः परिधादि युताश्च त्र
 त्यरुमर्कविकारयुता वा देश नरेश सुभिक्षवधाय ॥ एवं विधा संध्या देशस्य जनपदस्य नरेशस्य राज्ञः सुभिक्षस्य च वधाय नाशाय भवति
 कीदृशी दीप्तेः स्तुर्व्यामिमुखैः विलंबैः पश्चिमिः तथा शिवाभिर्दीप्ताभिः दीप्तैश्च मृगैरारण्यप्राणिभिर्दुष्टाकृतशब्दा तथा दंडैर्नरजाता परिघेन च
 युक्ता संयुक्ता आदि यद्वा तत्सुरचापगंधर्वनिगरनीलाराजेयाः प्रत्यहं प्रतिदिनमर्कविकारयुता वासविकारार्कसंयुक्ता त्वद्वपाच्यवेविका
 रता ॥ तथा च पराशरः ॥ अथ संध्यासु द्वियोजनानां तरे देशे सद्यः फलमादिशेत् रश्मिसंयुक्ता वांतु सप्तरात्र निवाते निर्मलं तिथ्यायां शां

तस्यैव जायां प्रसन्नायामनुपलतायां संध्यायां योगे मे विद्याद्विपर्ययं विपरीतायां वस्तुष्टिं तस्यामेव परिमंडलायां रक्तायां हरितायां रास्त्र
 कोपमां जिष्ठायां मणिं पीतायां चतुष्पादो गंगायां चौरतोभयं नीलपीतायामीति गंगां हरितवर्णायां प्रथमा मातृस्य शस्त्रेण वधमात्रकोरक
 वर्णायां वर्षं नीलरक्तायां मयप्रसवश्चावाकृता गौरास्यात् पशुघातं विद्यात् वातं कपिलायामस्तमितमात्रे स्तूर्येयाति मात्र प्रकाशास्या त
 प्रभासानाचामतमस्यां वर्षं विद्यात् प्रत्युषसितुतदूपायामेव राज्ञः सेनापतेर्वावधः स्यात् मलावर्षं श्रवणायां नीलायां चतस्रामेव मध्यमा
 यां कृत्तामनुतोवर्षं मृताववग्रहं तथा पीतमां जिष्ठां अग्निजीविनां वधाय स्निग्धास्त गौरीयोगे मायभवति चारु ॥ प्रतिस्तर्यः शक्रधनुर्दंड
 कः परिवेशणम् तथैरावतमं दक्षिणायामे चार्करभयः विद्यतो भूरिकराश्च वर्णा ये च प्रदक्षिणाः संध्यासु यदि दृश्यंते सद्यो वर्षा लक्ष
 णमिति ॥ तथा च काश्चपः ॥ दिनरात्रंतरं संध्या स्तर्यस्यार्धं प्रदृश्यते यावन्तं तावदाभ्युभावाथ शुभापि वा नभोमलं शुभादिशः पद्माक्ष
 णासमप्रभाः मातुतो वा तिसुरभिः सुवदो मृदुशीतलः एषां संध्या शुभाश्चैवा विपरीता शुभास्तृता ॥ इहा च सविकारार्का क्रथादखरनादिता
 स्निग्धादंडपरीवेष्टा सुरचापविभूषिता ॥ किंप्रवर्षप्रदा संध्या ज्ञेयारोथविष्टिदिता ॥ ३ ॥ अथैतासां संध्या लक्षणानां फलानां फलकालनि
 यमार्थमाह ॥ ॥ प्राचीतत्तदागमेव नक्तमपरा संध्या चलाद्वा फलं सप्ताहात्परिवेशेण परिघाः कुर्वन्ति सद्यो न चेत् तदस्तर्यकोरु
 कार्मुकतडित्यत्यर्कमेवा निलास्तस्मिन्नेव दिनेष्टमेष्टा विरुगाः सप्ताहपाका मृगाः ॥ प्राची पूर्वसंध्या शुभमशुभं वा फलं तत्तदागमेव
 स्यामेव वेलायां न करोति न कुसुमपरा अपरा पश्चिमादितीया संध्या शुभमशुभं वा फलं नक्तं रात्रौ करोति चलाद्वा फलमिति संध्या फल
 मुक्तकाले यदि न दृश्यते तदा च चलादिनत्रयेण भवति सप्ताहाद्वा फलं परिवेशः स्तर्यचंद्रयोरेणः धूलिः परिघाः स्तर्यविषयताः स्तर्यस्योदये
 स्तमये वा मेघोरेखा एते दृष्टाः सद्यस्तस्मिन्नेवाहनि फलं कुर्वन्ति चेच्छोयद्यर्थं यदि सद्यो न कुर्वन्ति तदा सप्ताहादिनसत्रकेन शुभमशुभं वा फलं
 कुर्वन्ति तद्वदिति ॥ स्तर्यकराः स्तर्यरभयः अमोघादिकाः इंदुकार्मुकमिंद्रधनुः तडित् विद्यत्यत्यर्कं प्रतिस्तर्यः मेघाः अथानिग्रनिनोवाताः

एते सर्वे एव तद्वत्सद्यः शुभमशुभं वा फलं कुर्वन्ति यदि सद्यो न कुर्वन्ति तदा पुनर्मेदिने। अथ शब्दे विकल्पे सत्त्वात्माकाशवायुः सत्त्वात्माकाशः सत्त्वात्माकाशः
सत्त्वात्माकाशे पाकं फलं शुभमशुभं वा कुर्वन्तीति ॥ अन्येष्वप्याह ॥ एवं दीप्ता योजनं भाति संध्याविद्यद्भासाः षट् प्रकाशकरोति पंचाक्षानां गजि
तं याति शब्दे नास्तीयं ताके चिद्वक्त्रा निपाते ॥ संध्यादीत्याकांश्या एवं च योजनं भाति प्रकाशयति सा च तावन्मात्रेणैव फलदा योजनफलप्रदेत्यर्थः
तथा विद्यद्भासा तदिदीत्या षट् योजनानि प्रकाशकरोति षष्ठां योजनानां सा फलदेत्यर्थः अद्यानां मेघानां गजितं शब्दः पंच योजनानि याति गच्छ
तियोजनं च के फलद इत्यर्थः नास्तीयतेति केचिद्वेलादय एवमाहुः यथोक्ता निपाते इत्यत्र परिहृतिर्नास्ति सर्वत्र सा फलदेत्यर्थः ॥ तथा च दे
वलः ॥ संध्या तु योजनं भाति विद्यद्भासा षडेव हि मेघशब्दस्तु पंचानां योजनानां फलप्रदः उक्ता सर्वत्र फलदा शुभावायु शुभापि वेति ॥
अथान्येषामप्याह ॥ ॥ प्रत्यर्कसंज्ञः परिधिस्तत्तस्य त्रियोजनं भः परिधस्य पंच। षट् पंचदृश्यं परिवेशचक्रं दशमरेशस्य धनुर्विभाति ॥
प्रत्यर्कसंज्ञेयः स्वर्यः प्रतिस्वर्यः तस्य परिधिस्त्रियोजनं भः त्रयाणां योजनानां तस्याभाकांतिः दृश्यते योजनत्रये फलदा इत्यर्थः परिध
स्य पंच पंचसु योजनेषु परिघो दृश्यते तावत्त्वेव फलदः परिवेशचक्रं परिवेशमंडलं षट् पंचदृश्यं षट्सु पंचसु वा योजनेषु दृश्यते तावन्मात्रेणैव
फलप्रदम् अमरेशस्यैव धनुरिदं चापं दश योजनानि विभाति प्रकटीकरोति दशानां योजनानां बलमिदं इत्यर्थः ॥ ॥ ॥ ॥
इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिताविष्टौ संध्यालक्षणो नाम एकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ अथ दिग्दालक्षणं द्याध्यायते ॥ ॥
तत्रादिवैवर्क्यभेदनं तस्यैव फलमाह ॥ ॥ दालो दिशां राजभयाद्यपीतो देशस्य नाशाय कुताशवर्णः यच्चाक्षणाः स्यादपसव्यवायुः सप्तस्य
नाशं च करोति दृष्टः ॥ ॥ दिशं दालो दिग्दालः पीतः पीतवर्णः राजभयाद्यनृपतीनां भयो भवति यथा कुताशवर्णोऽग्निः समप्रभो देशस्य जन
पदस्य नाशाय द्याय भवति यच्चाक्षणा लोहितवर्णा स्याद्भवेत् स चापस्य वायुः अपसव्यो वा मोवासुर्यस्य सदृशो वलोकितः सस्यस्य नाशं
शयं करोति ॥ अथाथ दद्याह ॥ योऽतीव दीप्ता कुतते प्रकाशं द्यायामपि द्यं जयते कवयः राज्ञो मरुद्वेदयते नयं स शस्त्रप्रकोपं दातुं जायते ॥

योदियालोतीवदीत्या अनिकां तथा प्रकाशं कुरुते तद्योतं जनयति । तिथयोरर्कवदादित्यवत्कामपि ध्वंजयते दृश्यमानायेभावास्तदीयां कृत्वा
 मुत्पादयंतीत्यर्थः सचराजो नृपस्य मरुद्भयं वेदयते आरुह्यति । कृतजानुद्वपोरक्तवर्गः अतिलोहित इत्यर्थः सशस्त्रप्रकोपं करोति ॥ ॥
 अथ सर्वास्तु दिक्षु फलमाह ॥ प्राक्कात्रियाणां सनरेश्वराणां प्रादक्षिण्ये शिल्पिकुमारपीडा । याम्येसहोयैः पुरुषैस्तु वैश्यादृताः पुन
 र्भ्रमदाश्चकोणे ॥ पश्चात्तु भूदाः कृषिजीविनश्च चौरास्तरंगैः सरुवायुदिकस्थाः पीडां व्रजं तु तत्रतश्च विप्राः पाषांडिनो वाजिजकाश्च
 साधुम् ॥ प्राक् पूर्वस्यां दिशि दिशो दृष्टः कृत्रियाणां कृत्रियजातीनां सनरेश्वराणां नरेश्वरेणावृणोत्तामहितानां पीडां करोति । तथा
 प्रादक्षिणे आग्नेयां दिशि शिल्पिनां लोहकारस्तुवर्णकारादीनां कुमारणां च पीडां करोति । याम्येदक्षिणे वैश्याः वैश्यजातयः उर्यैः कुरैः प
 रुषैः सरुपीडां व्रजंति प्राप्नुवंति । दृतागमागमिका पुनर्भ्रमदाश्च पुनर्भ्रमः त्रियः कोणे नैवृत्त्यां दिशि पीडां व्रजंति । अक्षतयोनिवत् ।
 या पुनर्दक्षिणे सा पुनर्भ्रमः तथा च पुनर्भ्रमः सोऽप्यते । भूयो वा कृतत्वाद्यथाविधि पश्चात्तु भूदाः कृषिजीविनः कार्ष्णि
 काः पश्चात्पश्चिमायां दिशि पीडां व्रजंति । वायुदिकस्थो वायव्यां दिशि स्थितो दिशालः चौरैः तुरंगैः अश्वैः सरुपीडां व्रजंति । उत्तरत उत्त
 रस्यां दिशि विप्राश्चास्त्राणां पीडां व्रजंति । पाषांडिनो वेदवास्यावाणिजकश्च क्रश्रेणीनां भयमादिशेत् आग्नेयां तु कुमारणां वैश्यानां दक्षिणे
 या । नैवृत्त्यां च तृषोऽहंति भूदान् पश्चिमतस्तथा । वायव्यायां चौरभयं विप्राणां तु तत्र तथा । पाषांडिवाणिजं पीडामैशानैयदिदीयतेति ॥
 अथ शुभलक्षणमाह ॥ नभः प्रसन्नं विमलानि भानि प्रदक्षिणां वातिसदागतिश्च । दिशां च दालः कनकावदातो हिताय लोकस्य सपार्थिवस्य ॥
 नभश्चाकाशं प्रसन्नं निर्मलं । तथा भानि नक्षत्राणि विमलानि स्थितानि सदागतिवायुश्च प्रदक्षिणां वाति प्रादक्षिणे न वरुति । दिशां च दालो दिशालः
 कनकावदातः कनकवत्सुवर्णवदवदातो निर्मलस्तथाभूताः सपार्थिवस्य स नृपस्य लोकस्य जनपदस्य हिताय श्रेयसे भवति ॥ ॥ ॥
 इति श्रीमद्भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ दिशालक्षणां नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ अथ भूकंपलक्षणं व्याख्यानं ॥ ॥

अथसस्यजातकंधारद्यायते ॥ ॥ तत्रादावेवागमप्रदर्शनार्थमाह ॥ ॥ वृंश्चिकवृषप्रवेशेभानोर्धवाधरायणोक्तः श्रीधरशस्त्रस्या
 नांसदसद्योगाः कृताः तदुमे ॥ भानोरादित्यस्य वृंश्चिकप्रवेशे वृषप्रवेशे च यथाक्रमं श्रीधरशस्त्रस्यानां वृंश्चिकप्रवेशे श्रीधरशस्त्रस्यानां ववादी
 नां वृषप्रवेशे शरत्सस्यानां धान्यादीनां वाधरायणो नाचार्येण सदसद्योगाः शुभाशुभायेयोगा उक्ताः कथिताः तदुमे सर्वमया चकृता इति ॥ एतदुक्तं भ
 वति ॥ यत्र दिने रेवे वृंश्चिकसंक्रमाणां भवति तत्र वृंश्चिकमेवल्लभं परिकल्प्य वदपमाणविधिना श्रीधरशस्त्रस्यानां जन्मविचारणीयं ॥ एवं वृषसंक्रम
 णावेलायां वृषमेवल्लभं परिकल्प्य शरत्सस्यानां जन्मविचारणीयम् इति ॥ ॥ तन्मात्रयोगप्रदर्शनार्थमाह ॥ भानोरलिप्रवेशे केन्द्रैस्तस्मा
 कुभग्रहाक्रांतैः बलवद्भिः सौम्यैर्वानिरीक्षिते ग्रैष्मिकविष्टुद्धिः ॥ भानोरादित्यस्यालिप्रवेशे वृंश्चिकप्रवेशे समये अयं विचारः कैद्वैः तस्मात्
 शुभग्रहाक्रांतैः शुभग्रहाबुधगुरुसिताः अत्रावधित्वेन वृंश्चिकप्रवेशावस्थितिः सविदुर्निर्दिष्टाः ॥ एवं तस्मादित्येकैद्वैः शुभग्रहाक्रांतैः सौम्यग्रह
 युक्तैः एतदुक्तं भवति ॥ यदा सूर्यस्य वृंश्चिकप्रवेशे केन्द्रस्थानानि शुभग्रहाक्रांतानि भवन्ति तदा ग्रैष्मिकसस्य विष्टुद्धिर्भवति ॥ स्रष्टुद्धिः स्रष्टुद्धिः
 बलवद्भिः सौम्यैर्वानिरीक्षिते ॥ अथवा भानोः केन्द्रस्थानानि शुभग्रहाक्रांतानि भवन्ति बलवद्भिः सौम्यैः केन्द्रवर्तमान्यत्रावस्थितैः भानो निरीदि
 ते वृष्टुग्रैष्मिकविष्टुद्धिर्भवति ॥ अत्र केन्द्रनिर्देशादनंतरमेवैतत्तद्विशेषे निदिष्टः ॥ तत्केन्द्रगतैरपि यैर्हृष्ट्यतएव कस्मादाचार्येण दर्शननिर्देशेनैव केवले
 न निर्देशः क्रियते ॥ यदादित्यकेन्द्रावस्थितस्य ग्रहस्य कथं दर्शनमित्यभ्युपगम्यस्यापि ब्रूमः यद्येवं तदा विवर्निर्दिष्टं युक्तं ॥ यथा कालविद्धिः सौम्यैः
 वृष्टुभानो युक्त इति वा ॥ यस्मादाचार्यः स्रष्टुसमाप्नोति प्रियः पट्टेहारास्य बलवद्भिः सौम्यैर्वानिरीक्षिते इत्यस्माद्विकाराद्वा विदमवगम्यते ॥ यथा सौम्यैः
 बलिभिरबलिभिर्वा केन्द्रस्थानानि युक्तानि भवन्ति ॥ तदा ग्रैष्मिकसस्यस्य वृद्धिर्भवति ॥ यदा तु पुनः त्रिकोणारिपुलाभगाः सौम्या बलिनः पश्यन्ति
 तदा ग्रैष्मिकसस्यस्य विष्टुद्धिर्भवति ॥ मध्यदिनैर्याद्यता बललीनैस्तमनागपि सस्यानां वृद्धिर्भवति ॥ तथा च वाधरायणाः ॥ वृंश्चिकसंस्थे सूर्ये सौम्यैः
 बलिभिर्निरीक्षिते वृद्धिदम् ॥ तैरेव केन्द्रैर्वा श्रीधरशस्त्रस्य निदिशि मल्लीम् ॥ ॥ अथ द्योगांतरमाह ॥ ॥ अष्टमराशिगते केन्द्रशशिनोः कुंभ

सिंरुसंस्थितयोः सिंरुघटसंस्थयोर्वा निधतिग्रीष्मसंस्थस्य ॥ अर्करवावष्टमराशिगते वृश्चिकस्थे इत्यर्थः गुरुशशिनोः जीववन्द्यो र्यथाक्रमं कुंभ
 सिंरुसंस्थितयोः गुरुः कुंभेशशीसिंहे अथवासिंरुघटस्थितयोः गुरुः सिंहेवाशीघटे कुंभे तथापि ग्रीष्मसंस्थस्य निधतिर्वक्तव्येति ॥ ॥ अथ
 द्योगांतरमाह ॥ अर्कात्सिते द्वितीये बुधे अथवा युगपदेव वा स्थितयोः द्योगतयोरपि तद्विधतिरतीव गुरुदृष्ट्या ॥ अर्काद्वे रनिस्थितात्
 सिते शुक्रे द्वितीये द्वितीय उपस्थे बुधे अथवा द्वितीये अथवा तयोरेव बुधसितयोः द्योरेव युगपद्वयोरेव द्वितीयस्थयोः द्योगतयोरपि तद्वत्तेनैव
 प्रकारेण द्योगतयोरदित्या द्वादशस्थाने स्थितयोः सप्तमं धान्यानां निधतिर्भवति अतीव गुरुदृष्ट्या गुरुदृष्ट्यतिः
 यदादित्यं पश्चात्तदा अतीव सप्तमं धान्यानां निधतिर्भवति तथा च बाधरायणः ॥ सूर्यादुधे द्वितीये शुक्रे वा युगपदेव तयोः रिपुगतायोरप्येवं निधतिः
 गुरुदृष्ट्यातीव ॥ ॥ अथ द्योगांतरमाह ॥ शुभमध्ये निनिस्तूर्यादुत्तशशिनोः सप्तमं परासंपत् अल्पादिस्थे सवितरि गुरौ द्वितीये वनिधतिः ॥
 अलिनिष्टश्चिक्रे शुभमध्यस्थिते वृश्चिकात् सूर्ययुक्तादुधशुक्रयोरैको द्वितीयस्थाने भवति अन्योद्वादशे वा शुभमध्यगतो भवति तथा भूतात् सूर्यारा
 दित्यात् गुरुशशिनोः वृष्ट्यति चंद्रयोः सप्तमस्थाने स्थितयोः पराप्रकृष्टासंपत्सप्तमं धान्यानां भवति अल्पादिस्था इति अलिनि अदौ तिष्ठतुल्यादिस्थ-
 सवितर्यादित्ये अल्पादिस्थे वृश्चिकप्रारंभे वस्थिते गुरौ जीवे च द्वितीये अर्धनिधतिः सप्तमं धान्यानां भवत्यर्धनिधायते इत्यर्थः ॥ अथ द्योगांत
 रमाह ॥ लाभलिषु कार्ययुक्तेरेकादशचतुर्थद्वितीयस्थैः तत्रैतज्ज्ञातम् ॥ एकादशे शुक्रे चतुर्थे द्वितीये बुधे संस्थस्य पराप्रकृष्टासंपद्भव
 ति अस्मिन्नेव योगे कर्मणि दशमस्थाने स्थिते जीवे गुरौ न केवलं सप्तमं परासंपद्भवति यावद्भवांचात्रा अष्टासंपद्भवति क्षीरबाहुल्यमित्यर्थः ॥ २
 अथ द्योगांतरमाह ॥ कुंभे गुरुर्विशशी सूर्यो लिमुखे कुजार्कजौ मकरे निधतिरस्ति मरुतीः पश्चात्परचक्ररोगभयम् ॥ खेष्टंश्चिक
 प्रवेशे कुंभे गुरुः जीवः स्थितौ भवति राविष्टपेशशी चंद्रः सूर्योर्को लिमुखे वृश्चिकप्रारंभे कुजार्कजौ भौमसौरौ मकर एवं विधे योगे सप्तमं धान्यानां मरुती
 निधतिरस्ति विद्यते किंतु पश्चादनंतरं परचक्रकृतं भयं रोगभयं भवति ॥ ॥ अथ द्योगांतरमाह ॥ ॥ मध्ये पापग्रहयोः सूर्यः सप्त

विनाशयत्यल्लिगः पापः सप्तमराशौ जातं जातं विनाशयति ॥ सूर्यो रविरल्लिगो हंश्चिकस्थः पापयुक्तोः शनिश्चरंगारकयोर्मध्ये स्थितः एको
 द्वितीये द्वितीयोः द्वादशेयद्यर्कात्तद्वतीत्यर्थः तदा सस्यं विनाशयति तथा हंश्चिकात्सप्तमराशौ स्थितः पापः सौरौ भौमौ वा तयोरन्यतमस्तदा सस्यं वा
 तशुणमुत्पन्नमपि विनाशयति ॥ तथा च बाधरायणः ॥ कुरांतस्थः सूर्यो हंश्चिकसंस्थो विनाशयति सस्यम् जातं जातं पापः सप्तमसंस्थापि विनाशयति ॥ २
 अथ द्योगांतरमाह ॥ अर्थस्थाने दूरः सौम्यैरनिरीक्षितः प्रथमजातानाम् सस्यं निहंति पश्चादुत्तं निष्पादयेद्यत्तम् ॥ वृश्चिकादर्थस्थाने द्वि
 तीये दूरः पापग्रहो भौमसौरयोरन्यतमः स्थितः स च सौम्यैरनिरीक्षितो बुधजीवशुक्राणामन्यतमेन निरीक्षितो न दृष्टः प्रथमजातं पूर्वोत्पन्नं सस्यं नि
 हंति नाशयति तथा पश्चात्तनीयसंमुत्तं तद्वत्तं सस्यं निष्पादयेत् संभवतीत्यर्थः ॥ अथ द्योगांतरमाह ॥ जामित्रके दसंस्थो दूरौ सूर्यस्य हं
 श्चिकस्थस्य ॥ दूरौ पापग्रहो भौमसौरौ जामित्रके दसंस्थो एको जामित्रे सप्तमे स्थाने द्वितीयो न्यस्मि केंद्रे लभ्यते चतुर्थदशमनो मन्वतमे स्थितः
 तथा विधौ भौमसौरौ सस्यस्य विपत्तिं नाशं कुरुतः विदधतः तावैव दूरौ तत्रस्थौ सौम्यैः शुभयैः दृष्टौ वलोकितौ न सर्वत्र सर्वस्मिन् देशे विपत्तिं कुरुते
 क्वचिक्वचिदित्यर्थः ॥ न च त्रिकेंद्रग्रहो सप्तमस्थाने दृष्टो भवति तत्किमर्थं जामित्रग्रहो नैतत्प्रतिपादयति यथैको
 वध्यं मर्धजामित्रे अथोयस्मिन् स्मिन् केंद्रे भवतीति तदा योग एषः ॥ तथा च बाधरायणः ॥ सूर्यात्सप्तमसंस्थः पापो न्यः केंद्रगच्छानिकरौ सौ
 म्यौ ग्रहसं दृष्टौ न तथा सर्वत्र निर्दिष्टौ ॥ अथ द्योगांतरमाह ॥ हंश्चिकसंस्थादर्कात्सप्तमघटो पगौ यदा दूरौ भवति तदा निष्पत्तिः स
 स्यानामर्धपरिहानिः ॥ अर्कादादित्या हंश्चिकसंस्थात् दूरौ पापो भौमसौरौ यदा सप्तमघटो पगौ एकः सप्तमे परः घटे भवति तदा सस्यानां नि
 ष्पत्तिर्भवति किं त्वर्थस्य परिहानिः स्वल्पता बहुमूल्यं नाल्पलभ्यत इत्यर्थः ॥ अथ शारदसस्यानामतिदेशार्थमाह ॥ विधिना नैकवि
 दृषप्रवेशे शरत्समुत्थानाम् विज्ञेयः सस्यानां नाशय विनाशय वातज्ञैः ॥ अनेनैव निर्दिष्टेन विधिना हंश्चिकप्रवेशे क्ते नरविरादित्यो
 वृषप्रवेशे वृषसंक्रमणे कालेशरत्समुत्थानां शरत्समुद्भूतानां सस्यानां नाशाय भावाय शिवाय निष्पत्तये वातज्ञैः पंडितैः सस्यजातकज्ञैः वि

ज्ञेयो ज्ञातव्यः ॥ तथा च बाधरायणः ॥ य एव योगाः कथिताः वृश्चिकस्थे दिवाकरे वृषे पितेशारदानां चिंतनीया यथार्थत इति ॥ अधुना रविचारव
 शनैश्चैश्विकसंस्थस्य सामर्थ्यमलार्घतां चारु ॥ ॥ त्रिषु मेधादिषु स्वर्यः सौम्ययुक्तो वीक्षितो वा विचरन् त्रैश्विकधातुं कुरुते समर्धमभयोपयोग्यं च ॥
 स्वर्यः आदित्यः त्रिषु मेधादिषु राशिषु मेघवृषमिथुनेषु सौम्यैः शुभयैः बुधगुरुशुक्रैर्युतः संयुक्तो वीक्षितो वलो कितो वा विचरन् तिष्ठन् त्रैश्वि
 कं ग्रीष्मसंभवं धान्यं समर्धस्त्वल्पमूल्यं कुरुते अभयोपयोग्यं च मलार्घतां भयोपयोग्यं समर्धता अभयोपयोग्यं अथवा उभयोपयोग्यमिह
 लोके परलोके चोपयुज्यते इह लोके बंधुवर्गस्य धर्मार्थमारुह्य लोका इति ॥ ॥ अथैवं शारदसंस्थस्याद्याह ॥ कार्मुकसृगघटसंस्थः शा
 रदसंस्थस्तद्वदेव रविः संयुक्तकाले ज्ञेयो विपर्यये दूरदृश्योऽप्याह ॥ रविरादित्यः कार्मुकसृगघटसंस्थः कार्मुकं ध्वजीसृगो मकरः घटः
 कुंभ एतेषु स्थितः शारदसंस्थस्तद्वदेव ज्ञेयः यथा त्रिषु मेधादिषु स्वर्यः सौम्ययुक्तो वीक्षितो वा विचरन् त्रैश्विकधातुं कुरुते समर्धमभयोप
 योग्यं चैवं कार्मुकसृगघटसंस्थः स्वर्यः सौम्ययुक्तो वीक्षितो वा विचरन् शारदधातुं कुरुते समर्धमभयोपयोग्यं चेति ॥ संयुक्तकाले यल्लग
 समये दूरदृश्यो गा द्विपर्ययो ज्ञेयः दूरयल्लग्नत्वाद्योगात्संयोगाच्च विपर्ययो विपरीतो ज्ञेयः दूरैर्भौमसौरैरेतदुक्तं भवति यदमेधादिषु
 त्रिषु कार्मुकादिषु त्रिषु वा स्वर्यः पापयुतः पापवीक्षितो वा विचरति तदा विपर्ययो मलार्घतां भयोपयोग्यं च भवति एतत्संयुक्तकाले
 विपरीतः शोभनः विपरीतयोगस्थे स्वर्ये विक्रयः कार्य इति ॥ ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ सत्यज्ञातकं ना
 माष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ अथ इद्यनिश्चयोद्याद्यायते ॥ ॥ तत्रादवेवागमप्रदर्शनार्थमाह ॥ ॥ वेधेषां द्रव्या
 णामधिपतयः राशयः समुद्दिष्टाः मुनिभिः शुभाशुभार्थतानागमतः प्रवक्ष्यामि ॥ वेधेषां द्रव्याणां ये राशयो मेधादयो धिपतयः मु
 निभिः काश्चापादिभिः समुद्दिष्टाः कथिताः किमर्थं शुभाशुभार्थं सामर्धमलार्घतां सामर्धज्ञापनार्थं तान् राशीनागमत आगमात्प्रवक्ष्यामि कथ
 यिष्यामीति ॥ तत्र मेघस्थकानि द्रव्याण्येतदाह ॥ वस्त्राविक्रुतपानां मस्तरगोधूमरात्नकयवानाम् स्थलसंभवौषधीनां कनक

स्यचकीर्तितोमेघः ॥ वस्त्राण्यंभराण्याविकाः प्रसिद्धाएवअवीनामिदमाविकंतसंभृतमित्यर्थः कुतपंकागलोमातंतुद्वतंवस्त्रंगोधूमाः
 प्रसिद्धाः रालकोष्टदानीर्यासः यवाः प्रसिद्धाः एतेषां सर्वेषां तथा स्थलसंभवौषधीनां स्थलेजालरहितायां धूमोयाऽप्यधयः संभवन्ति तासां तथा
 कनकस्य च मेघोराशिरधिपतिः कीर्तितउक्ताः तथा च काश्चपः मेघे सुवर्णस्थलजा गोधूमा जाविकास्तथा । ग्रहवर्गाईसंयोगेशोभने सफ
 लं भवेत् ॥ ॥ अथ वृषमिथुनयोराह ॥ गविवस्त्रकुसुमगोधूमशालियवमहिषसुरभितनयाः स्युः मिथुने पिधाचशारद्वल्लीशालूक
 कार्पासाः ॥ ॥ वस्त्राण्यंभराणि कुसुमानि पुष्पाणि गोधूमाः शालयः षष्टिकादयः यवाः महिषः सुरभितनयाः वलीवर्दाः एते गविवृषे स्युर्भवे
 युः मिथुने पीति धान्यानि प्रसिद्धानि शारदं शरत्समुत्पन्नं यत्किंचिद्वल्लीद्राक्षोवल्यादिः शालूकं कुमुदकंदम् कार्पासा प्रसिद्धा एते सर्व एव मिथु
 ने ॥ तथा च काश्चपः ॥ वृषे महिषगोवस्त्रशालयः पुष्पासंभवान् मिथुने धान्यशालूकवल्पः कार्पासशारदम् ॥ अथ कर्कटसिंहयोराह ॥
 कर्किणिकोद्वकदलीधूर्वाफलकंदपत्रगोक्षानि सिंहे तुषधाचसरसाः सिंहादीनां त्वचः सगुडाः ॥ कोदवाः प्रसिद्धाः कदलीरंभाधूर्वाशाद्वलम्
 फलानि सर्वाणि जातीफलप्रभृतीनि कंदं प्रसिद्धं मूले बीजं यत्तत्कंदं पत्रं तु गंधपत्रम् गोक्षं पालीवतं नालिकेरं वा एतानि सर्वाणि कर्किणिक
 कंदे तुषधाच्यानि प्रसिद्धानि शालयः सरसामधुरामूलवणितकडुककाषायः षड् सिंहादीनां प्राणिनां सिंहे द्वीपे मार्जारानां त्वचः चर्माणि
 विचित्रपाणि एते सगुडाः गुडेन सहिताः सर्व एव सिंहे ॥ तथा च काश्चपः ॥ कर्कटे फलधूर्वाश्च कोद्वकंदली तथा सिंहे धान्यं सरसाः सिं
 हादीनां त्वचो गुडः ॥ ॥ अथ कन्यातुल्योराह ॥ षष्टीतसे कलाया कुलाय गोधूममुद्गनिष्पावाः सप्तमराशौ माषाय वगो धूमाः सप्तर्षपा
 श्वेव ॥ अतसी प्रसिद्धाः कलायाः सस्याः कुलुत्थाः गोधूमाः मुद्गाः एते सर्व एव प्रसिद्धाः अनुत्तानियानि पुनर्जायन्ते ते निष्पावाः निष्पावाश्च
 शालयः इति केचित् शिंविधाचमिति केचित् एते षष्टे कन्यायां माषाः यवाः गोधूमाः एते किंभूताः सप्तर्षपाः सप्तर्षपा सहिता एते सप्तमराशौ तु
 लायाम् ॥ तथा च काश्चपः ॥ कन्यायां मुद्गनीवारकुलुत्थात्मकलायवान् तुले तु यवगोधूममाषाः सिद्धार्थकाः तथा ॥ ॥ अथ वृश्चि

कथनुषोराह ॥ अष्टमराशाविदुःसैकं लोहाद्यजाविकं वापि नवमेतुतुरगलवरांभरास्त्रतिलधाच्यसूत्रानि ॥ इदं प्रसिद्धः सैकंसेको
 त्वं वल्लीफलादिलोहमायसंकांस्थं वा एतानि तथा अजः कागः अविः प्रसिद्धः तज्जातमाविकम् एतत्सर्वमष्टमराशौष्टं श्विकेनवमेविति तुरगाः
 अश्वाः लवरांसेनवम् अंबराणि वस्त्राणि अस्त्राणां पायुधानि धनुः शरादीनि तिलः धान्यं दलानि प्रसिद्धानि एतानि नवमेधनुषि ॥ तथा च
 काश्यपः ॥ अलिनीद्वारसं सैकं माजं लोहं सकांसकम् धान्यं धनुषिवस्त्राणि लवरांस्तथा ॥ अथ मकरकुंभयोराह ॥ ॥
 मकरेतरुगुल्माद्यं सैकं देवसुवर्णं कृत्वा लोहानि कुंभे तलिलजलकुलमरत्नचित्राणि रूपाणि ॥ तत्रोष्ट्रद्व्याः गुल्माः प्रसिद्धाः अकांउं वि
 टपमित्यर्थः आदिप्रहारां लतावल्याः सैकंसेकोत्थम् इदं प्रसिद्धः सुवर्णं कांच नम् कृत्वा लोहमायसम् एतानि सर्वाणि मकरे तलिलजं
 यकिं चिज्जलसंभृतम् फलानि प्रसिद्धानि कुलमानिरत्नानि चित्राणि नानाकाराणि येषां रूपाणि एतानि कुंभे ॥ तथा च काश्यपः ॥ मकरे स
 स्थसीसंच सुवर्णगुड धातुजम् कुंभे कुलमचित्राणि रुंसाञ्जलजोद्भवाः ॥ ॥ अथ मीनत्राह ॥ मीने कपालसंभवरत्नाद्यंबुद्भ
 वानि वज्राणि स्नेहाश्च नैक रूपाद्या रथातामस्यजातां च ॥ कपालसंभवानिरत्नानि मुक्ताफलानि अंबुद्भवानि शुक्तिसंभवानि वज्रं ह
 रकम् अनेक रूपावदुविधाः स्नेहास्तैलादयः मत्स्यजातं च मत्स्योद्भूतमुक्तादिकमपि एते सर्व एव मीनेद्या रथाता उक्ताः ॥ तथा च काश्यपः ॥
 पद्ममुक्ताफलादीनां दद्याणां मीन ईश्वरः ॥ अथैतेषां दद्याणां शुभाशुभज्ञानार्थमाह ॥ राशेश्चतुर्दशार्थाय सप्तनवपंचमे स्थितो
 जीवः द्वौकादशपंचाष्टमेषु शशिजश्च वृद्धिकरः ॥ षट्सप्तमगोहानि वृद्धिं शुक्रः करोति शेषेषु उपचयसंस्थाः कृराः शुभदाः शेषेषु ह
 निकराः ॥ राशेश्चतुर्दशेति यत्थकत्यचेद्राशेः चतुः चतुर्थस्थानं दशदशमं अर्थस्थानं द्वितीयं आधुरेकादशं सप्तमः नवमः पंचमः ए
 तेषां स्थानानां न्यतमस्थानस्थो जीवो वृहस्पतिस्तत्प्रोक्त इत्याणां वृद्धिकरः द्वितीयः एकदशः दशमः पंचमः अष्टमः एतेषां स्थानानां न
 न्यतममन्यतमस्थाने स्थितः शशिजो बुधः वृद्धिकरः षट्सप्तमगद्वितीयां शुक्रो भार्गवः षट्सप्तमस्थानगतो हानिः कृयं करोति शेषेष्वन्यथा

नेषु प्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थपंचमाष्टमनवमदशमैकादशद्वादशेषु स्थितो वृद्धिं करोति । द्वात्रिंशदित्यांगारकशनेश्वराः उपचयसंस्थास्त्रिष
 डैकादशदशमगताः शुभदावृद्धिकराः शेषेष्वन्यस्थानेषु प्रथमद्वितीयचतुर्थपंचमसप्तमाष्टमनवमद्वादशेषु हानिकराः ॥ तथा च काश्चपः ॥ वतुः सप्त
 द्विपंचस्थानवदियुद्गोगुरुः यस्य राशेस्तदुक्तानां द्रव्याणां षष्टिदः स्मृतः शुक्रः षट्सप्तमस्थोवाहानिष्कृष्टदोयगः द्वैकादशदशार्थाष्टतं स्थितः
 शशिजाः शुभः पापश्चोपचयस्थाश्च वृद्धिं कुर्वन्ति नाच्यथा ॥ अत्रैव विशेषमाह ॥ राशेर्यस्य द्वात्रिंशदित्यांगारकशनेश्वराः पीडास्थानेष्वनु
 पचयेष्ववस्थितास्ते च बलिनो वीर्यवंते । मित्रस्वकोत्रैश्च स्वनवांशके स्थिताः शुभेक्षिताः चतस्रोक्तद्रव्याणां तस्य राशेः आनिप्रोक्तानि द्रव्याणि
 तेषां कथितद्रव्याणां महार्घता बहुमूल्यत्वं च दुष्प्रापत्वं भवति ॥ तथा च काश्चपः ॥ राशेरनिष्ठस्थानेषु पापाश्च सबलाः स्थिताः तद्द्रव्याणां
 शकरादुर्लभास्ते भवन्ति हि ॥ अथ दद्याह ॥ इष्टस्थाने सौम्या बलिनो भवन्ति येषां राशीनाम् तद्द्रव्याणां वृद्धिः सामर्थ्यवत्त्वमवच ॥
 येषां राशीनां सौम्या शुभग्रहाः बुधगुरुशुक्रा इष्टस्थानस्थाः इष्टस्थानानि यथा जीवश्च तद्वद्विषु स्थितः बुधश्च द्वादिषु स्थितः शुक्रः षट्सप्त
 मरहितेषु एतेषु स्थानेषु बलिनो येषां राशीनां भवन्ति तद्द्रव्याणां तस्य राशेर्यनिद्रव्याणि तेषां सामर्थ्यमवच तावत्त्वमवच भवति तथा च काश्चपः
 पः ॥ इष्टस्थाने स्थिताः सौम्या बलिनो येषु राशिषु भवन्ति तद्द्रव्याणां च द्रव्याणां शुभदाः स्मृताः ॥ अथ दद्याह ॥ गोचरपीडायां अपिराशेर्बलि
 मिः शुभग्रहैर्दृष्टः पीडां न करोति तथा द्वात्रिंशदित्यांगारकशनेश्वरैर्विपर्यसिः ॥ जीवादीनां चतुरादीनि स्थानानि यान्युक्तानि तद्वातिरेकेष्वन्येषु स्थानेषु यदा स्थि
 ता भवन्ति तदा गोचरपीडा तस्यां सत्यामपिराशिर्यदा शुभग्रहैः बुधजीवशुक्रैः बलिभिः सर्वैः दृष्टो वृत्तलोको भवति तदा पीडां न तथा करो
 ति । एतदुक्तं भवति । तद्द्रव्याणि नाति समर्धानि नाति समर्हानि भवन्ति । द्वात्रिंशदित्यांगारकशनेश्वरैः चैः बलिभिः गोचरपीडायां य
 दिराशिर्दृश्यते तदा विपर्ययो विपरीतो भवति । तत्प्रोक्तद्रव्याणां महार्घता दुर्लभत्वं च न भवतीति ॥ ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां
 सं हि ता वि वृ त्तौ इ य नि श्र यो ना म ए का न च त्वा रिं शो ध्या यः ॥ ॥ ॥

अथातोर्धकां डाध्याचोद्याथायते ॥ ॥ तत्रादवेव प्रयो जनदर्शनार्थमारु ॥ ॥ अतिवृष्टुक्कादंडान्परिवेशयहणपरिधिपूर्वञ्च
दृष्टमावस्थायां मुत्पातान्पौर्णमास्यांच ॥ ब्रूयादर्थविशेषान्प्रतिमासंराशिषु क्रमात्सूर्येः अन्यतिथ्यावुत्पातायेतेऽमरात्तयेराज्ञां ॥
अतिवृष्टिरतिवर्षाणाम् उक्तांतस्थालकाणमुक्ता मुक्ताशिरसिविकारोतिदंडः तस्यचलकाणमुक्तां विकिराजलदमरुतां इति चेतावृष्ट्या
वलोक्यतथापरिवेशस्तस्थालकाणमुक्ता यरुणामर्केन्दोः परिधिः प्रतिस्वर्गः तस्थालकाणमुक्ता तत्पूर्वस्तदाद्यान् आदिग्रहणाद्रजोनी
हारदिद्वारुगं धर्वनगराणि गृहीतव्याणि एतानुत्पातानमावास्यां पौर्णमास्यां दृष्ट्वा बुलोक्यार्धविशेषात्सूर्येः आदित्येराशिषु मेषादिषु प्रति
मासं क्रमात्परिपाद्याविवरति ब्रूयाद्वदेत् अन्यस्मिंस्तिथावमावास्यायां पौर्णमास्यांच वर्जयित्वा ये उत्पाता अतिवृष्ट्यादयो भवन्ति तेराज्ञा
नृपाणां उमरात्तये भवन्ति उमरांश्च कलहस्तेनार्तिः पीडाभवति ॥ तथा च काश्चपः ॥ उक्तातिवृष्टिः ग्रहणोत्सर्गोन्दोः परिवेषणाम् प्रतिस्व
र्गदयो येन्ये पदमासार्तसंज्ञिते तिथौ निरीक्ष्य चोत्पातावृष्ट्याल्लोके शुभाशुभम् ॥ सुभिक्षं दुर्मिक्षतादिशेषोत्रविचारतः प्रतिमासं विधानज्ञः
नान्यस्मिद्विषये वदेत् अन्यत्र ये भवन्त्येते ते सर्वे नृपदोषदाः ॥ ॥ अथ सत्पाति अमावास्या पौर्णमास्यांच मेषवृषस्थे सूर्ये किंकुर्थादित्या ॥
मेषोपगते सूर्ये ग्रीष्मज्ज्वालयत्यसंयतं कृत्वा वनमूलफलस्य वृषे चतुर्थमासे स्तयोर्लाभः ॥ सूर्ये रवौ मेषोपगते मेषप्राप्ते अमावास्यां पौ
र्णमास्यांचोत्पाता उक्तां दृष्ट्वा ग्रीष्मज्ज्वालयत्यसंयतं कृत्वा तयोः मेषवृषयोः चतुर्थे मासि विक्रयांलाभा भवति ॥ ॥ संयतं समुपनीय ॥
अथ मिथुनस्थे आरु ॥ मिथुनस्थे सर्वरसाधान्यानि च शालयः समुपनीय संयतं घृष्टमासे विपुलं विक्रीता प्राप्नुयाल्लाभम् ॥ मिथुनस्थे
र्के प्रागुक्ता उत्पाता दृष्ट्वा सर्वरसान्धुरादीन् धान्यानि च शालयः संयतं समुपनीय संयतं मेषां कृत्वा विक्रीता घृष्टमासे विपुलं विस्तीर्णं लाभं प्रा
प्नुयाल्लाभते ॥ अथ कर्कटस्थे आरु ॥ कर्कटस्थे मधुगंधतैलघृतफाणितानि विनिधाय द्विगुणाद्वितीयमासे लब्धिं नार्थिकेऽदः ॥
अर्क आदित्ये कर्किणि कर्कटस्थे मधुमादिकं गंधाः सुगंधद्रव्याणि तैलघृतमाडपम् फाणितमिदं रसकाथः क्ता इउडादि एतानि विनिधाय

विशालेति ५

संयतं समुपनीय ॥

संस्थायाद्वितीयमासे विक्रयाद्विगुणालब्धिर्भवति ॥ अथ सिंहस्थे आह ॥ सिंहस्थे सुवर्णमणिचर्मवर्मशस्त्राणि मौक्तिकं रजतम् पंचममा
से लब्धिर्विक्रेतुरतोऽथ द्वादशः ॥ सिंहस्थे केसुवर्णमणयः चर्मणि वर्मसन्नाहः शस्त्राणां युधानि मौक्तिकं मुक्ताफलानि रजतं तथैतद्दिनि
धातविक्रेतुः पंचममासे विक्रयाल्लब्धिर्भवति ॥ अतोऽथ अरुने काले अधिके वाक्ते दो भवति ॥ अथ कच्यागते रवावाह ॥ कच्यागते दिनक
रे चामरवरकरभवाजिनां क्रीताः षष्ठे मासे द्विगुणं लाभकमाप्नोति विक्रीणान् ॥ दिनकरे स्तर्धे कच्यागते प्रागुक्तानुत्पातादृष्ट्वा चामरं वाल्य
जनं स्वरो गदभिः करभः उष्ट्रः वाजी तुरगः एषां क्रीता षष्ठे मासे विक्रीणान् विक्रीता द्विगुणं लाभकमाप्नोति लभते ॥ अथ तुल्यगते आह ॥
तौलिनि तार्तवभांडं मणिकंपनचाकपीतकुसुमानि आदद्याद्वाच्यानि च वर्षावा द्विगुणिता वृद्धिः ॥ तौलिनि तुल्यगते केतार्तवभांडं तार्तुकृतं
यत्किंचित्कर्म कर्परादि मणयः कंपलंकाचः पीतानि पीतवर्णानि कुसुमानि पुष्पाणि एताच्चादध्याद्वाहयेत् ॥ धाच्यानि च तथा वर्षाधातुद्विर्मा
सै द्विगुणिता वृद्धिर्द्विगुणं ब्रजंति द्विगुणं लाभो भवतीत्यर्थः ॥ अथ वृंश्चिकस्थे आह ॥ वृंश्चिकसंस्थे सवितरि फलकर्मकमूलविविधर
त्नानि वर्षद्वयमुचितानि द्विगुणं लाभं प्रयांति ॥ सवितर्यादित्ये वृंश्चिकसंस्थे फलानि कंदकमूलविशेषः मूलान्यन्यानि दद्यात् ॥ विविधानि
नानाकाराणि रत्नान्येतानि वर्षद्वयमुचितानि द्विगुणं लाभं प्रयच्छंति ददाति ॥ अथ धन्विस्थे आह ॥ चापगते दृष्ट्वा यात्र कुंकुमशंखप्रवाल
काचानि मुक्ताफलानि च ततो वर्षार्धाद्विगुणं तांयांति ॥ चापगते धन्विस्थे केसुवर्णमणिचर्मशंखप्रवालं विदुमं काचं मुक्ताफला
नि च ततो नंतरं क्रमात्परतः वर्षार्धात् षड्विर्मासै द्विगुणां तांयांति द्विगुणं लाभं ददाति ॥ अथ मकरकुंभस्थे के आह ॥ मृगघटसंस्थे स
वितरि दृष्ट्वा यात्र लोहभांडायाचानि स्थित्वा मांसं दद्यात् लाभार्थी द्विगुणं माप्नोति ॥ मृगो मकरः घटः कुंभः सवितर्यादीन्यान्पे मृगघटसंस्थे
लोहभांडायाचानि दृष्ट्वा यात्र स्थापयेत् लोहमयानि भांडानि धाच्यानि च मांसां स्थित्वा मांसं संस्थाप्य ततो दद्याद्विक्रयं तु कुर्यात् लाभार्थी द्वि
गुणं लाभं स माप्नोति लभते ॥ अथ मीनस्थे के आह ॥ सवितरि जघमुपयाते मूलफलं कर्मभांडरत्नानि संस्थाप्य वत्सरार्धं लाभकमि

हुंसमाप्नोति ॥ सवितर्यादित्येकं मीनमुपयाते प्राप्तेष्टु लानिकंदं फलविशेषः भंडानि नानाकाराणि रत्नानि मणयश्च ह्रीं ज्वावत्तरार्धमासव
 कंसंस्थाप्येष्टुं यथाभिलाषितं लाभकं दृष्टिं समाप्नोति लभते ॥ अत्रैव पुनरपि विशेषमाह ॥ राशौ राशौ यस्मिन् शिशिरमधूखः सरस्वति
 रोगावा । युक्तो धिमित्रदृष्टस्तत्राद्यलाभको दृष्टः ॥ यस्मिन् राशौ राशौ मेघादिके शिशिरमधूखश्चंद्रः सरस्वति किरणो वा सूर्यः अधिमित्रेण
 तात्कालिके न दृष्टो वलाकितो मित्रयुक्तश्च भवति यतः तत्कालं दशाध्वं धुसलज्जत्वांतेषु स्थितो यस्मात् मित्रं भवति न युक्तात्वात् तेन मित्रयु
 क्तो धिमित्रदृष्टस्तत्र तस्मिन् राशौ वयं लाभको दृष्टो भिहितो नान्यत्र योगासंभवात् यतो मावास्यां पौर्णमास्यां रवं विचार उत्पातदर्शनात्
 अतः शिशिरमधूखः सरस्वति किरणो ग्राह्यः ॥ तथा च काश्यपः ॥ राशौ राशौ स्थितः सूर्यः शशीव मित्रं संपुनः युधि मित्रेण संहृष्टो यथा
 लाभप्रदः स्मृतः ॥ ॥ अशुभसहितसदृष्टो वाहिनस्तथा वारविः प्रतिगृह्णाता न्मावात् बुद्धावेदं तदसत्फलम् ॥ शिशिरकिरणः चंद्रः सविष्ट
 सहितः सूर्येण सहावस्थितो मावास्यायां शुभयुक्तैः बुधजीवशुक्रैर्युतः संयुतो वीक्षितो शश्वराशौ भवति तत्र सद्योर्ध्वस्थसुदृष्टि करः स्मृतः अ
 शुभसहितः सदृष्टो वाहिनस्ति दृष्टः अथवासंपूर्णः पौर्णमास्यां शुभैर्युतो वीक्षितो सद्यः तस्मिन्नेवाहनि अर्धस्थत्र दृष्टि करः स्मृतः
 अथाशुभसहितः पापग्रहाभ्यां भौमताराभ्यां युक्तः सदृष्टो वा चंद्रो हिनस्ति नानाशयति अर्धहानिं करोतीत्यर्थः अथवारविरादित्यः शुभैः
 युतो वीक्षितश्च शश्वराशौ भवति तत्र सद्योर्ध्वस्थप्रदृष्टि करः स्मृतः अशुभसहितः सदृष्टो वाहिनस्ति एवं प्रतिग्रहसतान् प्रतिग्राह्यवसितान्मा
 वात्तद्व्यापुक्ता न बुद्धाज्ञात्वा सदसत् शुभमशुभं वा फलं वेदेत् बुधादिति ॥ तथा च काश्यपः ॥ अत्रार्कशशिनौ सौम्यैः संयुक्तौ वा निरीक्षितौ
 शुभग्रहस्थानगतौ सद्योर्ध्वस्थविदृष्टिदौ ॥ विपरीतस्थितौ पापयुक्तौ निरीक्षितौ अर्धहानिं करोतीति मित्रौ मित्रौ मध्यमौ स्मृताविति ॥
 इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विद्वत्तौ अर्धकांडं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ॥ अथ इंद्रध्वजसंपद्व्याख्यायते ॥ ॥
 तत्रादौ वेवतुत्पत्तिप्रदर्शनार्थमाह ॥ ॥ अफलाणमृचुरमराः भगवन् शक्ताः स्मेनात्तरान् समरे प्रतिबोधयितुमतः त्वांशरणप्रशरणांस

अतएवोत्प्रेक्ष्यते । हंसपंक्तिभिरितस्ततः सर्वतः संपतद्भिः दृष्टगंधपवनानुवाहिभिः अदिराडिव । अथवाशक्रकार्मुकरुचमिदंधनुः कांतिंसमुद्गलवार
 यत्र ब्रजेत मुकुटकुंडलांगदैर्भूषितः मुकुटमौलिः कुंडलंकाराभरणं अंगदाः कटकाः तैः भूषितो लंकृतः कीदृशैः नैकवर्णमणिवज्रभूषितैः नैकवर्ण
 बहुवर्णयेमरागयोरत्नानिवज्रं हरेकं तैर्भूषिता अलंकृता ये मुकुटकुंडलांगदाः तैर्भूषितो लंकृतः तथा धूरितानां वस्तूनां मणिनां ये किरणारम्भयस्ते रत्नुरं
 जितो विकुरितः तदाशक्रकार्मुकरुचंसमुद्गलं यतः शक्रकार्मुकस्य कांतिर्नानावर्णा भवति । अथवाशक्रवदिदं वत्परिवारो युक्तः परिवृतो ब्रजेत तुरंगमै
 रश्चैः रचमाकाशमुत्पतद्भिर्विवद्यत इदं आकाशे गच्छति । तथादंतिभिः रुक्मिभिः धराभूमिधारयद्भिर्विवद्यतो मत्तदंतिनोभूमिं विदारयंति नरैर्मनुष्यैर्निर्जि
 तारिभिः जितशत्रुभिरमरेर्देवैर्विवपरिवृतः अतीवोज्ज्वलवेशधारित्वात् अतएवोत्प्रेक्ष्यते । शत्रुवदिति ॥ ॥ अथदथा ॥ सवज्रमुक्ताफलभूषणो
 यवासितस्त्रगुल्लीशविलेपनांबरः वृतातपत्रोगजपृष्ठमाश्रितो घनोपरीवेदतले भृगोः सुतः ॥ अथैवं ब्रजेत् सवज्रमुक्ताफलभूषः वज्रं हरेकम् ।
 सवज्राणि वज्रसहितानि मुक्ताफलभूषणं यस्य तथा सितस्त्रगुल्लीधविलेपनांबरः सिताः मुक्तायाः स्वजोमालाः सिताः चोत्सीषाः पट्टविशेषाः सितानि
 चविलेपनानि सतालभानि सितान्यंबराणि वस्त्राणि च यस्य स तथा वृतः वृतातपत्रः वृतमातपत्रं च यस्य गजपृष्ठं रुक्मिपृष्ठमाश्रितः अतएवोत्प्रेक्ष्यते ।
 भृगोः सुतः मुक्रो घनोपरि मेघादुपरि इंदोः चंद्रस्य तले अधोभागे स्थिता इव मेघसंस्थानी योगजः चंद्रसंस्थानी ब्रह्मम् मुक्रसंस्थानी यो नृप इति ॥
 अथ सैच्यवेष्टितमाह ॥ संप्ररुष्टनरवाजि कुंजरं निर्मलप्रहरणं शुभास्करम् निर्विकारमपि पद्मभीषणं यस्य सैच्यमचिरात्सगांजयेत् ॥ ॥
 यस्य राज इदं शंसैच्यं सराजा अचिरात्तु शीघ्रमेव गांभूमिं यजेत् स्वीकरोति । कीदृशं । संप्ररुष्टजनवाजि कुंजरम् संप्ररुष्टः प्रमुदितानराः मनुष्यः
 वाजिनोश्च कुंजराद्यनोयत्र यथा निर्मलानां प्रहरणं स्वङ्गादीनां ये अंशवोरभयस्ते भास्वरं देदीयमानं निर्विकारं विकाररहितं नितत्पातमित्यर्थः ।
 अरिपद्मभीषणं शत्रुपद्ममया वहमिति ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ नीराजनविधिर्नाम द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥
 ४२ ॥ अथातः खंजनकलङ्काणां ध्यायोच्चारयायते ॥ ॥ तत्रादावेवागमप्रदर्शनार्थमाह ॥ खंजनकनामायं यो विलगस्तस्य दर्शने प्र

धमे प्रोक्तानि यानि यानि मुनिभिः फलानि तानि प्रवक्ष्यामि ॥ अथ खञ्जनकनामा विरुगः पक्षी तस्य प्रथमे दर्शने आदौ यस्मिन् दिने दृश्यते तत्र मुनिभिः
 गर्गादिभिः यानि फलानि प्रोक्तानि कथितानि तानि प्रवक्ष्यामि कथयामीति खञ्जनकः आवाणपूर्वकमास चतुष्टयं दृश्यते इति स्थितिः अत उक्तं दर्शने
 प्रथम इति तत्र तावच्चत्वारः खञ्जनका भवन्ति तेषां नामानि फलं चारु ॥ ॥ स्थूलोत्पुन्नतकंठः कृष्णगलो भद्रकारको भद्रः आकंठमुखा कृष्णः संपूर्णः
 पूर्यः पूर्यत्याशासु ॥ कृष्णो गले स्य बिंदुः सितकरजांत सरित् तद्रित् कृष्ण पीतगो पीत इति क्लेशकरः खञ्जनो दृष्टः ॥ यः खञ्जनकः स्थू-
 लो दृष्टः कायः अत्युन्नतः कंठः उच्चग्रीवः कृष्णगलो सितकंठः स भद्रो नाम विरुगो भद्रारथः पक्षी स च दृष्टो भद्रकारको भद्रं श्रेयः करोति भद्रः संपूर्ण-
 लो रिक्तो गो पीता इत्येता अर्धसंज्ञाः आकंठमुखा कृष्णः मुखाद्वा क्रादारभ्य कंठं गलं यावत् कृष्णो सितवर्णः संपूर्णनामा स वा शा मि क्तां पू-
 रयति परिपूर्णं करोति कृष्णो गले स्य बिंदुरिति तथा सितकरजांतः शुक्लकपोलः स च रित् कृष्ण रित् फलं न्यूनं सर्वं करोति यः पीतः पीतव-
 र्णः स च गो पीतनामा खञ्जनको दृष्टः क्लेशकरः क्लेशं करोति ॥ तथा च काश्यपः ॥ स्थूलोत्पुन्नतकंठो यो भद्रः कृष्णगलः स्मृतः कृष्णसूक्ष्म-
 गलांतयः स संपूर्ण इति स्मृतः करजांता सितो यस्य कृष्णो बिंदुर्गले तथा सरित् इति निर्दिष्टः पीतो गो पीतकः स्मृतः ॥ नाना च दृष्टो फलं विरुगा-
 नां विनिर्दिशेत् ॥ ॥ अथ कस्मिन् स्थाने दृष्टः कीदृशं फलं करोतीत्याहुः ॥ ॥ अथ मधुरस्तुरभिफलं कुसुमततपुसलिलाशयेषु पुष्पे-
 शु करितुरगभुजगसरग्रासादो ग्रान्तर्येषु ॥ नो योष्टस्तमागमयज्ञोत्सवपार्थिविद्विजसमीपे रुस्ति तुरंगमशाला कृत्रधजवामराद्ये-
 शु ॥ हेमसमीपे सितांबरकमलोत्पलपुजितोपलिप्तेषु दधिपात्रधात्र्यकटेषु च श्रियः खञ्जनः कुरुते ॥ अथैतेषु स्थानेषु दृष्टो खञ-
 नकः श्रियं लब्धं कुरुते विदधाति केषु कथं मधुरेति अथ शब्दः प्रकाराय मधुराणि स्वादूनि स्तुरभीनि सुगंधानि फलानि कुसुमानि पुष्पा-
 णि येषु ते रुपुषु केषु तथा पुष्पेषु पावनेषु सलिलाशयेषु जलाधारेषु तथा करिणां रुस्तिनां तुरगानां मञ्चानां भुजगानां सर्पिणां सूक्ष्मस्त-
 केषु तथा ग्रासादेषु देवैरुपुष्ट्यानेषु पवनेषु तथा गोरुपरिगोष्ठे गवांस्थाने सतां साधूनां यत्र समागमः यज्ञोद्यागः उत्सवो विवाहादिः मार्थि-

वीराजाः द्विजो ब्राह्मणाः एषां समीपे सन्निधौ रक्षितशालासु गजशालासु तुरंगमशालासु अशालासु कृत्रमातपत्रम् ध्वजः चित्तविशेषः प्रसिद्धः
 चामरं वाल्यद्वयं नम्र आदिग्रहाणां दृग्गारुं मतालवृत्तादयः एतेष्वपि तथा ह्येव समीपे सुवर्णसन्निधौ सितान्वरम् श्वेतवस्त्रम् कमलपद्मम् उत्पलं
 नीलोत्पलं पूजितेष्वर्चितेष्वोपलिप्तेषु संस्कृतेषु स्थानेषु दधिपूर्णभाजने धान्यकट्टे धान्यराशौ एते द्विती ॥ अथैवमथाह ॥ पंकेत्वा दुर्नस्ति
 गोरससंपन्नगोपयोपगते शाद्वलगेव स्याति शकटस्थे देशविभ्रंशः ॥ गुरुपटलेर्ध्वं शोबध्वं धौ भवति रोगः पृष्ठवेजा विकानां प्रियसं
 गमभावकृत्याशु ॥ पंकः कर्दमः तत्र स्थे खंजनकोत्खादुर्नस्तिर्दृष्टभोजनलाभः तथा गोमयोपगते गोमयनिचयस्थे गोरससंपत्सवित
 बाहुल्यं शाद्वलगेद्वीस्थे वस्त्रातिरंवरलाभः शकटस्थे वाकटादौ देशस्थविभ्रंशो नाशः गुरुपटले गुरुकादने अर्थस्य वित्तस्य भ्रंशो नाशः
 भ्रैचर्ममये बंधो बंधनम् अशुचावशुद्धे स्थाने रोगो भवति अजः क्लृप्तः अविः प्रसिद्धः अजा विकानां पृष्ठे उपरिस्थिते आशुक्षिप्रमेव प्रियसंगम
 वल्लभसमायोगमावहति करोति ॥ अथ दद्यात् ॥ मरिचो घृगर्दभास्थिश्मशानगुरुकोणशर्करांगस्थः प्राकारभस्मकेरोषु चाशु
 भो मरणात् रुग्णमयदः ॥ एतेषु स्थानेषु खंजनकोदृष्टः स चाशुभः प्राप्नोतीति न भवति तदा मरणात् रुग्णमयदः द्रष्टुर्मरणां मृत्युं रुग्णमयं च ददाति केपु
 स्थानेषु मरिचो घृगर्दभास्थिश्मशाने पितृवने गुरुकोणे वेष्मार्थे शर्करे मृत्खंडे अद्वैतलके प्राकारभित्तौ भस्मनिकेरोषु एतेषु
 स्थानेषु ॥ अथ दपिलक्षणा माह ॥ पद्मौ धूवन्नशुभः शुभः पिवन्नारिनिम्नगा संस्थः सूर्योदये प्रशस्तो नेष्टफलः खंजनोस्तसमये ॥
 पद्मावंगतलौ धूवन्नकंपयन्नशुभो निष्टफलदः निम्नगानदी तत्र स्थं वारिजलं पिवन्नशुभ इष्टफलः केचिद्वारि विरुद्धे इति पवंति वारिवादे
 जलगमनप्रदेशे वारिपिवन्न सूर्योदये न्युदयकाले खंजनकः प्रशस्तः शुभफलदः सूर्यास्तमये नेष्टफलोऽशुभ इति ॥ अथ दद्यात् ॥
 नीराजने निवृत्ते यथादिशा खंजनं नृपोऽंतातम् पश्येत्तथागतस्य द्विप्रमरातिर्वशमुपैति निवृत्ते परिसमाप्ते नीराजने नृपो राजाययादिशा आ
 शयाखंजनं यंतां पश्येदवलोकयेत्तथादिभ्यागतस्परराजः अरातिः शत्रुः क्षिप्रमाशु एव वंशमुपैति पश्यतां गच्छति विधेयतां प्राप्नोति ॥ ॥

अथप्रत्यक्षदर्शनार्थमारु ॥ तस्मिन्निधिर्भवति मैथुनमेति यस्मिन् यस्मिंस्तत्कृदयति तत्र तलेस्त्रिकाचम् अंगारमप्युपदिशंति पुरीषोऽस्यात्र
 कौतुकापनयनाय खने धरित्रीम् ॥ यस्मिन् स्थाने मैथुनमेति गच्छति तत्र तस्मिन् भूमिप्रदेशे निधिः निधानं भवति यस्मिंस्तत्कृदयति
 वमति तत्र तले काचमस्ति विद्यते अस्थिखंडानकस्य पुरीषो यत्र पुरीषं दहनं करोति तत्र भूमौ तले अंगारमप्युपदिशंति कथयंति मुन
 यः काश्चपादयः ॥ तथा च काश्चपादयः ॥ मैथुनं कुरुते यत्र तत्र वै निधिमादिशेत् भुक्तं कुंदयते तत्र तत्र काचो मधो भवेत् पुरीषं यत्र कुरुते
 तत्रांगारं विनिर्दिशेत् तत्कौतुकापनयनाय खने धरित्रीम् तस्य कौतुकस्य कुरंगं नयनं प्रतीत्या निवारणाय च शंकाया धरित्रीं भूमिं खनेत्
 येन प्रत्ययं उच्यते ॥ अथ कुभाशुभमारु ॥ मृतविकलविभिन्नरोगितः स्वतनुसमानफलप्रदः खगः धनकृदभि
 विलीयमानकोचबंधसमागमप्रदः ॥ खंजनकाश्च मृतविकलविभिन्नरोगितः स्वतनुसमानमात्मीयशरीरतुल्यं फलं प्रददाति तद्यथा मृतो य
 दिदृश्यते तदा द्रुमरामेव ददाति एवं विकलंगवैकल्यम् विभिन्नशरीरभेदनम् रोगितः संजातरोगोगामेव ददाति ॥ अथ कुभखंजनदृष्टे विधा
 नमारु ॥ नृपतिरपि शुभं शुभप्रदेशे अवगमवलोक्तमस्तीतले विदधात् सुरभिक्षुसुमधूपयुक्तमर्घ्यं शुभमभिनंदितमेव मेति वृद्धिम् ॥ नृपती
 राजा शुभप्रदेशे शुभं प्रशस्तलक्षणमपि खगं पद्विणमवलोक्तमस्तीतले भूदृष्टे सुरभिक्षुसुमधूपयुक्तमर्घ्यम् सुरभीनि सुगंधा विमानि कु
 सुमानि पुष्पाणि तथा सुगंधाये धूपान् संधुक्तमर्घ्यं विदधात् पापयेत् एवमनेन प्रकारेण शुभं फलमभिनंदितमस्मानितं वृद्धिमेति वृद्धिं कार
 यति ॥ ॥ अथ शुभखंजनकेदृष्टिविधानमारु ॥ अशुभमपि विलोक्य खंजनं द्विजउतसा उस्तुराचने रतः नृपतिरशुभं समाप्नुयात्
 यदि सप्तदिनानि मांसभुङ्क्ते ॥ नृपती राजा अशुभमपि निष्टफलं अपि खंजनं विलोक्य दृष्ट्वा यदि द्विजानां ब्राह्मणानां पुत्राणां पदं शक्यं सा
 धूनां सज्जनानां सुराणां देवानां मर्चने पूजने रतः सक्तो भवति तदा नाशुभमनिष्टफलं समाप्नुयात् प्राप्नोति यदि सप्तदिनानि सप्ताहं मांसं भुङ्क्ते भवति
 मांसं यदि न भुङ्क्ते नाप्नोति ॥ अथ कालफलप्रदर्शनार्थमारु ॥ आवर्षात्प्रथमे दर्शने फलं प्रतिदिनं तृदिनं शेषात् दिक्स्थानमूर्तिलमर्क

गुलिनं स्पृष्ट्वा दुहितृशोकं शिरोभिः कृत्वा मानं राजतोभयम् ॥ अथ दद्यात् ॥ विप्रयोगमुरसि स्वगात्रतः कर्पजाहूतिरनर्थदा भवेत् स्यात्प्रियाग्नि
 रभिष्टस्य कर्पटं पृक्तः चरणपादयोजितः ॥ उरसि च कसि स्पृष्टे प्रष्टुः केनचित्सह विप्रयोगं वदेत् स्वगात्रत आत्मीयशरीरात् कर्पटाहूतिर्वस्त्र
 त्याग अनर्थदा अनिष्टदा भवेत्स्यात् कर्पटं वस्त्रमभिष्टस्य प्राथम्येण पादं द्वितीय चरणे योजयति तस्य पृक्तः प्रष्टुः प्रियाग्निः प्रियलानः स्याद्
 वेत् ॥ तथा च पराशरः ॥ उरः स्पृष्ट्वा विप्रयोगं गात्राद्वस्त्रमुत्तरेत् स्याद्दानार्थागमं पादं पादे नैव त्वत्संस्पृशेत् पदांतमभिष्टस्य वाष्ट्रे तिप्रिय
 समागमं विद्यात् जानीयात् ॥ ॥ अथ दद्यात् ॥ पादांगुष्ठेन विलिखेद्भूमिं केनोत्थयित्वा रुस्तेन पादौ कंडूयेत स्य दासी मया च सा ॥
 प्रष्टादो नोत्थयित्वा पादांगुष्ठेन भूमिं मवनिं विलिखेत् रुस्तेन करणपादौ चरणौ कंडूयेत् तदा दत्तस्य सा च चिंता दासी मया दासी कृता ॥ तथा
 च पराशरः ॥ अंगुष्ठेन भूमिं विलिखेत् केन चिंतां विजानीयात् रुस्तेन पादौ कंडूयेत् कुर्याद्दासी कृतां सताम् ॥ अथ दद्यात् ॥ तालभूर्जप
 टदर्शनांशुकं चिंतयेत् कचतुषास्थिभस्मगम् व्याधिराश्रयति रज्जुजालकं वक्त्रं लक्ष्मणं वीक्ष्य बंधनम् ॥ तालपट्टपत्रदर्शने वा प्रष्टां
 शुकं वस्त्रं विचिंतयेत् कचतुषास्थिभस्मगं व्याधिराश्रयति कचः केशः तृणं शालिचर्म अस्थिप्रसिद्धं भस्मप्रसिद्धं मेव एषामन्यतम उपगतं
 प्रष्टारं व्याधिः पीडा आश्रयत्याहणेति रज्जुः प्रसिद्धः जालकं यत्र पट्टाणां बध्ने वक्त्रं लक्ष्मणं वीक्ष्य एषामन्यतमे स्थितं तं वा समवेक्ष्य पावलोक्य गृही
 त्वा वाष्ट्रे तदा बंधनं वदेत् ॥ तथा च पराशरः ॥ तालभूर्जपत्रदर्शने वा त्रार्थं केशास्थिभस्मा व्याक्रम्य व्याधिभयं ब्रूयात् निगडजालरज्ज्वाश्चि
 त्यवक्त्रलाच्यधिष्टाय दर्शने वा बंधनं भयम् ॥ अथ दद्यात् ॥ पिप्पली मरिचं शुंठि वारिदैः रोडकुष्ठवसनं बुजीरकैः गंधमांशि शतपुष्पया
 वदेत् पृक्तस्तगरकेन चिंतनम् ॥ स्त्रीपुरुषदोषपीडितस्य धातुतार्थधान्यतनयानाम् द्विचतुःशफट्टितीनां विनाशतः कीर्तितैः दृष्टैः ॥
 पिप्पल्यादिदर्शने स्त्र्याधिकृतां चिंतां क्रमशो वदेत् तत्र पिप्पलीदर्शने यास्त्रीदोषसंयुता स दोषदुष्टातकृतां चिंतां प्रवदेत् मरिचदर्शने पुरुषस्य दोषसं
 युतस्य स पापस्य चिंतां वदेत् शुंठिदर्शने पीडितस्य व्याधितस्य मृतस्य वा चिंतां वारिदामुस्तातेषां दर्शने सर्वनाशकृतां रोडदर्शने अर्थनाशकृतां कुष्ठ

दशनेसुतनाशकतां पुत्रनाशकताम् वसनं वस्त्रं तद्वर्णने अर्थनाशकताम् अंबुनोवालकस्य दर्शने धान्यनाशकताम् जीरकमजाजीतद्वर्णने तनय
 स्य पुत्रस्य तन्नाशकतां गंधमांस्याद्विशफानां द्विपदानां नाशकताम् शतपुष्पायाः चतुःशफानां द्विपदानां नाशकताम् शतपुष्पायाः चतुःशफा
 नां चतुष्पदानां नाशकताम् तगरकेन कृते भूमेः नाशकतां चिंताम् एतैः कीर्तितैश्चरितैर्वदितैर्वलोकि तैर्विनाशतो विनाशहेतोः प्रकाशव
 ति ॥ तथा च पराशरः ॥ पिप्पलीनां दर्शने प्रदुष्टस्त्रीकृतां चिंताम् परिचम्य पापपुत्रघृतां शृंगवीरस्य मृतचिंताम् अजाज्याः सुतनाशकताम्
 रोध्रस्याधनाशकताम् मुस्तस्य नाशकताम् कुष्ठस्य सुतनाशकताम् वस्त्रस्यार्थनाशकताम् स्त्रीवीरस्य धान्यकृताम् तगरस्य भूमिनाशकताम्
 शतपुष्पायाः चतुष्पन्नाशाय मांस्याद्विपदनाशार्थम् ॥ अथ दथा ॥ अथो धमधुकृतिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः धनकनक
 पुत्रलोहांशुकृतयो दुंबरात्रिरपिकरगैः ॥ अथो धादिजतफलैस्तत्तं भवैः फलैः करगैः रुस्तस्यैः धनाद्याप्तिर्भवति तत्र अथो धमधुकृतिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः
 प्रष्टुः रुस्तस्यैः धनाप्तिः वित्तलानो भवेत् मधुकृतिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः कनकस्य प्राप्तिः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः द्विपदस्य पुत्रस्य प्राप्तिः जंबूफलैः लोहस्य जंबूफलैः
 शुक्रस्य वस्त्रस्य आश्रयफलैः रुस्तस्य बदरफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः
 मधुको दुंबरैः फलैः कांचनागमं द्विपदागमं तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः तिदुं कजं ब्रह्मकाश्रवदरजातफलैः
 धान्यपरिपूर्णापात्रं कुंभः पूर्णः ऊडंबटद्विकरौ गजगोशुनां पुरीषं यथासंख्यं धनमुद्रुद्विनाशकरम् ॥ धान्येन परिपूर्णापात्रं भाजनं कुंभः
 पूर्णचितौ दृष्टौ ऊडंबटद्विकरौ गजगोशुनां पुरीषं यथासंख्यं धनमुद्रुद्विनाशकरं भवति गजस्य रुस्तिनः पुरीषं दृष्टं धनस्यैश्वर्यस्य
 विनाशकरम् गोपुरीषं गोमयं युवतीनां स्त्रीणां विनाशकरं शुनः पुरीषं रुद्रां मित्राणां विनाशकरमिति ॥ तथा च पराशरः ॥ धान्यपात्र
 पूर्णं च कुंभदर्शने ऊडंबटद्विजानीयात् रुस्तिनां दद्यात् रुस्तिशकतो अंशमैश्वर्यस्य वा गोमयस्य स्त्रीयमिचारं शुनः रुद्रद्विनाशम् ॥
 अथ दथा ॥ पशुरुस्तिमहिषपंकजराजतद्या चैर्लभेत तदृष्टैः अविधननिवतनमलयजकौशेवाभरणासंघातम् ॥ पञ्चादिभिः

पृष्ठासमये सवृष्टेरवलोकितैर्नद्याद्याभरणानां संघातं सचूडं प्रवालमेतत् तत्र पशुदर्शने आविकस्यौ गिकस्य कंबलादेर्लभः रुक्मिनः करिणोदशने
 धनागमः मरुिषदशने निवसस्य दौमवस्त्रस्य पंकजस्य पद्मस्य दर्शने मलयजस्य चंदनस्य रजतस्य रुधस्य दर्शने कौशेयवस्त्रस्य आघ्रस्य सदर्श
 ने आभरणागमः ॥ तथा च पराशरः ॥ मरुिषस्य दौमवस्त्रागमं मणिभाणस्य गवाजिनं मौक्तिकानां घ्राघ्रस्य भरणं पंकजस्य रत्नवस्त्रचंद
 नलाभं रुधस्य कौशेयवस्त्राणाम् ॥ अथ दद्यात् ॥ पृष्ठावृद्धावकस्य परित्रादृदर्शने वृभिः विहिता मित्रकृतार्थं भवागणिका च पस्त
 तिकार्था च ॥ वृद्धावकः कापालिकः तदृशने तदालोकने वृभिः पुंभिः द्यूतार्थं भावा पृष्ठाविहिता कृता मित्रार्थं द्यूतार्थं वा कृता सपरित्रादृद
 र्शने यत्यवलोकने लिंगिनो वागणिका च पस्त तिकार्था कृता पृष्ठागणिका वेष्ट्या च पुराजास्त तिका प्रस्तुता स्त्रीतकृता ॥ अथ दद्यात् ॥
 शाकपोपाध्यायार्हतनिर्ग्रथिनिमित्तनिगमकैवर्तैः चौरचमूपतिवणिजां दासीयोधापणस्थवध्यानाम् ॥ शाक्यादीनां दर्शने चौरादीनां पृष्ठा
 शाक्यदर्शने चौरकृतां उपाध्यायदर्शने चमूपतिसेनापति कृतां आर्हतदर्शने वारिजक कृतां निर्ग्रथदर्शने दासी कृतां नैमित्तिकस्य देवविदो दर्शने
 योधकृताम् निगमदर्शने आपणस्थस्य अष्टिनः कृताम् कैवर्तस्य धीवरस्य दर्शने वध्वकृतां चिंतामिति ॥ अथ दद्यात् ॥ तापके शौंडिके दृष्टे
 प्रोषितं पशुपालनम् रुद्रतं पृष्ठाकस्य स्यादुक्तं वृत्तौ विपन्नता ॥ तापसे दृष्टे अवलोकिते पृष्ठाकस्य प्रष्टुः रुद्रतं चित्रस्थं प्रोषितः श्रवासीयः क
 श्चिस्थितस्तं प्रवासिनं चित्रस्थं शौंडिके मद्यासत्ते दृष्टे पशुपालनम् चित्रस्थं उक्तं वृत्तौ शिलोक्तं वृत्तौ दृष्टे विपन्नार्थं चिंताम् ॥ तथा च पराशरः ॥
 निर्ग्रथदर्शने दासी पृष्ठावृद्धावकदर्शने मित्रकृतं कृतां वा शाक्यस्य चौरकृतां परित्राजकस्य च पस्त तिकागणिता र्था वा उपाध्यायस्य चमूप
 ति कृतां नैगमस्य अष्टि कृतां नैमित्तिकस्य योधा र्थं मरुिषो वारिजकार्थं मुक्तं वृत्तीनां विपन्नार्थं तापसस्य प्रोषिता र्थं शौंडिकस्य पशुपाल
 नार्थं कैवर्तस्य वध्वघातकृतम् ॥ अथान्य दद्यात् ॥ इकामिदं पुंभिरिते पशुत्वार्यः समादिशत्पुत्रे संयोगकुंडं भोत्थालाभैश्चर्यो
 ज्ञता चिंता ॥ इकामिदं यथासंख्यं संयोगादिकृतं चिंतां ज्ञेया इकामिदं पुंभिरिते पुत्रे संयोगकुंडं बहतां चिंतां वदेत् पशु

त्वार्यद्रुत्तेलभोङ्गतां नार्थकृतां समादिशेत्पुक्तेरेष्वयोङ्गतांचिंतामिति ॥ अथदथाह ॥ निर्दिशेतिगदितंजयाधजाप्रत्यवेक्ष्यम
 चिंतितंवेद। आशुसर्वजनमध्यगंत्वयादृश्यतामितिचबंधुचौरजा ॥ निर्दिशेतिगदितेउक्तेष्टकाजयाधजयार्थेजाताकृताअधजाचप्रत्य
 वेदपवेतिविचार्यममचिंतितंरुङ्गतावेदपुक्तेबंधुकृतासर्वजनमध्यगंप्रेष्टारमेवंशक्तिंआशुकिप्रमेवत्वयादृश्यतामितिचौरजातस्करकृ
 ताचिंता ॥ तथाचपराशरः ॥ आदिश्यायेत्येवंष्टकेदैश्वर्यचिंतांभरोत्पुक्तेकुडुंबकृतामिदमिदृष्टमिति संयोगकृताम् पश्यत्वार्य
 इतिलाभकृतां निर्दिश्येत्तद्वकृताम् जयष्टकाष्टकामितावदाचार्येतिवासम्यग्भाप्रत्यवेक्ष्यत्वोतिबंधुकृताम् अथकालेनिः स्वसतांतः
 सरुसावकुजनमध्यगतां दृश्यतामितिष्टकेदितिचौरचिंतांजानीयात् ॥ ॥ अथचौरविज्ञानमाह ॥ ॥ अंतःस्थेगोस्त्वजनउदिते
 बाह्यजेबाह्यएवपादांगुष्ठांगुलिकलनयादासदासीजनः स्यात् जंघेयेषोभवतिभगिनीनाभितोरुत्त्वभार्यापरांपुष्ठांगुलिचयकृतस्पर्श
 नेपुत्रकचे ॥ अंतःस्थे अभ्यंतरस्थितेगोअवयवस्पृष्टेष्टकायां चौरः स्वजनआत्मीयेएवोदितेउक्तः बाह्यजेगोस्पृष्टेबाह्यएवोदितश्चौरः
 पादांगुष्ठांगुलिकलनयापादांगुष्ठेस्पृष्टेदासः चौरः अंगुलीषुपादास्थास्तेवस्पृष्टासदासीजनः स्याद्भवेत् जंघास्पर्शनेप्रेष्ठः कर्मकरोभवति
 नाभितोभगिनी। रुदिस्त्वभार्या आत्मीयाजाया पाणिर्हस्तः रुक्तांगुष्ठस्पर्शनेपुत्रः अंगुलिचयः स्पर्शनेकया आत्मीयातनयाचौरीएवकृ
 तस्पर्शनेचौरज्ञानम् ॥ अथदथाह ॥ मातरंजठरेसुप्तिपुतंदक्षिणावामेकौ। बाहूभ्राताथतत्पत्नीस्पृष्टेवंचौरमादिशेत् ॥
 जठरेउदरेस्पृष्टेमातरंस्वजननीचौरीम् सुप्तिशिरसिस्पृष्टेपुत्रम् दक्षिणावामेकौबाहूस्पर्शनेयथासंख्यंभ्रातातत्पत्नीदक्षिणावा
 मुस्पर्शनेभ्रातावामेतत्पत्नीएवमंगस्पर्शनेचौरतस्करमादिशेत् वदेत् ॥ तथाचपराशरः ॥ बाह्यंगस्पर्शनेबाह्यचौरमंतःस्वकृ
 तंतत्। पादांगुष्ठेदासमंगुलेषुदासीजंघयोः प्रेष्ठंजठरेमातरम् रुक्तांगुलिषुपुत्ररितम् अंगुष्ठेषुसुतम् नाभ्यांभगिनीम् पुतंशि
 रसि। रुदिचभार्याम् दक्षिणाबाह्वौभ्रातरम् वामेभ्रातृभार्याम् ॥ अथापरुतस्यलानज्ञानार्थमाह ॥ अंतरंगमवमुद्यबाह्यग

स्पर्शनं च दिकोतिष्टकः श्लेष्मसूत्रशकृतस्य जल्यथोपातये करतलस्थवस्तु चेत् ॥ भृशमवनसितांगपरिमोटनतोऽथवा धृतरिक्तभा
 उमवलोक्पचौरजनम् रूतपतितः दातास्मृतविनष्टविभग्नगतोऽनुषितः मृताद्यनिष्ठरवतो नलभतेन रूतम् ॥ एवंविधैः निमित्तैः प्रष्टाहृतं नलभ
 ते। कैरित्याह। अंतरंगमध्यंतरस्थितमवयवं प्राप्तमुपरित्यज्य बाह्यगावयवस्पर्शनं यदिष्टकः करोति। अथवा श्लेष्मसूत्रशकृतस्य जति
 ताकालं परित्यजति। अथवा करतलस्थं पाणि तले स्थितं यत्किंचिद्वस्तु पातयेत् अथवा भृशमत्यर्थमवनामितांगे अवनामितावयवांगोना
 मेवपरिमोटनं चटचटाशब्दमुत्पादयति। तथा ताकालं जलधृतं लोकगृहीतं रिक्तभा उमवलोक्पद्व्या तथा चौरजनस्थरजनमवलोक्प। अ
 थवा, रूतः पतितः दातः अस्मृतः विनष्टः विभग्नः गतः अनुषितः मृतः एषामनिष्ठरवतः शब्दप्रवणादादियरुणात्कष्टदुष्टानिष्टशीर्णशब्दश्च
 वरणात्प्ररूपाहृतं नलभतइति ॥ तथा च पराशरः ॥ अभ्यंतरंगं स्पृष्ट्वा बाह्यं स्पर्शान्निर्हरां वा। श्लेष्मपुरीषनस्यानां कुर्यादस्तादा किंचित्पातये त
 गात्राणि वा स्फोटयेत् दात रूतपतितमुषितविस्मृतनष्टकष्टदष्टानिष्टभग्नगतजीर्णशब्दप्रादुर्भावो वा स्याद्विक्तभा उतस्कराणां दर्शनेन पृथ्याना
 भं विद्यात् ॥ अथ पीडातीनां मरणज्ञानमाह ॥ निगदितमिदं यत्तत्सर्वं तुषास्थिविषादिकैः सरुमृतिकरं पीडातीनां समं रुदितकृतेः ॥
 अंतरंगमवमुद्या त आरभ्य यदिदं नष्टचिंतायां निगदितमुक्तं तत्सर्वं तुषास्थिविषादिकैः सरुसाकं तथा रुदितकृतेः सरु पीडातीनां रोगि
 राणां मृतिकरं मरणां करोति। आदियरुणात् किन्नभिन्नमृतिजयदथ पारितशब्देरिति ॥ तथा च पराशरः ॥ अथ रोगाभिवातकृदि सूत्रपु
 रीषोत्सर्गे केशास्थिमत्स्रतुषविषादीनामभुभानां दर्शने तथा किन्नभिन्नपत्ररूतमृतावकातजयदथ बहु पारितदितशब्दश्च रोगो वारो
 गिराणां मरणमादिशेत् ॥ ॥ अथ भोजनज्ञानमाह ॥ अवयवमपि स्पृष्ट्वा तस्थेदं मरुदाहरेदतिबहुतदा भुक्तानं स्थितः स्फुरितो
 वेदेत् ॥ अंतस्थमभ्यंतरस्थितं दृढं स्थिरमवयवं स्पृष्ट्वा मरुदाहुराहरेदुज्जिरेष्टवेत् तदा सष्टककोतिबहुप्रतिप्रभृतमत्रं भुक्ता स्फुरितोऽथि

तः स्थित इति वदेत् ब्रूयात् ॥ अथ दद्यात् ॥ तलाटस्पर्शनाद्रुकदर्शनाद्दालिजौदनम् ॥ उरः शङ्खात्षष्टिकाख्यं ग्रीवास्पर्शं च यावकम् ॥ तलाटस्पर्शनाद्रुकधाद्यानां वा दर्शनात् शालिजौदनं पृक्केन भुक्तमिति वदेत् ॥ उरः शङ्खात्षष्टिकाख्यं धाद्यं विशेषान्नं ग्रीवास्पर्शं च यावकं यवानम् ॥ अथ दद्यात् ॥ कुक्षिपुत्रजम्बुजानुस्पर्शमाषाः पयस्तिलयवायुः आस्वादयते चोष्णैर्लघुतेषु धुरं संज्ञेयम् ॥ कुक्षिस्पर्शनं माषाभुक्तात् कुक्षौ स्तनौ स्तनस्पर्शपयः क्षीरौदनम् ॥ जम्बुमुदरं तस्पर्शने तिलौदनम् ॥ जानुस्पर्शने यवायुः यावकम् ॥ उष्ट्रावास्वादयते लघुतेषु प्रष्टाष्टकं तितदा तेन मधुरं संभुक्तमिति ज्ञेयम् ॥ अथ दद्यात् ॥ विष्टं केत्सु र्ये जिह्वामन्त्रपत्रं विकृणोते कडुके सौ कषाये थरिकाः क्षीवश्च सैंधवे जिह्वारसनां विष्टं केत् स्फोटयेद्वा ॥ प्रष्टातदा तेनाम्बुभुक्तम् ॥ वक्रं मुण्डं विकृणोते कडुके भुक्ते असौ पृक्कः कषाये भुक्ते हिको वसैंधवलवणे भुक्ते क्षीवेत् ॥ अथ दद्यात् ॥ शुष्मत्वाग्रेभुक्तानि तं श्रुत्वा क्रथाद प्रक्षयवामांसमिश्रम् ॥ भ्रूगंडोष्ठस्पर्शने शाकुनं तदुक्तं तेनेत्पुक्तमेतन्निमित्तम् ॥ श्लेष्मणाः परित्यक्ते शुष्कं नीरसं तितं तदल्पम् ॥ स्तौकं चतुर्थं क्रथादं मांसं शानम् ॥ प्राणिनां श्रुत्वा प्रक्षयदृष्ट्वा वा तमांसमिश्रं भुक्तम् ॥ भ्रूगंडोष्ठस्पर्शने शाकुनं मांसं तेन प्रष्टुः तदुक्तमित्पुक्तमेतत्कथितं निमित्तं तु चिह्नम् ॥ अथ दद्यात् ॥ मूर्धागलके शरानुषारं पकारं जिह्वां च वस्ति च स्पृष्ट्वा गजमहिषमेघम् ॥ करगोत्रं शृगमहिषमांसं युतम् ॥ मूर्धादिस्पर्शने यथाक्रमं गजादिमांसं भुक्तं वक्तव्यम् ॥ मूर्धा शिरस्तस्पर्शनं गजमांसं कौंजरम् ॥ गलस्पर्शनं माहिषम् ॥ केशास्पर्शने मेघमांसं मौरभम् ॥ लघुस्पर्शने स्तृकरमांसम् ॥ शोचस्पर्शने गजमांसम् ॥ कर्णस्पर्शने शशमांसम् ॥ जंघास्पर्शने मृगमांसम् ॥ वस्तिस्पर्शने महिषमांसं युतमेव भुक्तम् ॥ अथ दद्यात् ॥ दृष्टे श्रुते च शकुने गोधामत्स्यामिषो वदोद्भुक्तम् ॥ गर्भिण्या गर्भस्य च निपतनमेवं प्रकल्पयेत्प्रश्ने ॥ अशकुने दृष्टे अवलोकिते श्रुते वा दुर्निमित्ते गोधामिषमत्स्यामिषं वा भुक्तं वदेत् ब्रूयात् ॥ एवमेव गर्भपृष्ठाद्यामशकुने दुर्निमित्ते श्रुते दृष्टे वा गर्भिण्यः स्त्रियः

जगरे उदरे करोगे रुस्तेन स्पृष्टे स्त्री गर्भयुता स्याद्भवेत् तस्मिन्नेव पृष्ठा समये दुष्टनिमित्तवशाद्दुष्टनिमित्तदर्शनात् दृक्त्वात् पतितभग्नविनष्टदयकीवा
 दिदर्शने अवगाण्डुमत्तदासौ गर्भपतनं भवति अथवा तज्जगरे पीडोत्पीडनतः पीडामर्दनं कृषिकर्षितिकं डूयेत् करगे च करे पिरुस्ते रुस्तेन वा अवलम्ब्य
 पृष्ठेति तथापि तदुदाम इति ॥ अथ गर्भग्रहणकालज्ञानमाह ॥ प्राणाद्यादक्षिणे द्वारे स्पृष्टे मांसो तत्र वदेत् वामे द्वौ कार्णौ वा मांसौ द्विचतुर्थं
 श्रुतिस्तने ॥ अंगुष्ठेनेत्यनुवर्तते द्याणाद्यादक्षिणे द्वारे स्त्रोतसि अंगुष्ठेन पृष्ठे गर्भग्रहणमांसो तत्र वदेद्ब्रूयात् मासेन गर्भग्रहणं भविष्यतीति वा
 मे स्त्रोतसि स्पृष्टे अर्धौ वर्षद्वयमुत्तरवर्षद्वयं न गर्भग्रहणं भवति एवं वामे कार्णौ वर्षद्वये नैव मांसं शब्देन मांस उच्यते मांस द्विचतुर्थं श्रुतिस्तन
 ति श्रुतिः कार्णौ दक्षिणे कार्णौ द्विद्वे स्पृष्टे मांसं द्विद्विगुणितं मांसं द्वयेन गर्भग्रहणं भवति वामे वर्षद्वयेन स्तनस्पर्शने मांसं चतुर्थं चतुर्भिः
 मांसैः स्तनद्वयस्पर्शनेनेति ॥ अन्यदथाह ॥ वेणीमूले च निस्तुता कथ्यके द्वे पुत्रान्यं च रुस्ते त्रयं च अंगुष्ठं पंचकं चानुपूर्या पादांगु
 ष्ठे पास्ति युग्मेपि कथ्याम् ॥ वेणीकेशकलपेतमूले पृष्ठायां स्पृष्टे त्रीन् पुत्रान् पुत्रान् द्वे कथ्यके जानयिष्यामीति वक्तव्यम् कार्णौ कार्णौ युग्मे
 पुत्रान् पंचकनिष्ठांगुलेनारभ्यांगुष्ठं तं वा वदानुपूर्या क्रमेण पुत्रपंचकं स्तते तत्र कनिष्ठास्पर्शने एकं पुत्रं स्तते नामास्पर्शने मध्यामायां त्रयः
 तर्ज्याम् चतुर्विंशत्युष्टे पंचपादांगुष्ठस्पर्शे पास्ति युग्मेपि स्पृष्टे कथ्यामेकां स्तते इति ॥ अन्यदथाह ॥ सद्यासद्योस्तसंस्पर्शे स्तते कथ्याम्
 तद्वयम् स्पृष्टे ललाटे मध्यांते चतुस्त्रिस्तनयो भवेत् ॥ ललाटे मध्ये स्पृष्टे चतुः स्तनया चतुष्पुत्राललाटे ते स्पृष्टे त्रितनया भवेत्पादि
 ति ॥ तथा च पराशरः ॥ तत्र जगरे स्पर्शे गर्भिणी मेव ब्रूयात् अंगुष्ठेन नासां स्त्रोतसि दक्षिणे कुर्यान्मासां तरेण गर्भग्रहणम् वामा द्विवर्षं
 तरेण कार्णौ द्विमासं द्वयेन वामेन वर्षद्वयेन स्तनयो रंगुष्ठे नैव स्पृष्टे चतुर्भिर्मसैः पीठमंदकं धातुना कृत्वा उदरे कं डूयेदप्ररुस्ते रुस्तेनाभिष्ट
 ह्यवामे पृष्ठे द्रुमलोहिकापितरुं दालकं ऊरु रस्तेति चलितपतितभग्नदर्शनशब्दप्रादुर्भावो वा स्याद्गर्भपतनं विद्यात्तथा न्नपानफलपक्षिद्वि
 चतुष्पदमन्यद्वयाणां पुंसं ज्ञानं दर्शनशब्दप्रादुर्भावो विपुजन्मविद्यात् स्त्रीसंज्ञानं स्त्रीजन्म न पुंसकायेन पुंसकानां पुंसं ज्ञानं संस्पृष्ट्य गर्भि

लीष्टकेतुंजन्मविद्यात् स्त्रीसंज्ञानांस्त्रीजन्म नपुंसकारथेषुनपुंसकानाम् ॥ अथविशेषः ॥ वेणीमूलमभिगृह्यष्टके तस्यादेकचकेत्रीनपुत्रा
 नूननधिष्ठतीतिब्रूयात् ललाटमध्यंस्पृशंतीचत्वार्यपत्यानिललाटंतं त्रीणि कार्णावोः संस्पर्शे पंचापत्यानि विंध्यात् रुस्ततलसंस्पर्शे त्रीणिक
 निष्ठिकानामिकामध्यामाप्रदेशि चं गुह्यानामेकद्वित्रिचतुपंचापत्यानि दक्षिणेन संस्पर्शे द्वौपुत्रौ द्वैचकचके जनविद्यतिवामस्य तिस्रः कथा
 द्वौपुत्रौ पादांगुष्ठस्य कथकैकापास्तौः कथकैकैवेति ॥ अथगर्भियाः कस्मिन्नक्षत्रेजंतुर्जन्मभविष्यतीति तत्तज्ज्ञानार्थमाह ॥ ॥
 शिरोललाटश्च कार्णागंडं रुनुदागलम् सद्योपसद्यः स्कंदश्च रुस्तौ चिबुकालकम् ॥ उरः ऊचंदक्षिणमध्यसद्यं रुत्याश्च मेवंजतरं क
 टिश्च स्फिकपापुसंधोरुयुगंच जानुजंघेयपादाविति कृतिकादौ ॥ स्ततइत्यनुवर्तते प्रकासमयेगर्भियाः शिरः प्रष्टुतिसंस्पर्शे कृ
 तिकादौ नक्षत्रेजन्मविद्यात् तत्रशिरोमूर्धातलसंस्पर्शे कृतिकानक्षत्रेजन्मभवति गर्भिणीस्तृतेपंचललाटेरोहिण्याम् भ्रुवोर्मृगशिरसि क
 र्णावोराडायाम् गंडयोः पुनर्वसौ रुचोस्तिथे रदौदंतावश्लेषायाम् गलेग्रीवायां मघासु सद्येदक्षिणां स्कंदपाश्वे पूर्वफल्गुण्याम् अप
 सद्येवामस्कंदसंस्पर्शने उत्तरफल्गुन्याम् रुस्तयोः स्पर्शने रुस्ते चिबुके तस्याधः चित्रायाम् नालके स्कंदवदः स्कंदौ स्वातौ उरसि वदसि
 विशारवायां ऊचौ स्तनौ दक्षिणां स्पर्शने अरुणायाम् अपसद्येवामेज्जपेष्टासु रुदिमूले पार्श्वे द्वयमेवं प्राग्वत् तेन दक्षिणे पार्श्वे पूर्वाषा
 षासु वामउत्तरषाषासु जठरे श्रवणं कर्णाधनिष्ठायां जावोः रेवत्याम् जंघयोरश्विन्याम् पादयोः भरण्यामिति ॥ तथाच पराशरः ॥
 शिरसि संस्पृष्टे कृतिकासु जन्मविद्या ललाटे रोहिण्यां भ्रुवोर्मृगशिरसि कार्णावोराडायां गंडयोः पुनर्वसौ रुचोस्तिथे दंतयोरश्लेषा
 सु ग्रीवायां मघासु दक्षिणां से प्रापूर्वफल्गुन्यां वामां सोत्तरफल्गुन्याम् रुस्ते रुस्तयोः चिबुके चित्रायां नालके स्वातौ उरसि विशारवायां
 दक्षिणे स्तने अरुणायाम् वामेज्जपेष्टासु रुदिमूले दक्षिणां पार्श्वे प्रागाषाषासु उत्तरषाषासु परपार्श्वे जठरे श्रवणं ओरणाधनिष्ठासु
 स्फिगुदयोर्वीरुणो दक्षिणे तारां प्राक् श्रोष्टपदायां वामे नोत्तरायां जानुभ्यापौ स्ते जंघयोरश्विने पादयोर्भरण्यामिति ॥ ५ ॥

अथोपसंहरार्थमाह ॥ इतिनिगदितमेतद्भाषसंस्पर्शलक्षप्रकटमभिमतत्वेवीक्ष्यशास्त्राणि सन्त्यक् विपुलमतिरुदारोवेतिसंपन्नमेतन्नरप
 तिजनिताभिः पूज्यते सौमदैव ॥ इतिशब्दोपसंहारेप्रकारेणेतद्भाषसंस्पर्शलक्षभावयवस्पर्शनलक्षणप्रकटमतिस्फुटं विरचितं किं कृत्वा
 सन्त्यगागमतः शास्त्राणिगर्गपराशरादिभिर्विरचितानि वीक्ष्य दृष्ट्वा किमर्थमभिमतत्वे अभिष्टार्थसिद्धये विपुलमतिविस्तीर्णबुद्धिरुदारोऽप्य
 लब्धं सर्वनिरवशेषमेतदेतिजानातिसनरपतिभिर्नृपैर्जनिताभिः जनसमूहैः दैवज्ञः सदैव सर्वकालं पूज्यते अथर्चयतइति ॥ ॥ ॥
 इतिसंहिताविष्टतावंगविद्यानामाध्यायएकोनपञ्चाशः ॥ ॥ ॥ अतः परमपिकेचित्पिठकलक्षणं प्रवेति ॥ तदथस्माभिर्घ्या
 त्थायते ॥ तत्र ब्रह्मणानां वर्णानां पिठकलक्षणमाह ॥ ॥ सितरक्तपीतकृष्णाविषादीनां क्रमेण पिठकाद्ये ते क्रमशः प्रोक्तफलावर्णानां
 यजातीनाम् ॥ विषादीनां चतुर्णां वर्णानां क्रमेण परिपाद्यापिठकाः सितरक्तपीतकृष्णाश्चेतलोहितहारिद्राः सिताः ब्राह्मणानां सिताः क्षत्रिया
 णां रक्ताः वैश्यानां पीताः शूद्राणां कृष्णा इति ॥ एवं क्रमेण ये पिठका उक्ताः ते क्रमशो नु क्रमेण वर्णानां प्रोक्तफलाः कथितफलाः किंतु
 नाग्रजातानां ब्राह्मणवर्जितानां एतदुक्तं भवति सिता ब्राह्मणानां फलदानाद्यसितरक्ता क्षत्रियाणां नान्योऽसितरक्तपीतवैश्यानां नान्येऽसित
 रक्तपीतकृष्णाः शूद्राणामिति ॥ ॥ अधुनाविशेषेण फलमाह ॥ सुस्निग्धवृक्षशोभः शिरसि धनचयं मूर्ध्नि सौभाग्यमारादौ भयं भूयु
 गोत्थाः प्रियजनघटनामाशुदुः शीलतां च तन्मध्योत्थाश्च शोकं नयनपुरगतानेत्रयो रिष्टदृष्टिं प्रवज्यांशां वदेशेऽस्तु जलनिपतनस्थानगारां
 तिचिंताम् ॥ शिरसि मूर्ध्नि पिठकाः सुस्निग्धा अरुक्ता तथा च शोभायक्ता स्फुरद्भोभाकांतिर्वेषांते तथा च ताधनचयं वित्तसमूहं कु
 र्वति मूर्ध्नि मुखेऽष्टेकं शांते आराधनीं च मेव सौभाग्यम् भूयुगोत्थाश्च युगलोत्पन्ना दौर्भाग्यं दुर्भगत्वम् तन्मध्योत्थाश्च संगमजनिता प्रियज
 नघटनामिष्टवंधुसंयोगं दुः शीलता दुष्टशीलत्वं चाशुशीघ्रमेव करोति नयनपुरगता अक्षि पुरगता दृष्टेर्जाताः शोकं ददाति नेत्रयोश्च क
 शोरिष्टदृष्टिदर्शनम् शंखदेशे शंखस्थाने प्रव्रज्यस्म अस्तु जलनिपातनस्थानगा अस्तु जलं च निपतंति तत्र गतां चिंतारंति ददंति ॥ तथा

पराशरः ॥ अथपिटकाः सितरक्तपीतकृष्णाद्विजातीनां वर्णानां क्रमात्स्थानवर्णविशेषोक्तमनलफलदामनंति ॥ तत्रमृधिसुद्युक्तः सुस्निग्धः
 सुवर्णोभिषेकागमनं कुर्यात् शिरसिधनागमं केशांतेमौमास्थं ललाटेधनसंचयंशुबोदौभयिंसंगमेदौः शीन्यमिष्टसंगमंचनैत्रपुत्रयोः शोकं
 नेत्रयोरिष्टदर्शनंशंखदेशेप्रज्ज्यामू चिंतामस्तुपातइति ॥ अथान्यदध्याह्न ॥ द्वाणागंडेवसनस्तुतदाचोष्ठयोरत्रलाभं कुर्युस्तद्विबु
 कतलगाभूरिवित्तंललाटे रुचोरेवंगलकृतपदाभूषणान्यत्रपाने श्रवतेतद्दृष्टाणानांगणमपिज्ञानमात्मस्वरूपम् ॥ द्वाणागंडेयथाक्रमं
 वसनस्तुतदाः तेनद्वाणायांनासादेशे वसनदावस्त्रेलाभं प्रदाः पिटकाः गंडेस्तुतदाः पुत्रदाः उष्ठयोरत्रलाभमन्नागमंडायुः भोजनावाप्तिम्
 चिबुकतलगात्रास्थोभांगंगताः स्थितातद्वदन्नदा एवललाटेभूरिवित्तं प्रभूतंधनम् रुचोरेवंतत्रस्थिताः प्रभूतदाएवगलकृतपदागलेकै
 र्तेकृतं पदंयैस्तत्रस्थिताइत्यर्थः भूषणान्यत्रपानां चशोभनेददाति श्रेत्रेकोत्तिप्रदेशेतद्दृष्टाणामपि तदितिकर्णपरामर्शः तद्दृष्टाणा
 स्थकारालंकरणममृष्टस्यागमः तथाआत्मस्वरूपंज्ञानमध्यात्मज्ञानं प्राप्नोतीति ॥ तथाचपराशरः ॥ गंडेस्तुतलाभं नासावंशेवस्त्र
 लाभंचिबुकधरेषोष्ठधरेष्वन्नमभिः रुचोर्धनागमंगलेचात्रपानं माभरणंचशिरः संधौग्रीवायांचोपघातंशस्त्रेणकर्णयोः तद्दृष्ट
 णांआत्मश्रवणंचेति ॥ अथदध्याह्न ॥ शिरः संधिग्रीवारुदयकुचपार्श्वोरसिगताअयोघातंघातंस्तुततनयलाभं शुचमपिश्रि
 यप्राप्तिं कंदेयटनमथमिद्वार्थमसहृदिनाशंककोत्थाविदधतिधनानांबहुसुखम् ॥ शिरः संध्यादिषुगताः पिटकायथाक्रमम
 योघातादिकं कुर्वति तेनशिरः संधौवयोघातंशस्त्रपीडाम् ग्रीवायांघातमुपतापम् रुदयेस्तुतलाभम् ऊचयोः स्तनयोश्चतनयलाभं
 पुत्रप्राप्तिं पार्श्वयोः शुचमपिशोकम् उरसिबद्धसिगताः प्रियप्राप्तिमिष्टलाभम् स्कंदेअंसेपिअसहृत्पुनर्पुनर्मिद्वार्थमटनंपरि
 अमणम् ॥ अथराष्ट्रः चार्थः ककोत्थाः ककयोः संधृताधनानांविज्ञानांबहुसुखमनेकप्रकारंविनाशं दायंविदधाति कुर्वति ॥ ॥
 अथदध्याह्न ॥ दुःखरात्रुनिचयस्यविनाशं पृष्ट्वाहुषुगजारचयंति संयमंचमणिबंधनजाताभूषणद्यमुपबाहुषुगोत्था ॥ ५

पृष्ठबाहुयुगजायथाक्रमं दुःखं शत्रुनिचयस्य विनाशं च यंति कुर्वन्ति तत्र पृष्ठजाता दुःखं निचयस्य दुःखं स मूलस्य विनाशं कुर्वन्ति बाहु
 युगजाः शत्रुनिचयस्यारिसमूहस्य विनाशं मणिबंधनजाताः प्रकोष्ठस्थानोत्पन्नः संयमं हस्तबंधं कुर्वन्ति उपबाहुयुगोत्थाः प्र
 जातोः जाताश्च मणिबंधमभरणवस्त्रात्रदानं कुर्वन्ति ॥ तथा च पराशरः ॥ पार्श्वयोः शोकपुरसीष्टसंगमं स्कंदयोर्भेदो च र्याकदोपो
 र्यद्वयोर्लुप्तनयोः पुत्रलाभं पृष्ठे दुःखं शमनं मरि विनाशं बाह्वो प्रवाहोराभरणं मणिबंधने नियमनम् ॥ अन्यदथाह ॥
 धनातिंसौभाग्यं शुचमपिकरांगुल्युदरगाः सुपानात्रं नान्तदधरुचौरैर्धनं हतिम् धनं धात्र्यं वस्त्रौ युवति अथ मे प्रेसुतनया नृध
 नं सौभाग्यं वा गुददृष्टा जाता विदधाति ॥ करांगुल्युदरशाः पिटका यथा क्रमं धनाप्याधिकं विदधाति कुर्वन्ति तत्र कारगता धना
 त्रिविक्तागमम् अंगुलिगताः सौभाग्यम् उदरगताः शुचं शोकम् नाभौ सुपानात्रं शोभनमन्नपानम् उदरे नाभावधोभागे दुहास्मिन्
 पिटकलक्षणं चौरैस्तस्करैर्धनं निर्विघ्नं साराम् कस्तौ धनं धात्र्यं मे प्रेक्षिन्ते युवतिं स्त्रियं सुतनयां शोभनपत्राणि विदधाति
 धनं सौभाग्यं वा गुददृष्टा जाताः गुदजाता अपानस्थानोत्पन्ना धनं विदधाति दृष्टा जाताः सौभाग्यमिति ॥ तथा च पराशरः ॥
 पातो धनागमं सौभाग्यं गुलिषु शोकमुदरे न्नपानवाप्तिं च नाभौ चौरैरर्थहरणमथ उदरे धनधात्र्या वाप्तिं चिरसि सौभाग्यमर्थला
 भं च दृष्टा योः पुत्रजन्मस्त्रीलाभं मे हने गुदे सौभाग्यमिति ॥ अन्यदथाह ॥ ऊर्वीर्यानां गनालाभं जानुनोरिपुतः हतिम् शस्त्रे
 राज्ञोर्गुल्फे ध्वंशः क्लेशदायिनः ॥ ऊर्वीर्यानां गनालाभं स्त्रीप्राप्तिं च ददाति जानुः शत्रुजनादरिलोकात्
 हतिं विनाशं जंघयोः शस्त्रेण विनाशम् गुल्फे स्थिता अधनि पथि बंधने च क्लेशदायिनः कष्टप्रदा भवन्ति ॥ तथा च पराशरः ॥
 यानां गलाभं ऊर्वीर्जात्रोरुपरिरिपुघातं शस्त्रेण जंघयोर्गुल्फयोरध्वंशपरिक्लेशागमः ॥ अन्यदथाह ॥ स्फिकृपास्तिपा
 दजाता धनाशगम्यगमनमधानम् बंधनमंगुलिनिचये पुष्टे च जाति लोकतः पूजाम् ॥ स्फिकृपास्तिपादा जाताः पिटका यथा

शालिहोत्रः ॥ शुक्रराजिपरिकृतं यस्यांतर्लोचने शुभे मन्त्रिकादयो महाधयः सप्तः दृष्टांतरकः इत्यनेन लक्षणो न युक्तो मन्त्रिकादः तथा
 बुद्धदोजलबुद्धः प्रसिद्ध एव एवं वैदूर्यमन्त्रिका बुद्धदेहाणां स्तुत्यनेन नैव वर्त्मान्तिरोमाणि तानि स्थूला अति धनानि वेष्टाम् मार्त्तिभिः खुरपश्चि
 मभागैरस्फुटिताभिरभयोभिः तमेवैनिः शेषाः प्रशस्ताभारसहाश्च भारं संकृत इति ॥ अथ दद्यात् ॥ घ्राणोद्देशे सवर्लिर्माजीरमुखः सितश्च
 दक्षिणतः कमलोत्पललाक्ष्मः सवालधिर्वाजितुल्यजवः ॥ लंबेष्टषण्णोर्मेषोदरैश्च संदिप्तवक्त्राक्रोडः ज्योभाराधसहो जघ्ण्डा लुच्यश्च शस्तफ
 लः ॥ यश्च घ्राणोद्देशेनासायां सवर्लिर्वलियुक्तः माजीरमुखो विडालतुल्यो वदनः दक्षिणो दक्षिणभागे सितः शुक्लवर्णः कमलोत्पललाक्ष्मः क
 मलंपद्ममुत्पलनीलोत्पलं लाक्षाप्रसिद्धालोहितवर्ण एषां सदृशी आभाकांतिर्यस्य सुवालधिः शोभनपुष्कवाणः वाजितुल्यजवः वाजीतुरगः तनुश्च
 तत्सदृशो जवो वेगो यस्य शीघ्रगतिरित्यर्थः लंबैः प्रलंभमाणोष्टषण्णोर्मेषैरंडैर्युक्तः मेषोदरः मेषोदराकारमुदरस्य संदिप्तवक्त्राक्रोडपश्चिम
 जंघाष्टषण्णोर्तरं वक्त्राणोश्चेनोच्यते ॥ अमुमेवार्थं शालिहोत्र एवाह ॥ सक्तियस्कांतरस्थंडो वेदकास्तत्त्वमिनिर्दिशेत् अथ जंघांतरं क्रोड उच्यते
 वेशशीघ्रगः वंकाणद्वक्रोडश्च वंकाणक्रोडानि संदिप्तानि वंदनक्रोडानि यस्य स वृषभोभारेभारेदहने अधनिपथि च सः शक्तो जयः ज्ञातव्यः
 जवेन वेगेनाश्च तनुश्च तुरगसमः जवो वेगो गतिरिति पर्यायाः एवं विधाः शस्तप्रलः शुभफलद इति ॥ अथ दद्यात् ॥ सितवर्णः पिंगाक्षः
 ताग्रविषाणो ह्वाणो महावक्रः लंभो नाम शुभफलोद्भूतस्य विवर्धनः प्रोक्तः ॥ यश्च सितवर्णः श्वेतवर्णः पिंगाक्षः कपिलनेत्रः ताग्रविषा
 णो ह्वाणः ताग्रवर्णो लोहितवर्णो विषाणोष्ट्रगैर्दृक्कालो नयने च भस्य महावक्रः स्थूलाननः संहं सोनामहं साद्यः शुभफलः प्रशस्तफलः दृष्टस्य
 वृंदस्य विवर्धनो वृद्धिकरः प्रशस्तः प्रोक्तः कथितः ॥ अथ दद्यात् ॥ क्षुद्रालधिराताग्रविषाणोरक्तदृक्कालोऽग्रश्च कल्माषश्च त्वामिनमचिरा
 त्कृतते पतिलक्ष्म्याः ॥ यो वृषभोभूः सृष्ट्या लधिः पुष्कवालाः भूः सृष्टो यस्य आताग्रविषाणो लोहितशृंगः रक्तदृक्कालोहितनेत्रः कज्जम्बाः कज्ज
 दयुक्तः कल्माषश्च कल्माषवर्णः सितरक्तपीतव्यामिश्रवर्णः स त्वामिनं पतिमचिरात् शीघ्रमेव चलक्ष्म्याश्चिद्यः पतिं प्रभुं कुरुते ॥ ॥ अथ दद्यात् ॥ र

योवासितैश्चरणीयैष्वर्णैश्चसोपिभुमफलकृत् मिश्रफलोपियाहोयदिनैकांतप्रशस्तोस्ति ॥ योवावृषभैः स्तितैः सुक्तैः चरणीः पादैर्युक्तः
 यथेष्टवर्णियाहवर्णैः शुभाशुभवर्णयुक्तोपिभुमफलकृत् अविद्योपासितैकचरणद्वितीयंति ॥ एकांतप्रशस्तः सर्वलक्षणसंश्लेषादिनास्तिन
 विद्यतेतदा मिश्रफलोपिचामिश्रफलोप्याहः अपिशब्दः संभवनायाम् केचिदिनैकांतः प्रशस्तौस्तीतिपठंति मिश्रफलस्य शुभाशुभानाम
 शुभानालक्षणानामंतरं कृत्वा यद्येकोशुभोतेवेमानेनास्तिनातिरिच्यतेतदाशुभाशुभलक्षणोपियाह्यद्वितीयंति ॥ तथाचपञ्चाशः ॥ षट्संस्तुताश्री
 षष्ठस्तुतिस्तुतिस्तिष्ठः वैदूर्यमणिवर्णैश्चजलबुधुधसन्निभैः रक्तस्निग्धैश्चनयनेस्तथारक्तकनीनिकैः सिंहाकरामहोरस्कादृष्टपुष्टः क
 रुद्भिः भूमौ कर्षितलांघूलं प्रलंबस्थूलवानधिः पुरस्तादुद्यदानीचाः पृष्ठतः सुसमाहितः वृत्तुंगाः स्थूलगात्राश्चविस्तीर्णाजवनाश्चयेः स्प
 ष्टताम्रतनुश्चक्षुः शफैरेविरलैर्दृष्टैः समुद्रवरसंस्थानैः समास्फुरितपार्श्वभिः वृत्तः स्थूलोद्धतग्रीवाः ककुदैश्चसमुद्रितैः एतेभारसंज्ञाज्ञेया
 धुरियानेचपूजिताः प्रलंबवृषाणेत्यर्थं संज्ञितोदरवंक्षणाः विस्तीर्णवक्रोजघनोभारेयानेचपूजितः स्निग्धपिंगेराणाः श्वेतः ताम्रशृंगोमल्लनसः
 वृत्तगोः पद्मकोनामगोसंस्तुतप्रवर्धनद्वितीयंति ॥ ॥ ॥ इति श्रीमहोत्पलविरचितायां संज्ञिताविष्टौ गोवर्णलक्षणानामाध्यायएकोनषष्टि
 तमः ॥ ॥ ॥ अथाश्वलक्षणं व्याख्यायते ॥ ॥ तत्रादावेभुनः लक्षणमाहैकेन ॥ पादाः पंचनखाः त्रयोयचराणाः षड्भिर्नखैर्द
 क्षिणास्तौष्टायनसोष्टुगेश्वरगतिः जिघ्रन्भुवंयातिच लांगूलं सप्तदंष्ट्रदृष्टं दृष्टी कर्णौ च लंभौ मृदुयस्त्वत्मा करोति पौष्टुरचिरात्पुष्टं
 श्रियं सट्टे ॥ यस्य भुनः स्वयाः पादाः चराणाः पंचनखाः पंचभिर्नखैः करस्त्रैः युक्ता चतुष्टोदक्षिणाग्रचराणाग्रपादः षड्भिर्नखैर्धु
 क्ताः ताम्रौष्टायनसा ताम्रवर्णौ लोहितौष्टौ तथा नासिकाग्रं यस्य मृगेश्वरः सिंहः तत्सदृशी गतिः गमनं यस्य स मृगेश्वरगतिः भुवं भूमि
 जिघ्रन्याति गच्छति लांगूलं पुकंसं सट्टं सट्टाभिर्पुक्तं जटिलमित्यर्थः दृष्टुष्टिः अक्षसदृशी अक्षः प्राणी तत्सदृशी तत्तुष्ट्यादृष्टिरित्यर्थः
 कर्णौ श्रोत्रौ लंबौ प्रलंबौ मृदुमार्दवयुक्तौ यस्यैवं स्याद्भवेत्तस्मात्तुष्टुः पौष्टोपालयितुरचिरात्तुष्टीद्विमेव दृष्टुवेभ्यनिपुष्टं परिपूर्णं श्रियं लक्ष्मी

मेयुद्धेशस्तः त्रशस्तः अथ वामधुवर्णाः पीतवर्णाः मधुपवर्णाः भ्रमरवर्णाः कृष्णः सोपि जयद्वत् अतोस्मादुक्तादयो परो न शस्तो न शुभः यो ह्यशतनवः कृष्ण
 रामातनुरन्धोरवः शङ्खेयस्य खेजचरणो विकल्पदः सोपि न शुभः ॥ ॥ अथ ऊक्ता दीलक्षणमाह ॥ ॥ ऊक्ता दी वष्टु द्वातभाषिणी त्रिथ मूर्ति
 रुचिराननेकाणां साददाति सुचिरं महीद्वितां श्रीर्धशो विजयवीर्यसंपदः ॥ याच ऊक्ता दी वष्टु मार्दवयुक्तं चातशोभनं भाषते त्रिथ मूर्ति निर्मलश
 रीरातुचिराननेकाणां रुचिरं शोभमानमाननं सुवर्तयेदाण्यस्याः सामहीद्वितां राज्ञां सुचिरं चिरकालं श्रियं लक्ष्मी यशः कीर्तिं विजयं विशेषेण
 जयं नीर्यसंपदमैश्वर्यं च ददाति ॥ ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संक्रिताष्टौ कुक्कुटलक्षणानामाध्याय एकषष्ठितमः ॥ ६१ ॥
 अथ कर्मलक्षणं व्याख्यायते ॥ ॥ ततश्चाह ॥ स्फटिकरजतवर्णिनी लरात्री विचित्रकलशमदृशमूर्तिश्चातवेशश्च कर्मः अतः सा
 मवपुर्वी सर्पपाकारचित्रः सकलनृपमहत्वं मंदिरस्थाः करोति ॥ यः कर्मः स्फटिकवर्णः स्फटिकोपलामः रजतवर्णो रत्नभाकृतिः नीलार्भिनी
 लवर्णभिः राजभिः लेखाभिः विचित्रो विचित्रितः कलशमदृशमूर्तिः ऊं भठल्यशरीरः चातवंशः वंशः स्पष्टास्थि चातशोभनं यस्य नात्पुच्छद्वय
 र्यः अथवा अतः समवपुर्लोहितशरीरः सर्पपाकारैः श्वेतैः बिंदुभिः चित्रः चित्रितः समंदिरस्थः यत्ने समवस्थितः सकलनृपाणां समस्तराज्ञां
 महत्वं प्रभुत्वं महिमानः करोति राजाधि राजतां करोतीत्यर्थः ॥ अन्यदथाह ॥ अंजनभृंगश्चामतनुर्वी बिंदु विचित्रोद्यंगशरीरः सर्पशिरावास्थ
 लगलायः सोपि नृपाणां राष्ट्रविष्टौ ॥ अंजनं प्रसिद्धं कज्जलं भृंगो भ्रमरः अंजनभृंगवत्श्चामतनुः शरीरं यस्य बिंदु विचित्रो बिंदुभिस्तिलैः
 विचित्रितः अद्यंगशरीरः अद्यंगं परिपूरणं विषवं शरीरं देहो यस्य सर्पशिरावात्सर्पमदृशमूर्त्तवायश्च स्थूलगलो विस्तीर्णिकंठः सोपि कर्मो
 नृपाणां राज्ञां राष्ट्रस्य विष्टौ वर्धनाय भवति ॥ अन्यदथाह ॥ वैदूर्यविद्वस्थूलकंठस्त्रिकोणो गृहः चित्रः चातवेशश्च शस्तः क्रीडावा
 यं तोयपूर्णमौणवाकायाः कर्मो मंगलार्थं नरेभ्यः ॥ वैदूर्यविद्वं वैदूर्यमदृशकोतिः स्थूलकंठः पीनगलः त्रिकोणः शृंगारकाकृतिः गा
 ङ्कटिद्वः गृहनिभदृशानि क्खिद्राणि रघ्राणि चातवंशः शोभनपृष्ठास्थिसशस्तः शोभनोय एव विधः कर्मः स नरैर्द्रैराजभिर्मंगलार्थं क्रीडावायां क्री

श्रुततत्त्वतीयेनाभिः कटिश्चेति चतुर्थमाहुः उदरं कथयंति पंचमेदं दयं षष्ठमतस्तराचितम् अथ सप्तममांसजं त्रुणी कथयंत्यष्टममोष्ठकदरे नवमं
 नयने च सत्रुणी सललाटं दशमं शिरस्तथेति दशकोत्राणि मृजां चेति मृजा पंचमहाभूतं कायाकाया शुभफलानि निवेदयंती लक्ष्म्यापददर्शितिलक्षणा
 ज्ञः तेजोगुणाच्चरिषिप्रविकासयंती दीपप्रभास्फटिकरत्नघटस्थितेव ॥ तथा च कान्तिपुत्रेण ग्रहाणां षड्विधकाया प्रोक्ता यावत्काया प्रभासैव
 षड्विधा सप्रकीर्तिता स्वकांतिथा प्रसन्ना च कांता दीप्ता विदीपिनी ॥ ॥ अत्राचार्याः पादात्प्रभृतिकेशांतं यावत्प्रकाशानि वदयति ॥ तत्रादा
 वेव पादयोर्लक्षणा माह ॥ अस्वेदनौ मृदु तलौ कमलोदराभौ स्तिथांगुली चिरताग्रनखौ सुपास्ती ॥ उक्तौ सिराविरहितौ च निष्कण्डुलफौ कर्णौ
 न्तौ च चरणौ मनुजेश्वरस्य ॥ एवंविधौ चरणौ पादौ मनुजेश्वरस्य चराशः कीदृशौ अस्वेदनौ स्वेदवर्जितौ मृदु तलौ मृदुनीमार्दवयुक्ते तले ययोः
 कमलोदराभौ कमलपद्मं तस्योदरं गर्भं अग्रं तं तत्सदृशी आभाकांतिः तयोः स्निग्धांगुली घनांगुलि युक्तौ चिरताग्रनखौ चिरस्तेजस्विनस्ता आस्ता
 म्रवर्णानि वा ययोः केचिदुच्चिरपाश्वरखाविति पठन्ति रुचिरपाश्वरयोः सुपास्ती शोभनपास्ती पार्श्वे न पश्चात्पादभाग उच्यते उक्ता वृष्णायु
 क्तौ सिराविरहितौ सिराभिर्वर्जितौ निष्कण्डुलफौ निष्कण्डौ निमग्नौ अनुधौ गुल्फौ ययोः कर्णौ न्तौ कर्णपृष्ठाकारौ तथा च तौ चरणौ मनुजेश्वरस्य मनुजाम
 नुध्याः तेषामीश्वरः प्रभुरिति ॥ तथा च समुद्रः ॥ पादैः समांसैः सुस्तिथैः शोभनैः सुशोभनैः उन्नतैः स्वेदरहितैः सिराहीनैः च पार्थिवः ॥ तथा
 च गर्गः ॥ पद्मरक्तोत्पलनिभैस्तथा दत्तजमनिभैः नृपाः पादतलाज्ञेया वे चाद्ये सुलभाग्निनः ॥ अथात्रैव शुभाशुभलक्षणा व्याह ॥ श्रृप्य
 करविद्वक् पांडुरनखौ वक्रौ सिरासंतौ संभुक्कौ विरतांगुली च चरणौ दारिद्र्यदुःखप्रदौ मार्गयोक्तिकौ कषायसदृशौ वंशस्य विकेदकौ अश्विघ्नौ
 परिमुद्घातितलौ पीतावगच्छारतौ ॥ एवंविधौ चरणौ पादौ श्रृप्यकारावग्रविस्तीर्णौ विद्वक्कावस्तिथौ पांडुरनखौ पांडुराः शुक्लाभाययोः वक्रौ व
 स्पष्टौ दीर्घौ च सिरासंतौ सिरावकुलौ संभुक्कौ मांसरहितौ विरलांगुली च विरला विस्तिष्ठा अंगुल्यश्च शाखाययोः ता तथा च तौ दारिद्र्यदुःखप्रदौ
 दारिद्र्यनिर्धनत्वदुःखं च ददतः ॥ तथा च समुद्रः ॥ श्रृप्यकरैस्तथा भग्नैर्वक्रैः शुक्लैः सिराततैः सखेदैः पांडुरैर्दृक् चरणौ रतिदुःखितः मार्गयो

कटकाविति । उक्तकौमध्यादुन्नतौपांडुकाकारौमार्गायाधनिरतोभवतः तथाकषायसदृशौकस्तलोहितौवंशस्य कुलस्य विद्वेददौ विनाशकौ
 परिपक्वादयथाष्टदालुल्याधनिरतोभवतः तथारुत्याकरोपीतौ पीतवर्णावगच्छास्तुस्त्रीपुरतो सक्तावित्यर्थः ॥ तथाच समुद्रः ॥
 उक्तुरावधनिरतौ कषायौ कुलनाशनौ । ब्रह्मद्वौ दयमुद्वर्णौ अतिपीतावगच्छदौ ॥ ॥ अथ जंघुरुजा नालकाणामाह ॥ प्रविरल
 तनुवत्तरोमजंघाद्विरदकरप्रतिमेवरोमभिश्च । उपचितसमजानवश्च धनरहितः श्वस्तगाललुल्यजंघाः ॥ प्रविरलैरधनेःस्त
 नुभिः स्तुद्धैरोमामिर्धुतेष्टेपरिवर्तुले जंघेयेषां ते तथाभूता तद्यावरोरुभिः श्वैः कुरुभिः द्विरदकरप्रतिमेः गजलस्तसदृशैरुपलक्षिता
 उपचितौमांसलोसमावविषमौजानुनीयेषां तेष्टुपाराजानः श्वस्तगाललुल्यजंघाः शुनांस्तगालानां च लुल्याः सदृश्या जंघायेषां ते धनर
 हितादरिद्रा भवन्ति ॥ तथाच समुद्रः ॥ जंघाभिरभिष्टुताभिरैश्वर्यमभिनिर्दिशेत् । स्तगालजंघादुःस्वार्ताः श्वजंघानित्यमधगाः ॥ ॥
 अथ जंघयोरोमलक्षणमाह ॥ रोमैकैकं पक्षे पार्थिवानां द्वे द्वे जंघेयं पंडितश्चात्रियाणाम् । चाद्यैर्निस्त्वामानवोदुःखभाजाः केशाः
 चैवं निर्मिताः पूजिताश्च ॥ एकैकं रोमं पक्षे पार्थिवानां राजा भवेत् । द्वे द्वे रोमो हिणीकं पक्षे पंडितानां विदुषां चात्रियाणां निवमिनां
 च भवतः चाद्यैरोमैस्त्रिभिस्त्रिभिश्चतुर्भिर्वा कक्षे मानवामनुद्यानिस्त्वानिधनादुःखभाजा च भवन्ति । एवमनेन प्रकारेण केशासूर्धजा
 निर्दिता गहिताः पूजिताः शुभाश्च भवन्ति रोमशाभिस्तु जंघाभिः दुःखदारिद्र्यभागिनः । एकोरोमी भवेद्राजा द्विरोमश्च मलयशः त्रिरो
 मो बहुरोमश्च नराभाया विवर्जिताः ॥ ॥ अथ जानुलक्षणमाह ॥ ॥ निर्मसि जानुम्रियते प्रवासे सौभाग्यमल्पे विकटे दारिद्र्यः
 स्त्रीनिर्जिताश्चैव भवन्ति निमैराज्ञां समां सैश्च मरुद्भिरायुः ॥ निर्मसि मांसं रहितं यस्य स प्रवासे पथि म्रियते । अल्पैः स्तुद्धैस्तनुभिः
 सौभाग्यम् । विकटैरतिविस्तीर्णैः दारिद्र्यं निर्धना भवन्ति । निमैर्जानुभिः खदायुक्तैः स्त्रीनिर्जितास्त्रीभिर्निर्जिता भवन्ति समां सैर्मांसयुक्तैः राक्ष
 स्यपत्न्यं भवति । मरुद्भिरतिमृदुलैरायुः जीवितं बहु भवति ॥ तथाच समुद्रः ॥ निर्मसौ जानुनीयस्य प्रवासे म्रियते तु सः अल्पैर्भवति सौभाग्यं

विकटश्च दरिद्रता ॥ स्त्रीजितः स्यात्तथानिम्नैर्मंसयुतैर्नराधिपः अतिस्थूलैश्चिरंकालं जीवेद्वैश्वसंयुतः ॥ अथलिंगलक्षणमाह ॥ ॥
 लिंगेन्येधनवानपत्यरहितः स्थूलपिहीनो धनैर्मपुत्रैरामनते सुतार्थरहिते वक्रे च अपुत्रवान् धारिद्र्या विनते त्वधो ल्यतनयो लिंगे सिरासंतते स्थू-
 ले ग्रंथियुते सार्वीष्टदुःकरोत्यंतं प्रमेहादिभिः ॥ अल्पलिंगे मेधे धनवाचित्तवान् भवति अपत्यरहितः च पुत्रवर्जितः अतिस्थूलैर्लि-
 गे धनैर्हीनो दारिद्र्यो भवति मेधे लिंगे वामनते वामभागविनते सुतैः पुत्रैरर्थधनैरहितो वर्जितः अत्रथा वक्रे दक्षिणा विनते पुत्रवान् भवति अ-
 धोभागविनते दारिद्र्यनिर्धनत्वमभवति सिरासंततेः सिरावकुले अल्पतनयः स्वल्पपुत्रः स्थूलेन ग्रंथिना युते सार्वीष्टदुःखितो भवति सुदुर्लि-
 गो मनुष्यप्रमेहादिभिः कामला मृच्छकैर्दुःखरोगैरंतं करोति म्रियत इत्यर्थः ॥ अत्रैवाथलक्षणमाह ॥ कोशनिगूढैर्भूपादीर्घैः
 भ्रमैश्च वित्तपरिहीनाः ऋजुवृत्तशेषसः लघुसिरालशिश्नश्च धनवंतः ॥ कोशेन चर्मणा भस्त्रा कृतिनानिगूढैराशितैर्लिंगैः भूपारा-
 ज्ञाने भवंति दीर्घैः लिंगैर्भ्रमैः स्फुटितैः वित्तपरिहीनानिर्धना भवंति ऋजुवृत्तशेषसः ऋजुः स्पष्टवृत्तं परिवर्तुलं शेषः लिंगं येषां ते ऋजु-
 वृत्तशेषसः तथा लघुसिरालशिश्ना लघुस्वल्पसिरालं सिरासंतं तं शिश्नं लिंगं येषां ते धनवंतः वित्तयुक्ताः ॥ तथा च समुद्रः ॥ दक्षिणाव-
 र्त्तलिंगो यः स भवेत्पुत्रवान्नरः वामावर्त्ततथा कथा सुबह्वः संभवति च स्थूलैः सिरालैर्कविनैर्नराः दारिद्र्यभाजिनः ऋजुभिर्वर्तुलेर्लि-
 गैः पुत्राः सुखभागिनः यस्य पादोपविष्टस्य भूमिस्पृशति मेहनम् दुःखितः स तु विज्ञेयः नरो दारिद्र्यभाजनः भूमौ पादोपविष्टस्य यस्य
 स्पृशति मेहनम् भोगवा स तु विज्ञेयस्तथा तुरगमेहनः स्थूलं ग्रंथियुते लिंगे नरोति सुखभागभवेत् लिंगेन सुदुर्नामस्य म्रियते कृष्णपीडितः ॥ ॥
 अथ वृषालक्षणमाह ॥ ॥ जलमृत्पुरे कष्टघाणे विषमैः स्त्रीचंचलः समैः कृतिपो ह्रस्वायुश्चैव द्वैः प्रलंबवृषाणस्त्यशतमायुः ॥ ॥
 एकवृषाणैकांशो जलमृत्पुर्भवति जलमध्ये म्रियते विषमैरतुल्यैर्वृषाणैः स्त्रीचंचला स्त्रीषु अभिलाषु को भवति समैस्तुल्यैर्वृषाणैर्हि तिपो
 राजा भवति उर्ध्वः ऊर्ध्वसंलभैः ह्रस्वायुः स्वल्पजीवितः प्रलंबो वृषाणो यस्य स प्रलंबवृषाणस्त्यशतमायुः शतवर्षाणां जीवितमिति ॥

तथाचतमुदः । एकांशेजलमृत्युः स्याद्विषमैस्त्रीषुचंचलः समांशेनरनाथश्चसंलभैरल्पजीवितः ॥ प्रलंभांशः समानांशुशतंजीवतिमानवः ॥ २
 अधुनामणिस्तुत्रलक्षणमाह ॥ रत्नैराद्यामणिभिर्निर्दिष्टाः पांडुरैश्चमलिनैश्च । स्रविनः सशङ्खश्चानिस्वानः शङ्खश्चधाराश्च ॥ द्विरिव
 लुधाराभिः प्रदक्षिणावलितमूत्राभिः पृथिवीपतयोज्ञेयाविकीर्णमूत्राधनविक्रीणाः एकैवमूत्रधारावलितमूत्रप्रधानस्तुतधात्री । स्तिथोन्नतस
 ममाणयोधनवनितारत्नभोक्तारः मणिभिश्चमध्यनिम्नैः कथ्यापितरोभवंतिनिस्वाश्च । बहूपशुभाजश्चमध्योन्नतैश्चनत्पुच्छोर्धनिनः रत्नैरा
 द्यामणिभिरिति ॥ लिंगस्याग्रंमणिशब्देनोच्यते । रत्नैः लोहितैर्मणिभिराद्याईश्चराभवन्ति । पांडुरैः शुक्लामैः मणिभिर्मलिनैः चक्रसवर्णैः
 निर्दिष्टाणिनिर्धनानिभवन्ति । सशङ्खश्चमलितमूत्रंयेषांतेनिःस्वानानिर्धनाभवन्ति । द्वित्रिचतुर्दाराभिरितिद्वाभ्यांमूत्रधाराभ्यां द्विभिर्वाचतुर्भिर्मूत्र
 धाराभिः प्रदक्षिणावलितमूत्राभिः प्रदक्षिणोनावर्त्तनवलितंवेष्टितंयासाताभिः पृथिवीपतयोज्ञेयाराजानोवेदितयाः विकीर्णविद्विष्टं
 मूत्रंयेषांतेविकीर्णमूत्राधनविक्रीणानिर्धनाभवन्ति । एकैवेति । एकैवमूत्रधारासाचवलितवेष्टिताहपप्रदाशोभनंमूत्रपददातिनस्तुतधात्रीस्तु
 तान्पुत्रानददाति । केचिद्वृत्तप्रधानस्तुतधात्रीतिपठन्ति । हपप्रधानान्मुताददाति । स्तिथोन्नतसममाणयः उन्नता उच्चाः समास्तुत्यामणयोये
 षांतेधनानांविज्ञानांविज्ञानांस्त्रीणांरत्नानांमणिनांभोक्तारः स्वामिनोभवन्ति । मणिभिरितिमध्यनिम्नैर्मध्यभागविनतैर्मणिभिः कथ्यापितरः
 कथ्याजनकानिस्वानिर्धनाश्चभवन्ति । मध्योन्नतैर्मध्यभागैश्चमणिभिर्बहूपशुभाजः बहूनांपशूनांचचतुष्टयदानांभोगिनोभवन्ति । रत्पुच्छोर्धरिति
 स्थूलैर्मणिभिर्निर्धनिनईश्चरानभवन्ति ॥ तथाच ॥ रत्नाहृतिर्मणिर्यस्यसमेमध्येचिराजते । पार्थिवः सतुविज्ञेयः समुद्रवचनंयथा । स्रष्टारिज
 तप्रस्थैर्मणिमुक्तासमप्रभैः प्रवालसदृशैः स्तिथैर्मणिभिः पार्थिवोभवेत् पांडुरैर्मलिनैर्दृक्कैः शार्वैरल्पैश्चनिर्धनैः मूत्रधारापतेद्देहादक्षिणाव
 लितायदि । पार्थिवः सतुविज्ञेयः समुद्रवचनंयथा । विधानंचपतेमूत्रंस्तिथंशङ्खविवर्जितं । भोगवान्मत्तविज्ञेयः गवाद्योनावसशयः बहूपारे
 तथाहृकेसशङ्खेपुतपाधमः ॥ अधुनावस्तिशुक्रमैथुनानांलक्षणमाह ॥ परिशुक्लवस्तिशीर्षाधनरहितादुर्भगाश्चविज्ञेयाः कुत्तुमममगंध

शुक्राविज्ञातधामलीपालाः ॥ मधुगंधे बहुवितामत्स्यसंगंधे बह्व्यपत्न्यानि तनुशुक्रस्त्रीजनकोमांसगंधे मलाभोगी । मदिगंधे यज्वादारसंगंधे
 चरेतसिदरिदः शीघ्रमेथुनगामी दीर्घायुरतो न्यथा ल्यायुः ॥ परिशुक्लेति नाभिलिंगयोरंतरं वस्तिः परिशुक्लं निर्मासवस्ति शीर्षे येषां ते धनरहितं द
 रिद्रा दुर्भगा ज्ञानानामप्रिया विज्ञेया विज्ञातयाः अर्थादेव संसृर्गावस्ति शीर्षाः सुभगाः ॥ तथा च ॥ निस्तीर्णमांसलाः स्तिथ्यावस्तिः उंसां प्रशस्यते निर्मा
 सा कर्कशा हृदादुःखदारिद्र्यादाः स्मृताः गोमायुसदृशा यत्स्वरोद्धमलिषस्य च । समवेदुः स्विता निव्यं धनहीनश्च मानवः ॥ कुसुमसमं पुष्पात्तुल्यं शुक्रं
 धरेतः सुरभिः येषां ते मलीपाला राजानो विज्ञातयाः मधुमादिकं मधुतुल्यगंधे शुक्ले बहुविता प्रभूतधनामत्स्यसंगंधे मीनसदृशगंधे बहूनि प्रभूता य
 पत्न्यानि स्मृता दयो भवन्ति । तनुशुक्रोद्यनरेताः स्त्रीजनः कथानोपिता भवति मांससंगंधेन मांससदृशगंधेन मलाभोगी भोगवान् भवति मदिगंधे मदगंधे शु
 क्रे यज्वायाश्च को भवति । दारगंधे दारतुल्यगंधे रेतसि शुक्ले दारिद्र्ये निःस्वनो भवति ॥ तथा च ॥ पुष्पगंधो भवेद्वाजा बहुस्त्वामधुगंधिनः मत्स्यगंधः पुत्रवा
 न्मपात्स्वी प्रजातनुरेतसाः मांसगंधो मलाभोगी यज्वा नो मदिगंधो गंधो येषां दारसमाः ते निस्त्वामनुजाः स्मृताः शीघ्रपार्श्वयो मेथुनगमनशीलः सदी
 र्घायुश्चिरजीवी भवति । अतो न्यथा चिरमेथुनगामी सत्त्वल्यायुर्न वेनरः चिरमेथुनगामी वः सत्त्वल्यायुः प्रकीर्तितः ॥ ॥ अथ स्फिक्काणामारु ॥
 निःस्वोतिष्ठुलस्फिक्कुमांसलस्फिक्कुवाचितो भवति । द्याघ्रांतो धर्धस्फिक्कुमंडूकस्फिक्कुद्राधिपः ॥ अतिस्थूलौ स्फिजौ यस्त्यसनिःस्वनो निर्ध
 नो भवति स्तुमांसलौ मांससंयुतौ स्फिजौ यस्त्यसत्सुवाचिता सुखयुक्तौ भवति यद्यर्धस्फिक्का द्याघ्रांतः द्याघ्रः प्राणी ते मारयति मंडूको भेकः तत्सदृ
 शौ स्फिजौ यस्त्यसन्नराधिपती राजा भवति ॥ तथा च ॥ अतिस्थूलौ स्फिजौ यस्त्यनिर्धनः समवेनरः स्तुमांसलस्फिक्कुचितो मंडूकस्फिक्कुनराधिपः अर्ध
 र्धस्फिक्कुनरो यस्त्य द्याघ्रांतः सडकीर्तितः ॥ ॥ अथ कटिजठरलक्षणमारु ॥ सिंहुकटिर्मनुजेंद्रः कपिकरभं कटिर्धनैः परित्यक्तः सम
 जठराभोगयुता घटपिठिरनिभो चरानिः स्वाः ॥ सिंहुसदृशी कटिर्धनसमनुजेंद्रो राजा भवति कपिः वानरः करभः उष्ट्रः कपिकरभसदृशः कटिः
 धनैः वित्तैः परित्यक्तो वर्जितः समजठरिर्धनसमनुजेंद्रो राजा भवति । समजठरास्तुल्यो दराननिनोन्नतं जठरं उदरं येषां भोगयुता भोगिनः वरः कुंभः पिठि

रोमांडविशेषः तन्निभमुदरं येषां ते निस्त्वानिर्धनाः ॥ तथाच ॥ सिंहलुब्धा कटिस्थसमरेडो न संशयः स्वस्वगालवरो द्वाणां तुल्यायस्थसनिर्धनः समोदराभोगः
 युताविषमानिर्धनाः स्मृताः ॥ अथ पार्श्वकदोदरलक्षणमाह ॥ अविकलपार्श्वधनिनः निम्नैर्वक्रैश्च भोगसंत्यक्ताः समकक्ष्याभोगाद्यानिन्नाभिः
 भोगसंत्यक्ताः ॥ उन्नतकक्ष्यादिति पाः कटिनाः स्फुर्मानवाविषमकक्ष्याः सर्पादरादरिद्रा भवंति वस्त्राशिनश्चैव ॥ कद्रा उपरि चतुरंगुले भागः पार्श्व
 शब्दो वाद्यः अविकले परिरूपेण समां सले पार्श्वे येषां ते धनिन ईश्वराः निम्नैः पार्श्वैः वक्रैश्च दीर्घैः भोगसंत्यक्ता भोगरहिता कक्ष्या शब्देनोदरमध्यभागः
 उच्यते ॥ समा तुल्या कक्ष्या येषां ते भोगयुक्ताः निन्नाभिः कक्ष्याभिर्भोगसंत्यक्ता भोगरहिता भवंति ॥ उन्नता उच्चा कक्ष्या येषां ते दिति पाः राजानः विषमाः
 अतुल्यकक्ष्याः येषां ते मानवाः पुरुषाः कठिनाः स्फुर्भविष्युः सर्पसदृशमतिदीर्घमुदरं येषां ते दरिद्राः निर्धनः वस्त्राशिनः प्रभृता हारा भवंति ॥ तथाच ॥
 पुष्पैः स्तुभां सोपचितैर्धनिनो मानवाः स्मृताः निम्नैर्वक्रैश्च विषमैर्नरो भोगविवजिताः समकक्ष्याभोगयुक्ता निन्नाभिर्भोगवर्जितः नृपाश्चोन्नतकक्ष्यास्फुः
 विषमाभिर्दुराशयाः सर्पादरा नरानिः स्वाः स्मृता वस्त्राशिनस्तथेति ॥ ॥ अथ नाभिलक्षणमाह ॥ ॥ परिमंडलोन्नताभिर्विस्तीर्णाभिश्च नाभिभिः
 स्फुरिवनः अल्पावदृश्यनिन्नाभिः क्लेशावलाभवति ॥ वलिमध्यगता विषमाश्च लाबा धा करोति नैस्त्र्यं च शाचं वामावर्त्ता करोति मेधां प्रदक्षिणतः ॥
 पार्श्वयुता चिरायुधमुपरिष्ठाच्चेश्वरंगवाद्यमधः शतपत्रकारिकाभानाभिर्मनुजैश्चरं कुरुते ॥ परिमंडलाभिः परिवर्तुलाभिः उन्नताभित्तानिर्विस्ती
 र्णाभिः पृथुलाभिर्नाभिभिः स्फुरिवनो भवति ॥ अल्पाः सांगुलाश्च लक्ष्यानिन्नाभ्यां गंगीरानाभिर्विस्ती र्णानाभिर्क्लेशावलाभे प्रदाभवति ॥ वलिमध्यगतेति
 वलीमध्ये यस्यां नाभ्यां गता तथा विषमाश्च लाबा धा करोति शूलोद्भिन्नतनोस्तस्य सृष्टपुर्भवति नैस्त्र्यं निर्धनत्वं च करोति ॥ वामावर्त्तनाभिः शाचं
 शतभावं करोति शतः परकार्यविमुचः ॥ तथाच ॥ वचसामनसा यश्च दृश्यते कार्यतत्परः कर्मणां विपरीतश्च स शतः सद्भिरिष्यते ॥ प्रदक्षिणतः प्रदक्षि
 णवतः मेधां बुद्धिं करोति शोभनाधीर्भवति अत्र उण्युक्ता बुद्धिर्विवक्षिता ॥ तथाच ॥ शुश्रूषाश्च वरां चैव यद्वा धारां तथा ॥ ऊरुपोरुध्वं विज्ञानं
 त्वज्ञानं च धीर्गुणः ॥ पार्श्वयोरायता विस्ती र्णा चिरायुधं चिरजीविनं कुरुते ॥ उपरिष्ठादायता चेश्वरसदृशम् अधश्चार्धतागोधनां च गोबकुलं शतपत्रं पद्मं

तस्य कर्णिकामध्यभागस्तद्वत्तत्माह शीनाभिर्मध्योन्नतामध्यतः पद्मकर्णिकाकारा उच्चभागो भवति सामुजे श्वरं राजानं कुतते ॥ वल्लुलाविपुलात्पुञ्जाना
भिर्यदिनेरश्वरः अल्पादृष्ट्या तथा निम्नानाभिः क्लेशावलाभवेत् ॥ वलिमध्यगताया च सा मूलवधकारिणी, वामावर्तिशयमवधिषां च तद्विज्ञा,
पार्श्वयता दीर्घजीवधनयुक्ता तथोर्ध्वा, अधोगो वल्लुलं कुर्वाणाभिर्भोगसमचितम् पद्मस्य कर्णिका तु नानाभिर्कुर्वीतरे श्वरम् ॥ ॥ अथोदरवर्तिनीनां
वलीनां लक्षणमाह ॥ शास्त्रांतस्त्रीभोगिनमाचार्यबहुसुतं यथासांध्यम् एकदित्रिचतुर्निवलिभिर्विद्या तृपत्तवलिम् ॥ विषमवल्यो मनुष्या भवन्त्य
गम्याभिर्गामिनः पापाः सज्जुवल्यः सुखभाजः परदारद्वेषिणश्चैव ॥ शास्त्रांतमिति ॥ एकावलिर्वस्योदरे भवति स शास्त्रांतः शास्त्रेण प्रियते, वान्या
स्त्रीभोगिनस्त्रीबहुलम् त्रिभिराचार्यमुपदेशकारिणम् चतुर्भिः बहुसुतं प्रभूतपुत्रं अवलिं वलिरहितं तृपराजानम् विद्याज्जानीयात् ये मनुष्याः पुत्रमा
विषमवल्यः समवल्यः काचिदीर्घा काचिद्वस्त्राः येषां ते अगम्याभिर्गामिनः अगम्यगमनशीलाः पापाश्च भवन्ति ॥ ये च सज्जुवल्यः स्पष्टवल्यः ते
सुखभाजः सुखितः परदारद्वेषिणः परस्त्रीषु द्वेषशीला वैरिणो भवन्ति ॥ तथा च ॥ एकावलिः शास्त्रमृत्युस्त्रीभोगी द्विवलिः स्मृतः त्रिभिराचार्यद्वयार्क
तुर्भिः स्याद्बहुपुत्रः अवलिस्तुष्टपः श्रोत्रो यज्वादानैकतत्पसः विषमोवल्यो येषु ते चागम्याभिर्गामिनः सज्जुवल्यो येषु ते नराः सुखभाजिनः ॥
अथ पार्श्वलक्षणमाह ॥ मांसलमृदुभिः पार्श्वैः प्रदक्षिणावर्तरोमभिर्भूपाः विपरीतैर्निर्द्रव्याः सुखपरिहीनाः परप्रेक्षाः ॥ कटेरुपरिचतुरंगु
लोभागः पार्श्वशब्दवाच्यः पार्श्वे मांसलैर्धनैः मृदुभिः कोमलैः प्रदक्षिणावर्तरोमभिः प्रदक्षिणावर्तेन रोमाणि येषां तथा भूतैर्भूपाराजानो भवन्ति विपरी
तैरमांसलैर्दृक्कैर्वा मावर्तरोमभिः निर्द्रव्यानिर्धनाः सुखैः परिहीनारहिताः पराणां प्रेक्षः कर्मकराश्च भवन्ति ॥ तथा च ॥ मांसलैर्मृदुभिः पार्श्वैर्दक्षि
णावर्तरोमभिः नराभूम्यादिका ज्ञेया विपरीताः सुदुःखिताः ॥ ॥ अथ चूचुकानां लक्षणमाह ॥ ॥ सुभगा भवन्त्यनुद्वद्धचूचुकानिर्धना विषमदी
र्घैः पीनोपचितानि ममैः किति पतयः चूचुकैः सुखिनः ॥ चूचुकं स्तनाग्रम् अनुद्वद्धैरुद्धप्रद्वैः चूचुकैः सुभगा भवन्ति, विषमैरनुद्वैदी
र्घैश्च चूचुकैर्निर्धना दरिद्रा भवन्ति पीनैः कठिनैरुपचितैः समांसलैर्निमग्नैरनुद्वद्धैश्चूचुकैः किति पतयः राजानो भवन्ति ते च सुखिनः सुखभाजः ॥ तथा च ॥

चूचुकेश्चाथनुद्वैः सुभगः सुखभागिनः निर्धना विषमैर्दीर्घैर्मन्त्रैर्मोक्षयुतैर्दृष्टाः ॥ अथ हृदयलक्षणमाह ॥ हृदयं समुन्नतं पृथुमवेपनं मांसलं च
 वृषतीनाम् अधनानां विपरीतां रवरोमवितं सिरालं च ॥ हृदयं समुन्नतमुच्चं पृथुं निस्तीर्णं वेपनं सकंपनं मांसलं च वृषतीनां राज्ञां भवति विपरीतं विषमं
 निम्नमवेपनं मांसलम् अधनानां दरिद्राणां भवति तथा रवरोमवितं हृदास्थु लोमसंयुक्तं सिरालं सिरासंतं चाधनानामेवाचलं पृथुमुच्चं चटपाणां
 हृदयं स्मृतम् विपरीतं सिरालं च रोमशंदुःखभागिनाम् ॥ अथ वक्रोलक्षणमाह ॥ समवक्रसोर्ध्वतः पीनैः शूरास्तु किंचनास्तनुभिः
 विषमं वक्रोऽपेक्षांते निस्त्वाः शस्त्रनिधनाश्च ॥ समं निम्नं नात्पुञ्चं वक्रतरोऽपेक्षांते अर्धचंतो धनिनः पीनैर्मोक्षलैः कर्षिणैः च वक्रोभिः शूरा भवन्ति
 तनुभिरल्पमांसैर्हृदि किंचनास्तु किंचित्कराः पुत्रप्रकारहीना अपेक्षां वक्रो विषमतुल्यं ते निस्त्वानिर्धनाः शस्त्रनिधनाश्च शस्त्रमृत्युवो भवन्ति ॥ तथा च ॥
 अर्धवान्समवक्रः स्यात्पीनैः शूरा धनाद्धिताः अल्पैश्च विकलादीनां विषमः शस्त्रमृत्युवः ॥ अथ जत्रुलक्षणमाह ॥ विषमैर्विषमो जत्रु
 भिरर्थविलीनोऽस्थिसंधिपरिणद्धैः उन्नतजत्रुर्भोगी निम्नैर्निस्त्वोर्ध्वानीनैः ॥ जत्रुः कदयोः संधिः विषमैरतुल्यैर्जत्रुभिः विषमः कुरो भवति
 अस्थिसंधिपरिणद्धैः अस्थिसंधयः अस्थिसंधयः तैः परिणद्धैः वद्धैः अर्थविलीनो निर्धनो भवति उन्नतजत्रुर्धनस्य सभोगी भोगवान् भवति
 निम्नैर्जत्रुभिः निस्त्वोदरिद्रो भवति पीनैः पीवरैः जत्रुभिरर्थवान् धनी भवति ॥ तथा च ॥ जत्रुभिर्विषमैः कुराः दरिद्राः कुरसंधिभिः भोगी चोन्नत
 जत्रुः स्यात्त्रिभैर्निस्त्वोऽद्यथा धनी ॥ अथ ग्रीवापृष्ठलक्षणमाह ॥ चिपिटग्रीवोनिः स्वाशुक्ला सिरायस्य च ग्रीवा मरिषग्रीवा शूरः
 शस्त्रांतो वृषसमग्रीवः ॥ कंबुग्रीवो राजा प्रलंबकंठः प्रभङ्गो भवति स्पष्टमभयमरोमशमर्थवतः स शुभदमतो न्यतः ॥ चिपिटा च
 पट्टास्य ग्रीवायस्य सनिः स्वनो निर्धनो भवति यस्य च शुक्लानिर्मोक्षसिरासंतता ग्रीवा भवति सनिः स्वरव मरिषसदृशग्रीवः शूरो भवति
 वृषसमग्रीवो दातुल्यकंठः शस्त्रांतो भवति शस्त्रेणाश्रित्यते वलित्रयं ग्रीवायां यस्य भवति सकंबुग्रीवः ॥ तथा चोक्तम् ॥ वलित्रयवि
 तग्रीवः कंबुग्रीवो मिथीयते इति यश्च कंबुग्रीवा स राजा भवति प्रलंबकंठः प्रलंबकंठो यस्य स प्रभङ्गो भवति असंचयशीलः ॥ तथा च ॥

ग्रीवाचवर्तुलायस्यसनरोधनवान्मृतः कंबुग्रीवानरायेतु राजानस्तेन संशयः दीर्घग्रीवानरायेतु तोपिदुःखस्य भागिनः बकग्रीवानरायेते दांभि
 काः पिशुनास्तथा नित्वस्तु चिपिटिग्रीवाशुक्रग्रीवस्तथैव च। अरस्तु मरिष्यग्रीवाः शस्त्रांतोष्टकंधारः ॥ पृष्ठभ्रमं मस्त्युदितं मरोमशं रोमभिर्वर्जितं मर्ध
 वतां सधनानां भवति। अतोस्मादच्यद्रं रोमशमशुभदं निर्धनानां भवतीति ॥ तथा च। सुस्निग्धं मांसं लंष्ट्रं मभयं चाथलोमशम् सधनानां विपर्यस्तं
 निर्धनानां प्रकीर्तितम् ॥ अथ कदालद्वारामाह ॥ अस्वेदनपीनोन्नतसुगंधसरोमसंकुलाः कदाः। विज्ञातद्योधनिनामतो च्यथार्थे वि
 हीनानाम् ॥ बाहुमूलतलंकदाशवेनोद्यते। कदाः अस्वेदनः स्वेदरहिताः पीनाः समांसला उन्नता उच्चाः सुगंधाः शोभनगंधाः समाः तु
 न्यारोमसंकुलारोमभिर्युक्ताः धनिनामीश्वराणां विज्ञातद्याज्ञेयाः अतोस्मादच्यथा विपरीतलद्वाराः सस्वेदनाः निर्मांसानि स्रादुर्गंधाविष
 मारोमवर्जिता अर्थविहीनानां धनरहितानां भवति ॥ तथा च। निःस्वेदमांसलाः कदाः सुगंधारोमसंकुलाः धनिनां तु विज्ञानीयानि धनाना
 मतो च्यथा ॥ अथांसलद्वारामाह ॥ निर्मांसो रोमचितौ भग्रावल्पो च निर्धनस्यांसौ। विपुलावद्युक्तिनौ सृष्टिष्टौ सौख्यवीर्यवताम् ॥
 अंसौ स्तंदौ निर्मांसौ मांसरहितौ रोमचितौ रोमभिर्याप्तौ भग्नौ स्फुटितावल्पो अधनस्य दरिद्रस्य विपुलौ क्तिनावभग्नौ सृष्टिष्टौ समांसलौ
 सौख्यवीर्यवतां सुखिनां बलिनां च भवतः ॥ तथा च। कदलीस्तंभसंकाशा अजस्कंदाश्च येनराः राजानस्ते विज्ञानीयान्महाकोशामहाबलाः
 निर्मांसलोमबहुलानिर्धनस्य प्रकीर्तिताः ॥ अथ बाहुलद्वारामाह ॥ करिकरसदृशो वृत्तावाजानुविलंबिनौ समौ पीनौ। बाहू
 पृथिवीशानामधमानां रोमशो ह्रस्वौ ॥ बाहुभुजौ करिकरसदृशौ गजस्तुल्यौ वृत्तौ परिवर्तुलावाजानुविलंबिनौ जानुसंप्रापिनौ स
 मौ तुल्यौ पीनौ समांसलौ पृथिवीशानां राज्ञां विज्ञातद्यौ रोमशौ रोमयुक्तौ ह्रस्वौ अदीर्घौ अधनानां निर्धनानां विज्ञेयो। उद्धबाहुः प्रुषोव
 धवंधमवाप्नुयात् दीर्घबाहुर्भवेद्राजा समुद्रवचनं वथा। शलंबबाहुर्भवेद्राज्यं प्राप्नुयाद्गुणसंयुतं। ह्रस्वबाहुर्भवेद्दासः परप्रेष्यकरस्तथा। वामावर्त
 भुजायेतु ये तु दीर्घभुजानराः संपूर्णबाहुवो ये तु राजानस्ते प्रकीर्तिताः ॥ ॥ इदानीं रुस्तलद्वारामाह ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुक्तांगुलघोदीर्घाश्चिरायुषामवलिताश्चसुभगानाम् मेधाविनां च स्तब्धमाः चिपिटाः परकर्मनिरतानाम् ॥ स्थूलाभिर्धनरहिता बहि
 र्नाताभिश्च शस्त्रनिर्घाणाः कपितट्टशकराधिनः व्याघ्रोपपाणयः पापाः ॥ दीर्घाश्च स्तब्धाः रुक्तांगुलयः करशाखाः चिरायुषां दीर्घजीविनां
 भवंति ॥ अवलिताश्च वेष्टिताः सुस्पष्टाः च सुभगानां सौभाग्ययुक्तानां भवंति ॥ स्तब्धमाश्च स्थूलामेधाविनां बुद्धिमतां भवंति ॥ अत्र केचिन्मेधा
 बुद्धिमतो धनिनोपीदंति ॥ तथा चोक्तम् ॥ अतीतानुसृतिर्मधातकालग्राहिणीमतिः शुभाशुभविचारज्ञाप्रज्ञाधीरैतदारुता ॥ परक
 र्मनिरतानां परप्रेषाणां चिपिटाश्चर्पराभवंति ॥ स्थूलाभिरतिवृद्धीभिरंगुलीभिः धनरहितानिर्धनाभवंति ॥ बहिरर्नताभिः बाह्योवनताभिः
 शस्त्रनिर्घाणाः शस्त्रेणानिर्घाणं मराण्येषां कपितट्टशकरावानरलुब्धरुक्ताधिन इच्छराभवंति ॥ व्याघ्रोपपाणयः व्याघ्रः प्राणीतत्सदृश
 रुक्ताः पापाभवंति ॥ ॥ अथ दद्यात् ॥ मणिबंधने निर्दुष्टैर्दृष्टैश्च सुस्मिष्टसंधिभिर्दूपाः ह्रीनैः रुक्तकंदैः श्लेथैः सशब्दैश्च निर्व्रथाः ॥
 मणिबंधनशब्देन रुक्तमुलमुच्यते ॥ निर्दुष्टैरुच्चोर्मणिबंधनैः दृष्टैरशिधिलैः सुस्मिष्टसंधिभिः सुसंलग्नमर्मभिः दूपा राजानो भवंति ॥
 ह्रीनैर्मणिबंधनैः रुक्तकंदो भवति ॥ श्लेथैः शिधिलैः सशब्दैः शब्दयुक्तैः निर्व्रथानिर्धनाभवंति ॥ अथ दद्यात् ॥ पितृवित्तेन विहीन
 भवंति निम्नेन करतलेन ॥ संवृतनिम्ने धनिनः प्रोत्तानकरश्च दातारः ॥ विषमैः विषमानित्वाश्च करतलेन चेश्वरो लाहामैः पीतैरग्न्य
 वनिताभिर्गामिनो निर्धना दृष्टैः ॥ नरामनुष्ठानिन्नेन करतलेन रुक्ततलेन पितृवित्तेन पौत्रकेन धनेन विहीनारहिता भवंति ॥ संवृतनिम्नेः
 समपरिवर्तुलं कृत्वा निम्नेः धनिनः सधना भवंति ॥ प्रोत्तानकराः प्रकर्षणोत्तान उच्चः करोरुक्तो येषां ते दातारो दानशीला भवंति ॥ विषमैरसमैः
 करतलेर्विषमाः दूरानिः स्वानिर्धनाश्च भवंति ॥ लाहामैरतिव्योहितैः करतलैः ईश्वराः सधना भवंति ॥ पीतैः रुक्ततलेरग्न्यानां वनितानां स्त्रीणां
 अभिगामिनो गमनशीला भवंति दृष्टैः रुक्ततलैः निर्धनाः दरिद्राः ॥ ॥ अथ दद्यात् ॥ लघुसदृशानवाः क्लीवाः चिपिटैः स्फुरितैश्च वि
 तसंस्तृताः कुनखविवर्णाः परतर्ककाश्च ताग्रैश्च मृपतयः ॥ लघुः सदृशः संकुलरोवाविता दृष्टानवाः येषां ते क्लीवाः शंखभवंति ॥

चिपिठैः चर्पटैः स्फुटितैर्ममैश्च वित्तसंख्याक्ताः धनरहिता भवन्ति । ऊनरवैर्जस्मितैर्नरवैर्विवर्णैर्विगतवर्णैरपि परतर्ककाः परमुखेऽपि क्रिणो
 भवन्ति । ताम्रैः ताम्रवर्णैश्च नरवैश्च मृपतयः सेनाधिपाश्च भवन्ति ॥ अथ दद्यात् ॥ अंगुष्ठयवैराद्याः सुतवंतोगुष्ठमूलजैश्च यवैः दीर्घा
 गुलिपर्वाणाः सुभगा दीर्घायुषश्चैव ॥ यवोयवाकार एव अंगुष्ठमध्यगतैर्यवैराद्याधनिनो भवन्ति । अंगुष्ठमूलजातैः यः सुतवंतः पुत्रवंतः
 दीर्घाण्यंगुलपर्वाणि येषां ते सुभगाः सौभाग्योपेताः दीर्घायुषः चिरजीविनाश्च भवन्ति ॥ अथ दद्यात् ॥ त्रिग्यानिस्त्रोत्वाधनिनां तद्यव्य
 येन निःस्वानाम् विरलांगुलयोनिः स्वाधनसंचयिनो धनान्गुलयः ॥ त्रिग्यानिर्मलानिस्त्रागंभीररेखाः करगताधनिनामीश्वराणां भवन्ति । तद्य
 त्ययेन विपरीतेन चास्त्रिग्यानिस्त्रानिःस्वानां निर्धनानां भवन्ति । विरलाविप्रवृष्टा अंगुलयः करशाखा येषां ते निःस्वाः निर्धनाः धनान्गुल्यो
 धनसंचयिनः धनार्जनभीमा भवन्ति ॥ अथ दद्यात् ॥ तिस्रोरेवामणिबंधनोत्थिताः करतलोपगा नृपतेः । पीनयुगां कितपाणिः नित्यं
 सत्रप्रदो भवति ॥ वज्राकाराधनिनां विद्याभाजां च मीनपुच्छनिभाः शंखातपत्रशिविकागजाश्च पद्मोपमा नृपतेः ॥ कलशशृणालपताका
 कुशोपगाभिर्भवन्ति निधिपालाः धामनिभाभिश्चाठास्त्वस्तिकट्टपाभिरेश्वर्यम् ॥ चक्रासिपरशुतो मरशक्तिधनुः कुंतः सत्रिभारेखा ऊर्वति च
 मृनाथं यज्ज्वानमुद्धरवलाकाराः ॥ मधुरध्वजकोष्ठागारसत्रिभाभिर्महाधनोपेताः वेदीनिभेन वैवाभिः श्लोत्वाः अश्वतीर्थेन ॥ वापीदेवकु
 लाद्यैर्धर्मकुर्वन्ति च त्रिकोणाभिः अंगुष्ठमूलरेखाः पुत्राः स्युर्दारिकाः स्तूदनाः ॥ रेखाप्रदेशिनिगताः शतायुषं कल्पनीयमुनाभिः क्षिप्रभिः
 दुममतनंबुजरेखारेखिनो निःस्वाः ॥ ॥ तिस्रोरेखा इति मणिबंधनोत्थितास्त्रिग्याः करतलोपगाः करतलेऽस्ततलेऽपगाः प्राप्ता
 नृपतेः राज्ञो भवन्ति । मीनयुगेन मत्स्यद्वयेनां कितः चिह्नितः पाणिः हस्तो यस्य स नित्यं सर्वकालं सत्रप्रदो भवति मरुद्भवतीत्यर्थः । वज्रं
 मध्यक्षामंडमया प्रविष्टं तदाकारास्तत्सदृशाः करतले रेखाधनिनामीश्वराणां भवन्ति । मीनपुच्छनिभामत्स्यपुच्छनिभाकारा विद्याभाजां
 भवन्ति विद्यावंतश्च ते भवन्तीत्यर्थः । शंखः प्रसिद्धः आतपत्रं च शिविका युयादिकं गजारुस्ती अश्वस्तरगः पद्मं कमलं येषामुपमास्तदाका
 रा नृपतेः राज्ञो भवन्ति । कलशः कुंभो शृणालं विसंस्पृष्टं मध्यान्मध्यात् यथियुक्तं पताका वैजयंती अंकुशः प्रसिद्धः एषामुपगाभिस्तदाका

राः तत्सदृशाः करतलरेखाधनितामीश्वराणां भवन्ति। नृपतेः राज्ञो भवन्ति। कलशः कुंभो मृगालं बिसेसं पट्टं मध्यात्मध्याङ्गं थियुक्तं पताका
 वैजयन्ती अंकुशः प्रसिद्धः एषामुपगामिस्तदाकारामिर्लेखामिर्निधिपालाभूपाला अथस्थापनशीला भवन्ति। अतिधनिनश्च धामनिभा
 भिरज्ज्वाकाराभिः चाद्याईश्वरा भवन्ति। स्वस्तिकः चिह्नविशेषः तदुपामिस्तदाकाराभिरेव भवति। चक्रमायुधमसिः खड्गः परशुरायु
 धविशेषः कुण्डलः तोमरः प्रसिद्धः शक्तिः प्रसिद्धा। धनुः वापः कुंठा आयुधविशेषः एषां सन्निभास्तदाकारा रेवाः करतलोपगाः चमूनायं से
 नापतिं कुर्वन्ति ॥ उच्चरेवन्माकारो रेवायज्वानायाश्चिक्कुर्वन्ति। मकरोजलप्राणिधिजश्चिह्नम् विचित्रपदनिर्मितत्वाद्देविच्युपास्यं भव
 तिपताकातः कोष्ठागारं प्रसिद्धमेव। एषां सन्निभाभिः सदृशाभिरेखाभिः मल्लाधनोपेताः अतिधनिनः माणिक्यं धनस्योपरिब्रह्मातीर्थमंगुष्ठम्
 लेन च हस्तीर्थेन अंगुष्ठमूलेतीर्थे वेद्येनिभेन वेद्यार्थहृतिना अमिलोत्रिणोद्यजमाना भवन्ति। वापी प्रसिद्धा। चतुरश्रापुष्करिणी। देवकुलं देवप्रा
 सद्दः आदिरुद्राणां तिमिरासनरथश्चैव रुद्रपायुधैते तैर्धर्मं कुर्वन्ति धर्मिष्ठा भवन्ति। त्रिकोणाभिः च आभिः शृंगाटकाकाराभिः च शङ्खात्प
 र्ममेव कुर्वन्ति। अंगुष्ठमूले वावत्यो रेवाः तां च पत्न्यानितासां याः त्रैव त्रैव पुत्राः सुताः याः च सुदमाः तादारिकाः दुहितरः प्रदेशिनी अंगुष्ठा
 नंतरा वक्रवचननिर्देशात् तिस्रो रेवा अत्रज्ञा तथाः। न प्रदेशिनिगताः तस्यान्ताः रेवाः शतायुधं शतजीविनां भवन्ति। रेवाभिः कुनाभिः स्वबु
 द्धा कल्पनीयम् यथा हस्तमध्यप्राप्ताभिः पञ्चाशत् अथ चानुमतादायुधः परिकल्पनाकार्या। रेवाभिः किन्नाभिर्मध्यादि किन्नाभिर्दुमापतनं
 वृक्षापतनं भवति बह्व्यो रेवायेषां ते बहुरेवानविद्यंते रेवायेषां ते अरेरिवनः बहुरेवा अरेरिवनश्च निस्त्वानिर्धनं भवन्ति ॥ तथा च ॥ सुवर्तुलैः
 निवृत्तैश्च माणिक्यैः समविता। दृष्टैश्च शङ्खैरहितैराजानां स्तेपकीर्तिताः ह्रीनैश्च किन्नापाणिः स्यात् अथैर्दारिद्र्यभाजनाः निम्ने करतले यस्यपि
 तद्विज्ञे विवर्जिताः निम्ने न संवृते नैव चित्रवांसौ रथसंयुताः समुत्तानकराये च दातारस्ते न संशयः विषमैर्विधमानिः खालाद्याभैरीश्वराः करैः।
 अगद्यगामिनः पीतैर्नैवैरुस्ते च निर्धनाः सूर्पशुक्रौलघनवानैकवागमिस्तानवाः सुदिनार्धनवाश्चैव स्मृता इत्येव विवर्जिताः निर्मलैः लो
 हितमैश्च नैवैवति पार्थिवः पांडुराविरलाद्वा अंगुल्याः करसंस्थिताः येषां ते च नराज्ञेयादुःखदारिद्र्यभाजनाः यस्य मीनसमा रेवाकर्मसिद्धिः

ततस्त्यवैः धनवान्मन्त्रविज्ञेयः बहुपुत्रश्च मानवः तुलायत्यतु वेदिर्वाकरमध्ये प्रहृश्यते, वाणिज्यं सिद्ध्यते तस्य पुत्रवस्थानसंशयः वेदीपाणिनेत्येव
 स्य द्विजस्य तु विशेषतः शक्तितोमरखड्गाभारेखाः चापसमास्तथा, यस्य हस्ते प्रहृश्यते च मूनाथं चतुर्विधुः वृद्धं वाथ यथाशौलं करमध्ये वृद्धं स्थिते,
 अचलं प्राप्य तस्य मंडले तु न संशयः ध्वजं वाथ यथाशं वृद्धं स्थिते करसंस्थितं, धने शतं विजानीयात्समुद्रवचनं यथा, दक्षिणे तु करांगुष्ठे यो
 यस्य च दृश्यते, सर्वविद्याप्रवक्ता सौ भवतीति विनिर्दिशेत्, यस्य पाणिनेत्येवः कनिष्ठा मूलसंभवाः गतामध्ये प्रदे शित्यां सजीवे करदांशतम् अं
 गुष्ठमूले यो रेखाः पुत्रास्ते परिकीर्तिताः, हृद्भागे कथा विनिर्दिष्टाः समुद्रवचनं यथा, किन्नाभिर्दक्षपतनं प्रहृताभिरनीश्वराः अंगुष्ठमूलतीर्थेन
 यज्ञवाजी भवेन्नरः ॥ ॥ अथ चिबुकाधरदशनानां लक्षणमाह ॥ ॥ अति कृशदीर्घं चिबुकैर्निर्दिष्टा मांसलैर्धनोपेता, बिंबोपमैरप
 क्रैरधरे रूपास्तनुभिरत्वाः ॥ ईष्टैः स्फुटितविवंडितविवर्णैर्दृक्चैश्च धनपरित्यक्ताः स्तिथ्या च नाश्वदशनाः सुतीक्ष्णा दंष्ट्राः समानाश्च शुभाः ॥
 चिबुकमधरस्याधोभागो मुखान्तं अति कृशैर्निर्मसैरति दीर्घैश्च चिबुकैर्निर्दिष्टा दारिद्र्या भवंति, मांसलैः चिबुकैः धनोपेताः सधनाः अधरैरो
 ष्टैः बिंबोपमैरतिलोलितैरवक्रैः स्पष्टैः भूपराजानो भवंति, तनुभिरमांसलैरधरैरत्वानिर्धना भवंति, ईष्टैस्तैः स्फुटितैः भ्रमैः विवंडितैः द
 न्तिनैः विवर्णैः विगतवर्णैः दृक्चैः निस्तेजसाश्च धनपरित्यक्ता दारिद्र्या भवंति, दशनाः दंताः स्तिथ्या निर्मला घनाः चमरुताः सुतीक्ष्णा दंष्ट्राः सुतीक्ष्णा
 दंष्ट्रा येषां सभाः च सर्वे लब्धाः शुभाः मध्यभागवर्तिनो दंतचतुष्टयस्य पार्श्ववर्तिनी दंष्ट्रे ॥ तथा च ॥ निर्मसैः चिबुकैर्दीर्घैर्निर्दिष्टाश्चाधवा वि
 नः समांसलैर्धनोपेता बहुपुत्रसमावृताः रक्ताधरो नरपतिः धनवाक्कमलाधरः स्थूलौष्ठा बहूलोमा च शुक्लैः क्षीणैश्च दुःखिताः उत्तरोष्ठीर्लो
 कितैश्च धनिनः सौख्यसंयुताः (वंडैर्विवर्णैर्निर्दिष्टा दृक्चैर्दुःखिताः स मविताः ऊदऊल्लसंकाशैः प्राकारैर्दशनैर्दृष्टैः अकवानरदंताश्च नित्यं
 दातृपरिपीडितः रुक्मिंदंताः खरदाः स्तिथ्यदंता गुणवृत्ताः करालैर्विषमैर्दीर्घैः दशनैर्दुःखजीविनः द्वात्रिंशदंताराजान च कोनोच्चावभोग
 वान् चिंशदंतानरायेते सुरवदुःखस्वभाविनः एकोनत्रिंशदशनाः पुरुषाः दुःखजीविनः अष्टाविंशददा येषां तोतुः (वस्य भाजनाः ॥ ॥ ॥

अथ जिह्वातन्त्रोर्लक्षणमाह ॥ जिह्वारक्तादीर्घाश्च दशास्तु समाश्च भोगिनो ज्ञेयाः श्वेता कृष्णा परुषा निर्द्व्यानां तथा तालुः ॥ जिह्वार
सनारक्ता लोहितवर्णा दीर्घा आया मिनीश्च दशास्तु सप्तमा चतुर्था भोगिनां ज्ञेया ज्ञातव्याः श्वेता पाण्डुरा कृष्णा मिता निर्द्व्याणां
दरिद्राणां भवति ॥ तथा तालुः तथा तेनैव प्रकारेण तालु ज्ञेया यथा जिह्वारक्ताश्च दशास्तु समाश्च शोभना तथा तालुरपि शोभना श्वेता कृष्णा प
रुषा तालुरथ शोभना ॥ तथा च ॥ कृष्णा जिह्वा भवेद्यस्य समलाय दिवा भवेत् न पापवान् भवेन्मर्त्यः उक्ताः स्थूला यथा भवेत् श्वेत जिह्वानरा ज्ञे
याः शौचाचारविवर्जिताः पद्मयत्र समा जिह्वा स्तब्धमा दीर्घा स शोभना ॥ न स्थूलो नातिविस्तीर्णाः येषां ते मनुजाधिपः निम्ना दीर्घा च त्रिधा चरक्ता ग्राम
नाथदि ॥ सर्वविद्या प्रवक्ता सौ भवेनास्त्यत्र संशयः कृष्ण तालुर्नरो यस्तु स भवो कुलनाशनः विकृतः स्फुटितो यस्य तालुस्तस्य न शोभनः सिंहा तालुः
नरपतिर्जिता तालुस्तथैव च ॥ पद्म तालुर्भवेद्राजा श्वेत तालुश्च निर्धनः ॥ अथास्थलक्षणमाह ॥ वक्रं सौम्यं संवृतं ममलं श्लक्ष्णं समं च
पानाम् विपरीतं श्लेषभुजां मला मुखं दुर्भगानां च ॥ वक्रं मुखं सौम्यं मना कुलं संवृतं परिवर्तुलं अविश्रामितं ममलं निर्मलं श्लक्ष्णं नाति
मांसलं सुपांश्वं समं तुल्यं भूपानां राज्ञो ज्ञेयम् विपरीतं यस्तु लक्षणं सौम्यं समं वृत्तं निर्मलं ममलं श्लक्ष्णं समं संक्लेशभुजां दरिद्राणां ज्ञेयम् ॥ मलामुख
मतिविस्तीर्णं आस्यं दुर्भगानां भवति ॥ तथा च ॥ सौम्यं च संवृतं वक्रं ममलं यस्य देहिनः स तु राजा भवेन्नित्यं विपरीते तु निर्धनः ॥ ॥ अथ मुखल
क्षणमाह ॥ स्त्रीमुखमनपत्यानां शायवतां मंडलं परिज्ञेयम् दीर्घं निर्द्व्याणां भीतिमुखं वपापकर्मणाः ॥ चतुरश्रं हृत्तीनां निम्नं वक्रं चतन
यरहितानाम् कृपाणां नामति ह्रस्वं संपूर्णं भोगिनां कांतम् ॥ स्त्रीमदृशं मुखं वदनं अनपत्यानामपत्यरहितानामपुत्राणां भवति ॥ मंडलं मंड
लाकारं परिवर्तुलं शायवतां शठभावसंयुक्तानां परिज्ञेयम् ज्ञातव्यम् शठः परकार्यविश्रावः दीर्घं मुखं निर्द्व्याणां दरिद्राणां भवति भीतिमुखा
भीतस्येव मुखं येषां ते पापकर्मणाः पापानुरता भवन्ति ॥ चतुरश्रं चतुर्कोणं मुखं निर्द्व्यानां दरिद्राणां भवति ॥ चतुरश्रं चतुर्कोणं मुखं हृत्तीनां पर
वंचनं दृष्टाणां भवति ॥ निम्नं ह्रीनं वक्रं मस्य वृत्तं चतनयरहितानामपुत्राणां भवति ॥ अतिह्रस्वं मत्स्यं कृपाणां भवति ॥ कृपाणोर्ध्वं लुब्धस्तो कार्यश्च सं

पूर्यसिमां सलंकांतं दीप्तिमद्भोगिनां भोगवतां च भवति ॥ तथा च ॥ स्त्रीश्रवं निरपत्यानां मंडलं शावसेविनां । दीर्घं श्रवं च विप्राणां भीतिवक्त्रादुराश
 याः चतुरश्रं तु धूर्तानां निम्ने सत विवर्जिताः ॥ रूपराणां तथा ह्रस्वं चिपिटं परजीविनाम् । यन्मुरवं मांसलं स्निग्धं सप्रभं प्रियदर्शनम् ॥ वाणिष्ठं संधिवि
 श्लिष्टं मज्जत्वं सुरवे भागिनम् ॥ ॥ अथ अश्रुलक्षणमाह ॥ अस्फुरिताग्रं स्निग्धं अश्रुश्रुभं सुदुसन्नतं चैव रक्तैः पतुषैः चौराः अश्रुभिर
 ल्याः च विज्ञेयाः ॥ अश्रुक्त्वमस्फुरिताग्रं स्निग्धं अश्रुश्रुभं सुदुसन्नतं चैव रक्तैः पतुषैः चौराः अश्रुभिरल्यैश्च विज्ञेयाः ॥ अश्रुक्त्वस्निग्धं
 चादृक् सुदुकोमलं सन्नतं सद्यः प्रशस्तम् ॥ केचिन्मुदुसन्नतं चैवेति पठन्ति । रक्तैः लोहितैः पतुषैः खैरल्यैश्च अश्रुभिः चौरास्तत्काराः
 विज्ञेयास्तथाः ॥ तथा च ॥ स्निग्धमस्फुरिताग्रं यत्सन्नतं अश्रुवेद्यते । खैरल्यैस्तथा दृक् ॥ अश्रुभिस्तत्काराः स्मृताः ॥ अथ कालिका
 माह ॥ निर्मसैर्कौर्ः पापमृत्यवः चर्पटैः सुबहुभोगाः ॥ रूपराणां ह्रस्वकार्णाः शंकुश्रवणाश्च मृपतयः ॥ रोमशकार्णादीर्घायुषः च धनभागि
 नो विपुलकार्णाः दूराः अतिकठिनः सिरावनद्धैर्द्यालं भैर्मांसलैः सुखिनः निर्मसैर्मांसरहितैर्कौर्ः पापमृत्यवः पापेन कर्मणा प्रियन्ते चर्पटैः
 विकीर्णैः सुबहुभोगा अतिभोगिनो भवन्ति । ह्रस्वकर्त्ता अल्पश्रोत्रादृपाणां अदानशीलान् भवन्ति । शंकुश्रवणाः तीक्ष्णाय कार्णाः च मृपतयः से
 नापतयो भवन्ति । विपुलकार्णा विस्तीर्णाश्च धनभागिनो विवर्जन्तः सिरावनद्धैः सिरावदुलैः कौर्ः दूरा विषमा भवन्ति । द्यालं भैर्दीर्घैर्मांसलैश्च सु
 खिनो भवन्ति ॥ तथा च ॥ ह्रस्वकार्णमहाभोगामहाकार्णाश्च येनराः आवर्तकार्णा धनिनः स्निग्धकार्णास्तथैव च । दीर्घायुषः शंकुकार्णाः तुट्टिका
 णिमहाधनाः सुरवाचिता दीर्घकार्णलंभकार्णास्तपस्विनः निर्मसैः पापमराणाश्चर्पटैर्भोगिनो नराः दीर्घायुषो लोमवर्णा धनिनो विपुलैः स्मृताः
 सिरावनद्धैर्विषमामांसलैः सुखभागिनः ॥ ॥ अथ गंडनालक्षणमाह ॥ ॥ भोगी त्वनिगंडो मंजीसं पूर्यामांसगंडो यः सुखभाक्
 शुकसमना सञ्च किं ननु दृपयागमिने दीर्घयातुसौ गायम् ॥ आञ्चितया चौरः स्त्रीमृत्युः स्याच्चिपिरनासः धनिनो यवस्त्रिनासः दक्षिणा
 विन्ताः प्रभेदाणाः दूराः सज्जीत्स्वल्पकिं दास्युदनासाः सभायानाम् ॥ भोगीति । अनिश्रुच्चैर्गंडो मुखगंडो यस्तस्य भोगी भोगवान् भवति ।

यस्य च संतुष्टौ मांसं लोहं डौ स मंत्रि सचिवो भवति । निम्नोन्नतौ गंडौ यस्य पुरुषस्य सैव भोगवान् स्मृताः सुखभागिनिः शुक्रः पक्षी शुक्रसमात
 दाकारा नासा यस्य आयः कुंचितलोहितेति यावत् स सुखभाग भवति । शुक्रा निर्माणा नासा यस्य सचिरजीवी दीर्घायुर्भवति किन्नेवयानासा दृश्यते ।
 साक्षिन्नुत्पातया गम्यगामिनः गम्यगमनशीला भवन्ति दीर्घयानासया सौभाग्यं भवति । आकुंचितया स्पष्टया चौरस्तस्त्वतो भवति । चिपिटनासः
 चर्पटब्राह्मणः स्त्रीशृत्पुः स्पाद्भवेत् स्त्रीतस्य मारयतीत्यर्थः अग्रवक्त्रा प्रांतकुटिलानासा येषां धनिना विज्ञाविता दक्षिणभागे विनता वक्रनासा ये
 धांते प्रभङ्गाणां असंचयशीलाः हृगाविषमाश्च भवन्ति । अज्जीः स्पष्टाः स्वल्पद्विद्रा अल्परंध्राः सुपुटाः शोभनपुटा सौभाग्यानां भागसंयुक्तानां
 नासा भवति ॥ तथा च । शुक्रनासः सौख्यभागी शुक्रनासाः चिरायुषः किन्नुत्पातया येषां स्पात्नासा ते गम्यगामिनः दीर्घनासा भोगयुक्ता अग्रवक्त्र
 धनाविताः हृगादक्षिणवक्त्रा स्वस्पष्टनासा नृपोत्तमाः स्त्रीशृत्पवश्चर्पटाभिः कुटिलाभिश्च तस्कराः ॥ ॥ अथ द्वातलद्वारा मारु ॥ धनि
 नां द्वातलं स हृदि त्रिपिंडितं हृदि सानुनादं च दीर्घायुषां प्रमुक्तं विज्ञेयं संलुतं चैव ॥ धनिनामीश्वराणां द्वातलं नासा शब्दितं स हृदे कवारं द्वि
 पिंडितं द्विगुणितं त्रिगुणितं मेवं कोचिद् ॥ अन्ये पुनर्था च द्वाते ॥ धनिनामीश्वराणां द्वातलं स हृदे कवारं मेव भवति दीर्घायुषः सुदृष्टिश्च द्विपि
 ङितमेको द्वातलं हृदि सानुनादं प्रसक्तं संलुतं चेति दीर्घायुषश्चिरजीविनस्तेषां द्विपिंडितं द्विगुणितं त्रिपिंडितं त्रिगुणितं भवति तथा हृदि युगपद्वा
 हृत्तं जल्पतामुपलब्धयोधिकं श्रूयते स निर्हृदी ॥ तथा सानुनादं हृदि पिशनेः शनैरुच्चार्यमानः श्रुतिपथं वाति सो नुनादे तथा प्रसक्तमतिदी
 र्घं संलुतं चैव मनेन प्रकारेण विज्ञेयं ज्ञातव्यम् तत्रोदीरित आदिमध्यावसानेषु त्रयोचः संलुतः क्रोधरुषत्यादिभयादिष्वविकृतः श्रोत्रपथं
 वातियः सस्तिथः यः सर्वजनमनोभिप्रेतः सरक्तः एते देवधारयानं शोभनम् यस्मात्पराशरः ॥ ॥ अथ लोचनलक्षणमार्ग ॥ ॥ पद्म
 दलाभैर्धनिनः रक्तांतलोचनः अयोभाजः मधुपिङ्गलैर्मलार्थी माज्जरिविलोचनाः पापाः ॥ रुरिणाक्ष्णमंडललोचनाश्च जिह्वैश्च लोचनैश्चो
 राः हृराः केकरनेत्रा गजसदृशविलोचनाश्च हृपतयः ॥ ऐश्वर्यगंभीरैर्नीलोत्पलकांतिभिश्च विद्वांसः अतिहृस्ततारकाणां मद्गुत्पादनं भवति ॥ ॥

मंचितं स्थूलदृश्यं श्यावाकाणं भवति सौभाग्यम् दीनादृष्टिः स्वानां निश्चयाविपुलार्थभोगवताम् ॥ पद्मदलभैः कमलपत्रसदृशलोचनैः धनि
 नो विज्ञातवितो भवति । रक्तांतविलोचनास्ते च श्रियोभाजः लक्ष्मीवतः मधुपिंगलैर्मधुवक्त्रपिलवर्णैर्नयनैर्महार्थमलाधनाः मार्जारो बिडालः
 तत्सदृशलोचनाः काचराराकृतापापा भवन्ति । रुरिणाकासृगलोचनास्तथामंडललोचनाः परिवर्तुलनेत्राजिह्वैः कुटिलैश्चलोचनैश्चोराः
 तत्करा भवन्ति । केकरनेत्रानीलाकासृगलोचनास्तथामंडललोचनाः परिवर्तुलनेत्राः जिह्वैः करालाविषमा भवन्ति । गजसदृशविलोचनास्तु
 लुपनेत्राश्च मृपतयः सेनापतयो भवन्ति । गंभीरैः नेत्रैरैश्वर्यं भवति । नीलोत्पलकांतिभिर्नेत्रैस्तत्सदृशतारकैः विद्वंसः पंडिता भवन्ति । अ
 तिहस्ततारकाणामक्ष्णानेवाणामुत्पादनं भवति । अत्यस्तितारके अशिणी उत्पाद्यते स्थूलतारके स्थूलादृष्टिर्दृष्टेः तैः स्थूलदृष्टास्तेषां मित्र
 त्वं भवति । पत्नी भवतीत्यर्थः श्यावाकाणं श्यावत्वे मुद्गाभे अशिणी तारकौ येषां तेषां सौभाग्यं भवति । दीनादैर्न्यंगतादृष्टिर्दृष्टेः तैः निस्त्वा
 निर्धना भवन्ति । निश्चानिर्मला विपुला विस्तीर्णा च दृष्टिर्दृष्टवतां भोगवतां च भवति ॥ तथा च ॥ समेगो दीरवाणि भेरतां तेषां तारके । प्रस
 ने च विशाले च स्तिथे चैवायते शुभे । अतसी पुष्यसंकाशे भवेतां यस्य लोचने । भूपतिः सत्तु विशेषो सद्यस्ते मध्यमाः स्मृताः न श्रीस्त्वज्जति सर्व
 त्रपुत्रं मधुपिंगलम् आज्ञापिङ्गलनेत्राश्च राजानो भोगसंयुताः रोचना रुरितालाश्च गजपिङ्गधनेश्चराः बलवंतो युगोपेताः प्रथियाः चक्रव
 र्तिनः तप्तलटकवाणि भवेदास्पतुलोचने । भूपतिः सत्तु विशेषः सत्तु द्वयचनं यथा । द्विमात्रसांदिनो ये तु धनिनस्ते प्रकीर्तिताः त्रिमात्राः स्य
 दिनो ज्ञेयाः पुरुषः सुरुजीविनः चतुर्मात्रनिमेषाश्च धनवान्परिकीर्तितः दीर्घायुषो धर्मरता पंचमात्रनिमेषाः ॥ ॥ अथ शूलका
 माह ॥ ॥ अतुत्रताभिरन्यायुषो विरलोन्नताभिरतिसुरिवनः विषमश्रुवो रिरिद्रा बालेन्दुनतश्रुवः सधनाः ॥ दीर्घासंयुक्ताभिः
 धनिनः (वंडेभिरर्थपरिहीनः मध्यविनतश्रुवो ये ते सक्ताः स्त्रीष्वगम्यासु ॥ अतुत्रताभिराभिसुराद्येनोश्चाभिरन्यायुषः स्वल्पजी
 विनो भवन्ति विशाला विस्तीर्णाभिरुन्नताभिरुच्चाभिः चक्षुभिरतिसुरिविनो भवन्ति ये सर्वस्य विषमश्रुवः तुल्यश्रुवः तदरिद्रा निर्धना भवन्ति । बालेन्दु

सदृशाबालचंद्रलब्धानतेभ्रुवोयेषांतेसधनाः दीर्घाश्चताअसंसक्तादीर्घसंसक्तास्ताभिर्दीर्घसंसक्ताभिर्भुभिर्धनिनोभवन्ति। खंडाभिरर्थपरिहीना
 दरिद्राभवन्ति। येमनुष्ठामध्यासिनतभ्रुवोमध्यादिनताअस्पष्टाभ्रुवोयेषांतेअगम्यास्तस्त्रीषुसक्तानिरताभवन्ति ॥ तथाच ॥ अत्पुत्रताभिः स्वल्पा
 सुर्विशालाभिः स्रवावितः मध्योन्नतभ्रुवोयेचपापसक्ताश्चतेनराः बालेन्दुसमाश्चाद्यादरिद्राविषमभ्रुवः असंलग्नभ्रुवोयेतुधनिनास्तेनराः
 स्मृताः खंडाभिर्निर्धनाज्ञेयाविषमाभिर्नराधमाः ॥ ॥ अथशंखललाटलेकाणामाह ॥ उन्नतविपुलैः शंखैः धनिनैः सुतार्थसंपत्ताः
 विषमललाटाधनिनोधनवंतार्धेदुसदृशेन ॥ श्रुतिविशालैराचार्यतासिरासंततैरधर्मरताः उन्नतसिराभिराद्याः स्वस्तिकवत्संस्थिता
 भिश्च ॥ निम्नललाटावधवंधभागिनः कृरकर्मनिरताश्च। अत्पुत्रतैश्चमृपाः कृपाणांस्पृष्टतललाटाः ॥ उन्नतैरुच्चैर्विपुलैः
 विस्तीर्णैः शंखैर्धनिनैर्द्विराभवन्ति। निम्नैरुच्चैः शंखैः सुतैः पुत्रैर्येधनिः संपत्तासरिताभवन्ति ॥ तथाच ॥ उन्नतैर्विपुलैः शंखैः
 धनिनः सुखजीविनः सुतार्थरहितानिन्धर्मनिवाहुः स्वभागिनः ॥ विषममसंलग्नललाटमुपपृष्टयेषांतेनिधनादरिद्राः बालेन्दुसदृशैरध्वं
 तुल्यैर्मललाटेनधनवंतैर्द्विराभवन्ति। श्रुतिविशालैः श्रुतिविस्तीर्णैर्ललाटैराचार्यताआचार्यत्वंभवति। परोपदेशकृदाचार्यः सिरासंततैः
 सिराबहुलैर्ललाटैरधर्मताभवन्ति। उन्नताभिः सिराभिः ललाटगताभिराद्यार्द्विराभवन्ति। स्वस्तिकवत्स्वस्तिकाकारेणसंस्थिताभिः सिराभिः
 चाद्याभवन्ति। निम्नललाटयेषांतेनिम्नललाटावधेऊहनेबंधनेचभागिनोद्योग्याः कृरेविषमेचकर्मणि कार्यनिरताः सक्ताभवन्ति। अत्पुत्र
 तैराभिमुद्येनोन्नतैर्ललाटैः चमृपाः सेनापतयोभवन्ति। संवृतपरिवर्तुलमल्पचर्मललाटयेषांतेकृपाणाअदानशीलाः स्पुः भवेयुः ॥ ल
 लाटेनार्धचंद्राणभवन्ति। पृथिवीश्वराः विपुलेनललाटेनमहाधनयुताः स्मृताः ॥ तथाच। विषमेनाधमाज्ञेयापापामर्त्याः सिराततैः निम्नै
 नतुललाटेनकृरकर्मरतानराः अत्पुत्रतैश्चमृपाः स्पुः संवृतैर्कृपाणाः स्मृतः ॥ ॥ अथरुदितलकाणामाह ॥ रुदितमदीतमनस्तुतिथं
 चभुभावमनुष्ठायाम् रुदादीनंपुरास्तुवैवनभुमप्रदंपुंसाम् ॥ यत्ररुदितमधीनंधेयराहितं अस्तुवाप्यराहितम् स्थितमर्हति

एवंविधं मनुष्याणां पुत्रपाणां शुभावसू प्रशस्तं दत्तं पुरुषं दीनं दैव्युक्तं प्रचुरास्तु बहुवाप्यं पुंसां नराणां नमुदं ॥ तथाच ॥ अदीनमस्तु संहितं किं
 येन वरदितं शुभम् दत्तं दीनं वाप्युतं पुत्रपाणां मनिष्ठदम् ॥ अथ रुसितलङ्कारमाह ॥ रुसितं शुभदमकं पंक्तुनिमीलितलोचनं तु पापस्य
 दुष्टस्य रुसितमसकृत् सोऽन्मादस्यासकृत् प्राप्ते ॥ यश्च रुसितमकं पंक्तं परहितं तत् शुभदं प्रशस्तम् शरीरस्य कपञ्चलनमवयवानां येन नोत्पद्य
 तेऽनुनिमीलितलोचनमसंकुचितनयनं रुसितं पापस्य पापकर्मणाः असकृत् पुनः पुनः दुष्टस्य सदोषस्य रुसितं प्राप्ते रुसनां ते असकृत् रुसितं सो
 न्मादस्योन्मादयुक्तस्य भवति ॥ तथाच ॥ रुसितं कं परहितं वृषाणां मद्यथा शुभम् असकृदोषयुक्तस्य मीलिताङ्गस्य चाशुभम् ॥ ॥ अथ
 ललाटे रेखानां लङ्कारमाह ॥ ॥ तिस्रो रेखाः शतजीविनां ललाटे यथा स्थिता यदित्यः चतस्रभिरवनीषात् न वतिश्चायुः सपंचाद्व ॥ विक्रिवा
 मिः चागम्यगामिनः नवतिरधरे रेवेनः केशांतोपगताभिररेखाभिरशीतिवर्षाभिः ॥ पंचमिरायुः सप्तमिरेवायावस्थिताभिरपि षष्टिः बहू
 रेवेन शतार्धं चत्वारिंशच्च वक्राभिः शूलग्राभिः त्रिंशद्विंशतिवासभागवक्राभिः कृद्गामिः त्वल्पायुर्नृनाभिः चांतरे कल्प्यम् ॥ तिस्रो रे
 खा इति ॥ ललाटे मुखपृष्ठे आयता दीर्घा स्थिताः तिस्रो रेखाः शतजीविनां शतायुषां भवन्ति चतस्रभिः ललाटे यतरेखाभिरवनीषात् न व
 राजपं भवन्ति विक्रिवाभिर्केदयुक्तामिर्ललाटे रेखाभिरगम्यगामिनो रगम्यगमनशीला भवन्ति नवतिः चवर्षाणां तेषामायुः अरेवेन रेखाव
 र्जितेन ललाटे नवतिरपि वर्षाणामायुः ॥ अपिशब्दोत्र चार्थः ॥ अगम्यगामिनो भवन्ति केशांतो यतः प्रथमिभिः केशानामुत्पत्तिः केशांतोप
 गताभिस्तत्र प्राप्तामिर्लेखाभिरशीतिवर्षाणामायुर्भवति पंचमिर्लेखाभिर्ललाटे स्थिताभिः सप्ततिर्वर्षाणामायुः बहूरेवेन षड्विंशतिः लेखाभिः
 उपलक्षितेन शतार्धं पंचाशद्वर्षाणामायुः रेखाभिः शूलग्राभिस्त्रिंशद्वर्षाणि वामभागवक्राभिः कृत्स्नाभिः विंशतिकः विंशतिवर्षाणां जी
 वितपरिमाणं च त्वसविंशतिकः कृद्गामिः स्तब्धगामि रल्पायुर्विंशतिर्नृनायुः उक्तान् नृनाभिररेखाभिर्द्विभ्यामेकया वा च शब्दात् त्वल्पायुरेव ॥
 अंतरे मध्ये कल्प्यं कल्पनीयम् स्वबुद्ध्या ऊह्यम् तथा तिस्रो रेखाः शतजीविनामिति चतस्रभिर्न वतिश्चायुषः सपंचादित्युक्तं मंत्रांतरसार्थास्ति त्रिः रेखा

यस्य तस्य सप्तनवति वर्षाणां पुरित्याद्यन्तरे कल्पनीयम् ॥ तथा च ॥ रोवाः पंचललाटे तु यस्यासौ धवनः स्थिताः शतं जीवति वर्षाणामैश्वर्यम
 धिगच्छति चतुरो वीर्यशीतिस्तत्रिभिः सप्तभिरेव वा षष्टिर्द्विभांतुरेवाभ्यां चत्वारिंशत्तथैकसा ॥ अरेरेवेनललाटेन भवंति निधिपालकाः
 रोवा केदैस्तु विज्ञेयाः पापकर्मरताः नराः अल्पायुषस्तथा ल्यासुर्ध्याधिबुक्ते सदा विमूलं पट्टिसंवापिललाटे यस्य दृश्यते ऐश्वर्यत
 स्य विज्ञेयं सेनानायाकश्च सः ॥ ॥ अथ शिरो लक्षणमाह ॥ परिमंडलैर्गवाद्या कृत्राकारैः शिरोभिरवनीशाः चिपिटैः पितृ
 मातृघ्नाः करो विशिरसां चिरान्मृत्युः ॥ घटसूर्धधा नक्तचिदिमस्तकः पापहृदनेत्यक्तः निमंतु शिरोमलतां बहुनिममर्थदं भवति ॥
 परिमंडलैः परिवर्तुलैः शिरोभिः मस्तकैः गवाद्या गोबहुला भवंति कृत्राकारैः कृत्राकृतिभिः रुद्धभागवित्स्त्वैरचनीशाराजानः चिपिटैः
 चर्पटैः पितृमातृघ्नाः पितृमातृहंतारः करो विशिरस्त्राणाम् करो विमदृश शिरसां चिराद्बहुकालेन मृत्युर्भवति चिरायुषस्ते भवंतीत्य
 र्थः घटसूर्धधा कुंभसदृश शिरा अधानं चिराद्बहुलो भवति द्विमस्तको द्विशीर्षः पापहृत्पापकर्ता धनैस्त्यक्तो निर्धनो भवति पटहं प्रधाना
 नामेव निमंतु शिरो भवति बहुनिमं अतिनिमं शिरो नर्थदंडुः खदं भवति ॥ तथा च ॥ उत्क्रांतिदो निमं शिरा अल्पो पुरुत एव वा कृत्राकार
 शिरो राजा गवाद्यः परिमंडलः विषमंतु दरिद्राणां शिरो दीर्घं चिरायुषाम् नागकुंभ शिरो राजा समं सर्वत्र भोगिनः ॥ ॥ अधुना सूर्धजल
 क्कापिला स्थूलस्फुटिता यपतुषस्त्राश्च अति कुटिलाः चातिघनाश्च सूर्धजा वित्तविलीनानाम् ॥ केशैः सुखभाङ्गैरेडोवा ॥ बहुमूलविष
 क्वपे भवत्येकैकभवः तैः तथा भूतैः स्त्रियैरद्वैतैः कृत्स्नैरसितैराकुंचितैः कुटिलैरभिनायैरस्फुटितश्रुतैः मृदुभिः कोमलैः नचातिबहुभिः
 धनैः एवं विधैः केशैः सुखभाङ्गमुखितो भवति नरेडोवाराजा भवति बहुमूला एकैकस्मिन्नुरामकपे बहूनां संभवात् विषमा असमाः केचित्
 स्रक्वाः केचिदीर्घाः कपिलाः कपिलवर्णाः स्थूलाः अस्तूनाः स्फुटिताया भिन्नश्रुताः पतुषाः दृक्वाः स्रक्वाः दीर्घाः अति कुटिलाः अति कुंचिताः

अतिघनाः संतताः सूर्धजाः केशाः वितलीनानां निर्धनानां भवन्ति ॥ तथाच ॥ एकैकसंभवाः स्त्रियाः कृत्स्नानातिघनाः कचाः वृजिताविपरी
 ताश्च निर्धनानां प्रकीर्तिताः ॥ आचार्योक्तम् ॥ सामुद्रविद्वदतिघातमनागतं वेत्यत्रोच्चास्माभिः सामुद्राणि पुरुषलक्षणानि उदाहृतानि
 यावदाचार्यस्य तेभ्योऽर्थधिकमस्तीति ज्ञेयम् ॥ अधुनैतदेव सर्वसंज्ञेपेणाह ॥ यद्यद्वाचं मांसविहीनं सिरार्धनद्धं च तत्तदनिष्टं प्रोक्तं
 विपरीतमतः शुभं सर्वम् ॥ यद्यद्वाचमवयवं हृदमस्तिथं मांसविहीनं निर्मांसं सिरावनद्धं सिरासंततं तत्तद्वाचमनिष्टमशुभं प्रोक्तम् कथितं
 अतोऽस्मादिपरीतं सर्वं निःशेषं शुभं स्तिथं समांसमसिरालमित्यर्थः ॥ ॥ अधुना मरुतपलक्षणमाह ॥ ॥ त्रिपुविपुलोगंभीरः
 त्रिष्वेव घडुन्नतः चतुःस्रस्वः सप्तसुरकोराजा पंचसुदीर्घश्च स्रद्धमश्च ॥ सराजाट्टो भवति ॥ अथैतेषामेव प्रविभागमाह ॥ ॥ नाभी
 स्वरः सत्त्वमिति प्रशस्तं गंभीरमेतच्च त्रितयं नराणां उरोललाटं वदनं च पुंसां विस्तीर्णमेतच्च त्रितयं प्रशस्तम् वक्षोऽथ कक्षानरवनासिकास्थं
 कृकाटकाचेति घडुन्नतानि ॥ स्त्रवानि च त्वारिचलिङ्गं पृष्ठे ग्रीवा च जंघे च हितप्रदानि ॥ नेत्रांतपादकरतालधरोष्ठजिह्वारक्तं नरवश्चरवतु
 सप्तसुरवावलानि ॥ स्त्रद्धमाणि पंचदशानां गुलिपर्वकेशासाकं त्वचाकरकलाश्च नडुःखितानाम् ॥ हनुलोचनबाहुनासिकं स्तनयो रंतरमत्र
 पंचमम् इति दीर्घमिदं त्रयं पंचकं न भवत्येव वृणामभूष्टताम् ॥ ॥ नाभीशरीरमध्यस्थानम् स्वरः शब्दः सत्त्वगुणभागः यत्पलक्षणमविकारक
 रं सत्त्वं सनाभ्युदयागमेतच्च त्रिंशं नराणां पुरुषाणां गंभीरं प्रशस्तम् उरोवहः ललाटं मुखपृष्ठं वदनं वक्त्रं सकलमेतच्च त्रितयं नराणां पुरुषाणां
 गंभीरं प्रशस्तम् विस्तीर्णं प्रशस्तम् वक्षोऽथ ॥ अथ शब्दः चार्थः ॥ कक्षाराक्षेन शरीरमध्यभाग उच्यते नवाः करकलाः नासिका घ्राणां आस्यं
 वक्त्रं कृकाटिका ग्रीवा पश्चिमभागः एतानि घडुन्नतानि उच्चा निहितप्रदानि प्रशस्तानि ॥ लिङ्गं मेढ्रं पृष्ठं शरीरपश्चिमभागः ग्रीवा शिरोध
 रा जंघे च शब्दः सर्वत्र समुच्चये एतानि च त्वारिचस्त्रवानि अदीर्घाणि हितप्रदानि प्रशस्तानि नेत्रांतं च ह्रः पथितः पादौ चरणौ करौ हस्तौ तालु
 आस्पष्टभागः अधरः उष्ट्रः सना जिह्वाः नवाः करकला एतानि सप्तरक्तानि लोहितानि स्रवप्रदानि दशनाः दंताः अंगुलपर्वणि करशाखाश्चिता

लेखाः केशाः मूर्धजाः त्वचा कर्मणा साकं सरलकरुणानावाः एतानि पंचसूक्ष्माणि ननुः खितानां भवंति अपि तु स खितानां भवंतीत्यर्थः रुनुनी प्रसिद्धे
 लोचनेनेत्रे वास्तुभुजौ नासिका द्वाणाः स्तनयो रंतरं मध्यं अत्रास्मिन्नेर्गे पंचमं पंचमं रथम् इत्येतत्पंचकं दीर्घमस्त्वंच्छृणां पुंसामधु मृतामराज्ञानम
 वति येषां च भवंति ते राजानः भवंतीत्यर्थः ॥ तथा चर्गः ॥ चतुर्दशसमद्वंद्वः चतुःकृत्तः चतुःसमः दशपद्मो दशस्रुत्रिभुक्तः शस्यते नरः ॥
 पादौ गुल्फौ स्फिजौ पाश्चात्तद्वर्णौ चक्षुषीस्तनौ कण्ठौ वं द्वा जंघे रुस्तौ बाह्वद्वि कौ तथा चतुर्दशसमद्वंद्वः समुद्रो दृष्टुं शंसति अक्षितारे शुभे शुभश्च
 केशाश्चैवास्मिताः शुभाः अंगुल्योद्दयनेनेत्रे द्वा नाश्च समाना नृणां चत्वारं संप्रदास्यते सदैव स्वसुखावलाः जिह्वौ घृता लुरास्यं च सुखेनेत्रे स्तनौ नावाः
 रुस्तौ पादौ च शस्यंते पद्माभादशेदं हिनाम् पाणिपादपुरो ग्रीवा वृषणो रुदयं विरः ललारमुदरं पृष्ठं घृतः पूजिता दश नेत्रे तारा विरहिते दशनाः
 चलिताः शुभाः अतस्तद्वाङ्मूर्ति नराणां समुदाहृतम् पंचदीर्घं चतुर्द्विः पंचसूक्ष्मः षडुन्नतः पंचरक्तस्त्रिविक्तीर्णस्त्रिगंभीरः प्रशस्यते वा
 ह्नेत्रांतरेष्वपि रुनुनी वृषणौ तथा स्तनयो रंतरं चैव पंचदीर्घः प्रशस्यते ग्रीवा प्रजननं श्रोणि ह्रस्वे जंघे च पूजिते तथैतरेषु सर्वेषु सर्वमेव प्रशस्य
 ते सूक्ष्माणि पंगुलि पर्वणि दंतारोमाणि च कृविः तथा नावाश्च सर्वे पंचसूक्ष्मः प्रशस्यते ॥ कदाकिं वदो मितथा मुखं पृष्ठं कृत्वाटिका सर्व
 भूतेषु निर्दिष्टः षडुत्पेदः प्रशस्यते पाणिपादौ तथा चास्य भुजे नेत्रे स्तनौ नावाः पंचरक्तानि यस्याहुर्मनु जे द्रुं तमादिशेत् उरो मुखं ललारं च त्रिवि
 स्तीर्णः प्रशस्यते ॥ केचम् ॥ ॥ अथ काया लक्षणमाह ॥ ॥ काया शुभा शुभफलानि निवेदयंती लक्ष्मामनुष्टुपशुपक्षिषु लक्ष्मिः
 तेजो गुणा वृद्धिरपि प्रविकासयंती दीपप्रभा स्फटिकरत्नघटस्थितेव ॥ काया शरीरकांतिः शुभानि अशुभानि च फलानि निवेदयंती कथयंती
 लक्ष्मिः कर्णौ चक्षुः शैलं कालं कालीया विचार्यत्यर्थः केषु मनुष्यः पशुपक्षिषु मनुष्याः पुरुषः पशवः चतुष्पादाः पक्षिणाः विरुंगमाः सा
 च शरीरांतर्वर्तिनी बहिरपि शरीरवासेपि तेजो गुणास्तेजः संबंधि गुणान्प्रकर्षणातिशयेन विकासयंती प्रकाशयंती कथं दीपप्रभा
 स्फटिकरत्नघटस्थितेव स्फटिकश्चासौ रत्नश्च तत्स्फटिकरत्नं स्फटिकरत्नस्थघटः स्फटिकरत्नघटः स्फटिकरत्नघटान्यंतरस्थिता दीपप्रभा

दीपकांतिर्यथाबहिरपितेजो गुणान्प्रविकासयति तद्यथांतरस्थाकायाविकासवतीत्यर्थः तत्र तावत्पंचानां महाभूतानां संबन्धि चः पंचकायम
 वंति प्रथमत एव जातक उक्तम् छायां महाभूतकृतां च सर्वे निर्वर्जयन्ति स्वदशमवाधः । ऊर्ध्वनिवाद्यं भजां गुणान्श्च न साध्यदृष्टं अवगन्तुमेवावि
 ति ॥ ॥ तत्रादोवेव पार्थिवकाया लक्षणमाह ॥ स्थिता ध्रुवावक्रावरोमकेनाकाया सुगंधाचमली समुत्था । तद्वर्धलाभाभ्युदयाकरो
 ति धर्मस्य चारुचरुनिप्रवृत्तिम् ॥ मली समुत्थाभूमिजा काया यस्य जंतो भवति यदा तदा तस्य द्विजाः दंताः त्वक्कर्म नावाः करुणाः रोमा एषंग
 जानि । केशाः सूर्धजाः एते सर्वे स्थिताः सुस्तेरु भवन्ति । तथा साकाया शरीरकांति सुगंधाः शोभनगंधा भवन्ति । तस्य जंतोः शरीरं शुभगंधं भवतीत्यर्थः
 सत्काया लुष्टिश्चित्तपरितोषः अर्थलाभो धनप्राप्तिः अभ्युदयः कार्याणां भूमिमुद्ये नोदयः प्रादुर्भावा एतां करोति । तथा अरुच्यरु निप्रतिदिनं धर्मस्य
 प्रवृत्तिं वर्तनं करोति केचिद्धर्मस्य चारुचरुनिप्रवृत्तिमिति पठन्ति ॥ अधुना आस्थकाया लक्षणमाह ॥ स्थिता सितारु रितानधनाभिरामा
 सौभाग्यमार्दवसुरवाभ्युदयाकरोति । सर्वार्थसिद्धिजननी जननीव चास्या काया फलं तनुभूतां शुभमाददाति ॥ आद्यावातुलीकाया स्थिता
 स्तेरुसंयुक्ता विमलेत्यर्थः सितश्चेतवर्णागौरप्राया अरु रिता अकाचासौरिता अरु रितानिर्मलनीलवर्णानयनाभिरामानयनाभ्यामा
 भिमुद्ये नरम्यते अस्याः लुष्टिजनेनेत्यर्थः सा च सौभाग्यं सर्वजनवाल्मभ्यमार्दवमद्वारतां सुखं शरीरसौख्यं अभ्युदयं कार्याणां मेता करोति
 सर्वार्थसिद्धिजननी सर्वार्थानां सिद्धिर्जयति जनीव मातेव । यथा माता सर्वप्राणिनां हितकरी तथेति सा च तनुभूतां शरीरिणां शुभं फलमादधाति करोति ॥
 अधुना मेकाया लक्षणमाह ॥ चंडाष्टयापद्मेमा निवर्णा युक्ता तेजो विक्रमैः सप्रतापैः आग्नेयीति प्राणिनां स्वाज्जयायद्विप्रसिद्धिं वाक्कि
 तार्थस्य धत्ते ॥ आग्नेयीकाया चंडाक्रोधी शीला अष्टया अनभिभवनीयापद्मेमा निवर्णा पद्मस्य कमलस्यैरुन्नः सुवर्णस्थामेर्दुताशनस्य
 सदृशवर्णा तुल्यकांतिः तथा युक्तस्तेजो विक्रमैः सप्रतापैः तेजसादीत्या विक्रमेण पराक्रमेण प्रतापेन शौर्वेण शत्रूणां निग्रहेण च युक्ता समवे
 ता एते स्तेजो विक्रमैः सप्रतापैर्धुक्ता एषा आग्नेयीकाया इति वाहः प्रकाराय एवं प्रकाराः प्राणिनां देहिनां जयाय स्याद्भवेत् वांक्षितस्याभिलषितस्यार्थस्य ।

किंप्रमाश्चेवसिद्धिं धत्ते ददाति ॥ अधुना वा वीनानमस्योक्ता योर्लङ्काराम् ॥ मलिनपत्रपद्मस्मापापगंधानिलोत्थाजनयतिवधबंधाध्र
 नर्थाधनाशास्त्रस्फटिकसदृशदृष्याभाययुक्तात्पुदरानिधिरिवगगनोत्थाश्रेयसांस्त्वक्वर्णा ॥ अनिलोत्थावायुसंभवाद्यामलिनामलिनव
 र्णा अत्रसत्रापत्रपादकाकृता अस्मितापापगंधादुर्गंधात्ताचजनयत्पुत्पादयतिवधोमरगाम् बंधोर्बंधनम् द्याधयः पीडाः अनर्थः अलभः
 अर्थनाशः संचितवित्तस्य दायः एतान् जनयति ॥ अथनमस्त्यालङ्काराम् ॥ स्फटिकेतिगगनोत्थाआकाशजाह्वायानमसी ॥
 स्फटिकसदृशदृष्यास्फटिकमणोः सदृशतुल्योदृपकांतियस्याः अतिनिर्मलेत्यर्थः भाययुक्ताभायैः समेता अत्युदारा अतिशयेनोदारादा
 नशीलाश्रेयसां सर्वेषां शुभकार्याणां निधिरेव सर्वप्रदेयर्थः सावस्त्वक्वर्णानिर्मलेति ॥ ॥ अत्रैवपरमतेनाद्याः पंचकाया आह ॥ ॥
 कायाः क्रमेण कुजलाग्रनिलान्भरोत्थाकेचिद्वदंति दशताश्च यथा नुष्ठ्याः स्वर्यजनानमपुरुस्तयमोडुपानां तुल्यास्तलङ्काराफलैरिति
 त्समाप्ताः ॥ ॐ पृथिवीजलं वातः अग्निः कुताशनः अनिलोत्थावायुः अंबरमाकाशम् एभ्य उत्पन्ना काया क्रमेण परिपाद्याः पंचकेचिन्मुन
 योगार्गादयो दशकायावदंतिकथयंति उक्ताः पंचपंचवेदांनीव दंते ताश्चाधियथानुष्ठ्याः क्रमपरिपाद्याः स्वर्यजनानमपुरुस्तयमोडुपानां
 संबंधिचोभवन्ति स्वर्यः आदित्यः अंजनानो नारायणः पुरुस्ततइंद्रः यमः पितृपतिः उडुपः चंद्रः एताः कायालङ्काराः फलैश्च यथा
 क्रमेण प्रागुक्तानां वचनांतुल्यः सदृशः यतः सौराण्यमेयी अंजनानामनामसी पुरुस्ततपार्थिवी याम्यावायवी उडुपीचाया इति तत्स
 माप्तः इति क्रतोः तासां दशानां कायानां समाप्तसंक्षेपः कृतः फलसाम्यात्पंचैव काया कृतौ ॥ तथा च गार्गः ॥ भूरापो नलवायुश्च संस्तुताः पंच
 कीर्तिताः कायाश्च विस्तृताः काकिचंद्राणां च तथा पराः ॥ इति मृजाम् ॥ ॥ अथ स्वरलङ्काराम् ॥ करिष्ठधरद्यौवभेरीमृदंग
 सिंहाभनिः स्वनाभ्याः गर्दभजजरिहृदास्वराश्च धनसौरयसंत्यक्ताः ॥ करिष्ठधरस्तीक्ष्णदंतः रथोद्यः स्यद्धनसमूहः भेरीष्ठका मृदंगो
 वादित्रो मंदलेति प्रसिद्धः सिंहोरुरिः अहोमेघः एतेषां सदृशस्वरास्तुल्यशब्दादृष्याराजानोभवन्ति गर्दभः खरः जर्जरविहृतस्वरः हृदः परुषः गर्दभा

दितद्वशास्त्राधनसौख्यसंयुक्ताः धनैः सुखैः च वर्जिता इत्यर्थः ॥ तथा च गर्गः ॥ गंभीरो दुन्दुभिः स्त्रियो महांश्चैवानुनादवत् इति स्वरगुणाः पंच
 समुद्रः शालतत्त्ववित् एभिरायुधैः शोविद्यामानसौख्यं धनागमम् बालानां सुतानां धीरां ज्ञेयभोगागमस्तथा भिन्नो जर्जरितश्चैव मंदिनो गर्दनस्तथा
 कामस्वरास्तथैवोक्ता समुद्रेणाभिनिदिताः स्वैरेभिर्कलिज्जोधलोभमोहानामभवेत् नैर्घृण्यमभिमानं च पारुष्यं शयमेव चेति स्वरः ॥
 अथ सारानां ॥ सप्तभवन्ति च सारामेधो मज्जा त्वगांधिश्चुक्राणि तदधिरं मांसं चेति प्राणभृतां तत्समाप्तफलम् ॥ सप्तनराणां सारामवन्ति
 तद्यथा मेदः अस्थ्यंतरगतः स्नेहभागः मज्जा कपालांतरस्था त्वक् चर्म अस्थि त्रसिद्धं शुक्रं रेतः तदधिरं रक्तम् मांसं पल्लवम् च शब्दः समुच्च
 येदुत्येवं प्रकाराः सप्त साराः प्राणभृतां देहिनां भवन्ति तत्समाप्तफलं तेषां संक्षेपेण फलं कथ्यते ॥ तत्र तावदुक्तं सारस्थलं द्वाणामाह ॥
 तावदुक्तं पाली जिह्वानेत्रांतपायुकरचरणो वज्रोत्तरक्तसारान् बहुभुजवता र्थपुत्रयुता ॥ तालुरास्पष्टभागः ईष्टो दंतद्वदौ दंतपाली
 दंतमांसपक्तिः जिह्वारसनानेत्रांतं च दन्तः पर्यंतम् पायुगुहस्थानम् करौ हस्तौ चरणौ पादौ अस्मिन् नष्टे करके लोहिते सति रक्तसारान् भवन्ति
 ते च बहुभिः सुखैः वनिताभिः स्त्रीभिः बहुभिरर्थैः धनैः बहुभिः पुत्रैः सुतैश्च युताः संयुक्ता भवन्ति ॥ अथ त्वग्मज्जामेध सारानां ॥
 स्त्रियं त्वक्काधनिनः सुदुभिः सुभगा विचक्षणास्तनुभिः मज्जामेदः साराः सुशरीराः पुत्रवित्तयुताः ॥ त्वक्कर्मतश्च सिद्धमहं दामेधांते स्त्रि
 यं त्वक्कास्ते वधनिनो विना विता भवन्ति सुदुभिः सुस्त्रियैस्त्वभिः सुभगाः सौभाग्योपेता भवन्ति तनुभिः त्वभिर्विचक्षणाः पंडिता ये मज्जा सारा
 नरामेधा साराश्च ते सुशरीरा भवन्तीति तल्लक्षणम् ते च पुत्रवित्तयुताः सुतधना विता भवन्ति सुदुभिः सुस्त्रियैस्त्वभिः सुभगाः सौभाग्योपेता भव
 ति तनुभिः त्वभिर्विचक्षणाः पंडिता ये मज्जा सारा नरामेधा साराः च ते सुशरीरा भवन्तीति तल्लक्षणम् ते च पुत्रवित्तधनसुताः भवन्तीति ॥
 अथ स्थिश्चुक्रसारमाह ॥ स्थूलास्थिरस्थिसारो बलवा विद्यास्त्वंतगः सुहृत्पञ्च बहुभुजश्चुक्राः सुभगा विद्वांसो ह्यपवन्तश्च ॥ स्थूलास्थी
 नियस्य सो स्थिसारः स च बलवान् शशी भवति विद्यांतगो विद्यास्त्वंतगः शक्तः सुहृत्पः शोभनरूपश्च भवति बहुभुजश्चुक्रा बहुप्रभृतं गुरुवनं शुक्रं रे
 ते ये धां ते शुक्र साराः ते च सुभगाः सौभाग्योपेतः विद्वांसः पाठकः पंडिताः रूपवन्ताः सुहृत्पाश्च भवन्ति ॥ ॥ ॥

अथमांससारलक्षणसंरुतिलक्षणं च ॥ उपचितदेहो विद्वान्नीलपञ्चमांससारोयः संधातइति वस्तुस्त्रिष्टुसंधितासुरवभुजो ज्ञेया ॥ १
यउपचितदेहः स्थूलशरीरः समांससारः सच विद्वान्पंडितः धनीवित्तवान् सुदुपश्चशोभनद्वयो भवति ॥ अथ सरुतिलकसंघातइति ॥ सुस्त्रिष्टु
संधितासर्वांगसंधीनां सुस्त्रिष्टुसंधितासुरवभुजः सुस्त्रिष्टुसंधितायेषां ते सुस्त्रिष्टुसंधितासुरवभुजइत्यर्थः ॥ ॥ अथ
स्वेहलक्षणमाह ॥ स्नेहः पंचसुलक्षणे वा जिह्वा दंतनेत्रनावसंस्थः सुतधनसौभाग्ययुताः स्त्रियैस्ते निर्धना दूदौः ॥ पंचसुस्नेहोलक्षणे विचार्यः
केषु वाचिवचने जिह्वायाम् दंतेषु रदनेषु नेत्रेषु चक्षुषोः नखेषु करतलेषु एतेषु संस्थः तैः च वागादिभिः सर्वैः स्त्रियैः सुस्नेहैः सुतधनसौभाग्ययु
तानरा भवन्ति सुताः पुत्राः धनं वित्तं सौभाग्यं सर्वजनवाल्मभ्यम् एतैर्गुणैः संयुक्ताः तैरेव सर्वैर्दूदौ रस्त्रियैर्निर्धना दरिद्रा भवन्ति ॥ स्नेहः ॥
अथ वर्णलक्षणमाह ॥ कृतिमावर्णः स्त्रियः कृतिपानां मध्यमः सुतार्थवताम् दूदौ धनहीनानां शुद्धः शुभदोनसंकीर्णः ॥ वर्णगौर
लोहितश्चामादिकवर्णः स्त्रियो यस्यासौ वर्णः स्त्रियः स कृतिमादीप्तिमा भवति सच कृतिपानां राज्ञां भवति मध्यमो वर्णो नाति दूदौ नाति स्त्रि
यः समुत्तमार्थवतां पुत्रधना वित्तानां भवति दूदौ वर्णो धनहीनानां दरिद्राणां उत शुद्धो वर्णः स्त्रिय एव शुभदः प्रशस्तः न संकीर्णो ग्या मिश्रवर्णः
क्वचित्स्त्रियः क्वचिद्दूदौ न शुभदइति ॥ ॥ अथाक्षलक्षणमाह ॥ साध्यमदूकं वक्राङ्गो वृषशार्दूलसिंहगण्डमुखः अप्रतिरुतप्रतापा
जितरिपवो मानवेन्द्राश्च ॥ वानरमरुषवराहा जलुच्यवदनाश्च सुतार्थः सुखभाजः गर्दभकरभप्रसितैर्मुखैः शरीरश्च निःस्वमुखः अदूकं
प्राज्ञन्मतश्च वक्राङ्गमुखात्साध्यं कल्पनीयोगोः प्रसिद्धाः वृषोदांतः शार्दूलः सिंहसदृशः प्राणिविशेषः सिंहोरुरी गण्डो वै न तोयः एतेषां ये स
दृशमुखः तुल्यवक्रस्तेषां प्राज्ञन्मशुभम् ते वा प्रतिरुतप्रतापा भवन्ति अप्रतिरुतो न भिभवनीयः प्रतापो येषाम् जितरिपवो निर्जितशत्रु रेव
मानवेन्द्राश्च राजानो भवन्ति वानरः कपिः मरुषः प्रसिद्धः वराहः स्वकरः अजः कागः एतेषां तुल्यवदनाः सदृशमुखानराः अकृताश्च सुखभाजः
अकृतं शास्त्रमर्थो धनं मुखं प्रसिद्धमेषां भागिनो भवन्ति एतेषां मध्यमं प्राज्ञन्मगर्दभः खरः करभउष्ट्रः गर्दभकरभप्रतिमैस्तत्सदृशैर्मुखैर्वदनै
शरीरैश्च देहैर्निःस्वमुखः भवन्ति निःस्वानिर्धनो निःसुखाः सुखरहिताश्च तेषामशुभं प्राज्ञमानूकम् ॥ ॥ अथोन्मानलक्षणमाह ॥ ॥

अष्टशतं घटप्रवति परिमारां चतुरशीतिरिति पुंसां । उत्तमसमलीनानां गुलसंख्यास्वमानेन ॥ पुंसां पुरुषाणां स्वमानेनात्मीयप्रमाणो
 नांगुलसंख्याप्रमाणम् अष्टशतमष्टाधिकं शतं त्वांगुलैरुत्तमानां नराणां परिमारां भवति घटप्रवत्यंगुलानि मध्यमानां मानम् स्वमानेन चतुरशी
 त्यंगुलानि स्त्रीनानां परिमारां भवति । उच्यते त्वपुरुषस्य भूपादसंयोगाकिरो मध्ययावत्सु त्रदत्त्वात् आपयेत्त्वांगुलैरिति स्थितः ॥ उन्मानम् ॥
 अथ मानलक्षणमाह ॥ भारार्धतनुः सुखभाक्कालितो दुःखभागवेत्पूनः भारोतीवाद्यानां मध्यर्धः सर्वधरणीशः ॥ भारः पलसहस्रद्वयं यः
 पुरुषः तुलायां तुलितो भारवतनुर्भवति दशपलशतानीत्यर्थः सुखभाक् सुखितो भवति । अतोस्माद्भारावाद्यङ्गनतनुः स दुःखभाक् दुःखितो भवति
 भारप्रमाणात्तनुरतीवाद्यानामतिधनानां भवति । अर्धभारतनुस्त्रिंशत्पलशतानीत्यर्थः सः सर्वधरणीशः सार्वभौमो राजा भवतीत्यर्थः ॥ कस्मिन्
 काले उन्मानमानेमापयेदित्येतत्प्रतिपादयन्नाह ॥ ॥ विंशतिवर्षानारीपुरुषः खलु वर्षपंचविंशत्या । अत्यतिमानोऽन्मानं जीवति भागे चतुर्थे वा ॥ स
 नारीस्त्री । विंशतिवर्षमानेऽन्मानमरुतिवर्षशतमाने तु जीवति निश्चिते चतुर्थभागद्वयमुक्तम् ॥ मानम् ॥ ॥ प्रकृतिलक्षणमाह ॥ ॥ भूजलशि
 र्धुरंभरमाकाशम् सुराः देवाः नराः मनुष्याः रक्षोराक्षसाः पिशाचो देववोनयः तिर्यचं तिर्यङ्मातयः एतेषां सत्त्वेन प्रकृत्या पुरुषो नरो भवति
 तेषां चैतद्द्वयमात्रं लक्षणं भवति । अत्र केचित्पठन्ति । भूजलशिरध्यानिंभरसुरनररक्षः पिशाचतिर्यचो मिति तत्रयः सति रश्मिति भवितव्यं ।
 तस्मात्प्राक्तनः पाठः शोभनीयः ॥ ॥ तत्र भूजलस्त्वभावयोर्लक्षणमाह ॥ महीस्त्वभावः शुभपुष्पगंधः संभोगवान्सुश्च सनः स्थिरश्च ।
 तयोः स्त्वभावो बहुतोऽप्यायी प्रियाभिभाषी रसभाजनश्च ॥ महीस्त्वभावोऽप्यप्रकृतिः पुरुषः शुभपुष्पगंधः शोभनानां चरणकप्रभृतीनां पुष्पा
 णां कुसुमानां सदृशगंधो यस्य सुश्च सनश्चेनात्र सुखवाही वातः स च स्रग्धस्तस्य भवतीत्यर्थः स्थिरश्च स्थिरस्त्वभावो भवति । नोयस्त्वभावोऽजलप्र
 कृतिः बहुतोऽप्यायी । बहुप्रभृतं तोयं जलं पिवति तत्कीलः प्रियाभिभाषी प्रियमनुक्त्वं लंभायते वक्ति । रसभाजनश्च रसामधुरादयस्तेषां भा
 जनो मोक्षतत्प्रियः केचिदसंभोजनश्चेति पठन्ति ॥ ॥ अथाग्निमारुतयोर्लक्षणमाह ॥ अग्निप्रकृत्या च पलोति तीक्ष्णश्च उः कृदालुर्ब

क्रमोजनाश्च वायोः स्वभावेनैलः कृषश्चदिप्रंचकोपस्यवशंप्रयाति ॥ अग्निप्रकृत्या नरः चपलकृषयास्त्वनवस्थितः अतितीक्षाः खलः चंडः कृ
 रः दग्दालुः दग्दनसलुते बहुभोजनश्च बाह्याशीवायुस्वभावेन पुतः चपलः अस्थिरमतिः कृषो दुर्बलः कोपस्य क्रोधस्यदिप्रमास्त्रेवशंप्रयाति वि
 धेयतांगकृति ॥ ॥ अथाकाशस्तरसत्त्वयोर्लक्षणमाह ॥ एवप्रकृतिर्निपुणो विद्वत्स्यः शङ्खगतेः कुशलः सुशिरांगः त्यागयुतः पुरुषोष्टदुकोपः
 स्नेहुरतश्च भवेत्सुखसंज्ञः ॥ एवप्रकृतिराकाशस्वभावेनो निपुणः कलासुहृद्भट्टविद्वत्स्य उद्घाटितमुखः शङ्खगतः कुशलः शब्दानां
 संस्कृतपदानां गतिर्वीतिस्तस्याः कुशलः शक्तः अथवा शास्त्रे गतिर्गमनस्य कुशलः केचिद्वृत्ता कुशला इति पठन्ति शङ्खगता गीतिविषये कु
 शलः सुशिरांगः सुशिरावयवः स्तरसत्त्वो देवप्रकृतिः पुतः त्यागयुतः त्यागीष्टदुकोपो ल्य क्रोधः स्नेहुरतः प्रीति युक्तः च भवति ॥ ॥
 अथ पुतसत्त्वस्य लक्षणमाह ॥ मर्त्यसत्त्वसंयुतो गीतधृष्टाण प्रियः संविभागशीलवात्रित्यमेव मानवः ॥ मत्पो नरः नरसत्त्वसंयुतः
 गीतधृष्टाण प्रियः गीतप्रियः धृष्टाण प्रियः धृष्टाण निअलंकराणि प्रियाणि यस्य सत्यं विभजनं संविभागः संविभागवान् बांधवानां उपकर्ता
 शीलवोश्चरित्रयुक्तः नित्यं सर्वकालं मानवो मनुष्यो भवति ॥ अथ रक्षः पिशाचानां लक्षणमाह ॥ तीक्षा प्रकोपः खलुः रक्षितश्च
 पापश्च सत्त्वेन निशाचराणां पिशाचसत्त्वश्च पलो मलाक्तो बहुप्रलापी च समुल्लूखंगः ॥ निशाचराणां रक्षसां सत्त्वेन नरः तीक्षा प्रकोपश्च
 पापरेतो भवति पिशाचसत्त्वः पिशाचप्रकृतिनरः चपलो नेकमतिः मलाक्तो मलोपदिथशरीरः बहुप्रलापी बहुविदं प्रलपति समुल्लूखंगः
 स्थूलंगो भवति ॥ ॥ अथतिर्यकसत्त्वस्य लक्षणमाह ॥ भीतः दग्दालुः बहुभुक् चयः स्याद्भयः सत्त्वेन नरः तिरश्चां एव नराणां प्र
 दिष्टो यल्लक्षणज्ञः प्रवदंति सत्त्वम् ॥ यो नरः पुरुषो भीतः भयार्तः दग्दालुः दग्दनसलुते बहुभुक् क्षाशी चयः स्याद्भवेत् सतिरश्चांतिर्य
 ज्ञातीनां सत्त्वेन शयः ज्ञातयः एवमनेन प्रकारेण नराणां पुंसां प्रकृतिः प्रदिष्टा उक्तः लक्षणज्ञः पुरुषलक्षणविदः यत्सत्त्वमिति प्रवदंति कथ
 यंति ॥ तथा च गर्गः ॥ धने धात्यरतो वर्णे वर्णाद्व्यतरः स्वरः त्वराद्व्यतरं सत्त्वं सर्वं सत्त्वे प्रतिष्ठितम् ॥ प्रकृति सत्त्वम् ॥ ॥ अथ गतिल
 क्षणमाह ॥ शार्दूलं समद्विपगोपतीनां तुल्या भयंति गतिभिः शिरिणां च धृपाः येषां च शब्दरहितमिति प्रयातते पीश्वरादुत्पत्तिगतादिरिद्राः ॥ ६

शार्दूलः सिंहः सिंहः पद्मी। केचित् शार्दूलमिहिति पठन्ति। शार्दूलः प्राणि विशेषः राजद्वितिलोके प्रसिद्धः सिंहो रीसमदो मदमहि तोदिपोरु
स्त्रीमत्तगजद्वित्यर्थः गोपतिः दृष्टः तथा विरवीमयूरः एषां गतिभिर्गमनैस्तथाः सदृशगतयो धूपाराजानो भवन्ति। येषां च वातंगमनं शब्दरहितं निः
शब्दं स्तिमितमल्पं च ते पीश्वरो धनिनः दुतपरिलुताः दारिद्र्याः दुतं त्वरितं परिलुतं मंडूकवज्जातादौ पंगवन्तीते दारिद्र्यः निर्धनः भवन्ति ॥ सिद्धांतमाला ॥
आतस्थयानमशनं च बुभुक्षितस्य पानं तृषापारिगतस्य भयं पुरक्षा। एतानि यस्य पुरुषस्य भवतिकाले धनं च दंतिरप्यनुतं नरलक्षणाज्ञाः ॥
यस्य नरस्य आतस्थयानं तृषापारिगतस्य भयं पुरक्षा। एतानि यस्य पुरुषस्य भवतिकाले धनं च दंतिरप्यनुतं नरलक्षणाज्ञाः ॥
तत्रे पुरक्षापरिपालनं। एतानि काले यशोपयुज्यमानानि भवन्ति। तं रंधयं शुभलक्षणं भवति कथयन्ति नरलक्षणाज्ञाः पुरुषविदः ॥ ८ ॥
इति श्रीमहोत्पलविरचितायां संहिता विष्टौ पुरुषलक्षणानामष्टपृष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ अथ पंचमनुष्यविभागोऽद्याख्यायते ॥ ८
तत्रादावेव तदारंभप्रयोजनप्रदर्शनार्थमाला ॥ ॥ ताराबलैर्ग्रहयुतैः स्वदेवस्वोच्चैर्गैश्चतुष्टयैः पंचपुरुषाः प्रशस्ता जायन्ते ता ॥ ८
ताराग्रहाभौमबुधजीवशुक्रसौराः तैस्ताराग्रहैः बलयुतैः सबलैः स्थानदिक्चेष्टाकालबलयुतैः स्वदेवैः स्वराद्यावस्थितैः स्वोच्चैः स्वा
त्मीयेस्वोच्चराशिपुष्टवस्थितैः लग्नचतुर्थसप्तमदशमानामन्यतमेष्टेवस्थितैरित्यर्थः पंचपुरुषाः प्रशस्ता जायन्ते तान् पुरुषानं वक्ष्ये कथयि
ष्ये ॥ अथैतेषां प्रविभागलक्षणमाला ॥ जीवेन भवति सिंहः शशः कुजेन रुचकश्च। रुद्रो बुधेन बलिना मालद्योदैत्यहृज्येन ॥
जीवेन वृहस्पतिना बलयुतेन रुद्रो नाम पुरुषो भवति। एवं सौराग्रहैर्गैश्चतुष्टयैः पंचपुरुषाः प्रशस्ता जायन्ते तान् पुरुषानं वक्ष्ये कथयि
ष्ये ॥ अथैतेषां प्रविभागलक्षणमाला ॥ जीवेन भवति सिंहः शशः कुजेन रुचकश्च। रुद्रो बुधेन बलिना मालद्योदैत्यहृज्येन ॥
भवति। बुधेन बलिना भद्रः। दैत्यहृज्येन शुक्रेण बलिना मालद्यो भवति ॥ तथा च सारावल्याम् ॥ स्वदेवे चतुष्टये च बलिभिः स्वोच्चैः
स्थितैर्वाग्रहैः शुक्रांगारकमंदजीवशशिजैरेतैर्व्याप्रक्रमम् मालद्योरुचकश्च शोथकथितो रुद्रश्च भद्रस्तथा सर्वेषामतिविस्तरान्मुनिम
तामं कथ्यते लक्षणम् ॥ एतेषामर्कचंद्रबलवशादिशेषमालाकव्येन ॥ सत्त्वमहीनं सूर्यादिरं मानसश्च चंद्रबलात् यद्वा शिभेदयुक्ता

वेतौतल्लदाणाः सपुमान् उद्धातुमहाभूतप्रकृतिरुक्तिवर्णिसत्त्वद्रुपाद्यम् अमलरवीदु युतैस्तैः संकीर्णलक्षणैः पुरुषाः ॥ सत्त्वमहीनं सूर्या
 दिति । सत्त्वगुणमहीनं परिपूर्णं सूर्यादादित्यात्तु च्युतपुत्रस्य भवति बलवशात् परीरं गुणं उरुः कांतिः मानसं च मनिकता तच्चंद्रवशात्
 चंद्रबलवशाद्भवति ॥ कथमित्याह ॥ यद्वाविभेदेन देकाणामवांशद्वादशभागविंशद्भागस्थेन कुजादिसंबंधिना युक्तौ तस्य राशिभेदस्य
 योधिपतिः यरुः तल्लदाणाः तैर्लक्षणैर्युक्तः सपुमान् भवति राशिभेदकाः जातके राशिभेदाध्याये प्रोक्त उद्धातुमहाभूतप्रकृतिरिति यद्वावि
 भेदमुक्तावेतौतल्लदाणाः सपुमानित्युक्तम् तत्र तद्वेतोः तद्यः तस्य धातुर्भवति । तद्यथादातयः स्नाद्यस्थस्य कृत्व गद्य कृक् वसे वमज्जा मरार्क
 चंद्रबुधशुक्रसुरेज्यभौमाः इति महाभूतानि पृथिव्यादीनि भौमादीनां यलाणामुक्तानि ॥ तद्यथा ॥ शशिभूवपयै मरुद्गणानां वशिष्ठो
 भूमिस्तुतादयः क्रमेणेति ॥ तन्महाभूतप्रकृति युक्तो भवति यथामहीनस्त्वभावः शुभपुष्पगंध इति आदित उक्तम् द्युतिः कांतिः द्युतिमा
 चारिः स्निग्ध इत्यादि वर्णः यथारक्तश्चामोभास्कर इत्यादि सत्त्वगुणभागः तस्य लक्षणं अधिकारकरं सत्त्व द्युति सनाभुदयागमे ॥ ३ ॥ युपवया ॥
 मधुपिंगलभागीत्यादि ॥ आदिग्रहाणां चेष्टास्वभावकौशल्यं तैरादिभेदैरबलरवीदु युतैः बलरहितार्कचंद्रयुक्तैर्लक्षणैः संकीर्णैश्चामिश्राः
 ते पुरुषा भवंति एतदुक्तं भवति चंद्रार्कयोर्वलीयः यस्मिन् राशिभेदे भवत्येकः तल्लदाणो भवति स पुरुषः अथ तावद्वलौ भवतः तदा यत्रार्क
 स्थितः यत्र चंद्रः स्थितः तैर्धामिश्चैर्लक्षणैर्युक्तो भवति ॥ ॥ अथ कस्मात्प्रकात्कोलदाणो भवत्येतदाह ॥ युगलकम् ॥
 भौमात्सत्त्वयुक्ता बुधात्सुरेज्यः स्वरः सितात्स्नेहः वरिः सौरादेषां गुणदोषैः साधसाधुत्वम् ॥ एषां पुरुषाणां भौमात्कुजात्सत्त्वभवति
 सशब्दो ज्ञातिष्टगुणवाचकः युक्तागौरवं बुधात्सुरेज्यात् उरुः स्वरः शब्दः सितात् शुक्रात्स्नेहः सौरात् शनैश्चराद्वारिः ॥ किमेत
 त्सर्वदा भवति नेत्याह ॥ युगादोषैः साधुसाधुत्वम् एषां ग्रहाणां गुणैः सबलवत्त्वेन साधुत्वम् सत्त्वादीनां संपद्भवति दोषैर्हीनबलसत्त्वे
 न साधुत्वम् सत्त्वादीनां पापद्भवति ॥ तथा च सारावध्याम् ॥ महीस्तुतात्सत्त्वमुदाहरति पुरुषमिंदोस्तनयादुक्तम् स्वरः सितात्स्नेहः

स्थूलमतिः मलाबुद्धिः प्रतीपः प्राच्यातः तावद्विः रक्तवक्त्रः स्याद्भवेत् परिहासशीलः परिरसनप्रियः सच जघन्यनामा अपरः पादोवा
 अनुचरः सनित्यं सर्वकालमेवोनुचर इति उरोधिहस्ते घिसि शक्तिपाशपरिस्वधोकैः उरोवहः अंघ्रीपादोरुस्तौ पाणी एते घसिः खड्गः श
 क्तिरायुधविशेषः पाशः सर्पः अथवा पाशद्वयपरिस्वधमायुधम् एतैरंकिता विहितो भवति ॥ ॥ अथ कुङ्कुलद्वारा माह श्लोकद्वये
 न ॥ युगलकं ॥ कुङ्कुनामायः सभुद्धोऽस्य धस्तात्दीर्घाः किंचित्पूर्वकायेन तश्च ॥ रुंसः सेवी नास्तिको क्तेरुपेता विद्वान् शूरः स्रवकः स्यात्कि
 तज्ञः ॥ कलास्त्रभिज्ञः कललप्रियश्च प्रधृतभृत्या प्रमदाजितश्च ॥ संप्लुलोके प्रजहात्य कस्मात्कुङ्कुलमुक्तः सततोद्यतश्च ॥ कुङ्कुनामेति
 कुङ्कुनामायः सौधस्तात् अधोभागः शुद्धः परिपूर्णगः पूर्णकाये प्रायेण भागे किंचित्दीर्घाः किंचित्तनतः रुंससेवी रुंसस्यनुचरः नास्तिकक्रि
 यारहितः लोकायतिक प्रायः अर्थरुपे तोर्यसंयुक्तः विद्वान्पंडितो शूरः संग्रामप्रियः स्रवकः पिशुनः स्याद्भवेत् कृतज्ञः कृतज्ञताति क
 लास्त्रभिज्ञ इति कलासुगीतवृत्तवाद्ये घभिज्ञः अभिमुखेन जानाति कललप्रियः प्रधृतभृत्यः बहुभृत्यः प्रमदाजितश्च स्त्रीनिर्जितः लीकंजनं संप्ल
 ज्याभर्चयित्वा अकस्मादेव प्रजहाति त्यजति अयं कुङ्कुलमुक्तः सततोद्यतः सर्वकालमुत्साली अपरः पादोवाश्रेष्ठः प्रधानः ॥ युगलकम् ॥
 अथ मंडकलद्वारा माह श्लोकद्वयेन ॥ मंडकलद्वारा मतो रुचका उचरो मिचार विजुशलः कृत्यावेताल कर्मसु विद्यासु चानुरतः ॥ वृ
 श्वाकारः खरपतघमूर्धजश्च शत्रुनाशने कुशलः द्विजदेव यज्ञयोगप्रसक्ताधीः स्त्रीजितोपतिमान् ॥ मंडलकलद्वारा मत इति अतोस्मात्
 कुङ्कुलानंतरं मंडलकलद्वारा भवति सच कीदृश रुचका उचरः रुचका उजीवी भवति अभिचारविदभिचारज्ञः विद्वेषोश्चादनवशीकरणमा
 रोगघ्निभिज्ञः कुशलः समर्थः कृत्यादिषु वेतालादिषु आदियुगाद्यश्चरुतेष्वेतेषु कर्मसु तथातद्विद्यासु चानुरतः सक्तः वृद्धाकर इति वृ
 द्धाकरो वृद्धसदृशशरीरः खरपतघमूर्धजः खराः कठिनाः पतघाः वृद्धाः मूर्धजाः केशाः यस्पशत्रुनाशने रिपूणां रुनने कुशलः समर्थः द्विजा
 नां ब्राह्मणानां देवानां सुराणां यज्ञानां व्यागानां तथा योगेषु सारथादिणां स्वेषु प्रसक्ताधीर्बुद्धिर्यस्याथवा यज्ञं दुस्यंतियेते अमिहोत्रिणा इत्यपरः पाठः ॥

स्वीजितः स्त्रीभिः पराजितः मतिमान् बुद्धिमान् भवति ॥ अथ साक्षि लक्षणमाह ॥ साक्षीति यः सोति विद्वपदेहः शशानुगामी वल्लुदुर्भगाश्च
 दाता महारंभसमाप्तकार्यगुणः शशस्यैव भवेत्समानः ॥ यः साक्षेति साक्षी नामासेति विद्वपदेहः अशोभनशरीरः शशानुगामी शशस्यानुगामी
 पश्चाद्भक्तिशशानुचरः खल्वित्ययं वा स्थालंकारे दुर्भगः जनानामवल्लभः दाता दानशीलः महारंभसमस्तकार्यः महारंभः करोति तेषु च समाप्त
 कार्यः अन्ताः गुणैः पूर्वाक्तैः शशस्यैव समानः सदृशः तुल्यो भवेदित्यर्थः ॥ अथ पुरुषलक्षणं प्रभावमाह ॥ पुरुषलक्षणमुक्तमि
 दं मया मुनिमतानि निरीक्ष्य समासतः इदमधीत्यनरो नृपसंमतो भवति सर्वज्ञानस्य च वल्लभः ॥ मुनिमतानि सधिप्रणीतानि शास्त्राणि निरी
 क्ष्यावलोक्य समासतः संक्षेपतो ममेदं पुरुषलक्षणमुक्तं कथितम् इदं च पुरुषलक्षणं नरः पुरुषो धीत्यज्ञात्वा नृपसंमतो राज्ञां संमतो दृष्टो भवति
 सर्वज्ञानस्य च समस्तलोकस्य च वल्लभः प्रियो भवति यतः पूर्वमेवाचार्येण स्वयं प्रतिज्ञातं यथा ज्योतिषमागमशास्त्रविप्रतिपत्तौ नद्योऽयं अस्मा
 कं स्वयमेव विकल्पयितुं किं तु ब्रह्मनामतं वक्ष्ये इत्येवं विचार्य सर्वागमतः पुरुषलक्षणं कथितम् लुचिंतनीयमद्यद्व्यं चेति ॥ ॥ ॥
 इति महोत्पलविरचितायां संहिता विष्टौ पंचमहापुरुषलक्षणमनुचरे सहाध्यायोऽष्टमः ॥ ६७ ॥ अथ कथायां शशस्यैव
 ते ॥ ॥ तत्रादावेव पादलक्षणम् ॥ ॥ स्त्रियोन्नताग्रनखौ कुमार्यापादौ समोपचितचारुनिगूळगुल्फौ श्लिष्टांगुली कमलकांतितौ च य
 स्याः तामुद्वेष्टादिभुवोधिपतिवमिकेत् ॥ अस्याः कुमार्याः कथकायाः पादौ चरणौ स्त्रियोन्नताग्रनखौ तामुद्वेष्टादिभुवोधिपतिवमिकेत् ॥
 कर्मपृष्ठावयेन नृययोः ताम्रनखौ ताम्रवर्णनखौ ययोः समोपचितचारुनिगूळगुल्फौ समौ लब्ध्यावुपचितौ समांसलौ चारुदर्शनीयौ निगूळौ
 अनुवर्णौ ययोः तथा श्लिष्टांगुली श्लिष्टाघना अंगुल्याः शावाययोः कमलकांतितौ कमलस्य पद्मस्यैव कांतिस्तले ययोः तयोश्च तथाभू
 तौ पादौ यस्याः कथायायदिभुवोऽध्यामधिपतिवमिकेत् ॥ पुनरपि पादजंघाजानुहस्तस्य माणिलक्षणमाह ॥ ॥
 मत्स्यांकुशावुयवमत्स्यरुल्लसिचिह्नावस्त्रे दनौष्टुतलौ चरणौ प्रशस्तौ जंघेचरो मरहिते विशिरे सुष्टे जनुद्वयं सममनुवर्णसंधिदेशम् ॥ ॥

ऊर्ध्वनौकरिकरप्रतिमौ अरोमावश्चाथपत्रसदृशं विपुलं च गुह्यम् ओष्णीललाटमुत्कर्म्मसमुन्नतं च ङ्गे मणिश्च विपुलांश्च यमाददा
 ति ॥ मत्स्यां कुशावेति मत्स्योमीनः अंकुशः प्रसिद्धः अङ्गुपद्मं यवो यवाकारः वज्रमायुधं, रुलं लांगलं, अतिः खड्गः एतेः चित्तैः चित्ति
 तौ चरणौ पादौ तथा स्वेदनोस्वेदरहितौ मृदु तलौ मृदु नीतले ययोस्तौ तथा धृतौ प्रशस्तौ ॥ तथा च समुद्रः ॥ स्त्रियोताम्रनखौ धन्यौ क
 र्म्मपृष्ठौ सुलोहितौ, निष्कण्डुलफौ सुस्निग्धौ नांगुलिसमवितौ, मत्स्यां कुशा यवौ सुक्तरुलवज्रासिचिह्नितौ, भृशपृष्ठौ रोमरहितौ कुर्मयश्चरणौ
 शुभौ, अतो विपर्यस्तगुणौ दुःखद्वारिद्रभागिनौ, यस्याः पादौ नतौ कथा मुदरुत कदाचन जंघे च रोमरहिते दूति जंघे रोमरहिते रोमवर्जिते वि
 सिरे सिरारहिते सुदृते परिवर्तुले जानुयुगे जानुयुगले समंतुल्यमनुवृत्तामस्युलसदिदेशम् अस्निग्धे जानुनीय वक्रद्वयनाविति ऊर्ध्वनौ
 संततौ करिकरप्रतिमौ गजहस्तसदृशौ अरोमौ रोमवर्जितौ पुष्पभगमश्चाथपत्रसदृशमश्चाथपत्राकारं विपुलं विस्तीर्णं ॥ ओष्णील
 लाटं ओष्णीललाटं तच्चोतविस्तीर्णः कर्म्मसमुन्नतं कर्म्मवदुच्चं कर्म्मपृष्ठाकारम् मणिः च निष्कण्डुलश्च मानो विपुलां विस्तीर्णं अयं लङ्गीमा
 ददानिकरोति ॥ तथा च समुद्रः ॥ जंघे च रोमरहिते सिरालीने सुवर्तुले, सुस्निग्धे जानुनीय यौ सिरारोमविवर्जितौ, गजहस्तसमावृत्तौ
 सुस्पृष्टौ संततौ समौ, सुस्पर्शकर्मपृष्ठं विपुलं जघनं शुभम् मणिनिष्कण्डुलः सुस्निग्धः स्फिजौ च विपुलौ शुभौ, नाभिदेशं सुगुप्तं च यस्याः साधनभा
 गिनी ॥ अथ नितंभनाभीलक्षणमाह ॥ विस्तीर्णमांसोपचितो नितंभः गुरुश्च धत्ते रशना कलापं, नाभिर्गभीरा विपुलांगनानां प्रदक्षिणा
 वर्तगता च शस्ता ॥ नितंभः कटिभागः स च विस्तीर्णः पृथुलो मांसोपचितः समांसलः गुरुश्च गौरवधुक्तो रशना कलापं धत्ते धारयति रशनायाः
 कलापो रशना कलापो रशना मेखला तस्याः कलापो विस्तारः तंधारयति ॥ तथा च ॥ जघनं विपुलं यस्या सुस्पर्शं रोमवर्जितम् सुवर्णभिर
 रौघुक्ता सा भवेद्वाज्यभागिनी, नाभिर्गभीरिति, अंगनानां स्त्रीणां नाभिर्गभीरा गंभीरा विपुला विस्तीर्णा प्रदक्षिणा वर्तेन च गता प्रशस्ताः पद्याः
 तथा च ॥ गंभीरा विपुलानां भीदक्षिणा वर्तमाश्रिताः शस्ता विपर्ययेनेष्टा वामावर्त्ता विशेषतः ॥ अथ मध्यस्तनो हृवहोयीवालक्षणमाह ॥ ॥

नाभ्यांस्त्रिचस्त्रिवलिनामवलोकनं च दृष्टौ घनावविषमौ करिनावुरस्यौ । रोमप्रवर्जितमुरोऽदु चांगनानां ग्रीवाचक्रं बुनिशितार्थसुखानिधने ॥
 स्त्रियोद्योषितो मध्ये मध्यभागे मध्यभागे त्रिवलिनां स्त्रामिनं वलित्रयोपविष्टं वलित्रययुक्तमित्यर्थः । अरोमशं रोमरहितं ॥ तथा च ॥ मध्यं वलि
 त्रयचितं सुस्पर्शं रोमवर्जितम् यस्याः साराजमहिषी कथ्यानास्त्यत्र सं दृष्टौ । घनाविति । उरसि भवावुरस्योस्तनौ दृष्टौ परिवर्तुलौ घनौ संततावविष
 मौ तुल्यौ करिनौ कर्कशौ ॥ तथा च ॥ स्तनौ सुवर्तुलौ धन्यौ संततौ करिनौ तथा अरोमौ च सिरालीनौ पुत्रसौ ह्यधनप्रदौ ॥ रोमप्रवर्जितमिति । अं
 गनानां स्त्रीणां मुरोवहो रोमवर्जितं रोमरहितं सुदुस्पर्शं च शुभम् ॥ तथा च ॥ वक्रौ विलोमः सुस्पर्शौ विस्तीर्णः पतिसौ ह्यदः सिराततश्च
 विषमो वह्निद्यायासशोकदः । ग्रीवावेति । ग्रीवाशिरोधराकंबुनिचितावलित्रयोचितार्थान् सुखानि च धत्ते ददाति ॥ तथा च गर्गः ॥ स्थिराचिरेषा
 सुविरोपपन्नास्ति ग्रासमांसोपचिता सुदृष्टा । न चातिदीर्घा च तुरंगुला च ग्रीवा च दीर्घा भवतीति ध्या ॥ अथाधरदंतलक्षणमाह ॥ र
 बंधुजीवकुसुमोपरोधरोमांसलो रुचिरद्वयविबद्धत्वं कुंदकुम्भलनिभः समाद्विजाद्योषितां पतिसुखानि तार्थदः ॥ अधरः अधरोष्ठः
 बंधुजीवकुसुमोपमः बंधुजीवपुष्पासदृशो तिलोहितद्वयार्थः मांसलो मांसोपेतो रुचिरविबद्धपृष्ठत्वं रुचिरस्य दीप्तिपुक्तत्वं च सुपवि
 बफलस्य तुल्यं रूपं विभर्ति धारयति ॥ तथा च ॥ अधरो विवर्तकाशो मांसलोऽस्फुटितस्तथा । यस्याः साराजमहिषी कुमारी नात्र संशयः । कुंद
 कुम्भलेति । द्विजाः दन्ताः कुंदकुम्भलनिभाः कुंदः पुष्पविशेषः तस्य कुम्भलानिकलिकाः तन्निभाः तत्सदृशाः समाः तुल्याः येषां स्त्रीणां प
 तिसुखं भर्तुं सुखं मितमपरिमितं प्रदत्तमर्थं धनं च दधाति ॥ तथा च गर्गः ॥ तीक्ष्णप्रवृत्ताः सुसमादृढाश्च सुभामृणाले दुसमानवर्णाः निरंतराः
 त्रीषु भवन्ति ध्याद्विजास्तथाप्येव जत प्रकाशाः ॥ तथा च समुद्रः ॥ द्वाविंशदशनायस्याः सर्वगोक्षीरपांडुराः सर्वेशिवरिणाः स्त्रियाराजभार्या
 च सा भवेत् ॥ अथ वदननासिकादृशां लक्षणमाह ॥ दाहिणपयुक्तमशरं परपुष्टं सवल्लु प्रभाषितमदीतमनल्पसौख्यं । नासासमा
 समपुटा रुचिरा त्रशस्ता दृङ्गीलनीरजदलकृतिहारिणी च ॥ प्रभाषितं वचनं दाहिणपयुक्तं मानु कल्प्यं युक्तं तुरसमशास्त्रं शरभावरहितं ।

परपुष्टः कोकिलः रुंनः पद्मविशेषः तत्सदृशं वलयुरमं । तथा चादीनं देयं रहितं यदि भवति तदानां सौख्यं प्रभृतसौख्यदम् ॥ तथा च गर्गः ॥
रुंसत्तरादुं दुभिनेमिद्योषमेघस्वनाः शंखनिनादयोषाः मधुरचक्रप्रतिनिः स्वनस्त्रिभ्यस्तथा कोकिलतुल्यशब्दाः ॥ काकश्चक्रा स्वयकिंकिनी
पुसमस्वनायां भवंति नार्यः सर्वाः प्रशस्ता धनपुत्रवत्यो भवंति धर्मावुरताः सदांताः ॥ नासासमेति नासानासिकासमास्पृष्टा समासमपुय
नासासौभायदासतादृगिति दृष्टिः नीलनीरजद्विहारिणी दृष्टिः प्रशस्तानो संगतेनातिष्ठ रथेशस्ते भ्रुवौ बालशशांकवक्त्रे अर्धे दुसस्था
नमरोमशं च शस्तललाटं । ननतं नतुंगं भ्रुवौ रोमसंगतेन संश्लिष्टेनातिष्ठ विस्तीर्णं विलंबेनाति संगते भ्रुवौ यस्याः ऊमार्याः तामहारांती विनि
दिशेत् अर्धे दुसस्थानमिति । ललाटं मुखपृष्ठमर्धे दुसस्थानमर्धं चंद्राकारमरोमशं रोमरहितं ननतं ननिम्रं नतुंगं नोच्चं समं शस्तं प्रशस्तमित्य
र्थः ॥ तथा च ॥ नोत्रतं नच निम्रं वातिरारोमविवर्जितम् अर्धं चंद्राकृतिसंस्थं ललाटं शस्यते त्रियः ॥ अथ कर्णकेशशिरोलक्षणमाह ॥
कर्णयुग्ममपि युक्तमांसलं शस्यते दृढसमाहितं समम् स्निग्धं नीलमृदु कुंचितैकजामूर्धजाः सुखकराः समं विरः ॥ कर्णयुगः आचक्षुम
पि युक्तमांसलमनिर्मलमित्यर्थः मृदुकोमलं समं तुल्यं समाहितं संलभं शस्यते स्तूयते ॥ तथा च ॥ नातिलंबौ दृढतुल्यौ संलभौ युक्तमां
सलौ । कर्णौ यस्याः स्मृतासातुराजभार्या न संशयः ॥ सुस्निग्धेति । मूर्धजाः केशाः स्निग्धानिर्मलानीला अतिवृक्षवर्णाः मृदवः कोमलाः कुंचिताः
कुटिलाः एका एकोमक्त्वे भवाः सुखकराः सुखं कुर्वन्ति ॥ तथा च ॥ सुस्निग्धानीलवर्णाश्च मृदवाः कुंचिताः कवाः शस्यंते योषितो नित्यं
धनपुत्रप्रदायतः ॥ समं विरः विरः सिमं न निम्रं नोत्रतं सुखकरमेव । नोत्रतमथवा निम्रं विरः सौख्यप्रदं स्मृतम् ॥ ॥ अथ रुत्तपा
दयोर्लक्षणमाह ॥ भृंगाराशनवाजि कुंजररथ श्रीवृक्षपूषेषुभिः मालाकुंडलचामरां कुशयैवैः शैलैः ध्वजैः तोमरैः । मत्स्यस्वस्तिक
वेदिकाद्यजनकैः शंखातपत्रां बुजैः पादपाणितलेथवायुवतयोगकंतिराज्ञीपदम् ॥ भृंगारोजलभांडं प्रसिद्धं । आसनं पीठं । वाजी
तुरगः कुंजरोरुस्ती । रथः प्रसिद्धः श्रीवृक्षो विष्णुः पूषापञ्चपूषाः इषुः शरः एतैः चिह्नैः । तथामालास्वकुं डलं चामरां चामरं चालद्यजनं

अंगनायाः स्त्रियः पाणि तले रुस्त तले योरे वामाणि बंधनोत्थारुस्त मूला ज्ञाता मध्यांगुलियावद्धता । अथ वा योरे वा पाद तले चरणा तले
 रुध्द स्थिता पुंसः पुत्रस्य । अथैवं विधेरुस्त तले पाद तले वा भवति साराज्यसुखाय स्यात् राज्यसुखं करोतीत्यर्थः मणिबंधनसंभूता मध्यां
 गुलिसमाश्रितारो वामाणि तले यस्याः सा कथाराज्यभगिनी ॥ अथ दद्यात् ॥ कनिष्ठिका मूलभवा गताया प्रदेशिनी मध्यमिकांतरालं
 करोति रेखा परमायुषः सा प्रमाणा धूना तु तद्वनमायुः ॥ योरे वा कनिष्ठिकातः मूलभवा कनिष्ठामूला दुत्यत्रा प्रदेशिनी अंगुष्ठसमीपवर्ति
 च्या मध्यमिकायाः चांतराल मध्यगता प्राप्ता सारो वा परमायुषः प्रमाणं करोति विंशत्यधिकं सा वर्षशतं जीवतीत्यर्थः यद्गुणं भवति तदायुः
 नमेव भवति रेखा नुसारोऽस्त्वबुद्ध्या स्फुरनीयमिति । तथा च । कनिष्ठामूलसंभूता गता मध्यमिकांतरम् प्रदेशिनी च सारो वा यस्याः सा दीर्घ
 विनी ॥ अथापत्यज्ञानमाह ॥ अंगुष्ठमूले प्रसवस्य रेखाः पुत्रा वृत्त्यः प्रमदास्तनव्यः अकिन्न मध्यावृत्तदायुषां ताः स्त्रियाः पुत्रा
 त्रलघु प्रमाणाः ॥ अंगुष्ठमूले प्रसवस्य पुत्रो रेखा भवति । यावत् यः रेखाः तत्र तावन्तः प्रसवाः तत्र योरे वा वृत्त्याः स्थूला स्ते पुत्राः याः चतुर्वा
 स्तद्व्याः ताः प्रमदाः स्त्रियः याश्च रेखा अकिन्न मध्या अकिन्नानि किन्ना वंडानि मध्यानि यासां ता वृत्तदायुषो दीर्घजीविनां विज्ञेयाः केचिदकिन्न
 ला इति पठति । किन्ना मध्यादि किन्ना लघु प्रमाणाः अतिस्त्वल्याः स्त्वल्या युषामति जीविनां विज्ञेयाः ॥ तथा च ॥ अंगुष्ठमूले योरे वाः स्थूलाः पुत्राः
 चेतमताः स्तद्व्याः दुहितरः ताम्यो वि किन्नाः स्त्वल्पजीविनः । वामरुस्ते तु नारीणां पुत्रघाणां च दक्षिणे । चिह्नं निरूपयेद्दीमान् समुद्रवचनं यथा ॥
 एवं च शुभलक्षणान्युक्ता अधुना ह मशुभलक्षणानि वक्ष्यामीत्याह ॥ इतीदमुक्तं शुभमंगनानामतो विपर्यस्तमनिष्टमुक्तम् विशेषतो
 निष्टफलानि यानि समासतस्तान्यनुकीर्तयामि ॥ इति शब्दः प्रकाराय इतीदं प्रकारमिदमंगनानां स्त्रीणां मुक्तं शुभं कथितम् अतोऽस्मादि
 पर्यस्तं विपरीतं यत्तदनिष्टं अशुभमुक्तं यानि विशेषतो तीति वानिष्टफलान्यशुभफलानि लक्षणानि तानि समासतः संक्षेपतः अनुकीर्तयामि
 कथयामि ॥ तत्रादौ वेव पादयोरे निष्टलक्षणान्याह ॥ कनिष्ठिका वातदन तरा वामली नुयस्याः स्पृशति स्त्रियाः स्यात् गताय वांगुष्ठमतीतवः

267

२६३

कृपौगर्तकारोभवतः क्रिद्रेष्ट्यतेतांस्त्रियंनिःसंदिग्धमसंशयंबंधकीसासाध्वीवदयंतिकथयंति ॥ तथाच ॥ यस्यास्तुलसमानायाजायंतेंगं
 उक्त्पकाः भर्तारंतितादि प्रनैकचरमतेचिरम् ॥ तथाचपराशरः ॥ यस्याः रुसंत्थादृश्यंतेक्त्पकागंडयोर्दयोः स्थूलकाकारगंडावाविहता
 स्यामलाशनाः एकापिद्यस्यानमहीसंस्पृशेच्चराणांगुली तलमध्यमधेयस्याअधमांतांविनिर्दिशेत् ॥ अथदथा ॥ प्रविलंबिनिदेवरंल
 लाटेश्चभुरंतिपुदरेस्फिजोः पतिंच ॥ अतिरोमचयाचितोत्तरोष्ठीनशुभाभर्तुरतीवयाचदीर्घा ॥ ललाटेमुखपृष्ठभागेप्रविलंबिनिंलंबमानेदेवरंभ
 लुभ्रतिरंतिमारयति ॥ उदरेप्रविलंबिनिश्चभुरंभर्तुः पितरंरंति ॥ स्फिजोः प्रविलंबमानयोः पितरंभर्तारंरंति ॥ तथाच ॥ स्त्रीणिद्यस्याः प्रलंबंतेल
 लाटमुदरंस्फिजम् ॥ त्रींश्चसापुतषांरंतिदेवरंश्चभुरंपतिम् ॥ अतिरोमचयाचितोत्तरोष्ठीति ॥ अतिरोमचयेनरोम्भांसंचयेनावितः संयुक्तः उत्तरो
 ष्ठीयस्याः साभर्तुः पत्न्युः नशुभा ॥ अतीवयाचदीर्घात्पुच्छासापिभर्तुर्नशुभा ॥ तथाच ॥ अश्रुयुक्तावयाकयायातिदीर्घामलावता दासभर्तुः ॥
 प्रातिदेहदोषोसांगना ॥ अथस्तनकाणंदंतलक्षणमाह ॥ स्तनौसरोमौमलिनोबुल्लोचलेशंदंतेविषमौचकौ ॥ स्थूलोत्तरोलावि
 षमाः चंदताः क्लेशायचौर्यायचक्षुःक्षमांसा ॥ स्तनौसरोमौरोमसंयुक्तौमलिनोद्वल्लोविषमावतुल्यौक्लेशंक्रंदधतेदधतः
 तथाच ॥ रोमयुक्तौस्तनौयस्यामलिनोचसिरातौ ॥ दुःस्वितासाभवेनारीनित्यंप्रज्जितातथा ॥ एवंविधौचकौस्तनौमलिनोबुल्लोविषमाव
 तुल्यौचक्लेशमेवदधते ॥ तथाच ॥ सिरायुक्तौनचसमौकौदरिद्रभाजनौ ॥ स्थूलाः करालादूतिदंतारदाः स्थूलाअतिविस्तीर्णाः करालाः दी
 र्घाः करालाविकरालावहिरिर्गिताश्च विषमाअतुल्याः क्लेशायभवन्ति ॥ दंतदुःखप्रदाज्ञेयाः वैध्यायासकारिणाः ॥ ॥ अथरुस्तलक्षणमाह ॥ क्राद्यादरुपैर्दृक्
 काककंकैः सरीसृपोल्लूकसमानचिह्नैः शुक्लैः सिरालैः विषमैः चरुस्तैः भवंतिनार्याः सुखवितर्हीनाः ॥ रुस्तैः करैः क्राद्यादिदृपैः
 चिह्नैः चिकितैः क्राद्यादमांसाशिनौविरुगाटकादयः दृक्ः प्राणीकाककंकौ प्रसिद्धौपक्षिणौ ॥ सरीसृपाः प्राणिनः कीटाः उल्लूकः पक्षीतत्समा
 नैः तत्सदृशैः चिह्नैः शुक्लैः निर्मासैः सिरालैः सिरासंतनैः विषमैरसमैश्चनार्यः

शयने

रितियावत् रत्नैर्मणिभिर्विधितमलंकृतम् उदयमुद्रं श्रेष्ठम् इति ॥ तथा चार्गः ॥ हंसकुक्कुटपद्मैश्चमयुरैः सारसैस्तथा निवितं पट्टसंस्कृतं मुक्तं मुक्ता
फलावितम् तदा तपत्रं पतेर्कल्याणं विज्ञयावहम् ॥ अथ युवराज नृपतिपति सेनापति दंडनायकानां कृत्रलक्षणमाह ॥ युवराज नृपति
पत्न्योः सेनापति दंडनायकानां च दंडोर्ध्वपद्मस्तः कार्यः ॥ अर्धः पंचमो हस्तो यत्र हस्तचतुष्टयं सार्धमित्यर्थः समपंचकतोर्ध्वविस्तारः समानां प
दानामर्धकृतो विस्तारो यस्य हस्तद्वयसार्धं विस्तीर्णमित्यर्थः ॥ अथेषां राजपुरुषाणां कृत्रलक्षणमाह ॥ अथेषामुक्तं प्रसादपट्टैर्विभूषि
तशिरस्कम् द्यालंबिरत्नमालं कृत्रं कार्यं तमाह्वरम् ॥ अथेषां युवराजातिवर्जितानां मायूरं मयूरपदं निवितं उक्तं घ्नमातपनिवारणं कृत्रं कार्यं
प्रसादपट्टैर्विभूषितशिरस्कम् प्रसादपट्टैः पहलक्षणोक्तैर्विभूषितमलंकृतं विरोयस्मिन् कृत्रे तत्तथा कृत्रं द्यालंबमानारत्नमालाय त्रतम् ॥
अथराजपुरुषवर्जितानामथेषां नराणां ब्राह्मणानां च कृत्रलक्षणमाह ॥ अथेषां तु नराणां शीतातपधारणं चतुरश्रम् समवृत्तं दंडोर्ध्व
त्रं कार्यं तद्विप्राणाम् ॥ अथेषां सामान्यानां नराणां पुरुषाणां शीतातपनिवारणं शीतमातपं च दारयति रक्षति तपत्रं चतुरश्रं चतुर्द्वारं कार्यम् वि
प्राणां ब्राह्मणानां समवृत्तं समं तात्पर्यवर्तुलं दंडोर्ध्वं कृत्रं कार्यमिति ॥ ॥ इति महोत्पलविरचितायां संहिता विष्टौ कृत्रलक्षणानामा
ध्यायः एकस्तततितमः ॥ ११ ॥ अथस्त्रीप्रशंसाध्यायते ॥ तत्रादावेव प्रयोजनप्रदर्शनार्थमाह ॥ जये धरित्र्याः पुरमे
वसारं पुरेष्टं सद्गनिर्वैकदेशः तत्रापि शय्या शयने वरस्त्री रत्नोज्ज्वलाराज्यसुखस्य सारम् ॥ धरित्र्या भूभ्याजये विजये सति पुरमेक
सारं समस्तं सुधांजित्वा ततः पुरमा वसारः तत्र च पुरेष्टं वेष्ट्वा एकमेव सारः तस्मिन् सद्गनिर्वैकदेशः कश्चित्सारः श्रेष्ठः तत्रापि तस्मि
त्रपिष्टेकदेशस्य शय्या आस्त्राणां सारः तस्मिन् शयने वरस्त्री प्रधानो युवतिः सा च रत्नोज्ज्वलामणिषु नक्षत्रैः विभूषिताः एतन्मात्रं राज्यसुखस्य सा
रइति अथ तत्सर्वमसारइत्यर्थः ॥ अथस्त्रीप्रशंसार्थमाह ॥ रत्नानि विभूषयति योषा योषा भूषयंते वनिता नरत्नकांत्या चेतो वनिता
हं रत्नरत्नानो रत्नानि विनांगनांगमंगम् ॥ रत्नानीत्येतत्कर्मपदे योषाः स्त्रियोरत्नानि विभूषयंति शोभायंते वनितः स्त्रियः पुनः नरत्नकांत्या

मणिदीप्त्याभूद्यंतेयतोवनिताः अरत्नाः रत्नवर्जिताचेतोमनः रुरन्तिरत्नानिपुनरंगनांगसंगंविनाचेतोनरुरन्तियुवः स्त्रियः अंगेनस्त्रिधानितावच्चित्ररु
 राणिनभवंतीति ॥ अन्यदथाह ॥ आकारंविनिर्गुतांरिपुबलंजेतुंसमुत्तिष्ठतांतंचंचित्तयतांकृताकृतशतद्यापारशावाकुलम् मंत्रिप्रोक्तानि
 षेविनांकितिभुजांमागांकिनांसर्वतः दुःखंभोनिधिवर्तिनांसुखलवः कांत्यासमालिंगनम् ॥ इतिभुजांराज्ञादुःखंभोनिधिवर्तिनांकृतसमुद्र
 पतितानांकांतासमालिंगनंवल्लभापरिचयजनं सुखलवः सुखलेशः कीदृशंराज्ञामाकारंविनिर्गुताम् अंतःचेतसिकोमुखोभयदुर्षादिरूपविका
 रः तत्रथाभूतमाकारंविनिर्गुतांप्रकादयतांतथारिपुबलंशत्रुबलंजेतुंसमुत्तिष्ठताम् प्रयत्नं कुर्वतांतंचंचित्तयतांध्यायताम् की
 दृशंतं च, कृताकृतशतद्यापारशावाकुलम् व्यापाराणां कर्मणां व्याशावाः विस्तारः कृतश्चाकृताश्चकृताकृताः कृताकृताश्च शतशो व्यापा
 राः कर्माणि त एव शावाः ताभिराकुलं व्याप्तम् किलवायकतंत्रं शतशावाकुलं भवति मंत्रिप्रोक्तनिषेवनम् मंत्रिभिः सचिवैः यत्प्रोक्तं कथि
 तं नीतिशास्त्रं विहितेनियमस्तदनुसेविना तत्कुर्वतां मंत्रिमता नुसारेण व्यवहारतां सर्वतः सर्वस्मात्पुत्रादद्याशंकता अशंकमानानां दुः
 खंभोनिधिवर्तिनांकांतासमालिंगनं सुखलवा इति ॥ अन्यदथाह ॥ अतदृष्टं स्पष्टं स्मृतमपि दृष्टं ह्लादजननं नैराशं दृष्टं नैराशं
 क्वचिदपि कृतं लोकपतिना तदर्थधर्मार्थो सुतविषयसौख्यानि च ततो गृहे लक्ष्यो मान्यः सततमवलामानविभवैः ॥ लोकपति
 प्रजापतिना स्त्रीभ्यो योषिभ्यः अन्यतरं द्वितीयं न क्वचिदपि रत्नं कृतम् केवलमेव स्त्रीरत्नमित्यर्थः स्त्रीरत्नं कीदृशं श्रुतं नाममात्रेण श्रुत
 मथा ह्लादकरम् दृष्टमवलोकितं स्पष्टमवयवैकदेशेन स्मृतं चित्तितमपि दृष्टं पुंसामा ह्लादजननम् सुखकरमा ह्लादकरोतीत्यर्थः तद
 र्थधर्मार्थो धर्मश्चार्थश्चतौ धर्मार्थौ धर्मार्थौ तदर्थं क्रियते ततः तस्याः सकाशात् सुतविषयसौख्यानि भवंति सुतः पुत्रः विषयसौख्यानी
 दि यसौख्यानि भवंति अबलाः स्त्रियः गृहे वेष्मनिलक्ष्यः श्रियः अतोमानविभवैः मानेन पूजया विभवेनैश्वर्येण एतेर्वहुविधैः सततं
 सर्वकालमाद्याः पूज्याः ॥ अन्यदथाह ॥ येषां गनानां प्रवदंति दोषा चैराद्यमार्गेण गुणानि विहाय ते दुर्जना मे मनसो चित्तैः सदा ववाका

निनतानितेषाम् ॥ येनः अंगनानां स्त्रीणां गुराणां चिद्यमानां त्वत्कावेराथमार्गेण विनाशद्वारेण दोषान्प्रवदंतिकथयंतितेदु
 र्जनादिति मे मनसः चित्तस्य वितर्कः निश्चयः तेषां दुर्जनानां नतानि संभववाक्यानि परमार्थवचांसि न भवन्ति ॥ अथ दपि प्रशंसार्थमाह ॥
 प्रभूतसत्यं कतदंगनानां दोषोऽस्ति यो नाचरतो मनुष्यैः दार्ष्ट्येन पुंभिः प्रमदानिरस्ता गुराणां धिकास्ता मनुना च चोक्तम् ॥ अंगनानां स्त्रीणां क
 तरो दोषोऽस्ति कः प्रधानो वशो विद्यते यत्रादावेव मनुष्यैः पुरुषैर्नाचरितो ननुष्ठितः एतत्सत्यं परमार्थं विरक्ता अपि भवन्तो ब्रूत कथयत अ
 सौ दोषः परधारागमनादिकः प्रथम पुरुषैराचरितः पश्चात्तामिः तेषां सकाशाद्गुराणां धिकाः अत्रास्मिन्नर्थे मनुना धर्मशास्त्रकर्त्रा तासां मेव प्राधान्यं चोक्तम् कथि
 यो निरस्ता दोषमार्गे किं ताः यतः ताः च स्त्रियः पुरुषाणां सकाशाद्गुराणां धिकाः अत्रास्मिन्नर्थे मनुना धर्मशास्त्रकर्त्रा तासां मेव प्राधान्यं चोक्तम् कथि
 तम् ॥ तच्चाह ॥ समस्तासां पदः शौचं गंधर्वः शिक्षितांगिरम् अग्निश्च सर्वभद्रा त्वं तस्मात्त्रिंशत्समाः स्त्रियः ॥ तासां स्त्रीणां मेधा श्रद्धा
 द्रमसा शौचं शुद्धिदं ददयत्तु गंधर्वः देवयो नयः शिखि वतां श्रेष्ठमाह्लादकं रीगिरं वाचं ददत्तु अग्निः कृताशनः सर्वभद्रा त्वं सर्वशिवं ददत्तु
 तस्माद्धेतोः स्त्रियो निष्कसमः सुवर्णतुल्यः सर्ववर्णागामिन्योऽपि शुद्धा भवन्तीत्यर्थः ॥ अथ त्प्राधायमाह ॥ ब्राह्मणाः पादतो मे ध्या
 गावो मे ध्याश्च पृष्ठतः अजाश्चो मुखतो मे ध्याः स्त्रियो मे ध्यास्तु सर्वतः ॥ ब्राह्मणा द्विजाः पादतो मे ध्या पादाभ्यां शुद्धाः पवित्राः गावाः सूरभ
 यः पृष्ठभागां मे ध्याः अजाः क्रागाः अश्वाः तुरगाः एतदजाश्च मू मुखतो मुखबाह्वश्चान्मे ध्यमू स्त्रियो यो धितः स पत्न्याः सर्वंगेषु मे ध्याप
 वित्राः ॥ अथ दद्याह ॥ स्त्रियः पवित्रमनुलं नैतादुष्यंतिकर्हि चित् मासिमासिरजो ह्यसां दुष्टता यैः पिकर्षति ॥ स्त्रियः यो धि
 तः अतुल्यमसमं परं पावनं पवित्रमेतः स्त्रियो न कर्हि चित्रकदाचिदुष्यति दुष्यतां याति ॥ आसां स्त्रीणां मासिमासि प्रतिमासं रजो रक्तं
 समुद्भूतं दुष्टतां निदुष्टकर्मण्यपकर्षति विनाशयति ॥ अथ दद्याह ॥ जामयो यानि गेहानि शमंत्य प्रतिहृजिताः तानि कृत्वा
 कृता नीचविनश्यंतिसमततः ॥ जामिन्यो भर्तुर्भगिन्यः कुलस्त्रियाश्च ताश्चा प्रतिहृजिता अस्ममानि तार्यानि गेहानि वेश्मानि शमयन्ति

अतिशमन्त्याक्रोशंते तानि च हृत्वा रुतानीत प्रत्यहारुतानि विनारितानि यथा तथा समन्ततः समन्तात् विनश्यंति विनाशयति विनाशयंति ॥
 अथ दद्यात् ॥ जायां वा स्याज्जनित्री वा संभवाः स्त्रीकृतोच्छ्राम् हेतुतद्वाः स्त्रियोनिंदां कुर्वतां वा ऊतः शुभम् ॥ जाया भार्या स्त्री जाया
 जाया भवति तस्यां जायते पुनरिति श्रुतिः तानि स्त्रीमातः स्त्रीकृतः संभवः अंगादंगात् संभवति हृदयादभिजायते आत्मा वै पुत्रनामासि सं
 जीवशरदां शतमिति श्रुतिः पुत्रपुत्रेणात्मन एवोत्पत्तिः जाया वा स्याद्भवेत् जनित्री माता वा भवेत् नृणां सर्वथा स्त्रीकृतः संभव उत्पत्तिः
 हेतुतद्वा इति दुर्जनानां नामं त्र्यं तयोर्जाया जनित्री नो निंदां ऊत्सां कुर्वतां वा युष्माकं ऊतः कस्मात् शुभं श्रेयो भवति ॥ अथ दद्यात् ॥
 दंपत्योर्ध्वकृमे दोषः समः शास्त्रे प्रतिष्ठितः नरान्तमवेक्ष्यंते तेनात्र वरमंगनाः ॥ दंपत्योर्जायापत्योर्ध्वकृमे सति चाक्रमो नियमः
 नरस्य परस्त्री गमनम् स्त्रियाः पुरुषगमनं ध्वकृमः तस्मिन् दोषो दुष्टता स शास्त्रे धर्मशास्त्रादौ समस्तकथ्यः प्रतिष्ठित उक्तः यथानुदीष्ट
 श्रमना युध्यं यथान्यस्त्रीनिषेवनमित्यादि सामान्यमुभयोरपिनरः पुनर्गतं दोषं परस्त्रीगमनादिकं समवेक्ष्यंते तेन कारणेन तस्मिन्नि
 धारणो गनायाः स्त्रियः वरं श्रेष्ठं प्रधानागमेत्यर्थः ॥ ॥ अथ दारातिक्रमेण प्रायश्चित्तमाह ॥ ॥ वह्निर्लोम्ना उषमासा ^{कृत्वा} ^{कृत्वा}
 खरचर्मणा दानातिक्रमो भिक्षां देही तुक्त्वा विशुद्ध्यति ॥ दाराणामतिक्रमणं दारातिक्रमणम् अथ स्त्रीनिषेवनम् तस्मिन् धारा
 तिक्रमो वह्निर्लोम्ना खरचर्मणा गर्दभतृचा वह्निर्लोम्ना वा स्ये लोमानि कृतानि यस्मिन् तेन धामासा चोद्धृताः प्राष्टत शरीराः प्रतियुक्तं भिक्षां
 देहीति भिक्षां मे प्रयच्छेत् पुक्त्वा संभाष्यततो विशुद्ध्यति शुद्धिमायाति ॥ अथ दपि स्त्रीप्रशंसार्थमाह ॥ नश्यते नापि वर्धाणा
 मपैति मदनाशयः तत्राशक्तपानिवर्तते नरा धैर्येण योषितः ॥ मदनः कामः चैते तस्मिन्निमित्तमदनाशयः कामवासनाभि संस्कार
 रः अभिलाषः पुरुषाणां शतेनापि वर्धाणा मंधानां नपैति हृदयात्तापमर्पति यथा स्त्रियाः सह संयोगः पूर्वमासीत् तथा सां प्रतयंदि
 नभवति तदा पुरुषाणां वर्षशतेनापि मदनाशयो नपैति किंतु तत्र तस्मिन् कामोपभोगविषये नराः पुरुषाश्च शक्त्या तस्मात्तथैव न निवर्तते निवृत्ति

ऊर्वतियोषितः स्त्रियः पुनर्धैर्येण दृष्टत्वेन निवर्तते अनेन स्त्रीणां मभिलाषाः शीलता प्राधाचं प्रदर्शितं भवति ॥ अथ दथा ॥ अलोधाष्टमसा
 धूनां निंदता मनद्याः स्त्रियः मुक्ततामिव चौराणां तिष्ठचौरेति जल्पताम् ॥ असाधूनां दुर्जनानां मनद्यौ अपापाः स्त्रियः योषितः निंदतां
 ऊत्सां ऊर्वतां अलोधाष्टमसा धीरता अलो आश्चर्ये दाष्टं निर्लज्जता इव सा दृष्ट्ये यथा चौराणां तस्कराणां मुक्ततां दोषं ऊर्वतां यथैव मुक्तं
 तिष्ठत्येव पलायमानस्य तिष्ठचौरेति जल्पतां भाषतां दाष्टं तदिति एवं धर्मशास्त्रेणां प्रशंसा मुपचयस्याधुना सुकृता माह ॥ ॥ पुरुषः
 च दुर्लभानि कामिनीनां कुरुते यानि रलो न जानि पश्चात् अथ हत ज्ञतयोगेनागतास्तु न वयस्य प्रविशंति सप्तजिह्वा ॥ पुरुषो मनुष्यः का
 मिनीनां स्त्रीणां संज्ञात कामानां रलो निर्जने सुरतकार्याणि च दुर्लानि बाहू निधियवचोऽसि कुर्वते संभाषते न तानि पश्चादीषदपि सापराधानां
 रोतिदोर्जयात् अंगनाः स्त्रियाः सहजज्ञतया शोभनं कृतं सुकृतम् सुकृतं ज्ञानातीति सुकृतज्ञातस्य भावः सुकृतज्ञातया सुकृतज्ञातस्य गतास्तु
 नृमृतां पुरुषान् पत्नीन वयस्य परिष्वस्य सप्तजिह्वामभिं प्रविशंति भर्तृपुत्रं स्तुत्वा तेनैव मरुतामनमग्निनाद्यापादयतीत्यर्थः ॥ ॥
 अथ दथा ॥ स्त्रीरत्नभोगोक्तिरस्य यत्यनिः स्वोपि सांप्रत्यवनीवनी श्वरोसौ राजपत्यसारादनमंगनाश्च तस्मानलो दीपनचरुशेषं ॥
 यत्नगरस्य पुरुषस्य स्त्रीरत्नभोगः स्त्रीवरत्नं स्त्रीरत्नतया सरुतं भोग उपभोगो यत्प्राप्तिविद्यते स पुरुषो निः स्वोपि निधनोपि सांप्रत्यवनी
 श्वरोसौ अरुमेव मये यथासौ राजा केचित्सं प्रत्यवनी श्वरोसौ इति पठंति यथा संप्रतितामिनेव काले सौ राजा अपि षाट् संभावनायां ईश्वर
 स्य प्रागाणां नायस्माद्राज्यस्येतावत्सारः अष्टम् अशनं भोजनमंगनाश्च स्त्रियः शेषमथ द्वंधुधनादिकं तस्मानलस्य तस्मात्प्रो दीपने ज्वलने
 यदा काष्ठनिचयः यतः तेनाग्निमधिकतरं प्रज्वलति ॥ अथ प्रशंसार्थमाह ॥ कामिनी प्रथमयौवनाचितं मंदवल्गुमृतपीडित
 स्तनाम् उत्तनी समवलंब्य वारतिः सानवात्रिभुवने स्ति मेमतिः ॥ कामिनी मुद्रतमन्मथां तां च प्रथमयौवनाचिताम् अभिनवयौव
 नोपेतां मंदमल्पवल्गुरभ्यष्टदुमधुरं पीडितं स्तब्धम् शनैरालिंगिता सती मंदवल्गुमृदु पीडितः स्वनं शब्दं करोति ततश्च ऊर्वन् उत्तनी मुद्रत

स्तनामुद्दिष्टमानकुचामेवंविधांस्त्रियं योषितां समवलंब्य परिष्वजयारतिर्भवति सुखं व्याहृतं संजायते स पातु भवने प्रजापतिष्टे ब्रह्मलोके
 नास्ति न विद्यते समतिर्बुद्धिरेवमरुन्मथ इति मरुताक्लेषेन तपसा ज्ञानेन यागादिना वा ब्रह्मलोकमासाद्य तत्र किमनुभूयत इत्येतदाह ॥
 तत्र देवमुनि सिद्ध चारणौर्मन्थमानयितुं सेव्यं सेवनात् ब्रूत धातु भवनेति किं सुखं वदतः समवलंब्य नः स्त्रियाम् ॥ तत्र तस्मिन् धातुम
 वने ब्रह्मलोके देवास्तुरैर्मुनिभिर्मरुर्षिभिः सिद्धैः विद्यारोधनेन ये सिद्ध देवयो नयः संपन्नः तैः तथा चारणौः नटनर्तकज्ञेयवाद्यज्ञैर्गंधर्वाभ्यो
 मिः मायानां पूजनीयानां मानयितृणां पूजकानां सेव्यानां च सेवनादुपासनात् परतः अथ किं सुखं मस्त्येतत् ब्रूत कथयत तत्र सेवकैः से
 व्या आराध्यंते मोक्षमानयितृभिः पूज्यंते एतावानेव यद्रूपेण निर्जने सुरत समये स्त्रियो योषिता मवलंब्य परिष्वज्ये नास्ति न सुखं विद्यते अपि तु
 सर्वं ब्रह्मलोकादत्यधिकं तत्र विद्यत इति यद्येनं तैर्लोकैर्गणानां कार्येत्यतदाह ॥ ॥ आब्रह्मकीदांतमिदं निबद्धं पुंस्त्रीप्रयोगेन जगत्स
 मस्तम् ब्रीडाचकायचतुर्मुखं वमीशोपिलोभाङ्गमितायुवत्या ॥ इदं समस्तं निरवशेषं जगदिदं ब्रह्म ब्रह्मकीदांतं क्रिमेः ब्रह्मणाः पिता
 महात्पुत्रि कीदांतं यावत्स्त्रीप्रयोगेन स्त्रीपुत्रसं प्रयोगेन निबद्धं यथितं पुंस्त्रीप्रयोगादृतेनायत्किंचिदृश्यते अत्र जगत्सर्वं ब्रीडाका
 लज्जापुत्रसमात्रस्य यवन तीव्रोपि महादेवोपि युवत्याः स्त्रियाः चतुर्मुखं गमितः प्रातः अत्र पौराणिकी श्रुतिः यथा तिलोत्तमायाः प्रदा
 णं क्रियमाणाया अतिलावशपोपेताया उमाया उत्संगस्थितायाः क्रोधतया भगवता तद्रूपं लोपद्येन तदवलोकनाय च तस्मिन् पुदिक्ता मुखचतुष्टय
 स्मृतिमिति ॥ ॥ इति श्रीमहोत्पलविरचितायां संहिता विष्टौ चतः पुरचितायां स्त्रीप्रशंसानामाध्यायः द्विसप्ततितमः ॥ ॥
 १२ ॥ अथ सौभाग्यकरणं व्याख्यायते ॥ तत्रादावेव सुभगं पुरुषं प्रति विशेषमाह ॥ जात्यं मनो भव सुखं सुभगस्य सर्वमाभासमा
 चमि तरस्य मनो वियोगात् चित्तेपि भावयति ह्यरगतापि यं स्त्रीगर्भं विभर्ति स दृशं पुरुषस्य तस्य ॥ सुभगस्य स्त्रीवल्लभस्य पुरुषस्य सर्वमनो भ
 वः सुखम् कामजं सुखं जात्यं श्रेष्ठं जात्यमुचितं सर्वं सर्वस्यां नार्थम् यतः सुभगं पुरुषं संभोगे स्त्री निजरुदये आस्ते अन्यत्र मनो न नयति ततः स्त्रीचित्तं

तस्योपरिरज्यते। इतरस्य दुर्भगस्य मनोवियोगश्चित्तस्याच्यवगमनादाभासमात्रम् न जात्यं स्त्रीमनोवियोगादच्यवगतत्वात्मनः यतोवक्ष्यति
मनोहिमूलं रुग्णं धर्मेः स्त्रीमनः सुभगं प्रतियाति सा च स्त्रीद्वरगता यस्मी पस्थ्या अपि यं पुरुषं चित्तेन मनसा भावयति चिंतयति कामयते
तस्य पुरुषस्य सदृशं तदा दृष्टान्तिगर्भं विभर्ति धारयति पुरुषस्यात्मा एव स्त्रीषु पुनर्जायते इत्येतत्प्रतिपादयितुमाह ॥ ॥ भक्ताकांडं पादप-
स्थोत्तुं र्थो बीजं वास्यानायतामेति यद्वत् एवं स्यात्मा जायते स्त्रीषु भूयः कश्चित्स्मिन्नेव योगादिशेषः ॥ पादपस्थवृक्षकांडं शाखं
भङ्गा उद्यो भूमा पुत्रोऽपि तं यथा नायतामेति अच्यवत्वं नापद्यते। तस्मान्नात्मनि केच योगादितोः कश्चित्केचैविचित्रभावो भवति यत्र केचैबी-
जमुद्यते तद्वशात्तस्याच्यवत्वं सदृशं किंचिद्भवतीत्येवं मातृवशात्किंचिद्विशेषो भवति। हस्तस्य कथं कामं न संभवतीत्येतदाह ॥ ॥ ॥ ॥
आत्मा सहेति मनसामनंदं द्रियेण स्वार्थे न चंद्रियमिति क्रम एष दीर्घः योगो यमेव मनसः किमगम्यमस्ति यस्मिन् मनो व्रजति तत्र मनो नृणां ॥
आत्मा कर्मात्मा चिद्रूपो मनसा चित्तेति सहेति तत्रैव गच्छति मनः चिंतं मिंद्रियेण सहेति तत्रेन्द्रियाणि दश पंच बुद्धीन्द्रियाणि पंच कर्मेन्द्रियाणि आत्रं च
चक्षुर्जिह्वा नासिका वेति पंच बुद्धीन्द्रियाणि उक्तं च पादपस्थं रुतपादं वाक्चैवान्न पंचमी पंच कर्मेन्द्रियाणां पादुः बलं घट्टानि तानितुः आत्रं च क
चक्षुर्बीजिह्वा नासिका वेति पंचमी पंच बुद्धीन्द्रियाणां पादुर्भनः घट्टानि तानितुः एवं मन इन्द्रियेण सहेति इन्द्रियः स्वार्थे वात्मीयार्थे न इन्द्रियार्थे
न सहेति यो यस्यां द्रियस्यां द्रियस्तेन सहेत्यागच्छति क्रम एष शीघ्रस्तात्पर्यक्रमः आत्मा मनसा संयुज्यते मन इन्द्रियेण इन्द्रियमर्थेन अनंत इत्य-
र्थः आत्रादीनि बुद्धीन्द्रियाणि वागादीनि कर्मेन्द्रियाणि अर्थाः शब्दादयः शब्दस्पर्शरसद्वयगंधाः अनंतरमिंद्रियारवादितमर्थं मनः आत्मने नि-
वेदयति आत्मा र्थक्रियाकारितां तस्य स्मृत्वा मनसा आशो ददाति कर्मेन्द्रियाणां दातेत्यागे वा विनिर्मुह्य इत्यनेन प्रकारेण क्रम एष शी-
घ्रः क्रमः प्रक्रियैषा अवलंबिता योगः संबंधः अयमेव मनसः तस्य किमगम्यमस्ति अपितु सर्वत्रैव व्रजति यस्मिन् देशे मनो व्रजति तत्रा-
यमात्मा गमः ॥ एतदेव विशेषयन्नाह ॥ आत्मा यमात्मनि गतो हृदयो तिष्ठन्मोक्षात्प्राप्त्येव चलेन मनसा सतताभियोगात् यं यं वि

चिंतयति याति सततमयत्वं यस्मादतः सुभगमेव गता युवत्यः ॥ अयमात्मा कर्मात्मा चिदुपो जीवः आत्मनि परमात्मनि गतः स्वसत्तायां
 बोधद्वयः स्थितः कर्ता ज्ञाता वसंपन्नः कुरुदये हृत्स्थाने ॥ तथा च ॥ नाभेर्ऊर्ध्वं वितस्ति च कंठे धस्तात्पंडुलम् हृदयं तद्विजानीयाद्विषु
 स्यायतनं मरुत् इति ॥ कीदृशः अतिस्वस्त्रोत्यंतात्प्यप्रमाणः स च ग्राह्यो विषयीकार्यं च लेनस्थिरेण मनसा चित्तेन सतता वियोगादवि
 क्लेशाभ्यासात् यः पुरुषो यं वक्तुं पविचिंतयति चित्तेन भावयति सततमयत्वं याति स एव प्रकृतो यस्य सततमयः यस्मादेवमतोऽस्माद्धेतो
 र्युवत्यस्त्रियः सुभगं पुरुषं प्रतिगताः प्राप्ताः सतताभ्यासादिति ॥ अथ सुभगदुर्भगत्वस्थलक्षणमाह ॥ दाक्षिण्यमेकं सुभगत्वं
 हेतोर्विद्वेषाणां तद्विपरीतचेष्टः मंत्रौषधाद्यैः कुरुकाप्रयोगैर्भवन्ति दोषा बहवो न शर्म ॥ दाक्षिण्यमात्रं कुरुकाप्रयोगैः सुभगत्वं
 भगत्वं हेतुर्वाल्मीकिप्रकारणम् स्त्रीणामनुकल्यादुर्लभः पुमान् भवति तद्विपरीतचेष्टा विपर्यया नुचरणमना नुकल्याद्विद्वेषाणां दौर्भाग्यकर
 णं मंत्रौषधाद्यैः मंत्रैः वशीकरणं मंत्रैरौषधैर्द्रव्यविशेषैः आदिग्रहणं द्रोजनपानलिंगलेपानुलेपनैरथैश्चोपतापकरैः कुरुकाप्रयोगैः
 विस्मयोत्पादकैर्बहुधाः प्रभृता दोषाः शरीरोपद्रवा न शर्म श्रेयो भवति ॥ तस्मादानुकल्यामेकमेव सौभाग्यकरणं नाच्यत्प्रयोगैर्द्रव्यैश्च ॥ ॥
 अथ दपि सौभाग्यकरणं कार्यमाह ॥ वाञ्छन्मायाति विहाय मानं दौर्भाग्यमासादयते भिमानः कृत्स्नसंसादयते भिमानी कार्यं अपेक्षते
 न वदन् प्रियाणि ॥ मानं गंर्वं विहाय त्यक्त्वा पुरुषो जनस्य वाल्मीकिप्रकारेण वल्लभत्वमायाति गच्छति ॥ अभिमानोऽहंकारो गर्वः दौर्भाग्यं दुर्भगत्वमाप्नो
 दयते प्रापयति यः चाभिमानो धर्मिष्ठः स कृत्स्नो क्लेशेन कार्याणि संसाधयते निवर्तयति प्रियाणि प्रीतिवचनानि वदन् भाषयन् यत्नेना
 क्लेशेन कार्याणि संसाधयत इति ॥ अथ दद्यात् ॥ तेजो न तद्यत्प्रियसाहसत्वं वाक्पुनश्चानिष्टमसत्प्राणीतम् कार्यस्य गत्वां
 तमनुद्धताये तेजस्विनस्तेन विकथ्यताये ॥ असमीहितानां कार्याणां करणं साहसं तस्य भावः साहसत्वं प्रियम् यत्र वेत्तुं नित्यं सत्वं
 न तत्तेजः शृंगारो न तत्प्राणविनाशोऽप्यद्यते ॥ यच्च वाक्पुनश्चानिष्टमसत्प्राणीतमसद्भिर्द्रव्यैः प्राणीतमुच्यते न तत्तेजः येजनाः

कार्यस्थकरणीयस्य वस्तुनेतं परिसमाप्तिमपि गत्वा तन्निर्वर्त्या बुद्धता अभिमानिनस्ते ते जस्विनः भवविकाथनावाचानानिरर्थकमसद्वाक्यं
प्रलयंति ते ते जस्विनमिति ॥ अथ दद्यात् ॥ यः सार्वज्यं सुभगत्वं मिच्छेद्गुणात्सर्वस्य वदेत्परोक्षम् प्राप्नोति दोषानसतोऽथनेकान्यस्य
यो दोषकथां करोति ॥ यः पुरुषः सार्वज्यं सर्वजानां सुभगत्वं ब्रह्मभूमिच्छेदमिलषेत् स सर्वस्य निरवशेषस्य जनस्य परोक्षमप्रत्यक्षं
गुणात्स्मृतिवदेत् ब्रूयात् यः पुनः परस्य संबंधिनी दोषकथां करोति स पुरुषः असतो दुर्जनो दनेकाब्रुवन् प्रकारोऽपान्नाप्नोति लभ्यते
किल स ज्ञानः ज्ञातिशीलो भवति दुर्जनः परदोषैकपरायो भवतीति ॥ अथ दद्यात् ॥ सर्वोपकारानुगतस्य लोकः सर्वोपकारानुगतो नरस्य
हृदोपकारं द्विषतां विपत्सु या कीर्तिरल्पेन न सा श्रुतेन ॥ सर्वेषामुपकारे अनुगतो निरतः सर्वोपकारानुगतः तस्य सर्वोपकारानुगतस्य पुरुषस्य
सर्वो निरवशेषो लोकः उपकारानुगतो भवति प्रत्युपकारः करोति द्विषतां ब्रह्माणं विपत्सु आपत्सु उपकारमुपहृतिं हृत्वा या कीर्तिर्यथोक्तं
तिलोके सा ल्पेन श्रुतेन पुण्येनैव भवति ब्रह्मना श्रुतेन भवतीत्यर्थः एवं सत्त्वसर्वस्योपकारः कर्तव्य इति तात्पर्यार्थः ॥ अथ दुर्जनं प्रः ॥
तृणैरिवामिः सुविष्टद्विमाकाद्यमानोऽपि गुणो भूपैति स केवलं दुर्जनभावमेति हं तुं गुणां वा कृतियः परस्य ॥ दुर्जनः स ज्ञानस्य गुरोराका
द्यमानोऽपि सुतरामतिशयेन विष्टद्विमुपैति वृद्धिं प्राप्नोति यथा तृणैनाकाद्यमानमिव विष्टद्विधाति यः परस्य गुणान् हं तुं विनाशयितुं वां कृतीक
ति स केवलं दुर्जनभावं दौर्ज्यमेव प्राप्नोति न साधवो गुणा विनाशो भवति तस्याधिकतरा गुणाः प्रकाशात्त्वमायांति यथा तृणैरिवामिः केवलमे
व तृणानि तत्र दस्यंते इति ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिता विष्टतौ अंतः पुरचितायां सौभाग्यकराणां नामाध्यायस्त्रिसप्ततितमः ॥
१३ ॥ अथ कांदर्पिकं धारयायते ॥ तत्रादावेव प्रयोजनप्रदर्शनार्थमाह ॥ रक्तोधिके स्त्रीपुरुषस्तु शुक्रेन पुंसकं शोणितं शुक्र
साम्ये यस्मादतः शुक्रविष्टद्विदानि निषेवितव्यानि रसायनानि ॥ गर्भादानकाले स्त्रीपुरुषयोः रक्तो शोणिते अधिके सति गर्भस्त्री भवति शु
क्रैरेतस्यधिके पुरुषो भवति नरोवा शोणितं पराक्तस्य शुक्रस्येतस्य साम्ये तुल्यत्वेन पुंसकं भवति यस्मादेवमतोऽस्माद्धेतोः शुक्रविष्टद्विर्यानि रेतसः

संवर्धनानिरासाद्यनानिष्टप्रयोगाः निषेवितद्याभ्यवहार्याणीति ॥ अथकामस्य बंधनरज्जुमाह ॥ रुच्यष्टमुडुनाथरश्मयः सोत्पलं मधुमदालसाप्रि
 यः। वल्लकीस्मकथारुः सजोवर्गएषमदनस्यवायुरा ॥ रुच्यष्टमुडुनाथरश्मयः चंद्रकिराणाः सोत्पलं नीलोत्पलमलितं मधुमद्यम् मद्यग्रहा
 मुपलक्षणार्थम् शृङ्गमधिकृत्येतदुक्तम् आख्यादेरचदभिमतं मानम् प्रियावल्लभा मदालसामध्यापानेनालसा दीवावल्लीवीणा मधुरकथाः स्मरकथाः
 कामसंकथारु एकातो निर्जनं स्थानं सुरताभिनिवेशश्च स्वकृमालाएषवर्गः समूहो मदनस्य कामस्य वायुरा बंधनरज्जुः अनया सर्वस्य तदुति ॥ ॥
 अथ शुकवृद्धियोगमाह ॥ माद्रीकधातुमधुपारतलोहवृणां पथ्या शिलाजलविडंगफलानियोज्यात् सैकानि विंशतिरहानि जराचितोपि सोशी
 तिकोपि रमयत्यबलां युवेव ॥ माद्रीकधातुः पाषाणमाद्रीकम् मधुमाद्रीकं दौद्रं पारतं प्रसिद्धं लोहवृणां शस्त्रवृणां पथ्या रूरीतकीशि
 लाजलः प्रसिद्धः घृतमाद्रीकं एतानि माद्रीकवर्जं सर्वाणि सममात्राणि कार्याणि घृतमाद्रीकाभ्यां सममात्राभ्यां भावयित्वा गुलिकाकार्यातानियोज्यात्
 भक्षयेत् सैकानि विंशतिरहानि सैकैकेन वर्तते विंशतिरहानि दिनानि एकविंशतिर्दिनानीत्यर्थः योऽद्यात्सजराचितोपि जरायुतक्षेपि अशीति
 कोपि अशीतिवर्षाणि अतिवृद्धोपि तथा भूतोऽथ बलांस्त्रियां युवेव तरुणाद्वरमयति कीडयति ॥ अथ दथाह ॥ कीरं शृतं यः कान्
 मूलैः पिबेत् पयः स्त्रीषु रसो भूपैति माषान् पयः सर्पिषि वा विपद्वा घट्टासमात्रं पयोनुमानात् ॥ यः कामी कपिकरुमूलैरात्मगुप्तं
 लैः सरुकीरं दुग्धं कथितं पिबेत् स स्त्रीषु विषये रुच्यमशक्ततां नाभ्युपैति नायाति कीरमेव निर्मथ्य यत् घृतमुत्पाद्यते तत्पयो घृतम् पयः
 सर्पिषि पयो घृते माषा विपद्वा घट्टासमात्रं पयोनुमानात् पयसः कीरस्य पानं कार्यम् तस्मात्पयोनुमानात्
 स्त्रीषु रुच्यं नाभ्युपैति ॥ अथ दथाह ॥ विदारिकायाः स्वरसेन चूर्णं मुहुर्मुहुर्भीषितं शोषितं च मृतेन दुग्धेन स शर्करेणापि वेत्स्य स्याः प्रमदाः
 प्रभृताः ॥ विदारिका प्रसिद्धा तस्याः चूर्णं स्वरसेनैव विदारिकारसेनैव मुहुर्मुहुः प्रतिक्षणं भाषितं शोषितं मुहुर्मुहुः एतदुक्तं भवति स्वरसेन
 यावत्प्रतिपालनं भावयितुमायाति तेन भावयित्वा तापे शोषयेत् पुनः सुक्कां भावयित्वा शोषयेत् एवं च भूयो भूयः सप्तवारानित्यर्थः तस्य चूर्णं विस्पष्ट

कलंककरोति ॥ अथसंग्रहांशः ॥ लघुशेवदोर्भृगुभांशसंस्थविदिक्स्थितोभवेदनाच्चरोति। दीप्तः सवेत्संग्रहांशकरोति, योद्योतुयायाद्विदिशि
 दिष्टः। अथवाइंदोर्भृगुभांशसंस्थविदिक्स्थितोभवेदनाच्चरोति। दीप्तः सवेत्संग्रहांशकरोति, योद्योतुयायाद्विदिशि
 दिक्स्थितोविदिशि सवस्थितः तत्रभावोवदनोधोमुवश्चविरोतिराहुं कृततेसवेद्यदिदीप्तः स्थानदीप्तः शहदीप्तश्चतदासंग्रहांसंयोगं करोतिके,
 नस्त्रियासहयोद्यातयावाविदिशिप्रदिष्टातस्यांविदिशियस्यायोनिहत्तमः। अदिष्टाउक्तास्त्रीणाविकल्पेष्टुतीकुमारीत्यादितयसहसंग्रहां
 करोति। केषांचित्पापः येभ्योनुयायादिशिसंप्रदिष्टः तस्यांदिशिअनुपश्चात्संप्रदिष्टः सम्यक्प्रेषितोयोर्कोपरोयायाङ्गकेत् तनसहसंयोगइ
 ति ॥ पुनरथाह ॥ पुंराशिलग्न्येविषमस्थितोचदिक्स्थः प्रदीप्तः शकुनोनराद्यः वाद्यंतदासंग्रहांनराणांमिश्रेभवत्पुंडकसंप्रयोगः ॥
 पुंराशयः मेघादयः षड्विषमाः मेघमिथुनसिंहतुलधच्चकुंभाः विषमाः स्थितयः सांख्यायात्प्रतिपत्तृतीयापंचमीसप्तमीनवमीएकादशीतिग्रेदे
 शीपंचदशीचेतिनराद्यः पुरुषाद्यः शकुनोदिक्स्थितः दिशिपूर्वस्यांदक्षिणास्यांपश्चिमायांउत्तरस्यांदिशिस्थितः प्रदीप्तः चयदिभवेति तदान
 राणां पुंराश्यांवासंग्रहांसंयोगंवाच्यम् वक्तव्यंभवेत् पुंडकसंप्रयोगः पुंराश्यादिवर्गेमिश्रेस्थितेपुरुषराशिर्वर्गलग्नसमयातिथौद्यत्य
 येवाविदिक्स्थितः पुरुषः शकुनोविदिक्स्थितः स्त्रीसंज्ञोवातदातदापुंडकसंप्रयोगः नपुंसकेनसहसमायोगोभवति ॥ पुनरथाह ॥
 एवंपरेः कुत्रनवांशलग्न्येस्थितेवास्त्वयमेवसह्ये। दीप्तेभिधत्तेशकुनोविरोतिपुंसः प्रधानस्याहिकारांतत् ॥ पुंराशिर्वर्गद्वितिसर्व
 मनुवर्तत। एवमनेनप्रकारेणारवेरादित्यस्यरुत्रनवांशलग्न्येराविहोत्रम् सिंहएवतात्कालिकेगंतरविहोत्रेसिंहेथवाच्यमिदंराशौन
 न्नगतेतत्कालंसिंहनवांशकेअथवास्त्वयमेवसह्ये। रवौतात्कालिकेलग्न्येस्थितेदीप्तः शकुनोविरोतिकोशतेप्रधानस्यपुंसोमनुष्यस्यतत्का
 राणांमागमनमभिधत्तेकरोति॥ अथप्रकारांतरेणकर्मणांविधानमाह ॥ प्रारभ्यमानेषुचसर्वकार्येषुकार्यविताद्वाज्ञायेद्विलग्नान्
 संपद्विपञ्चेतिथथाक्रमेणसंपद्विपञ्चेतितथैववाच्यम् ॥ सर्वकार्येषुसर्वकर्मसुप्रारभ्यमाणेषुक्रियमाणेषुअर्कविताद्वात्र अर्कआदित्यस्तेना

३२८

चित्तेन युक्तं यद्वाशिः तस्मादारभ्य विलम्बादिभिः चेतनप्रारंभः तथैव तेन प्रकारेण कर्मणां संप्रतिपन्नोति वाचा ॥ ॥ यथाक्रमेण सम्प
द्विपत्तिरिति विज्ञातये अथागतस्याकृतिज्ञानमाह ॥ कारणेनाकाशादक्षिणेनैति स्वर्ये चंद्रे लभाद्वादशे वेतरेणा लम्बस्थेर्कपापदृष्टं धएव
कुब्जः स्वर्के ओत्रहीनो जडो वा ॥ द्वारः षष्ठो द्वारदृष्टो विलम्बाद्यस्मिन्नुराशौ तद्गुहांगे त्रणोस्य एवं प्रोक्तं यन्मया जन्मकाले चिह्नं रूपं तत्तद
स्मिन्निचिंत्यम् ॥ कारणेनाकाशादक्षिणेनैति वेतरेण संयोगे ज्ञातः सवकीर्णगतिरिति यदि ताका लिका लम्बात् स्वर्य आदित्यः द्वादशस्थाने स्थि
तः स पुरुषोदक्षिणेनाकाशाकाण एवागच्छति चंद्रे लभाद्वादशे स्थाने स्थिते वेतरेणावामेणाकाशाकाण एवेति अर्धी देवार्कं चंद्रयोः द्वयोरपि
द्वादशयोर्धएव लम्बस्थेर्कपापमगते स्वर्ये पापे भौमसौराभ्यामदाते धएवने चहीनः स्वर्के सिंहे लम्बगते तत्रस्थे चार्के कुब्जः ओत्रहीनो
बधिरोजडो वा मूर्खोऽपि पतुः द्वारः षष्ठद्वारं विलम्बात् षष्ठलम्बात् षष्ठस्थाने द्वारः पापग्रहः आदित्यंगारकशनिश्चराणा मन्यतमो भवति
सवद्वारदृष्टः पापवलो कितो यदि भवति तदा तद्गुहांगे षष्ठस्थानस्थो वाशिः कालपुरुषस्य यस्मिन्कालांगानिरवंगमित्यादिना ग्रंथेनो
क्तः तस्मिन्नेतस्य त्रणोवताद्यः एवमनेन प्रकारेण जन्मकाले जातकसमये यदुक्तं कथितं चिह्नं लक्षणं रूपमाकारं तत्सर्वस्मिन्कारणे
चिंत्यं चिंतनीयम् यथा त्रिकोणाग्रे ज्ञेयविलस्ततोपरैः मुरवांश्चिरस्तद्विगुणास्तदा भवेत् ॥ तथा कुब्जः स्वर्के वाशिनि तनुगे मद्माह्वयम्
धृपंगुमीनेयमशशि कुजैर्वीक्षिते लम्बसंस्थे संधोपाशेषाणि निचजनुः स्यान्नेचेत्सौम्यदृष्ट्या ॥ सौम्यशशांकदिवाकरदृष्टे वामनकोपक
रांत्यविलम्बे दीनवमोदयोगे अदृक्कारणैः पापयुते रक्तजांश्चिश्चिरः स्यात् ॥ रविशशियुते सिंहे लम्बे कुजार्कनिरीक्षिते नयनरहिताः सौ
म्यासौम्याः सधुदुधलोचनाः धयश्रुगताः चंद्रो वामं हि नस्त्य परं विरभुमगदितो योगाद्याम्भः भवति शुभे दित एवमादितथानिष्ट
योगाध्यायोक्तं सर्वं चिंत्यं तस्माभिस्तदेव बोधयात्रानेने श्वरकृतश्चाद्वारकोशे द्यास्थापते ॥ तत्रादावेव प्रयोजनप्रदर्शनार्थमाह ॥
अतः परं लोकनिर्दिष्टानि च पुनानादरसंप्रहारी तद्वृत्तणीतानि विभाजितानि नामानि केदंक्रमशः प्रवक्ष्ये ॥ अतोऽस्मदनंतरं

३२८

प्रकांतात् प्रज्ञानात्परमं नंतरं लोकनिर्दिष्टानि लोकैः जने निर्दिष्टानि सर्वलोकप्रसिद्धानि द्रव्येषु धातुषु लज्जीवेषु नानादोर्भ्यो
 नेकवर्णप्रकारवर्णभ्यः संयुक्तः नामाकारः संयुक्तः एकीकरणां येषां तानि द्रष्टुं प्रणीतानि द्रष्टुं तैः नारायणार्कवसिष्ठपराशरयमप्रवृत्ति
 मिः प्रणीतानि निर्मितानि विभाजितानि विभागीकृतानि नामानि संज्ञाद्वयात्प्राप्यभिधानानि केद्वयक्रमशः चतुष्टयपरिपाद्याप्रवृत्त्येकथयि
 ष्ये ॥ तत्रक्रमज्ञानमाह ॥ लग्नं वृत्तं संस्थास्वनभस्थितेषु द्वात्रेण्युत्पलनगताः यत्कांशाः तेभ्यो द्वात्रेण्युत्पलनगताः अत्राणि विद्यायत्कांशाः
 स्वगणक्रमेण ॥ लग्नः विलग्नः अंशुसंस्थः चतुर्धनस्थः अस्थस्थः सप्तमस्थः नभः स्थितो दशमस्थः एतेषु च द्वे तेषु चराशि
 पुत्पलनगताः यत्कांशाः यत्कांशां राशीणां मेधादीनां यत्कांशाः नवभागः लग्नगतः प्राग्व्यादिषु अश्रिताः तेभ्यो यत्कांशां भ्यो द्वात्रेण्युत्पलनगताः
 त्रयगताः अत्राणि च त्रयगताः स्वभवनमाश्रयः स्थानं येषां तानि विद्याज्जानीयात् यत्कांशां राशीणां मेधादीनां स्वगणक्रमेण स्ववर्गपरि
 पतयेत् ॥ ॥ अथवर्गानां यत्कांशां ॥ कवर्गपूर्वाः कुजस्य कर्गार्द्धिजीवार्कजानां प्रवदंति वर्गस्य वकारपूर्वाः शशिनो वितक्तावर्णाः त्वकारप्रभवा
 रवेः स्युः ॥ कवर्गपूर्वाः कवर्गद्यावर्णाः यथाक्रमेण कुजादीनां यत्कांशां परिपाद्याप्रवदंति मुनेयः तद्यथा कवर्गः कुजो भौमस्य यका
 रपूर्वा यकाराद्यः अष्टवर्णाः शशिनः चंद्रस्य वितक्ताः कथिताः अकारः प्रभव आद्य येषां वर्णानां मकाराणां ते अकारप्रभवः रवेर्कस्य स्युः
 भवेयुः तद्यथा ॥ अत्रा इ ई उ ऊ ए ऐ औ अं अः कावर्गद्यः भौमस्य चक्रजं कुजस्य कस्य रवेः स्युः यका रवेः स्युः यका रवेः स्युः यका रवेः स्युः
 मसौ रस्य यरलवशस्य चंद्रस्य ॥ अथराशिवशेन द्वेकाणां वशेन च नामाकारसंस्थाज्ञानमाह ॥ द्वेकाणां वदंति नाम
 त्रिपंचमत्तादुरमोजराशौ युग्मे तु विद्याद्विचतुष्कषट्कं नामाकाराणि यत्कांशां द्रष्टुं ॥ द्वेकाणां राशिभागः तद्वद्व्यवर्धमानेनो जराशौ
 विषमर्द्धं त्रिपंचमत्तादुरं नाम प्रवदंति कथयंति तद्यथा विषमराशौ लग्नगते प्रथमे द्वेकाणां प्रवृत्तः चतुर्नाम द्वितीये पंचाक्षरम् तृतीये
 सत्तादुरमिति युग्मे समराशौ लग्नगते प्रथमे द्वेकाणां द्वेकादुरं नाम विद्याज्जानीयात् द्वितीये चतुष्कं चतुर्दशम् तृतीये षट्कं षट्दशम्

तानि च नामाक्षराणि नामवर्णाः प्रकृतदृष्टिदृष्ट्याः केन्द्रस्थे राशिभिः दाराणां नीयन्ते केन्द्रचतुष्टयस्य प्रकृततयात् किल योगद्वयेना
 दिनामिदं शास्त्रं तत्रैकस्थितियोगो द्वितीयो दृष्टियोगः स्थितिभोगं परिहृत्य दृष्टियोगेना नीयन्ते दृष्टिभोगे तु बलावलविचारः ॥ उक्तं
 च ॥ त्रिदशत्रिकोणचतुरश्रसप्तमगानवलोकयन्ति चरणाभिष्टुतः रविजामरजे उपरुधिराः परे च ये क्रमशो भवन्ति किल वीक्षणोधि
 काः इति ॥ एवं प्रकृतदर्शनदृष्ट्या नामाक्षराणि नीयन्ते ॥ अथ नवांशकवशेन नामाक्षरसंख्याज्ञानमाह ॥ वर्गोत्तमे द्व्यक्षरकचरा
 शो स्थिरे र्ही भोगे चतुरद्वारं तत् इजि चैभ्यो विषमाक्षराणि स्युः द्विस्वभावेषु तुराशिवच्च ॥ वर्गोत्तमाः चरच्छलादिषु पूर्वमध्यपर्यंतगा
 वर्गोत्तमाश्चानवांशका उक्ताः इजिषाक्षराणां दयत इह समराश्यावेव ज्ञायते समराशौ कर्कटे मकरे वा यदा वर्गोत्तमश्चरांशो भवति तदा द्व्य
 क्षरां नाम स्थिर र्ही भोगे स्थिर रश्चौष्टुषतिं लुष्टश्चि ककुंभानां मध्यतमे यदा स्थिरांशो वर्गोत्तमो भवति तदा विषमाक्षराणि त्रीणि नाम स्युः
 भवेयुः अथ तस्मिन्नेव वर्गोत्तमः स्थिरांशो भवति तदा विषमाणि पंचाक्षराणि नाम स्युर्भवेयुः द्विः स्वभावेषु राशिवच्च द्विस्वभावेषु
 द्विष्टुर्त्रिषु लघुषु राशिवच्च त्रिषु लघुषु स्थित्यं स्यात् एतदुक्तं भवति ॥ द्विः स्वभावेषु मिथुनधनुषोरन्यतमेषु विषमांशके वर्गोत्तमो भवति तदा च
 द्वारं सप्ताक्षरां नामा अथ द्विः स्वभावेषु वसंतस्थे वर्गोत्तमांशो वर्गोत्तमो भवति कथ्यामीनयो रन्यतमे तदा चतुरद्वारं षडक्षरां नामाः ॥ एत
 उक्तम् ॥ त्रिः सप्तपंचाक्षरमोजराशौ युग्मे लु विद्याद्विचतुष्कषकम् यस्मिन् वर्गोत्तमांशो द्वेकाणो भोगे स्थितः तद्वशाद्वाच्यमिति ॥ अपि
 अत्रैव विशेषमाह ॥ द्विष्टुर्त्रिंशो लु वदे द्विनामसौ म्येहिते द्विष्टुष्टौ चराशौ ॥ यावद्द्व्यक्षराण्योदयको रागानां तावान्नयः संयुक्ता
 क्षराणाम् ॥ द्विष्टुर्त्रिंशो द्विः स्वभावे राशौ द्विनाम वदेत् ब्रूयात् यत्परिमाणमस्य यावद् अंशकानां नवभागानां यावद्द्व्यक्षराः स
 मूलाः उदयगः प्रश्नसमयेति क्रांतः तावानेव गणः समूहः अक्षराणां वर्णाणां संयुक्ते केनाभिभवति वा शब्दो व्याप्यः ॥ अथ संयोगा
 क्षरमाह ॥ संयोगमादौ बहुषु विद्यात्कृतेषु संयोगचरं वदंति त्वोच्चांशके द्विष्टुतम ॥ पूर्वद्वारं तद्वनांशके स्यात् ॥ बहुलेष्वजेषु

विषमराशिषु नाम्नादौ प्रथममेव संयोगं संयोगाकारं विद्याज्ज्ञानीयात् । वार्गद्वयसंयोगः संश्लेषः कृत्वा नंतरा संयोग इति केचिद्वक्तुं मेदाः के
चिद्विहृताः केचिद्वरवः केचित्संयोगांतवद्विहृताः । यथा यथा वल्गुः यः शलः सगुरवः द्वाभ्यां प्रकाराभ्यां भवति । वर्गीकरैः स्वतनुना प्रथम
प्रथमैः तृतीयतृतीयैः पंचमपंचमैः प्रथमप्रथमैः यथा । कक्षाः दत्तः ऊहः । तृतीयतृतीयैः यथा । लल्लवर्गः ददः जज्जः पंचमपंचमैः
यथा । लङ्गः नस्तः धम्मः परतत्त्वता । प्रथमद्वितीयैः द्वितीयचतुर्थैः । यथा । वुः खउहृडित्थ । तृतीयचतुर्थैर्यथा । वक्षः ददुः शुद्धः
एते गुरवः अत्रेष्टां यथा परतटनाः पंचमप्रथमः पंचमद्वितीयैः पंचमतृतीयैः पंचमचतुर्थैः एते संयोगा एव । पंचमप्रथमैर्यथा शंकः
पंचमद्वितीयैर्यथा । शंखः पंचमतृतीयैर्यथा । भृंगम् पंचमचतुर्थैर्यथा । संधः केचिद्वक्तुं कथयंति यथा । स्वतनुना संयोगतोऽपि द्विष्टः
तामुच्यंते । यथा धम्मः दत्तः प्रथमद्वितीयः तृतीयचतुर्थः च संयोगसंज्ञाः ते गुरवउच्यंते । अत्रेष्टे संज्ञाः ते संयोगा एव भवन्ति । दत्तः धम्मः
वत्सः क्षीरः स्मर इत्येवमादयः । आदि संयोगो यथा । श्रीधरः क्षीरः स्मर इति एवं संयोगमादौ बहुलेषु विद्यादित्यादिषु कृतेषु संयोगं वदन्ति
कृतेषु समराशिषु नामि संयोगपरं । संयोगः परोक्षस्मिंस्तत् संयोगपरम् वदन्ति कथयंति । ३ः नारायणादयः द्व्यक्षरेनात्रि । यथा पद्मध
र्मवत्स इत्येवमादयः । चतुरक्षरेनात्रि यथा वसुदत्तः देवदत्तः वसुगुप्त इत्येवमादयः स्त्रोत्रांशो द्विहृतमिति । स्वश्चासावुच्चांशः स्त्रोत्रां
शो । अजष्टमष्टगांगना कुलीरफवणिजौ च दिवाकरादितुगाः दशशिरविमनुषुतिर्वीदियांशो त्रिनवकविंशतिभिश्च कृताः तस्मिं स्त्रोत्रां
शके द्विहृतपक्षे साक्षरेनात्रि भवति । दौवारौ कृतौ द्विहृतम् कथं चतुर्योगात् राशियोगादेतोः अक्षरदाताग्रहः स्त्रोत्रांशकस्थो द्विहृत
मक्षरः । केदरः धराधरः अथ पुष्कराशितदा युग्माक्षरं द्विहृतं भवति । यथा देवदत्तः धराधरः द्व्यक्षरे यथा । कथं यथा । वल्गुः लस्त इत्येवमा
दयः । युर्वीक्षरं तद्वानां शके स्यात् । उरुक्षरं यस्मिन्नास्मिन् तद्वीक्षरम् तदित्यनेन लम्पः परासृष्टं ते तस्य भवनस्यांशकः तस्मिन् अक्ष
रे सति युर्वीक्षरं स्याद्भवेत् । अत्र चतुर्योगादिभिः वर्तते । ईजराशौ । ईजोक्षरमेव युर्वीक्षरं भवति । यपित्यः अश्वात्थः पुष्कराशौ युग्माक्षरमेव ।

यथाखुःखः धनुः शुद्धः चतुरक्षरो शुद्धोदने इत्येवमादयः ॥ अथदपि विशेषमाह ॥ मात्रादियुक्त्याद्भुतयुक्तिकोणैः इका
 णैः इकाणयोगाययदक्षरेषु ॥ नवमेपंचमेवास्थानेग्रहैरादित्यादिभिर्वीर्यैथैयिदाभवतितत्रस्थोग्रहोभवतितदामात्रादियुक्त्यात्
 नाम्नोमात्राभिरादौ प्रथमं संयोगोभवति यदा तत्रस्थोग्रहोभवतितदामात्रादियुक्त्यात् नाम्नोमात्राभिरादौ प्रथमं संयोगः स्याद्वेत्
 यथाशिवः इकाणपर्यायवदक्षरेष्विति इकाणानां पर्यायः इकाणपर्यायः प्रसिद्धोच्चारणम् अक्षरेषु वर्णेषु इकाणपर्यायवत् मा
 त्रादियोगोभवति । एतदुक्तं भवति । मेघादेर्लघुसंज्ञां देकाणोऽङ्गाक्षरेषु मात्रादियोगोभवति युग्मद्विकाणेषु युग्माक्षरेषु मात्रादियोगो
 भवति । जिषु यथा श्रीधरः । युग्मेषु यथा ईश्वरः नभोबले धोर्धमिति । नभसि दशमस्थाने येरा रायो बनिनः तेन भोबलाः ॥ तथाचो
 क्तम् ॥ मनुष्यरूपा बलिनो विलनाः चतुष्पदाः चांबरमध्यसंस्थाः जलोद्भवाद्या बलिनो जलस्थाः कीदृस्तगोद्योमतलाद्विघ्नताः ॥
 अथ कंठकेंद्रचतुष्टयसंज्ञासप्तमलघुचतुर्थरवभानाम् तेषु यथा विहितेषु बलाद्याः कीदृशं बुधराः पशवश्चेति ॥ तेषु न
 भोबलेषु धर्मात्राक्षरमुपंतिकथयंति । यथा श्रीवत्सः वासुदेवः नैश्वराः शौण्डः अधोऽं बुजे ध्विति । अंबुजे चतुर्थस्थाने बलिनो मधु
 धोमात्रमक्षरं भवति । यथा । सुहिरण्यः शूरवत्साः विज्ञेयो विसर्गोस्त्रबलाच्चितेषु सप्तमस्थाने बलवत्सु विसर्गो विसर्जनीयो ज्ञेयो
 तथाः ॥ अथदथाह ॥ शीर्षोदयोऽर्धमुपंतियात्रमधश्चष्टोदयशब्दितेषु तिर्यक्च विद्यादुभयोदयेतां दीर्घेषु दीर्घमितरे सुरे
 ज्यम् ॥ शीर्षोदयः मूढोदयः तथाचोक्तम् ॥ शीर्षोदयामनुषसर्वरूपाः ससिरं कीदृयवनेनिकिताः मत्स्यद्वयं त्रभयतः प्रष्टतंष्ट
 ष्टेन शेषास्तसदोदयंति ॥ तथाच ॥ गोजाश्चिकर्किमिथुनाः समृगानि शारद्याः षष्टोदया विमथुनाः कथितास्त एव । शीर्षोदयादि न
 बलाच्च भवंति शेषालयं समेतुभयतः षष्ठ्युरो मयुग्ममिति ॥ एवं शीर्षोदयेषु लघुषु कर्मात्रा मुपंतिकथयंति यथा ईश्वरः अचष्टोदयशब्दताः
 तेषु षष्टोदयसंज्ञकेषु धोमात्रा मुपंतिकथयंति यथा उक्तं तिर्यक्चेति उभयोदयो मीनः तस्मिंस्तां मात्रां तिर्यक् च विद्याज्जानीयात् ए

यथा देवदेवः ऐन्द्र इत्यादि दीर्घेषु दीर्घमिति दीर्घमायते पुराशिषु तां मात्रां दीर्घां विद्यात् यथा आर्द्र ऊर्दे इतरेष्वन्येषु मध्यस्वेष्वेव तोच्यां परिशि
ष्टास्त्वामिति यथा अर्द्र उर्दे अत्र दीर्घाः सिं कथ्य तुल्यं चिकाः मध्यामिद्युन कर्किधन्निमकराः ह्यस्त्वामेष्वृषकुंभमीनाः ॥ तथा चोक्तं
आद्यतराश्वोत्तदयप्रमाणमेव प्रमाणानिष्टा शिषुद्धाः स्वस्वानिमध्यानि तथा यतानि चक्रांगभेदैः सदृशीकृतानि मार्गप्रमाणाद्यपि कल्पनी
यीति तथा च पूर्वार्धे विषयाधः कृतगुणां प्रतीपंचतदिति ॥ अत्रैव विशेषमाह ॥ प्राप्नोत तोयास्तनमः स्थितेषु ते वंशकेभ्यो हारसंयुक्तः
स्यात् हारो हारं कृतिचतुष्टयस्थो दृष्ट्वापि मात्रां च त्रिकोणां वा ॥ प्राप्नोत विलम्बः तोयसंस्थः चतुर्थः अस्तः सप्तमः नभसंज्ञो दशमः एते
षु स्थानेषु ये स्थिता राशयः भराद्देन राशय उच्यन्ते तेषु तेषु तथा ते ह्येवायेशकानवभागास्ते ह्यारसंयुक्तो वासिमुच्चयेनां शास्यात्
राक्षारमिति हारः पापः प्रहृष्टतुष्टयस्थः केन्द्रस्थो हारं वारं हंत्य पराति स एव हारस्त्रिकोणा गृह्य दर्शनेनापि मात्रां वदंति न ॥ नात्र
कोणा इति अपि ब्रह्मः समुच्चये वा शब्दो विकल्पे ॥ अथ द्विशेषमाह ॥ शुभग्रहस्तु जितवीर्यभागी स्थानां शतुल्या हारदः स चोक्तः प
ञ्चस्थितः केन्द्रत्रिकोणायात्रास्त्वोच्चैः पिवा द्वयमात्मभागे ॥ शुभग्रहः सौम्यः लघुः समुच्चये स चो जितमतीव वीर्यं भजति तत्कीलः
ऊर्जितवीर्यभागी स च स्थानां शतुल्या हारदः यस्मिन् स्थाने यावत्संख्यां रो नवभागे स्थितस्तत्तुल्या हाराणि ददाति एव तत्तुल्या हारदुक्तः क
थितः पञ्चास्थित इति अथ वा स एव शुभग्रह ऊर्जितवीर्यभागी केन्द्रेषु त्रिकोणयोर्नवपंचमयोर्वा स्थितः पञ्चत्रयलोकयन् स्वोच्चैः आ
त्मीयोच्चराशौ वा स्थितः पञ्चत्रयमात्मभागे स्वेनेवं शके स्थितः पञ्चत्रयार्धद्वयमहारद्वयमहारद्वयमपि ददाति अपि शब्दो विकल्पार्थः
अथ द्विशेषमाह ॥ क्षेत्रेश्वरे कीलावले शके च मात्रां हारं नासमुपैति तज्जाम् असंभवे पुद्गलमेति तस्मिन् स्वर्गाद्यमुच्चाशकुलीशद
ष्टे ॥ क्षेत्रेश्वरे लम्बस्वामिनि कीलावले परि कीलावलीये कीलांशके कीलानवभागे तज्जामात्रा हारं नासमुपैति मात्रा वा हारं च तन्मात्रा हारं
तस्माज्जातम् उत्पन्नं तज्जामासमुपैति ह्यं प्राप्नोति असंभवे पीति तस्मिन्नेव कीलो क्षेत्रेश्वरे कीलावलांशके च संभवे तत्प्रमात्रा हारनाशस्य

उद्भवमेत्युद्धितं लभते किं वगैर्घं वगैर्प्रथमं कीदृशमुच्चारयुजि उच्चस्थे तथेदृष्टे स्वामिनावलोकिते ॥ अनिश्चये कारणाकार ॥
 केद्वयथास्थानवल्प्रकर्षे हेतुस्य तद्देवमते शुबुद्धा। कार्त्तव्यद्वाराणामनुपूर्वयोगो मात्रादिसंयोगविकल्पनाच्च ॥ केद्वलमचतुर्थ
 सप्तमदशमानामन्यतमे हेतुस्य राशे तद्देवपते च तत्त्वामिनो यथास्थानवल्प्रकर्षे स्थामे च वलं च स्थानवले तयोः प्रकर्ष उद्धृष्ट
 तास्थानवलेन प्रथमालभ्यते दृष्टिवलेन द्वितीयादयः एवं बुद्धा तत्रादाराणां वार्त्तानामनुपूर्वयोगः अनुक्रमेणानुपूर्वयोगः सं
 योगः कार्यः कर्त्तव्यः तथात्रमात्रादिसंयोगविकल्पनाकार्यामात्राच्चादियस्य समात्रादिसंयोगस्य विकल्पनासंयोगविकल्पनाच्चा
 दिसंयोगांतसंयोगश्च एतदुक्तं भवति अधोमात्रा ऊर्ध्वमात्रातिर्यग्मात्राश्च संयोगविकल्पनया कार्यः ॥ अथांशक क्रमेण राशी
 नाम द्वाराण्यारु ॥ तत्रादिराश्यादिचतुर्विंशतिमाद्यंशकादिक्रमपर्ययेण प्रहंशकेभ्यः स्वगणाद्वाराणामन्यतमे प्राप्तिरियं विधा
 र्या ॥ तत्र तस्मिन्नामानयने आदिराश्यादि आदिराशिः मेघः तदादितत्प्रथमं यश्चतुर्विंशतिमेघकर्त्तुलमकराद्यंतस्याद्यंशका
 दिक्रमपर्ययेण प्रथमनवांशकक्रमपरिपाद्या प्रहंशकेभ्यो नवग्रहभोगेभ्यः स्वगणाद्वाराणां स्ववर्गकथितवार्त्तानां कवचश्चक्रा
 शुक्र चंद्रजीवार्कजानामित्यनेन निरुक्तानामन्यतमे प्राप्तिरिति विधायिका कर्त्तव्या ॥ अथादिराश्यादिक्रमेण वार्त्तानां
 मेघेककारो हि बुकेयकारस्तले चकारो मकोरफकारः मेघेककारो हि बुकेयकारस्तले चकारो मकोरफकारम् ॥ मेघे लगे केद्वस्था
 मेघकर्त्तुलमकरा भवति एते एव स्वांशो नोदयं कुर्वति तत्र मेघस्य प्रथमो नवांशो मेघ एव तस्य स्वामी भौमः मेघस्य प्रथमनवांशकत्वा
 द्भौमवर्गा त्ववर्गा त्रथममद्वारं ककारमापतति हि बुके चतुर्थे कर्कटकस्तस्य स्वामी चंद्रस्तस्यापि प्रथमनवांशकोदयत्वाच्चंद्राद्यवर्गा
 त्रथमवर्गा द्वारं यकारमापतति सप्तमस्थाने तु लोभवति तस्य स्वामी शुक्रः तत्प्रथमं शकत्वात् शौक्रवर्गा त्रथममद्वारं शकारमापतति
 दशमस्थाने मकोरं भवति तस्य स्वामी शनैश्चरः तत्प्रथमं शकोदयत्वात् शनैश्चरात्पवर्गा त्रथममद्वारं पवर्गमापतति अतएवोक्तम् मेघेक

कारोहिबुकेयकारस्तलेचकारोमकरेपकारः । एवं द्वितीयादिद्वंशकेषु त्वामिविहितवर्गक्रमगणनायां शक्यं वर्गां ग्राह्यम् । सुदुबुद्धिप्रबोध
 नायास्माभिः किं विद्विष्यते । तत्र मेघद्वितीयनवंशकस्य शुक्रोधिपतिस्तद्वर्गाद्वितीयमद्वारं वकारमापतति तुलद्वितीयस्य भौमोधिपतिः तद्वर्गा
 द्वितीयमद्वारं वकारमापतति मकारद्वितीयनवंशकस्य सौरोधिपतिस्तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं फकारमापतति । अतएवोक्तम् मेघेककारोहि
 बुकेयकारस्तलेवकेनमकारफकारः ॥ अथेष्टाह ॥ मेघेककारोहिबुकेयकारस्तलेतत्कारोमकरेयकारः मेघेद्वितीयादिबुकेयकारस्तले
 रः तुलेवकारोमकरेगकारः ॥ मेघतृतीयनवंशकस्य बुधोधिपतिस्तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं टकारमापतति मकारद्वितीयनवंशकस्य बु
 धरवाधिपतिः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं वकारमापतति तुलेतृतीयनवंशकस्य जीवोधिपतिस्तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं तकारमापतति मवधा-
 तीयेनवंशकस्य जीवोधिपतिः अधिपतिः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं थकारमापतति ॥ अतएवोक्तम् ॥ मेघेककारोहिबुकेयकारस्तलेसौरोमकरे
 रथकारः मेघस्य चतुर्थनवंशकाधिपतिः चंद्रः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं रेफमापतति कर्कटचतुर्थनवंशकाधिपतिस्तदीयवर्गात्तृतीयमद्वारं ज
 कारमापतति । तुलस्य चतुर्थनवंशकाधिपतिः सौरस्तदीयवर्गात्तृतीयमद्वारं गकारमापतति । अतएवोक्तम् मेघेद्वितीयादिबुकेयकारस्तलेवका
 रोमकरेगकारः ॥ अथेष्टाह ॥ अकारमाद्येबुगतेयकारमस्तेभकारमकरेफकारम् । लघेडकारोहिबुकेयकारमस्तेधकारमकरेजकारम् ॥
 आद्ये मेघे पंचमनवंशकस्याधिपतिः सूर्यः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं माकारमापतति कर्कटे पंचमनवंशकाधिपतिर्भूमिस्तदीयवर्गाच्चतुर्थ
 मद्वारं यकारमापतति तुले पंचमनवंशके सौरोधिपतिस्तद्वर्गाच्चतुर्थमद्वारं वकारमापतति मकारपंचमनवंशकस्य शुक्रोधिपतिस्तदीय
 वर्गाच्चतुर्थमद्वारं ङकारमापतति । अतएवोक्तम् आकारमाद्येबुगतेयकारमस्तेभकारमकरेफकारम् । मेघषष्ठनवंशकस्य बुधोधिपतिः तदी
 यवर्गात्तृतीयमद्वारं डकारमापतति । अतएवोक्तम् लघेडकारोहिबुकेयकारमस्तेभकारमकरेजकारम् ॥ अथेष्टाह ॥ लघेजकारोहिबु
 केमकारस्तलेटकारोमकरेलकारः लघेककारोहिबुकेयकारस्तलेचकारोमकरेद्विकारः ॥ मेघसप्तमनवंशकाधिपतिः शुक्रः तदीय

निष्पृक्तः

वर्गात्पंचममद्वारंजकारमापततिमकारस्य सप्तनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गात्पंचममद्वारमकारमापतति तुलस्य सप्तनवांशकाधिपतिः
 भौमस्तदीयवर्गात्पंचममद्वारंङ्कारमापततिमकारस्य सप्तनवांशकाधिपतिः शुक्रः तद्वर्गात्तृतीयमद्वारं लकारमापतति अत एवोक्तम् लभेजका
 रोहिषुकेमकारस्तलेटकारोमकारे लकारः मेघस्याष्टनवांशकाधिपतिर्भौमस्तद्वर्गात्प्रथममद्वारं ककारमापतति कर्कटस्याष्टमनवांशकाधि
 पतिः सौरस्तद्वर्गात्प्रथममद्वारं पकारमापतति तुलस्याष्टमनवांशकाधिपतिः शुक्रः तद्वर्गात्प्रथममद्वारं चकारमापतति मकारस्याष्टमनवां
 शकाधिपतिः सूर्यस्तद्वर्गात्तृतीयमद्वारं इत्यकारमापतति मकारस्याष्टमनवांशकाधिपतिः सूर्यस्तद्वर्गात्तृतीयमद्वारं इत्यकारमापतति अत
 एवोक्तम् लभेककारोहिषुकेमकार इत्यादि ॥ अथेष्टया ॥ लभेनकारोहिषुकेतकारस्तलेणकारोमकारे टकारः इत्येतदु
 त्तं चरसंज्ञकस्य वक्ष्ये स्थिराद्यस्य चतुष्टयस्य ॥ मेघस्य नवमनवांशकाधिपतिः जीवः तदीयवर्गात्पंचममद्वारं मकारमापतति तुले
 नवांशकाधिपतिः बुधः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं टकारमापतति अत एवोक्तम् लभेनकारोहिषुकेतकार इत्यादि इत्येतदु त्तमिति इत्यनेन
 प्रकारेण तद्यदु त्तं चरसंज्ञकस्य चतुष्टयस्य स्थिरसंज्ञकस्य वृषसिंहवृश्चिकस्य कुंभारथस्येदानीं वक्ष्ये कथयिष्ये ॥ अथुक्त्वेवाह ॥
 वृषे टकारोहिषुके फकारः कीटवकारो वृषटकारः आद्यांशके भौमतिमा विदधादनुक्रमेण स्थिरसंज्ञकेषु ॥ स्थिरसंज्ञकेषु
 वृश्चिककुंभाः ते च यथासंज्ञं मकारमेघकर्कटतुलेभ्य उदयं यांति वृषस्य प्रथमनवांशकोपकारः तत्त्वामी सौरः तदीयवर्गात्पवर्गा
 द्वितीयमद्वारं फकारमापतति सिंहस्य नवांशके तत्त्वामी भौमः तदीयात्पवर्गा द्वितीयमद्वारं वकारमापतति वृश्चिकस्य प्रथमनवां
 शकः कर्की नस्य त्वामी चंद्रः तदीयाद्यवर्गा चतुर्थमद्वारं वकारमापतति कुंभस्य प्रथमनवांशकः तुलः तस्य त्वामी शुक्रः तदीयमद्वारं क
 कारमापतति अत एवोक्तम् वृषे टकारोहिषुके फकार इत्यादि एवं स्थिरसंज्ञकेषु स्थिरादिषु मतिमान्यं दित आद्यांशकेषु प्रथमनवांश
 केषु अनुक्रमेण परिपाद्यो विदधात्कारयेत् ॥ अथान्येष्टया ॥ लभेवकारोहिषुके ङकार इत्यकारमतिवरेगेगकारः वृषे थकारोहिषुके टकारः

कीटोकारो नृघटेदकारः ॥ वृषद्वितीयनवांशकस्थसौरः स्वामी तदीयवर्गात्तृतीयमक्षरं वकारमापतति सिंह द्वितीयनवांशकस्थस्वामी शुक्रः
 तदीयवर्गाजकारमापतति वृश्चिकस्थद्वितीयनवांशकः स्वामी भौमः तदीयवर्गात्तृतीयमक्षरं गकारमापतति अतएवोक्तम् लघ्वेवकारो हि बुके ज
 कार इत्यादि वृषस्थद्वितीयनवांशकः स्वामी जीवत्तदीयवर्गाद्वितीयमक्षरं थकारमापतति सिंहस्थद्वितीयनवांशकः स्वामी बुधः तदीयवर्गा
 द्वितीयमक्षरं ठकारमापतति वृश्चिकस्थतृतीयनवांशकः स्वामी बुधः तद्वर्गात्तृतीयमक्षरं मुकारमापतति कुंभस्थतृतीयनवांशकः स्वामी जी
 वः तदीयवर्गात्तृतीयमक्षरं दकारमापतति अतएवोक्तम् वृषेथकारो हि बुके ठकार इत्यादि ॥ अथेष्टाह ॥ वृषेवकारो हि बुके षकारः कुं
 रेणुकारो नृघटेभकारः ॥ वृषस्थचतुर्थनवांशकाधिपो भौमस्तदीयवर्गाच्चतुर्थमक्षरं मकारमापतति सिंहस्थचतुर्थनवांशकाधिपतिर्नृः
 तदीयवर्गात्पंचममक्षरमापतति वृश्चिकस्थचतुर्थनवांशकाधिपतिः शुक्रः तदीयवर्गाच्चतुर्थमक्षरं ङकारमापतति कुंभस्थकर्मिन्वाशका
 धिपतिः सौरः तदीयवर्गाच्चतुर्थमक्षरं भकारमापतति अतएवोक्तम् वृषेभकारो हि बुके वाकार इत्यादि वृषस्थपंचमनवांशकाधिपतिः शु
 क्रः तदीयवर्गात्पंचममक्षरं जकारमापतति सिंहस्थपंचमनवांशकाधिपतिः सूर्यः तदीयवर्गात्पंचममक्षरं मुकारमापतति वृश्चिकस्थपंच
 मनवांशकाधिपतिर्भौमः तदीयवर्गात्पंचममक्षरं ङकारमापतति कुंभस्थपंचमनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गात्पंचममक्षरं भकार
 मापतति अतएवोक्तम् लघ्वेजकारो हि बुके थकार इत्यादि ॥ अथेष्टाह ॥ लघ्वेणकारो थजलेणकारः चास्तेथकारो वरगेनकारः वृषे
 षकारो हि बुके चकारः कीटोपकारो थघटेककारः ॥ वृषस्थषष्ठनवांशकाधिपतिः बुधः तदीयवर्गात्पंचममक्षरं रणकारमापतति वृश्चि
 कस्थषष्ठनवांशकाधिपतिः जीवः तदीयवर्गाच्चतुर्थमक्षरं धकारमापतति अतएवोक्तम् लघ्वेणकारो थजलेणकार इत्यादि वृषस्थसप्तमनवां
 शकाधिपतिः चंद्रस्तदीयवर्गात्षष्ठमक्षरं षकारमापतति सिंहस्थषष्ठनवांशकाधिपतिः शुक्रः तदीयवर्गात्प्रथममक्षरं चकारमापतति वृ
 श्चिकस्थसप्तनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गात्पंचममक्षरं पकारमापतति कुंभस्थसप्तनवांशकाधिपतिर्भौमस्तदीयवर्गात्प्रथममक्षरं पका

रमापतति। ऊं भस्त्रसप्तनवांशकाधिपतिर्भौमस्तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं ककारमापतति। अतएवोक्तम्। वृषेधकारोहिबुकेचकारइत्यादि ॥
 अथेष्टाह ॥ ऊकारमाहुर्दृष्टमेजलेखमस्तौकारोयद्वेष्टकारः अंतोवृषेडेउमुषंति सिंहोवमस्तगेवंपवदंति ऊंभे ॥ वृषस्याष्टमनवांश
 काधिपतिः सूर्यः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारमुकारमापतति सिंहस्याष्टमनवांशकाधिपतिर्भौमस्तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं खकारमापतति वृ
 श्चिकस्याष्टमनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं फकारमापतति ऊं भस्त्रसप्तनवांशकाधिपतिः शुक्रस्तदीयवर्गाद्वितीयम
 द्वारं ककारमापतति। अतएवोक्तम्। ऊकारमाहुर्दृष्टमेजलेखमित्यादि। वृषस्यनवमनवांशकाधिपतिः बुधस्तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं
 कारमापतति सिंहस्यनवमनवांशकाधिपतिर्जीवः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं तकारमापतति वृश्चिकस्यनवमनवांशकाधिपतिः
 जीवस्तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारं वकारमापतति अंतोवृषे टं तं मुषंति सिंहोवत्यादि ॥ अथद्विः स्वभावेष्टाह ॥ द्विसृत्तिसंज्ञेमिथुनेडाकारे
 षष्ठेवकारः प्रथमांशकेत्याह धनुर्धरेस्तोपगतेगकारोमीनद्वयेचांवरगेसकारः ॥ द्विसृत्तिसंज्ञेमिथुनेकन्याध्विमीनातुलमकरेमेधक
 कटेचउदयंतिमिथुनस्यप्रथमनवांशकस्तुलस्तस्वामीशुक्रस्तदीयाच्चवर्गात्तृतीयमद्वारं जकारमापतति कन्यायाः प्रथमनवांशके
 षकारस्तस्वामी सौरस्तदीयात्प्रवर्गात्तृतीयमद्वारं वकारमापतति धनुषः प्रथमनवांशकोमेधस्तस्वामी भौमस्तदीयवर्गात्तृतीय
 कारमापतति मीनस्यप्रथमनवांशकः कर्की तस्वामी चंद्रः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं सकारमापतति। अतएवोक्तम्। द्विसृत्तिसंज्ञेमिथु
 नेजकारमस्तैवकारः प्रथमांशकेत्याह धनुर्धरेस्तोपगतेगकारोमीनद्वयेचांवरगेसकारः ॥ अन्येष्टाह ॥ लमेनकारोहिबुकेधका
 रश्चास्तेचकारांवरमध्यगते। लमेदकारोहिबुकेधकारमस्तौकारोविदुरस्यरेठम् ॥ मिथुनस्यद्वितीयनवांशकः स्वामी भौमस्तदीय
 वर्गात् चतुर्थमद्वारं धकारमापतति कन्यायाद्वितीयकेनवांशकः स्वामी सौरः तदीयवर्गाच्चतुर्थमद्वारं वकारमापतति ध्विनः द्वितीय
 नवांशकः स्वामी शुक्रः तदीयवर्गाच्चतुर्थमद्वारं जकारमापतति मीनस्यद्वितीयनवांशकः स्वामी जीवस्तदीयवर्गात्प्रथममद्वारं मेकारमापतति।

अतएवोक्तम् लघ्वेद्यकारो ह्रिबुकेऽकार इत्यादि ॥ अथेष्टयाह ॥ मयेमकारो ह्रिबुकेऽकारश्चास्तेरुकारो वरगेजकारः लघ्वेवकारो जल
 गेवकार एकार मस्ते वरगेफकारः ॥ मिथुनस्य चतुर्थनवांशकास्वामी सौरस्तदीयवर्गात्पंचममद्वारमापतति कच्चायाः चतुर्थनवांशकः स्वा
 मी भौमस्तदीयवर्गात्पंचममद्वारमापतति धन्विनः चतुर्थनवांशकाधिपतिः चंद्रः तदीयवर्गादष्टममद्वारमापतति मीनस्य चतुर्थ
 नवांशकाधिपतिः शुक्रः तदीयवर्गात्पंचममद्वारमापतति अतएवोक्तम् लघ्वेमकारो ह्रिबुकेऽकारः चास्तेरुकारो वरगेजकारः मि
 थुनस्य पंचमनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारमापतति कच्चायाः पंचमनवांशकाधिपतिः चंद्रः शुक्रः तदीयवर्गात्प्र
 थममद्वारमापतति धनुषः पंचमनवांशकाधिपतिः सूर्यः तदीयवर्गादष्टममद्वारमापतति मीनस्य पंचमः स्वामी भौमः तदीयवर्गात्प्र
 थममद्वारमापतति अतएवोक्तम् लघ्वेपकारो जलगेवकार एकार मस्ते वरगेककारः ॥ अथेष्टयाह ॥ प्राग्भगेन जलगेऽकारो
 गते दं नभसि स्थितम् प्राग्भगेन जलगे यमादुरस्ते गते दं नभसि स्थिते कं ॥ मिथुनस्य षष्ठनवांशकाधिपतिः जीवः तदीयवर्गात्पंचममद्वार
 रंजकारमापतति कच्चायाः षष्ठनवांशकाधिपतिः बुधः तदीयवर्गात्पंचममद्वारमापतति धन्विनः षष्ठनवांशकाधिपतिः बुधः तदी
 यवर्गात्प्रथममद्वारमापतति मीनस्य षष्ठनवांशकाधिपतिः जीवः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारमापतति अतएवोक्तम् प्राग्भगे
 गां जलगे यमादुरस्ते गते दं नभसि स्थिते तम् मिथुनस्य सप्तनवांशकाधिपतिः भौमः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारमापतति कच्चायाः सप्तमन
 वांशकाधिपतिः चंद्रः तदीयवर्गात्प्रथममद्वारमापतति धन्विनः सप्तमनवांशकाधिपतिः शुक्रः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारमाप
 तति मीनस्य सप्तमनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गाद्वितीयमद्वारमापतति अतएवोक्तम् प्राग्भगेन जलगे यमादुरित्यादि ॥ ॥
 अथेष्टयाह ॥ लघ्वेजकार मथांबुसंस्थे गमस्तसंस्थे विदुरं वरेवम् उल्लगं त्ये ह्रिबुकाश्चित्तं नभसि स्थितैव ॥ मिथुनस्याष्ट
 मनवांशकाधिपतिः शुक्रः तदीयवर्गात्तृतीयमद्वारमापतति जकारः कच्चायाः अष्टमनवांशकाधिपतिः सूर्यः तदीयवर्गात्तृतीयमद्वारमापत

ति। ध्विनोऽष्टमनवांशकाधिपतिः भोमः तदीयवर्गात्तृतीयमक्षरं गकारमापतति मीनस्याष्टमनवांशकाधिपतिः सौरः तदीयवर्गात्तृतीयमक्षरं
 मापतति ॥ अतएवोक्तम् ॥ लमेजडकारमथाबुसंस्थे गमस्थसंस्थे विदुरं जरेव मूड इत्यादि मिथुनस्य नवमनवांशकाधिपतिः बुधः तदीयवर्गाद्वि
 तीयमक्षरं रकारमापतति कच्चायाः नवमनवांशकाधिपतिः बुधः तदीयवर्गाद्वितीयमक्षरं डकारमापतति ध्विनो नवमनवांशकाधिप
 तिः जीवः तदीयवर्गाद्वितीयमक्षरं थकारमापतति मीनस्य नवमनवांशकाधिपतिः जीवस्तदीयवर्गात्तृतीयमक्षरं दकारमापतति अतएवोक्तं
 रं लभ्यते हि बुकाश्चिते डं थमस्तगे दं न भसि स्थितैव ॥ अत्र प्रविभागमाह ॥ एवं विकल्पोऽक्षरसंग्रहोऽयं नामानि कदिष्टविधान
 मुक्तम् सर्वेषु लभ्येषु च केचिदेव मिदंति पूर्वोक्तविधानमुक्तम् ॥ एवमनेनानंतरोक्तेन प्रकारेण विकल्पो विकल्पनाय स्यादक्षरसंग्रहस्य
 वासिं गातस्य सोऽयं नामानाभिधानानां निर्विशेषेण उद्दिष्टा उक्तेयः विधानां विधिर्येन तदुक्तं कथितम् । सर्वेष्वखिलेषु लभ्येषु मेधादिपुगादि
 पुकेचिदाचार्या एवमनेन प्रकारेणोक्तंति वां कंति पूर्वोक्तविधानवत् पूर्वोक्तेन प्रागुद्दिष्टेन विधानेन तुल्यं वर्तत इति पूर्वोक्तविधानवत् मेध
 ककार इत्यादिनेति ॥ अत्रैव नामान्युने प्रकारांतरमाह ॥ केंद्रानि वा केंद्रांशकैः सैः पृथक् पृथक् संयुक्तानि क्वाः ॥ त्रिद्वि
 भक्तं विदुरं करं तद्वे चैश्वरस्योऽपारिक्रमेवम् ॥ मेधादयः पृक्कालमाः द्वादशांशेऽत्रयोभेदाः चरस्थिरा द्विस्वभावाः तत्र चराः मेधका
 तुलमकराः स्थिराः दृष्टसिंहं हं चिकुं माः द्विस्वभावाः मिथुनकथाध्विमीनाः मेधादिपुचतुर्षु मध्याद्यत आरभ्य पृक्का भवति तत आरभ्य
 चत्वारिकेंद्राणि भवन्ति राश्यादीति । अथ स्थिरेषु दृष्टादिषु चतुर्षु अपि मध्याद्यत आरभ्य पृक्का भवति तत एवारभ्य स्थिराणि चत्वारिकेंद्राणि भवन्त्यथा
 नि । अथ द्विः स्वभावेषु मिथुनादिषु चतुर्षु अपि मध्याद्यत आरभ्य पृक्का भवति तत एवारभ्य द्विस्वभावानि चत्वारिकेंद्राणि भवन्ति नाद्यानि केंद्राणि चत्तु
 र्मचतुर्थे सप्तमदशमानि वा शब्दोभावांतरे क्तविकल्पप्रदर्शनार्थः मेधे ककार इत्येतच्च कंत्रा उक्तं प्रदर्शितम् । केंद्राणि केंद्रांशकैः सैः केंद्र
 पुचतुर्षु ये भाः समवस्थिता अंशकानवभागः तैरात्मीयैः पृथक् पृथक् प्रत्येकं गुलानितानि सारुतानि क्वा विधाय एतदुक्तं भवति केंद्रस्थि

मे	वृ	मि	क	सि	कं	ठ	हं	धं	म	जं	मी
क	फ	ज	व	ख	ठ	च	ठ	ग	प	रु	स
फ	ठ	व	अ	ज	भ	ख	ई	ऊ	फ	घ	ए
ट	थ	द	ठ	ठ	द	त	उ	उ	थ	द	ठ
र	घ	म	ज	श	ऊ	ठ	ऊ	रु	ग	भ	ज
आ	ज	प	घ	उ	द	भ	ऊ	रे	ऊ	म	क
उ	ठ	न	द	रा	रा	ध	ध	ज	ठ	न	उ
ज	घ	ख	म	च	य	ऊ	प	क	लो	फ	फ
क	ऊ	ज	प	ख	उ	च	क	ग	इ	रु	ठ
र	ठ	ए	उ	उ	उ	रा	थ	य	ठ	ठ	द

तंराशिं मेधादिकं नवांशैर्नवभिर्भुक्तं भवति भवत्तं राशमेकं संस्थाप्योदि
 तनवांशकैः स्वैराशयेत् ततः ताकैः चतुष्टयं त्रिकुद्विभक्तं कार्यम् । त्रि
 याणां कृद्गः त्रिकुद्वि नवद्वयार्थः तथा विभक्तं विभाजितं तदकारं वरां
 विदुः ज्ञानते यत्तु तदकारम् कस्य के त्रैश्वर्यस्य राश्याधिपतेरंशपरिक्र
 मेनवांशपरिपाद्यास्वमात्मीयमयमभिनायोत्र त्रैराशिकात्मकः यदि राति
 नभिः नवांशकैर्नवाकराणि लभ्यन्ते तदेभिः नवांशकैः नवाकराणि लभ्यन्ते
 ते । तदेभिः नवांशकैः कथं कराणि इति चतुरेषु चतुर्ष्वपि केन्द्रे स्थाने नाना
 मादीनां षष्ठ्यां शाभवंति । तैः चतावंत एव संगुणपषड् कराणि भवन्ति । एषेव
 केन्द्रेषु सर्वेषां भौमादीनां यस्मिंश्च स्मिं केन्द्रो यावंतो यावंतो नवांशका आ
 पन्ति । तस्मिंस्तस्मिन् सर्वेषां स्ववर्गा कराणि परिपाद्या भवन्ति । प्रथमनवां
 शके स्ववर्गं प्रथममकारम् द्वितीये द्वितीयम् तृतीये तृतीयम् एतावंतश्च
 केन्द्रचतुष्टये सप्तमे द्वितीयम् अष्टमे तृतीयम् नवमे चतुर्थम् दशमे पंचमम्
 एकादशे पुनर्निवृत्त्यस्ववर्गात् प्रथमम् द्वादशे द्वितीयम् अर्कचंद्रयोस्तु च
 तुर्ये चतुर्थम् पंचमे पंचमम् षोडशे पुनर्निवृत्त्यस्ववर्गात् प्रथमम् सप्तदशे
 द्वितीयम् अष्टादशे तृतीयमिति । अर्कचंद्रयोस्तु सप्तमे सप्तमम् अष्टमेष्टमं ।

पंचदशे

नवमेनवमम् चंद्रस्पुनर्निवृत्त्यनवमम् स्वर्गावर्गेभ्यः प्रथममक्षरमिति ॥ अद्यापि प्रदर्शनार्थमाह ॥ संचितप्राथितिनिर्गतेषु नष्टकृत
 स्त्रीरतिभोजनेषु स्वर्गचिंतापुरुषादिवर्गे चेतननासाद्यपलक्षयेत् ॥ संचितितं मनसा पदार्थानां परिकल्पनम् प्राथितं वाचोक्तमिदम्
 मेसंपद्यतामिति निर्गते निर्गमनेनष्टं दृष्टिविपर्ययपदम् यत्कृतोक्तिरिति स्त्रीरतिः उत्तनादिः स्त्रियास्तलामराणां कीदृक् ॥ किंभोजनमाह ॥
 रविशेषो मासादिः कीदृक् एतेषु पदार्थेषु तथा स्वर्गं प्रत्यक्षं प्रावस्थायां नाना प्रकारवस्तुदर्शनम् अक्षरं च तत्तज्ज्ञानार्थं चिंतामनसा परि
 कल्पनम् पुरुषादिपुरुषो नर आदिर्येषां आदिग्रहणात् स्त्रीपुंनपुंसकयोः ग्रहणं पुरुषादनवर्गेषु समूहे चेतुषु नामाद्यभिधानान्युपलक्षयेत् वि
 द्यात् कथं यथा संख्यं केन्द्रचतुष्टयस्य प्रकृतत्वात् अत्र यथा संख्यं प्रदर्शयते तन्मादारभ्य संचितितं नामान्युपलक्षयेत् चतुर्थीदारभ्य स्त्रीनामा
 न्युपलक्षयेत् सप्तमादारभ्य रतिनामान्युपलक्षयेत् चतुर्थीदारभ्य स्त्रीनामान्युपलक्षयेत् सप्तमादारभ्य रतिनामान्युपलक्षयेत् दशमादारभ्य
 भोजनानामान्युपलक्षयेत् पुनर्निवृत्त्यलगात्स्वर्गचिंता नामान्युपलक्षयेत् चतुर्थीदारभ्य अक्षरनामान्युपलक्षयेत् सप्तमादारभ्य चिंतानामा
 न्युपलक्षयेत् दशमादारभ्य पुरुषादिनामान्युपलक्षयेत् इति भद्रम् ॥ रचिताक्षरकांशास्य दीकां शिष्यादितावत्ता भट्टोत्पलेन ॥ अष्टादशैः
 स्वागाच्चित्तमितेरिति ॥ ॥ एवमेव गतेक्षरकोशे आगतस्य नामानयनमाह ॥ द्व्यक्षरपरपुरुषांशकोदयेनामचास्य चतुरक्षरस्थिरेना
 गमपि च द्विषंतिषु चक्षरं भवति चास्य पंचमिः ॥ यस्मिंस्तस्मिन् राशौ लग्नगते चरपुरुषांशकोदयेत्कालंतस्य च चरराशौ लग्नगतो भव
 तितदा तस्यागंतुः प्रपूर्वाक्षरं नाम लग्ननवांशकयोर्भेदयोर्विलंबांतद्वशात्तन्म एवं स्थिरं लग्नस्थिरं नवांशकोदये चतुरक्षरं नाम द्विषु द्वि
 त्वभावेषु लग्नगतेषु तन्नवांशकेषु वास्य नाम युग्मं नाम द्वितीयं भवति तत्रैकं नाम अक्षरम् द्वितीयं पंचमिर्द्वारैर्भवति एवं चर लग्नये चरराशौ केवि
 ज्ञेयम् ॥ अथ नामवर्णनयनमाह ॥ काद्यात्तवर्गाः ऊजमुक्कसौम्यजीवार्कजानां क्रमशः प्रदिष्टाः वार्णाष्टकं योदिव शीतरश्मेरवेरकारा
 क्रमशः स्वराः स्युः ॥ नामानि चाग्रं बुद्धिमारविस्तु शक्यं पत्नी चतुराननानाम् लुप्त्या निस्तूर्याक्रमशो विचिंत्य द्विआदिवर्गैर्घटयेत्स्वबुद्ध्या ॥

रित्यर्थः एवंभौमेवाल्पम् वर्षद्वयात्त्रयवर्षिकं यावत् बुधे व्रतस्थितं ब्रह्मचारी आसन्नकात् षोडशवर्षः शुक्रे यौवने पितृश्राद्धव्यावत्
 जीवे मध्यवयः पञ्चाशद्वर्षः अर्कसूर्येष्टद्वः अशीतिवर्षः शनैश्चरेतिष्टद्वः शतवार्षिक इति ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचित्वायां संलिता विष्ट
 तौ शाकुनोत्तरं नामाध्यायस्तु नवतितमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ समाप्तं सार्वशाकुनम् ॥ ॥ वराहमिहिराचार्यरचित्वायां शाकुनाधिके अ
 धिनामुत्पलश्चक्रैर्थात्रये विष्टतिप्रवसूदति ॥ ॥ अथ पाकाध्यायोद्याध्यायते ॥ ॥ तत्रादिवेव ग्रहाणां च तत्फलस्य पाकका
 लज्ञानमाह ॥ ॥ पक्षाद्भागोः सोमस्य मासिके शारकस्त्रयक्रोक्तः आदर्शनाच्च (पाको बुधस्य जीवस्य वर्षेणामुद्रिः सितैः मासैरेव शनैः सुरदि
 षोडशार्धत् वर्षात्सूर्यग्रहणो मध्यस्थान्त्रिष्टुकीलकयोः त्रिभिरेव धूमकेतोर्मसैः श्वेतस्य सप्त रात्रात्सप्तपञ्चात्परिवेष्टे च पतं ध्यात्रस्तु वीनाम् ॥
 पक्षाद्भागोरिति ॥ भागोरादित्यस्य यत्फलमर्कचरोक्तं शुभमशुभं वा तत्पक्षात्पंचदशभिर्दिने भवति एतन्मस्य चंद्रस्य मासिकं मासे प्रमाणम्
 स्य मासिकः मासे न भवति अंगारकस्य भौमस्य वक्रोक्तः वक्रः कथितः तथा तद्वक्रमुत्तमुदये पक्षे कारमात्रिवात्ता गम् दृष्यति रसा उद
 येद्यालं त्रयोदशार्धश्च चतुर्दशाद्वापि पश्यते स्तमयेत कालं मुखावरोगमिति तदनुवक्रे दस्युगलेभ्यः पीडामिति अन्यदपि न पश्यते
 यत्फलं तदेव मेव यस्मिन् वक्रं तत्र ह्यत्र पश्यते उदयर्हादिनंतस्य नक्षत्रस्य तद्वक्रोक्तसमः पापकाल इति परिशेषनं च प्राणान्द्रपेक्षितं
 मित्यागविदः बुधस्यादर्शनात्पाकः सूर्यमंडलात्त्रिगतिं यावत्कालं दृश्यते तावानेव तस्य पाकः जीवस्य वृहस्पतेर्वर्षेणामुद्रिः सितैः
 तस्य मासैरिति सितस्य शुक्रस्य च चोरेयदुत्तं फलं वीथिमंडलनक्षत्राश्रितं तस्य षड्भिर्मसैः पाकः ऋद्धे नव वर्षेण शनैश्चरस्य सुरद्विधाराहोः
 चंद्रग्रहणोद्वाधीत्षड्भिर्मसैः पाकः सूर्यग्रहणोर्कोपरागे वर्षात्फलम् सतमस्कं पर्वदिनेति यः त्वष्टानामग्रहणं तस्य त्वष्टुः भौमः सकी
 लकानां च सद्यः तस्मिन्नेवाहनिपाकः स्यात् न वेत् त्रिभिरेवेति धूमकेतोः त्रिभिरेव मासैः फलं पश्यते श्वेतस्य श्वेतकेतोः सप्तपञ्चात्सप्तभिः
 दिनेः परिवेशः सूर्याचंद्रमसोः इंद्रवापम् संध्याफलम् अथ सूर्यादीनां सर्वेषां सप्तपञ्चात्फलमिति ॥ अथैव प्याह ॥ शीतोत्तविपर्यासफ

लघुष्यमकालजंदिशोदीरुः स्थिरचरयोरच्यत्वं प्रसूतिविहतिश्च धामासात् ॥ शीतोत्सविपर्वसः उत्सकरोः शीतताशीतकान्तेतुत्सनात्
यवास्त्रभावशीतगतस्यवस्तु तं उत्सतास्त्रभावोत्सस्यशीतताफलं पुष्पं वा अकालजम् अतापुत्पन्नं दिशोदारुदिदारुः स्थिरचरयोरच्यत्वं विप
र्वयः स्थिरस्थष्टकादेः चरताचरस्यचतुष्पादादेरचलत्वम् प्रसूतिविहतिः प्रसवविकारश्च धामासादुच्यते ॥ अथेष्टप्याह ॥ अक्रिय
माणककराणां कपोतुत्सवोदुरिष्टम् शोषश्चाशोश्याणोस्त्रोतोच्यत्वं च वधीर्धात् ॥ अक्रियमाणकस्यान्नचारस्य करणम् अथवायकिं
चित्कर्मकर्तृनकरोति स्वयमेव कर्तुमायाति तदा क्रियमाणकर्मकरणम् अथवायचक्रदाचित्तुतमकस्मात्क्रियते तदस्य क्रियमाणकर्मक
रणम् दुरिष्टदुष्टमतीवाशोभनं यदरिष्टमनमिमं तं वायदृष्टमसाध्याणं सरः प्रभृतीनां शेषः स्योतसां नदीनामच्यत्वम् प्रतीपगमनम् ददादीनाम्
त्वम् शोषोजलाधिक्यं वा वधीर्धात् धामासात्पश्यते ॥ अथेष्टप्याह ॥ स्तंभकुसुमार्वाणां जल्पितरुदितप्रकंपितस्वेदाः मासह्रस्वेत्तिमा नरुडु
चापनिर्घातपाकाच्च ॥ स्तंभः प्रसिद्धः कुसुमं मृगययत्रादिकं स्थाप्यते दुर्गाप्रतिमा एमासां जल्पितं संभाषणं रुदितमश्रुविमोचनम् प्रकं
पितंचलनं, स्वेदोवर्मः एते सर्वमासत्रयेण पश्यंते इंद्रचापस्य पूर्वसप्ताहात्फलमुक्तम् सप्ताहाद्यदि न पश्यते तदामासत्रयेणोति ॥
अथेष्टप्याह ॥ कीटद्विपक्षि मक्षिको रगबाहुल्यं मृगविहंगविरुतं च लोष्टस्य चाश्रुतराणां त्रिभिरेव विपश्यते मासैः ॥ कीटः कृमिः आतुः मृ
षको, मक्षिकाः प्रसिद्धाः उरगः सर्पः एषां बाहुल्यं प्रभृतता मृगाणां मृगजातीनां विहंगानां पक्षिणां च विरुतम् लोष्टस्य मृगमयस्य चाश्रुजलेत
राणामसंज्ञानं त्रिभिरेव मासैः विपश्यते ॥ अथेष्टप्याह ॥ प्रसवः शुनां मरणे वयानां ग्रामसंप्रवेशस्य मधुनिलयतोरणं इध्वजा
श्च वधीत्समधिकाद्वा ॥ शुनां मरणे वयानां मरणे निर्जने निर्जने प्रसववयानां मत्तानां ग्रामसंप्रवेशः मधुनिलयो माक्षिकस्थानम् तौराणां प्रसिद्धम्
इध्वज इध्वयष्टिः एते सर्व एव वधीत्यरिपश्यंते समधिकाद्वा ॥ अथेष्टप्याह ॥ गोमायुः सृगालः गृध्राणां संघाः समूहाः एते दशाहिकाः दशभिर्दिनैः पश्यंते त्वर्यवः त्वर्यराष्ट्रः अनारुतस्य स्वयमेव शब्दः
वल्मीको विदराणां च भुवः ॥ गोमायुः सृगालः गृध्राणां संघाः समूहाः एते दशाहिकाः दशभिर्दिनैः पश्यंते त्वर्यवः त्वर्यराष्ट्रः अनारुतस्य स्वयमेव शब्दः

आरुतस्य विस्त्रनत्वम् वासद्यः तस्मिन्नेवारुनिपश्यते। कुष्ठं शयमानं चापि सद्यः परिपश्यते वल्मीको विदराणां च भुवः पक्वफलम् ॥ अन्येषां ॥
 अकुताश प्रज्वलनं घृत तैलवसादिवर्षाणां चापि। सद्यः परिपश्यते मासे धर्धे च ज्ञानवादः ॥ अकुताश प्रज्वलनमनमिज्वलनम् घृतवर्षाणामृतै
 लवर्षाणामृतवसावर्षाणामृत आदिग्रहाणां मासरात्रिपानपुष्पफलपार्णमृत्तिकाप्राणावर्षाणां च एते सर्वे सद्यैव तस्मिन्नुपनिपरिपश्यते। ज्ञानापवादो
 जनैरपवादः अधर्धेन मासाधर्धेन परिपश्यते ॥ अन्येषां ॥ क्वचिच्चित्पृपकुतवर्षाणां सप्तभिर्भवति पदैः क्वच्यतोररास्यवके
 चिन्मासाः फलं प्राहुः ॥ क्वच्यतपत्रम् चित्तिरग्निचितिः यज्ञचितिः दूयः याज्ञिककुतवर्षाणिः बीजानि प्रसिद्धानि यान्पुष्टे एतेषां सर्वेषां
 यद्देहातंतत्सप्तभिः पदैः सार्धैर्मसैः त्रिभिर्मसैः पश्यन्ते केचिन्मुनयः क्वच्यतोररास्यवमासात्फलं प्राफुरुक्तवतः ॥ तथा च गर्गः ॥
 चित्तिपृपकुताशेषु फलं पदैस्तत्सप्तभिः आतपत्रं फलं मासात्तोररास्येवमेव चित्ति ॥ अन्येषां ॥ अत्यंतविरुद्धानां स्नेहः श
 द्द्विषयतिविभूतानाम् मार्जारिनकुलयोर्मृषकेन च भंगश्च मासेन ॥ अत्यंतविरुद्धानामतिशयत्वात् कुक्ष्यानां प्राणिनां स्नेहः प्री
 तिपरस्परम् विषय्याकाशे भूतानां प्राणिनां शब्दः मार्जारस्य विडालस्य नकुलः प्रसिद्धः तस्य च मृषकेन भंगो भीतिः मासेनैव द्येना ॥
 अन्येषां ॥ गंधर्वपुरं मासादसवेष्टात्वं हिरण्यविकृतिश्च। ध्वजवेश्मपांसुधूमाकुलाश्च दिशोच्चापि मासफलाः ॥ गंधर्वपुरं
 र्वनगरं मासात्पश्यते रसादीनां मधुरादीनां वैष्टात्वं विकारः हिरण्यस्य सुवर्णादिकं च विकृतिर्विकारः अन्यवर्णात्वम् ध्वजस्पपातो
 भंगो वावेश्मनोऽरुस्य च विकारः पांसुनारजसाधूमेन चाशादिशश्चाकुलाद्यान्मासः सर्वे एव मासफलमासेन दृश्यन्ते ॥ अथाग्नि
 च्यादीनां प्राक्कालज्ञानमाह ॥ नवकैकाष्टदशैककषट्त्रिकसंख्यामासपाकानि नक्षत्राण्यग्निपूर्वकानि सद्यः फलाश्लेषा ॥
 नक्षत्राण्यग्निपूर्वकानि आग्निनपूर्वधेषांतानि माससंख्येपाकानि तद्यथा अग्निच्यो योगतारया उपसर्गेण नवभिर्मसैः पाकः एकेन मासे
 नभराण्यः अष्टाभिः कृत्तिकायाः दशभिर्गोहितापा एकैकेन मासेन मृगशिरसः षड्विंशद्वायाः त्रिभिः पुनर्वसोः त्रिभिरेव पुष्यस्फाश्लेषायाः सद्यः फलम

तस्मिन्नेवाहनिफलपाकं करोति ॥ अथमद्यादीनां नक्षत्राणां फलपाकमाह ॥ पित्र्यामासाः षट्षट् चयोर्धर्मद्वौ त्रिष्वेकाः मा
सचतुर्धेष्वाः सद्यः पाकाभिजित्तारा ॥ पित्र्यामद्यातः मद्याद्योगताः कोपसर्गेमासेनपाकः पूर्वफल्गुणाषड्विः उत्तरफल्गुणाषड्विरेव
रुस्तस्यत्रिभिः चित्राया अर्धमासेन पक्षेणेति अष्टभिः त्दातौ त्रिभिर्विशारवायाः षड्विरनूराधायाः एकेन ज्येष्ठायाः एकेन मृगशिरायाः षड्विरेव
पूर्वेत्तिरेष्वाः सचतुर्धे चतुर्भिर्मसैः तयोः पाकः अभिजित्तारः सद्यः फलम् तस्मिन्नेवाहनिपाकं करोति ॥ अथ अवगादीनां पाकका
लज्ञानमाह ॥ सप्ताष्टाद्यर्धे चयस्त्रयः पंचचैवमासाः स्युः अवगादीनां यथासंख्यम् ॥ यथाक्रमेणावगादीनां नक्षत्राणां
पाकः तद्यथा सप्तभिः मासैः अवगास्यपाकः अष्टभिर्धनिष्टया अर्धधनसार्धेन मासेन शतभिः त्रिभिः पूर्वायाः त्रिभिरुत्तरायाः पंचभिः
रेवत्याः एवमनेन क्रमेणावगादीनां नक्षत्राणां पाकः ॥ अत्रपाकाध्यायेष्वेष्वाः उत्पत्तानां पोकोनोक्तस्तेषां भूकं पाध्यायेऽक्ताः तथा
चतुर्भिर्निलैः त्रिभिरग्निः देवराश्च सप्ताहान् सद्यः फलतिवत्तुल्येषु नक्षत्रकालोद्भूतेषु क्तः ॥ अद्भुतेष्टेषु शांत्यादिकं कृत्वा भूतपातिषु
पशांतिमुपशमनयेत् ॥ अथथापाकदोषो भवत्येतदज्ञापयितुमाह ॥ निगदितसमयेन दृश्यते चेदधिकतरं द्विगुणं प्रसद्यते तत्
यदिनकनकरानगोप्रदानैरुपशमितं विधिवद्विजैश्च शांत्या ॥ निगदितसमये यथोक्तोक्तकाले चेद्यदिन दृश्यते पाकः तदा उत्पत्तस
धिकतरं द्विगुणकाले प्रपद्यते पाकमायाति यदिनकनकदानेन सुवर्णादानेन रत्नानां मालीनां प्रधानेन गवांधेनुनां प्रधानेन एतैः तथा
द्विजैः ब्राह्मणैः च शांत्या नोपशमितं तदाधिकतरं मतीवाध्याधिकं द्विगुणेन काले समयेद्यप्रपद्यते पाकमायाति यस्याद्भुतस्यैः का
लउक्तस्तस्मिन् द्विगुणे तत्प्रपद्यते पाकमायातीति ॥ ॥ ॥ इति भट्टोत्पलविरचितायां संक्षिप्ताविष्टतौ पाकाध्यायो नाम च
तुर्नवतितमः ॥ १०४ ॥ अथ नक्षत्रकर्मगुणाध्यायोद्याख्यायते ॥ ॥ तत्रादिविवाश्विच्यादीनां नक्षत्राणां तारकाप्र
माणज्ञानमाह ॥ ॥ शिखिगुणरेसंद्रियानलशशिविषयगुणांतु पंचवत्सुपदाः विषयैकचंद्रभूतार्णवामितुद्राश्विवत्सुदरुनाः ॥ भूतश

तपंचवसवोद्वात्रिंशच्चेति तारकामानम् ॥ क्रमादश्विद्यादीनां कालस्ताराप्रमाणेन नक्षत्रजमुद्वालेफलमष्टैस्तारकामितैः सदसत्
 दिवसैः ज्वरस्पराशेषाधेरचस्पवावाच्यः ॥ शिखिगुणेति शिखिनोमयः त्रयः अश्विद्यान्तारकाप्रमाणम् रसाः षड् मधुरादयः कृत्ति
 कायाः इन्द्रियारिणाश्चोत्रादीनि पंचरोहिण्याः अनलस्त्रयोमयः मृगशिरसः शशीचंद्रः एकआर्द्रायाः विषयाः शक्रादयः पंचपुनर्वसोः
 गुणाः त्रयः तिष्ठस्यः सतवः शिशिरादयः षड् अश्लेषायाः पंचमघायाः वसवोष्टौ पूर्वफल्गुण्यः फल्गुदावुत्तरफल्गुण्यः विशाखायाः
 पंचरुस्तस्य एकः चित्रायाः चंद्रएकएवत्वातेः भूतानि पंचविशाखायाः अश्विः सप्तमिः चतवारोत्तराधायाः अभयस्त्रयोज्येष्ठायाः
 रुद्राएकादशमूलस्य अश्विनौदौष्टवषाढायाः वसवोष्टौत्तराषाढायाः दहनअमेयः त्रयः अवगास्पभूतानि पंचपृथ्विद्यादीनि धनि
 ष्ठायाः शतंशतभिषजः केचिदशराः पंचेति पंचति पक्षौदौष्टवभद्रपदायाः वसवोष्टौत्तरभद्रपदायाः द्वात्रिंशदेवत्याः इत्येवंप्रकारं
 तारकामानं नक्षत्राणां चक्रमशः परिपाशतारकाप्रमाणेन तत्संख्यायाः कालोज्ञेयाः वेत्याह ॥ नक्षत्रजमुद्वाले इति ॥ नक्षत्रे वि
 बालेनक्षत्रयत्फलं सदसत् शुभमशुभं वा तारकामितैः तारकासंख्यैरत्रैर्वर्षैर्वक्तव्यं यथा मृगशिरसिमघायामितिवद्यावर्षाः ॥
 तदासीवित्तसौ माग्ययुक्तेति यत्फलं सशोभनं तथार्द्रादेभ्यस्तदुष्टयेनेति यदसत्फलं दुष्टं ततारकामितैस्तारकासंख्यैरत्रैर्भवति दिव
 सैर्ज्वरस्पराशङ्कितारकामितैर्दिवसैः ज्वरस्योत्पन्नस्पराशो वाच्योवक्तव्यः २३ ॥ तारकामानम् ॥ ॥ अथ नक्षत्राणां प्रमाणम् ॥
 अश्विनमदहनकमलजशशिवस्तुवराणाः अजपादोर्ध्वं पुष्याचेतीश्वराभानाम् ॥ अश्विनमदहनेति अश्विादयः क्रमेणाभा
 नानक्षत्राणां मीश्वराः तद्यथा अश्विनावश्विद्याः यमोभरण्याः दहनोमिः कृत्तिकायाः कमलजो ब्रह्मरोहिण्याः शशीचंद्रो मृगशिर
 सः मूलधृतरुद्रः आर्द्रायाः अदितिः पुनर्वसोः जीवोष्टुस्तस्य तिष्ठस्य फाल्गुसर्पे श्लेषायाः पितरोमघायाः योनिः भगाः पूर्वफल्गुण्यः
 अर्यमोत्तरफल्गुण्यः दिनकृदादित्योरुस्तस्य त्वष्टाचित्रायाः पवनोवायुः त्वातेः शक्राग्नी इन्द्राग्नीः विशाखायाः मित्रोत्तराधायाः शक्रः